

วิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว
ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ดลหทัย พิมพ์ะโนทัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
เมษายน 2547

AN ANALYSIS OF THE WRITING STYLE OF “MAELUKCHAN” IN HIS
“SAMNAKKHAW HUAKHIAW” COLUMN IN THE THAIRATH NEWSPAPER

A THESIS
BY
DONHATAI PIMTANOTAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Thai
at Srinakharinwirot University
April 2004

วิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว
ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ดลหทัย พิมพ์ะโนทัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
เมษายน 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว
ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

บทคัดย่อ
ของ
ดลหทัย พิมพ์ะโนทัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
เมษายน 2547

ดลหทัย พิมพะโนทัย. (2547) .วิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์สุนันทา โสรัจจ์ , อาจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในด้านการนำเสนอ และการใช้ภาษา จากบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตั้งแต่เดือนมกราคม-เดือนธันวาคม พ.ศ. 2544 จำนวน 277 ฉบับ เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า

ในด้านการนำเสนอด้านการตั้งชื่อเรื่องพบการตั้งชื่อเรื่อง 9 แบบตามลำดับดังนี้ ตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัว ตั้งชื่อเรื่องตามความสำคัญของเรื่อง ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำ ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุป ตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ ตั้งชื่อเรื่องแบบเปรียบเทียบ ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำถาม ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำเตือน และตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สำนวน ด้านการนำเสนอเนื้อหาผู้เขียนนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเมือง 4 ประเด็นได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลสำคัญทางการเมือง อาทิ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง , เนื้อหาเกี่ยวกับองค์กรและพรรคการเมือง อาทิ คณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พรรคไทยรักไทย พรรคประชาธิปัตย์ , เนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายและการบริหารประเทศ อาทิ นโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค นโยบายการปรับปรุงโครงสร้างระบบกระทรวง กฎหมายยาเสพติด และเนื้อหากี่ยวกับเรื่องทั่วไป อาทิ เหตุการณ์หลังการเลือกตั้ง การเสียชีวิตของอดีตนายกรัฐมนตรี และบุคคลสำคัญของสังคม เหตุการณ์การก่อวินาศกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ส่วนกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาใช้วิธีการเปิดเรื่องโดยการกล่าวสรุป แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ เค้าความเดิม อ้างอิงคำพูดหรือคำสั่งของบุคคล ใช้วิธีการดำเนินเรื่องโดยการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น สรุป เค้าความเดิม อ้างอิงคำพูดหรือคำสั่งของบุคคล และใช้วิธีการปิดเรื่องโดยการแสดงความคิดเห็น

ในด้านการใช้ภาษา มีการใช้คำ 11 ประเภทได้แก่ คำช้อน คำสร้อย คำสแลง กลุ่มคำกริยา คำภาษาปาก คำสมญานาม คำย่อและอักษรย่อ คำภาษาต่างประเทศ คำหยาบ คำภาษาถิ่น และคำผวนตามลำดับ มีการใช้ประโยค 4 ลักษณะคือ ใช้เพื่อบอกเล่า ถาม ขอร้อง และแนะนำ ศิลปะการเรียบเรียงประโยคมี 4 ชนิดคือ ประโยคขัดความ ประโยคซ้ำความ ประโยคเงื่อนไข และประโยคสรุปความ มีการใช้สำนวน 2 ลักษณะคือ สำนวนที่คงรูปและความหมายตามเดิม และสำนวนที่มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมาย มีการใช้โวหารภาพพจน์ 3 ชนิดคือ อุปมาอุปไมย และอติพจน์ มีการใช้น้ำเสียง 6 แบบคือ ตำหนักอย่างรุนแรง ประชดประชัน หดหู่ ห่วงใย เห็นใจ และชื่นชม

AN ANALYSIS OF THE WRITING STYLE OF “MAELUKCHAN” IN HIS
“SAMNAKKHAW HUAKHIAW” COLUMN IN THE THAIRATH NEWSPAPER

AN ABSTRACT
BY
DONHATAI PIMTANOTAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Thai
at Srinakharinwirot University
April 2004

Donhatai Pimtanotai. (2004). An analysis of the writing style of "Maelukchan" in his "Samnakkhaw huakhiaw" column in the Thairath newspaper. Master thesis, M.A. (Thai). Bangkok : Graduate School , Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof. Sunantha Sorat , Mrs. Suwadee Phupradit .

This study is aimed to make a study in the writing style of "Maelukchan" on the presentation and the use of language from articles in the column of "Sumnakkhaw huakhiaw" published in Thairath newspaper , from January – December 2001 from 277 copies, with the research study presented in the form of analytical description. The study has found as followings.

On the presentation with titles, it has been found with 9 titles, respectively as follow – direct title of story , titling of the articles under consistent based chiefly on their main themes , titling in consistent with the introduction , giving title name in conformance with the conclusion part of the article, arousing title , comparative title , questioning title , warning headline in title , and by the use of idioms. In its content presentation, the writer has related the stories to 4 aspects in the politics: contents involved with the key persons in politics, such as, the prime minister and his cabinet , chiefs of political parties and secretaries; contents involved with bodies in politics and political parties, such as , the Election Commission, the Constitutional Tribunal, Thai Rak Thai Party, Democrat Party; contents involved with national public, for instance, 30-Baht Treatment, Civil Service Restructure, Drugs Legislation, and contents involved with general topics, such as, events after the election , deaths of key persons in civil service and society, sabotage events in the United States, etc. The approaches employed in the presentation are various, by opening with conclusion, expression of opinion, analysis, repetition of story, quotations on person's wording or order. The writing style makes the progress of the story to go on with analysis, opinion, conclusion, repetition, quoting person's wording or order, and close out by expressing of opinions.

On the use of language, there are 11 types: synonymous word , euphonic word , slang , action word , verbal language , appellation , abbreviations , foreign language , vulgar word, dialectical word and riddles. There are 4 kinds of sentences, by the patterns of story-telling, asking, requesting, and suggesting styles. The expositive writing styles are of 4 characteristics: contradictory, repetitive, conditional, and concluding, with the use of 2 attributes in idiomatic expression, one in its original meaning and the other with its changing in wording and meaning, employed with 3 kinds of figurative language, metaphor, simile, and hyperbole and in 6 tone orders, strong criticism, sarcastic, depressed , caring , empathy and praising

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงของรองศาสตราจารย์สุรินทร์ทา
โสรัจจ์ ประธานควบคุมปริญญาโท และอาจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์ กรรมการควบคุมปริญญา
โท ซึ่งอาจารย์ทั้งสองท่านได้สละเวลาในการตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำความรู้อันเป็น
ประโยชน์แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนงุ่น
กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่ช่วยแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องจนปริญญาโทฉบับนี้สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ อิฐรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้
กำลังใจในการทำปริญญาโทฉบับนี้อย่างสม่ำเสมอ

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่คอยดูแล ห่วงใย ให้กำลังใจจนผู้วิจัยประสบ
ความสำเร็จในการทำปริญญาโท

ขอขอบคุณพี่น้อง เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงานทุกคนที่ให้กำลังใจ เอาใจใส่ถามถึงการ
ทำงานวิจัยซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำปริญญาโท

คุณค่าและประโยชน์จากปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่คุณพ่อและคุณแม่ที่เลี้ยงดู
อบรมสั่งสอน และส่งเสริมด้านการศึกษาจนผู้วิจัยเติบโตและประสบความสำเร็จในปัจจุบัน

ดลหทัย พิมทะโนทัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	2
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
2 การวิเคราะห์หลักการเขียนบทความในด้านการนำเสนอ.....	14
วิเคราะห์การนำเสนอด้านการตั้งชื่อเรื่อง.....	14
ตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัว.....	15
ตั้งชื่อเรื่องตามความสำคัญของเรื่อง.....	17
ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำ.....	20
ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุป.....	22
ตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ.....	23
ตั้งชื่อเรื่องแบบเปรียบเทียบ.....	24
ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำถาม.....	24
ตั้งชื่อเรื่องโดยการเตือน.....	25
ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สำนวน.....	25
วิเคราะห์การนำเสนอด้านเนื้อหา (เปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง ปิดเรื่อง).....	26
การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทางการเมือง.....	27
การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับองค์กร และพรรคการเมือง.....	46
การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย และการบริหาร.....	60
การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป.....	70
3 การวิเคราะห์หลักการเขียนบทความในด้านการใช้ภาษา.....	81
การใช้คำ.....	82
คำซ้อน.....	82
คำสร้อย.....	84
คำสแลง.....	84

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) กลุ่มคำกริยา.....	94
คำภาษาปาก.....	104
คำสมญานาม.....	110
คำย่อและอักษรย่อ.....	117
คำภาษาต่างประเทศ.....	121
คำหยาบ.....	125
คำภาษาถิ่น.....	126
คำผวน.....	129
การใช้ประโยค.....	131
จุดมุ่งหมายในการใช้ประโยค.....	131
ศิลปะการเรียงเรียงประโยค.....	137
การใช้สำนวน.....	141
การใช้โวหารภาพพจน์.....	152
การใช้น้ำเสียง.....	159
4 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	165
บรรณานุกรม.....	171
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	174

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง que เข้าถึงผู้อ่านได้อย่างกว้างขวางที่สุด จัดว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ในด้าน การให้ข่าวสารข้อมูล ทั้งยังเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีความคงทนถาวร สามารถนำมาอ้างอิงเป็น หลักฐานทางการศึกษาได้ ในฐานะสื่อมวลชนหนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่เฝ้าดูการทำงานของ รัฐบาล วิชาชีพวิจารณ์ เป็นปากเสียงของประชาชน เป็นตัวเชื่อมระหว่างสถาบันต่าง ๆ ภายใน ชาติ ให้ความรู้ ถ่ายทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งตลอดจนเป็นสื่อข่าวสารที่มี ประสิทธิภาพในการแสดงทัศนคติของประชาชนทุกยุคทุกสมัย

หนังสือพิมพ์มีหลายประเภทคือ มีทั้งรายวัน รายสัปดาห์ และรายปักษ์ หนังสือพิมพ์ รายวันจัดว่ามีผู้นิยมอ่านเป็นจำนวนมาก มีกำหนดการออกเป็นรายวัน วัตถุประสงค์หลักคือ การรายงานข่าวที่เกิดขึ้นแต่ละวัน ตลอดจนให้ความรู้ ข่าวสารข้อมูลและความบันเทิงแก่ผู้อ่าน

ปัจจุบันในประเทศไทยมีหนังสือพิมพ์รายวันหลายฉบับเช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ บ้านเมือง ข่าวสด ฯลฯ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยฉบับ หนึ่งที่มียอดจำหน่ายการพิมพ์สูงถึงวันละ 1,000,000 ฉบับ และมีผู้อ่านมากถึงวันละประมาณ 25,000,000 คน (อ้างอิงจากเว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ปี พ.ศ.2545) เนื้อหา ภายในประกอบด้วยข่าว บทความ และคอลัมน์ต่างๆที่หลากหลาย

ในบรรดาคอลัมน์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คอลัมน์หนึ่งที่มีชื่อเสียงคือ คอลัมน์สำนักข่าว หัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ (นามแฝง) คอลัมน์นี้เป็นบทความที่ผู้เขียนนำเหตุการณ์และเรื่องราว ต่าง ๆที่กำลังอยู่ในกระแสข่าวขณะนั้นมาวิจารณ์ วิพากษ์วิจารณ์ เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การเมือง นอกจากนี้ลักษณะเด่นของคอลัมน์เป็นเรื่องของการใช้สำนวนภาษาในการเขียนที่มี เอกลักษณะโดดเด่น ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของนักวิชาการบางท่าน ตัวอย่างเช่น

สุกัญญา ตีระวนิช (2533:702-703) กล่าวถึงคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวไว้ในเอกสาร ประกอบการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชสรุปได้ว่า คอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวเป็น คอลัมน์ประเภทเจาะข่าว (Dig behind the “scene”) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบ รายละเอียดของข่าวมากกว่าการบอกข่าวอย่างผิวเผิน ลักษณะของคอลัมน์ประเภทนี้ผู้เขียนจะ พยายามสรรหาถ้อยคำ สำนวนที่ทั้งเสียดสี และทำทนาย ตลอดจนบัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่โดยที่ ไม่มีใครใช้มาก่อน เช่นคำว่า สะเว็บ บ๊ะล๊ะฮีม กระฮั้วบ คำเหล่านี้ปราศจากความหมายที่แท้จริง แต่เมื่อนำไปรวมกับคำอื่นจะทำให้ผู้อ่านพอจะเดาความหมายได้ นอกจากนี้คำเหล่านี้แล้วยังมีการ ใช้ความเปรียบในเชิงเสียดสี ขบขันมากกว่าจะสร้างให้เกิดความงดงามทางภาษา ภาษาที่ใช้ใน

คอลัมน์เช่นนี้ก็เพื่อความสะอาดและเรียบร้อยของผู้อ่านเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการตั้งข้อสังเกตของพิชญ์ บางเขียว (2537 : 98) เกี่ยวกับการใช้ภาษาของแม่ลูกจันทร์ ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวว่า คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่โดยสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์นั้นพบอยู่เป็นจำนวนมากเช่นในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะพบว่าผู้เขียนสร้างคำสแลงแปลกๆใหม่ๆขึ้นมาให้อยู่เรื่อยๆ และค่อนข้างติดหูติดตาผู้อ่านได้ง่าย

จากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสติดตามอ่านคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวและสังเกตพบว่า สลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวมีลักษณะเช่นเดียวกับที่นักวิชาการได้กล่าวไว้คือ ผู้เขียนใช้ถ้อยคำเสียดสี สร้างคำแปลกใหม่เพื่อเรียกรำอารมณ์ของผู้อ่าน ตลอดจนการใช้ภาษาที่สื่อความหมายโดยนัย ใช้สำนวน โวหารเปรียบเทียบกับในเชิงเสียดสีทำให้ผู้อ่านได้คิด

ด้วยลักษณะดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวอย่างละเอียด เพื่อให้ทราบลีลาการเขียนเฉพาะตัวของผู้เขียนอันจะเป็นแนวทางในการศึกษางานเขียนบทความเชิงวิพากษ์ต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ทราบลักษณะลีลาการเขียนเฉพาะตัวของแม่ลูกจันทร์อันจะเป็นแนวทางในการศึกษางานเขียนบทความเชิงวิพากษ์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้ในครั้งนี้อยู่ที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ประจำเดือนมกราคม – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2544 จำนวน 277 บทความ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ลีลาการเขียนเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ศึกษาบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ประจำเดือนมกราคม – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2544 จำนวน 277 บทความ

3. วิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 การนำเสนอ ในด้าน

3.1.1 การตั้งชื่อเรื่อง

3.1.2 การเปิดเรื่อง

3.1.3 การดำเนินเรื่อง

3.1.4 การปิดเรื่อง

3.2 การใช้ภาษา ในด้าน

3.2.1 คำ

3.2.2 ประโยค

3.2.3 สำนวน

3.2.4 โวหารภาพพจน์

3.2.5 น้ำเสียง

4. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทความและคอลัมน์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์บทความคอลัมน์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์

ภาษาในหนังสือพิมพ์ในที่นี้ หมายถึง ภาษาที่นักหนังสือพิมพ์ใช้เขียนลงในหนังสือพิมพ์เพื่อถ่ายทอดเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ให้ผู้อ่านได้รับรู้

ภาษาในหนังสือพิมพ์จะมีลักษณะการใช้ภาษาต่างๆ ที่หลากหลายดังที่มีผู้ศึกษาไว้หลายท่านซึ่งพอจะสรุปเป็นประเด็นสำคัญๆ ดังนี้

1. การใช้คำในภาษาหนังสือพิมพ์ ชานาญ รอดเหตุภัย (2523:118) , นภาพกรณ์ อัจฉริยะกุล (2533:197) และเจือจันทร์ ไหวพริบ (2542:214) ได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องนี้ซึ่งพอสรุปได้ว่าการใช้คำในภาษาของหนังสือพิมพ์จะต้อง

- 1.1 ใช้ถ้อยคำ หรือสำนวนที่ทันสมัย แปลกใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน
- 1.2 ใช้ถ้อยคำง่าย กระชับ รัดกุม และสะดุดตา เพื่อสื่อความหมายให้กับคนทุกระดับ
- 1.3 ใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะระดับภาษาปาก หรือภาษาถิ่นแบบแผน เพื่อให้สามารถสื่อถึงคนได้ทุกระดับความรู้
- 1.4 นิยมใช้คำย่อ หรือย่อคำ
- 1.5 นิยมใช้คำทับศัพท์มากกว่าใช้ศัพท์บัญญัติ เพราะเข้าใจง่าย ไม่ต้องแปล

2. การลำดับคำ การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับเรื่องการลำดับคำ ชานาญ รอดเหตุภัย (2523:118) และเจือจันทร์ ไหวพริบ (2542:214) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ซึ่งพอสรุปได้ว่าการลำดับคำจะต้อง

2.1 ใช้ภาษาที่มีความกระชับ กะทัดรัด แจ่มแจ้ง เข้าใจง่าย สะดุดความสนใจของผู้อ่านมากกว่าการเขียนแบบธรรมดา

2.2 สามารถเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบเช่น ข่าว คอลัมน์ บทความ ซึ่งทำให้มีความแตกต่างกันในการใช้ภาษาในงานเขียนแต่ละรูปแบบ

3. การลำดับเนื้อหา การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ในเรื่องการลำดับเนื้อหา ชานาญ รอดเหตุภัย (2523:118) และเจือจันทร์ ไหวพริบ (2542:214) ได้ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมซึ่งพอสรุปได้ว่าการลำดับเนื้อหาจะต้องวางรูปแบบของเนื้อหาให้แตกต่างจากความเรียงทั่วไป โดยเน้นจุดสำคัญของเรื่องก่อนแล้วจึงขยายความนำไปสู่รายละเอียด โดยจะต้องสื่อความหมายให้เข้าใจง่าย หากเป็นข่าวต้องระบุเนื้อหาให้ครบถ้วน ถ้าเป็นบทความแสดงความคิดเห็นต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและมีเหตุผล

4. ความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ในเรื่องของการลำดับเนื้อหานั้น เจือจันทร์ ไหวพริบ (2542:214) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ซึ่งพอสรุปได้ว่า ความถูกต้องของเนื้อหาจะต้อง

- 4.1 ให้ข้อมูลที่มีรายละเอียดจนสามารถอธิบายได้กระจ่างชัดเจน
- 4.2 นำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ ตัวเลข และปี พ.ศ. ได้อย่างเต็มที่และถูกต้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทความ และคอลัมน์

ภายในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะประกอบด้วยข่าว บทความ และคอลัมน์ต่างๆเป็นจำนวนมาก ซึ่งในแต่ละวันผู้อ่านสามารถเลือกอ่านได้ตามความต้องการ ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทความ และการเขียนคอลัมน์เท่านั้น

การเขียนบทความ

คำว่าบทความ ถาวร บุญวัฒน์ (ม.ป.ป.:21) ได้ให้ความหมายว่า คืองานเขียนที่มีความยาว 600 - 2000 คำ มีเป้าหมายในการให้ความรู้ การวิจารณ์ การสนับสนุน ชักนำให้ผู้อ่านเกิดความคิด เตือนให้กระทำ การแสดงทรรศนะของผู้เขียนเพิ่มเติมลงไป การสร้างสาธารณสมบัติ และการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

บทความในหนังสือพิมพ์รายวันมักจะสั้นจบในฉบับ แต่ที่เป็นบทความพิเศษยาวๆหลายตอนก็มี เช่น บทความเชิงชีวประวัติ บทความเชิงสารคดี บทความทางการเมือง และบทความทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจต้องลงติดต่อกันหลายฉบับ

บทความสามารถบรรจุข่าวและการอธิบายขยายความข่าวได้มากและชัดเจน เนื่องจากมีเนื้อที่กว้าง การที่บทความต้องยกข่าวมาอธิบายก็เพื่อให้ผู้อ่านรับทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน แล้วใส่ข้อคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ลงไปเหมือนกับบทบรรณาธิการและคอลัมน์นิสต์ ผู้สื่อข่าวสามารถหยิบยกประเด็นข่าว หรือย่อหน้าที่ว่าด้วยการอธิบายข่าว หรือประโยคของข่าว มาเขียนเป็นข่าวได้ โดยหาข้อมูลเพิ่มเติมเนื่องจากข่าวนั้นน่าสนใจ

การเขียนบทความที่สมบูรณ์ต้องประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 4 ส่วนดังที่ วชิรณี วงศ์ศิริ-อำนาจ (2542 : 2,4 - 5,9) กล่าวไว้ดังนี้

1. คำนำ หรือความนำ คือการกล่าวเปิดเรื่องเพื่อบอกให้ผู้อ่านทราบว่าบทความนี้มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอะไร เป็นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะต้องเขียนให้ผู้อ่านใส่ใจติดตามเรื่องต่อไป ดังนั้นผู้เขียนจะต้องใช้กลวิธีการเขียนให้น่าสนใจมากที่สุด

2. เนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องมีความสำคัญมาก เพราะเป็นตอนที่เสนอข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญทั้ง 2 ส่วน ประกอบกันโดยใช้หลักฐานอ้างอิง หรือมีข้อมูล สถิติ ตัวอย่างประกอบตามความจำเป็น เพื่อให้บทความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เนื้อเรื่องเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะได้รับเนื้อหาสาระมากที่สุด จึงต้องอาศัยพื้นที่ในการเขียนมากกว่าส่วนที่เป็นความนำและสรุป

ในการเขียนเนื้อเรื่องจะต้องเขียนให้สัมพันธ์กับความนำ โดยการขยายความออกไปตามลำดับ ตามแต่ผู้เขียนจะเลือกใช้วิธีการขยายความ สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ เนื้อเรื่องทั้งหมดจะต้องประกอบด้วย เอกภาพ สारัตถภาพ และสัมพันธภาพ

3. สรุป หรือบทลงท้าย เป็นการเขียนที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กับส่วนที่เป็นเนื้อเรื่อง ตอนสรุปหรือบทลงท้ายมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความนำ เพราะเป็นส่วนที่ผู้เขียนอาจจะแนะนำ หรือเสนอวิธีการแก้ปัญหา หรือขอความร่วมมือ หรือตอกย้ำความคิดเห็นที่เสนอมาแล้ว ในส่วนเนื้อเรื่อง

การสรุปความที่ดีต้องทำหน้าที่ 2 ประการคือ หนึ่งเป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่าเป็นเรื่องนั้นสมบูรณ์แล้ว และสองเป็นส่วนที่ผู้เขียนมุ่งเน้นความคิดสำคัญ หรือเป็นความคิดส่วนตัวของผู้เขียนเอง ดังนั้นในส่วนสรุปหรือบทลงท้ายนี้ผู้เขียนจึงควรให้ผู้อ่านสนใจ ประทับใจ และฝากความคิดทิ้งไว้ให้ผู้อ่านหลังจากที่อ่านจบแล้ว

4. การตั้งชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ และจำเป็นในการเขียนทุกประเภท การตั้งชื่อเรื่องของงานเขียนนั้นต้องอาศัยศิลปะการตั้งชื่อเรื่อง ดังนั้นจึงต้องพิถีพิถันและคัดสรรคำเป็นอย่างดี หากเขียนเรื่องได้ดี แต่ตั้งชื่อเรื่องไม่น่าสนใจก็จะทำให้ผู้อ่านไม่สนใจที่จะอ่าน เพราะสิ่งแรกที่กระทบตา กระทบใจ และกระทบความรู้สึกได้ดีนั้นคือ ชื่อเรื่อง

จากเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้ทำวิจัยได้ศึกษาเรื่องของการแบ่งประเภทบทความ ผู้ทำวิจัยจะสรุปและแบ่งประเภทของบทความไว้ 2 ลักษณะคือ ประเภทของบทความที่อาศัยเนื้อหาเป็นหลัก และประเภทของบทความที่อาศัยลักษณะของบทความเป็นหลัก

บทความที่อาศัยลักษณะของเนื้อหาเป็นหลัก เป็ลื่อง ณ นคร (2507:299) ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. บทความทางการเมือง ประกอบด้วยข้อความวิจารณ์ปัญหาต่างๆทางการเมือง และแสดงแนวความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. บทความเชิงความรู้ ได้แก่ การไขข่าว อธิบายข่าว ชี้แจงเรื่องราวที่ยังคลุมเครือให้ชัดเจน (Comment) เท่ากับเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน การเขียนบทความในลักษณะนี้ผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนให้กว้างขวาง

ส่วนบทความที่อาศัยลักษณะของบทความเป็นหลัก สิทธา พินิจภูวดล และคณะ (2516:77-80) ได้แบ่งไว้ดังนี้

1. บทความแสดงความคิดเห็น บทความประเภทนี้ผู้เขียนจะหยิบยกเอาเรื่องราวต่างๆที่เป็นปัญหาขึ้นมาเขียน มีทั้งปัญหาส่วนรวมและปัญหาส่วนบุคคล เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง การปกครอง การคมนาคม การพัฒนาประเทศ การเกษตร ฯลฯ การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นนี้ ผู้เขียนอาจจะเลือกแสดงความคิดเห็นไปในแนวใดแนวหนึ่ง หรืออาจจะเสนอความคิดเห็นทุกๆด้าน แล้วปล่อยให้ผู้อ่านพิจารณาตัดสินเอาเอง

2. บทความประเภทสัมภาษณ์ เป็นบทความที่แสดงความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ผู้เขียนบทความประเภทนี้ควรรู้จักเลือกบุคคลที่จะสัมภาษณ์ บุคคลที่ควรจะสัมภาษณ์นั้นควรจะเป็นผู้ที่มีลักษณะเด่น การเลือกสัมภาษณ์บุคคลให้เหมาะสมกับเรื่องเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เราต้องการย่อมสามารถให้ข้อเท็จจริงตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ

3. บทความประเภทกึ่งชีวประวัติ บทความประเภทนี้สิ่งที่ต้องการแสดงคือเรื่องราวเกี่ยวกับตัวบุคคลที่เราสัมภาษณ์ สิ่งที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการจะแสดงให้ผู้อ่านทราบคือ บุคคลประเภทต่างๆ เหล่านั้นมีคุณสมบัติและลักษณะพิเศษอย่างไรที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จยิ่งใหญ่กว่าบุคคลทั่วไป

4. บทความประเภทให้ความรู้ เป็นบทความที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรืออธิบายวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลักในการเลือกเรื่องที่จะเขียนควรเลือกเรื่องที่ดึงดูดความสนใจและผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างไม่ยากลำบากนัก

5. บทความประเภทให้แง่คิด โน้มน้าวใจ หรือกระตุ้นให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง บทความประเภทนี้ผู้เขียนอาจเขียนโดยตรงไปตรงมาหรือเขียนในเชิงอุปมาอุปไมยก็ได้

6. บทความประเภทรายงานการเดินทางท่องเที่ยว ผู้เขียนนำเอาข้อมูลที่ได้จากการเดินทางท่องเที่ยวไปในที่ต่างๆ มาเล่าถ่ายทอดสู่ผู้อ่าน ถ้าหากเป็นสถานที่แปลกๆ ใหม่ ๆ ที่ไม่ค่อยจะมีใครเคยไปมาก่อนจะยิ่งเป็นที่น่าสนใจ

7. บทความประเภทวิจารณ์ บทความประเภทนี้ผู้เขียนจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริง ลักษณะและคุณสมบัติต่างๆ ของสิ่งที่จะวิจารณ์อย่างถี่ถ้วน แล้วอาศัยหลักวิชาหรือเหตุผล หรือข้อเท็จจริงตัดสินว่าดีหรือไม่ดี ควรหรือไม่ควรอย่างไร ให้เหตุผลสนับสนุนข้อวิจารณ์อย่างถูกต้อง บทความประเภทนี้แยกย่อยออกเป็น 3 ประเภทคือ

7.1 บทความวิจารณ์หนังสือ ผู้เขียนบทความประเภทนี้จะต้องมีความรู้กว้างขวางในวิชาการหลายแขนง เพียงพอที่จะช่วยตัดสินได้ว่าหนังสือต่างๆ ที่เขียนวิจารณ์นั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร ผู้เขียนวิจารณ์จะวิจารณ์โดยอาศัยความรู้สึกส่วนตัวไม่ได้ ต้องอาศัยหลักวิชา ผู้วิจารณ์ต้องหยิบยกขึ้นมาวิจารณ์ทั้งในแง่ดีและแง่ไม่ดี และในท้ายที่สุดก็ต้องสรุปความคิดเห็นของตนเองเอาไว้ด้วยว่า หนังสือเรื่องนั้นๆ ควรค่าแก่การอ่านหรือไม่เพียงใด

7.2 บทความวิจารณ์ข่าว บทความประเภทนี้มีมูลเหตุโดยตรงมาจากข่าว จะเป็นข่าวเกี่ยวกับอะไรก็ได้ แต่ข้อสำคัญจะต้องเป็นข่าวที่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นในกลุ่มชน ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาส่วนรวมหรือส่วนบุคคลก็ได้ ผู้เขียนวิจารณ์จะต้องศึกษาข่าวและที่มาของข่าว ตลอดจนผลอันจะเกิดขึ้นเนื่องจากข่าวนั้น แล้วนำมาเขียนวิจารณ์แสดงข้อคิดเห็นของตนว่าควรหรือไม่ควรอย่างไรตามเนื้อหาของข่าว

7.3 บทความวิจารณ์การเมือง ผู้เขียนหยิบยกเอาเรื่องราวต่างๆทางการเมืองที่เกิดขึ้น เป็นปัญหาหลากหลายในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การกระทำใดๆก็ตามก็ย่อมจะต้องมีผล 2 แง่อยู่เสมอ คือไม่แฉ่ดีก็แฉ่เสีย เพราะฉะนั้นผู้เขียนวิจารณ์จึงคอยจับเอาเหตุการณ์ต่างๆที่มีผลดังกล่าวแล้วมา แยกแยะแสดงความคิดเห็น และอาจจะแนะแนวทางปฏิบัตินอกเหนือจากที่ได้เป็นไปแล้ว ผู้เขียนบทความวิจารณ์การเมืองจะต้องเป็นผู้ติดตามข่าวคราวให้ทันกับเหตุการณ์ มีความรอบรู้ ทั้งในการเมืองภายในประเทศและการเมืองระหว่างประเทศ การเมืองในอดีต และปัจจุบัน

ไม่ว่าจะเป็นบทความประเภทใดก็ตาม การที่ผู้เขียนจะเขียนบทความให้ได้ดีนั้นจะต้อง ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียบเรียงดังที่ถาวร บุญวัฒน์ (ม.ป.ป.:52) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. เขียนให้เห็นภาพพจน์ (Imagination) ในการเขียนบทความจะต้องบรรยายให้ชัดเจน ในเหตุการณ์ และตัวบุคคลมากกว่าบทนำ แต่ไม่ถึงกับบรรยายเหมือนนวนิยาย คือต้องเขียนให้อ่านเห็นภาพพจน์ในเรื่องที่เขียนถึง

2. การเล่าเรื่อง (Telling) ต้องมีวิธีเล่าเรื่องเฉพาะตัว มีลีลาที่ถนัด ที่สามารถชักจูงคนอ่านให้ติดตามหรือคล้อยตามด้วยความสนใจตลอดเวลา การจัดประโยค การจัดย่อหน้าต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์ การใช้ภาษาต้องเหมาะกับเรื่องที่เขียน วิธีเล่าเรื่องต้องให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายว่าจะเขียนให้คนกลุ่มใดอ่าน

3. การแสดงออก (Showing) กล่าวคือในบางครั้งจะใช้แต่คำบอกเล่า คนอ่านจะไม่เกิดอารมณ์ความรู้สึก แต่จะต้องใช้การแสดงออก คือเขียนปรากฏการณ์ลงไปให้ละเอียด เช่นในการเขียนบทความเกี่ยวกับความรัก ต้องมีตัวอย่างเป็นรูปธรรมประกอบอย่างชัดเจน เพื่อความเป็นจริงเป็นจ้งของเรื่องที่เขียน

4. ลีลา (Style) ใช้ลีลาการเขียนที่ถนัด เช่น ใช้สำนวนสวิง สำนวนขัน สำนวนประชด ประชัน สำนวนล้อเลียน ใช้ประโยคยาวๆ หรือย่อหน้าสั้นๆ

5. เขียนให้เป็นวิทยาศาสตร์ (Science) จะใช้การเขียนลีลาใดก็ตาม แต่ต้องเขียนอย่างมีเหตุมีผลเป็นวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่ภาษากวีหรือนวนิยาย หรือลีลาแบบมีเล่ห์กล ซึ่งไม่มีข้อมูลที่แท้จริง

การเขียนคอลัมน์

ในส่วนของคำว่าคอลัมน์ มาลี บุญศิริพันธ์ (2534:65) กล่าวว่าสามารถครอบคลุมข้อเขียนในหน้าหนังสือพิมพ์ได้แทบทั้งหมด นอกจากข่าวเพียงอย่างเดียว คอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นข้อเขียนที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ความยาวจำกัดอยู่ในเนื้อที่เฉพาะ ลงชื่อผู้เขียนและมีตำแหน่งประจำพอที่ผู้อ่านสามารถรู้ได้ทันทีว่าถ้าจะอ่านคอลัมน์ของ นาย ก. แล้วจะต้องเปิดไปดูหน้านั้นได้ทันที คอลัมน์เหล่านี้มีประเด็นที่ต้องการสื่อสารแสดง

ความคิดอย่างมีเป้าหมาย ถึงแม้ไม่มีข้อจำกัดตายตัวว่าจะต้องมีความยาวสักเท่าใดก็ตาม แต่ก็ต้องเขียนอย่างกระชับให้พอเหมาะกับปริมาณของเนื้อที่ลงพิมพ์

มาลี บุญศิริพันธ์ (2534:66-68) ยังได้แบ่งประเภทของคอลัมน์ตามข้อเขียนที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ไว้ 7 ประเภทคือ

1. คอลัมน์วิเคราะห์ข่าว เป็นข้อเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเป็นข่าว ผู้เขียนมุ่งให้สาระ อธิบายความเป็นมาพร้อมทั้งวิเคราะห์เหตุการณ์ แสดงเหตุผลในการคาดหมาย เหตุการณ์ล่วงหน้า เรื่องที่นำมาเขียนมีหลายประเภทได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา ฯลฯ เน้นการวิเคราะห์เจาะลึกทั้งในทางกว้างและลึก

2. คอลัมน์จดหมายจากผู้อ่าน กล่าวได้ว่าคอลัมน์นี้จำเป็นสำหรับหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับ เพราะเป็นส่วนหนึ่ง que แสดงให้เห็นความคิด การตอบสนองจากผู้อ่านหนังสือพิมพ์

3. คอลัมน์บทความทั่วไป คือข้อเขียนที่ส่งเข้ามาโดยผู้อ่าน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ซึ่งกำลังเป็นข่าว หรือเป็นประเด็นที่สมควรให้ความรู้กับผู้อ่าน

4. คอลัมน์ซุบซิบ คอลัมน์นี้ได้รับความนิยมสูงมากในจำนวนคอลัมน์ทั้งหมด คอลัมน์นี้เกิดขึ้นเพื่อสนองตอบธรรมชาติ ความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ เรื่องส่วนมากจะเกี่ยวกับบุคคลในสังคมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เกี่ยวกับความเป็นไปของบุคคลในสังคม บางครั้งกลายเป็นแหล่งให้ทั้งข้อเท็จจริง หรือข่าวลือสำคัญๆที่มีผลกระทบต่อสังคมไปด้วย

5. คอลัมน์ซุบซิบการเมือง การซุบซิบจะเน้นที่บุคคลในคณะรัฐบาล ข้าราชการ นักการเมือง เรื่องที่ซุบซิบเกี่ยวกับเรื่องระดับชาติ หรือระหว่างประเทศ ให้ข้อมูลบางสิ่งบางอย่างที่มีนัยพิเศษ มักจะมีแหล่งข่าวภายในที่จะให้ข้อมูลค่อนข้างเป็นจริงก่อนที่จะมีการประกาศเป็นทางการ ในบางโอกาสผู้เขียนสามารถชี้แนวโน้มของเหตุการณ์ หรือดำเนินการทำงานของรัฐบาล

6. คอลัมน์แนะนำวิธีทำ ปรากฏในหน้าสตรีบ้าง หน้ากีฬาบ้าง เป็นคอลัมน์ที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำวัสดุ หรือเครื่องใช้ต่างๆ ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้เล็กๆน้อยๆเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน

7. คอลัมน์ตลกขบขัน เป็นวิธีการเขียนอีกชนิดหนึ่งที่น่าเอาเหตุการณ์ข่าวปัจจุบันมาเป็นเป้าหมายเพื่อหยอกล้อ หรือประชดประชัน คอลัมน์นี้มุ่งให้ความบันเทิงผ่อนคลายมากกว่าเอาจริงจัง ขณะเดียวกันก็ให้สาระของข่าวสารในอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น คอลัมน์นอกประเด็น คอลัมน์ก้างตำคอ ในหนังสือพิมพ์มติชน

8. คอลัมน์ฉีกปาดะ ไม่พบเห็นบ่อยนัก เป็นข้อเขียนมุ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งละอันพันละน้อยที่เกิดขึ้นประจำวันเช่น เกี่ยวกับการเมือง การกีฬา มีขนาดตัวอักษรที่แตกต่างกันเพื่อเน้น

ให้ผู้อ่านเห็นความแตกต่างของแต่ละเรื่องเช่น คอลัมน์กมลล้อการเมือง ฯลฯ มีสำนวนหนักเบาตามลีลาของผู้เขียน

รูปแบบการเขียนคอลัมน์แต่ละประเภท ขึ้นอยู่กับผู้เขียน (Columnist) แต่ละคนว่าจะพัฒนาไปในแนวหน้าของตนอย่างไร ลีลาและเป้าหมายของแต่ละคนจะแตกต่างกัน ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนว่าจะต้องเขียนเหมือนกันหมดทุกคน ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่มีเอกลักษณ์ประจำตัว หรือประจำคอลัมน์ซึ่งเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งในการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

การเขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์นั้นจะต้องมีคุณค่า และมีสาระตามแบบอย่างที่ดี เจื้อยสตะเวทิน (2517:148) กล่าวไว้อย่างน้อย 3 ประการคือ

1. ทวีความสนิทสนมกับผู้อ่านยิ่งขึ้น หมายความว่าผู้อ่านทั่วไปต้องการคำปรึกษา ปลอดภัย และความเห็นอกเห็นใจ ผู้เขียนคอลัมน์ย่อมให้สิ่งเหล่านี้ได้

2. ให้ความบันเทิงเป็นสำคัญ หมายความว่าผู้เขียนคอลัมน์จะต้องเขียนให้ง่ายๆ เบาๆ และสนุก

3. มีวัตถุประสงค์จริงอยู่ด้วย การเขียนคอลัมน์มิใช่จะเป็นเรื่องพูดเล่น เหลลวไหล เพื่อเจ้อ หากต้องมีวัตถุประสงค์อยู่ภายในคอลัมน์ด้วย คือผู้อ่านจะต้องเห็นสาระของคอลัมน์นั้นว่ามีอยู่ตรงไหน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์

แน่งน้อย บุญยเนตร (2529) ศึกษาเรื่อง คำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวันระหว่างปี พุทธศักราช 2521-2525 ซึ่งได้ศึกษาคำคะนองในเรื่องลักษณะของคำ ส่วนประกอบของคำ หน้าที่ของคำ และความหมายของคำคะนอง สรุปได้ว่าลักษณะของคำคะนองมีลักษณะเป็นคำที่เกิดขึ้นใหม่ เป็นคำที่เปลี่ยนเสียงไปจากปกติคือมีการเปลี่ยนเสียงสระ เสียงพยัญชนะต้น เสียงพยัญชนะสะกด เพิ่มพยางค์บางพยางค์ ย่อคำ และมีการออกเสียงเน้น เป็นคำที่เปลี่ยนความหมาย เป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศคือภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเป็นคำที่เลียนวิธีการเปลี่ยนคำตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษคือเติม “ ส์ ” ส่วนประกอบของคำคะนองมีส่วนประกอบเป็นคำ เป็นวลี และเป็นประโยค หน้าที่ของคำคะนองมี 3 ประเภทคือ หน้าที่อย่างเดี่ยวเช่น คำนาม คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ ฯลฯ หน้าที่ 2 อย่าง เช่น คำนาม - คำคุณศัพท์ คำกริยากรรม-คุณศัพท์ ฯลฯ หน้าที่ 3 อย่างคือ คำกริยากรรม-คำคุณศัพท์-คำกริยาวิเศษณ์ ส่วนความหมายของคำคะนองมี 2 ลักษณะคือ ความหมายของคำคะนองที่เป็นคำเกิดใหม่มีความหมายที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกในทางที่ดี และในทางที่ไม่ดี และความหมายของคำคะนองคำเดิมที่มีความหมายใหม่ซึ่งเปลี่ยนมาจากความหมายเดิม

สุชาติ เทวะผลิน (2531) ศึกษาเรื่อง คำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน ใน การศึกษาเรื่องนี้ของสุชาติ เทวะผลินพบว่าในส่วนของรายละเอียดที่ศึกษาได้นั้นบางอย่างมี ความคล้าย และบางอย่างก็มีความแตกต่างจากการศึกษาของเน่งน้อย บุญเนตร (2529) ซึ่ง สรุปได้ว่าสุชาติแบ่งคำสแลงออกเป็นคำสแลงแท้ และคำสแลงไม่แท้ คำสแลงแท้แบ่งออกได้ 6 ลักษณะคือ การเปลี่ยนเสียงหรืออักษรวิธี การผวนคำ การยืมคำ การกำหนดคำให้มีเสียงเลียน เสียงธรรมชาติ การกำหนดคำให้สื่อความหมายด้วยเสียง และการประสมคำขึ้นใหม่ ส่วนคำ สแลงไม่แท้แบ่งออกได้ 2 ลักษณะคือ คำที่ทับหรือคำไม่ทราบที่มาแล้วนำมาใช้ในบริบทเพื่อให้มี ความหมายเชิงสแลงเช่น ตะลอน ดิ้น หน่อ เหนียว และคำใสหรือคำที่มองเห็นความหมาย ประกอบขึ้นเป็นคำประสมเช่น ไชลาน ตกสะเก็ด ฟันปลอม

สรใน รอดนิตย์ (2538) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ภาษาในข่าวหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทย ได้วิเคราะห์การใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว และภาษาในตัวข่าว สรุปได้ว่า การใช้ ภาษาในการพาดหัวข่าว ด้านการใช้คำเรียกบุคคลในข่าวนิยมเรียกบุคคลในข่าวโดยใช้ชื่อจริง ไม่ระบุนามสกุล ยศ หรือตำแหน่งมากที่สุด ส่วนลักษณะอื่น ๆ ก็มีบ้างเช่น เรียกชื่อเล่น การย่อชื่อ บุคคล และการระบุยศตำแหน่งหน้าชื่อจริง การตั้งสมญานาม จะตั้งตามสถานภาพทางสังคม มากที่สุด การใช้คำภาษาต่างประเทศ พบว่ามีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และคำทับศัพท์ ภาษาจีน คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจะใช้คำเดียวเช่น บอมบ์ โซว้ ใช้ร่วมกับคำไทย เช่น ลีดคอค เรียงคิว และใช้ในความหมายที่แตกต่างไปจากความหมายในภาษาเดิมเช่น เช็คบิล โซว้ฟอร์ม ส่วนคำทับศัพท์ภาษาจีนมีการใช้คำเดียวทั้งที่เป็นคำนามและคำกริยาเช่น กุนชื้อ แซง ตุ่น การ ใช้อักษรย่อ มี 2 ลักษณะคือ อักษรย่อที่เข้าใจกันโดยทั่วไป และอักษรย่อที่ยังไม่เข้าใจกัน ซึ่ง ผู้เขียนอาจกำหนดขึ้นมาเอง ด้านการย่อคำหรือคำย่อมี 2 ลักษณะเช่นกันคือ การย่อที่เหลือ เฉพาะส่วนหน้าของคำ เช่น นายกข (นายกรัฐมนตรี) และการย่อที่เหลือเฉพาะส่วนหลังของคำ เช่น คลัง (กระทรวงการคลัง) การใช้สำนวน มี 2 ลักษณะคือ การใช้สำนวนเดิม และการใช้ สำนวนใหม่ และด้านการใช้โวหารมีการใช้โวหารอติพจน์ อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน และอุปมา ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมี 10 ชนิดคือ จุดไข่ปลา ัญประกาศคู่ ัญประกาศเดี่ยว ยัติภังค์ มหัพภาค ไปยาลน้อย อัศเจรีย์ ไม้ยมก ปรศนี และทับ โดยใช้ตรงตาม หลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน

สำหรับการใช้ภาษาในตัวข่าวพบว่า การใช้คำเรียกบุคคลหากเป็นชื่อที่กล่าวถึงในข่าว เป็นครั้งแรก คำเรียกที่ใช้จะมีลักษณะเป็นทางการ คือจะระบุคำนำหน้าชื่อ สกุล ยศ หรือ ตำแหน่ง แต่ถ้าเป็นชื่อที่กล่าวถึงครั้งต่อไปในช่วงเดียวกัน คำเรียกชื่อจะตัดสั้นลง การตั้งสมญา นามพบว่า มีเฉพาะสมญานามที่ตั้งให้กับบุคคล และเป็นสมญานามที่ตั้งตามสถานภาพทาง สังคม ด้านการใช้คำภาษาต่างประเทศมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษประเภทคำเดียวมาก ที่สุด และคำทับศัพท์ภาษาจีน การใช้อักษรย่อ , การย่อคำหรือคำย่อ , การใช้ลักษณนาม ,

การใช้สำนวน และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีลักษณะการใช้เช่นเดียวกับการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว การใช้ประโยค พบว่ามีการใช้ประโยคบอกเล่าที่มีส่วนประกอบสมบูรณ์ ใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ และภาษาพูด การใช้โวหารมีโวหาร 3 ชนิดคือ อุปมา อุปลักษณ์ และสัทพจน์

กุลยา สกุลนคร (2543) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ภาษาข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ศึกษาการใช้ภาษาในการนำเสนอข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์รายวันในด้านการใช้คำและการใช้ประโยคแสดงเจตนา สรุปได้ว่า ศัพท์และสำนวนในการนำเสนอข่าวสารทางการเมืองจำแนกได้ 2 ประเภทคือ ศัพท์ทางการเมืองโดยตรง และศัพท์ทั่วไปที่นำมาใช้สื่อความหมายโดยอาศัยบริบททางการเมือง ศัพท์ที่มีความหมายโดยตรงในทางการเมืองมีวิธีการใช้ศัพท์เต็ม ใช้ศัพท์โดยย่อ ใช้อักษรย่อ ใช้ศัพท์โดยการตัดบางส่วนของศัพท์ ส่วนศัพท์ทั่วไปที่นำมาใช้สื่อความหมายโดยอาศัยบริบททางการเมือง ประกอบไปด้วยศัพท์ทั่วไปที่อาศัยบริบททางการเมือง ศัพท์สแลงที่เป็นคำนามและคำกริยา สำนวน ศัพท์ภาษาต่างประเทศทั้งภาษาอังกฤษและภาษาจีน ส่วนการใช้ประโยคแสดงเจตนา จำแนกได้ 3 ลักษณะคือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ประโยคถามให้ตอบ และประโยคบอกให้ทำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์บทความคอลัมน์

ประดับ จันทร์สุขศรี (2521) ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์บทความในหนังสือพิมพ์จีนโนสยามวารศัพท์ พ.ศ. 2453-2466 สรุปการใช้ภาษาในบทความได้ว่า มีการใช้คำไม่คงที่ คำคำเดียวใช้ได้หลายรูป ความหมายคงเดิม คำบางคำใช้ได้หลายความหมาย คำบางคำปัจจุบันเลิกใช้แล้ว และเปลี่ยนแปลงรูป คำภาษาต่างประเทศมักใช้วิธีทับศัพท์ และถ่ายอักษรมาใช้ ในการใช้สำนวนมีทั้งสำนวนที่เลิกใช้แล้ว และการใช้สำนวนตามลักษณะภาษาต่างประเทศ โวหารมีทั้งแบบโวหารบรรยาย โวหารพรรณนา โวหารอุปมา และโวหารอุปไมย ความหมายได้แก่ ความหมายเปรียบเทียบ ความหมายของคำสแลง คำต่ำ คำหยาบ และภาษาพูด

สมจิต พันธุ์เหล็ก (2527) ศึกษาเรื่อง ศึกษาบทความคอลัมน์ข่าวไกลนา และคลื่นใต้ฟ้าของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐรายวัน สรุปได้ว่าการใช้คำในภาษานอกมาตรฐานทั้งคำภาษาพูดและคำสแลงทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ช่วยทำให้เนื้อหาของบทความซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการเมือง เศรษฐกิจ สังคมนั้นง่ายแก่การสื่อสารกับผู้อ่าน โดยเฉพาะการใช้คำสแลงแสดงให้เห็นว่า ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมชเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ในเรื่องของภาษาอยู่ตลอดเวลา แต่จะใช้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ การใช้คำทับศัพท์และทับเสียงภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำที่ใช้กันอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน และจะอธิบายความหมายประกอบไว้ด้วยเสมอ ดังนั้นจึงไม่ใช่วิธีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อ่าน นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้แก่บทความของท่าน ในส่วนของโวหารและสัญลักษณ์มีการใช้โวหาร

เปรียบเทียบถึง 14 ชนิด โดยนำสิ่งแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบตัวมาใช้ในการเปรียบเทียบได้แก่ ธรรมชาติ สัตว์ ไฟ ลักษณะของคนประเภทต่างๆ

วาสนา รัตนมิ่ง (2534) ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์บทความของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี บทความที่นำมาจะตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ และวารสารในสมัยรัชกาลที่ 6 - รัชกาลที่ 8 , ความเรียงเรื่องต่างๆของครูเทพ สรุปได้ว่า ในด้านกลวิธีการเสนอบทความ การตั้งชื่อเรื่องตาม ความสำคัญของเรื่องมีเป็นจำนวนมากที่สุดเพราะเป็นการบอกเรื่องให้ผู้อ่านได้ทราบล่วงหน้า และเป็นการจูงใจให้ผู้อ่านติดตามเนื้อเรื่องต่อไป การเขียนความนำบทความที่เจ้าพระยาธรรม ศักดิ์มนตรีใช้มากที่สุด คือการบอกจุดมุ่งหมายของการเขียนบทความ เพราะบทความที่นำมา เสนอส่วนใหญ่เป็นบทความที่มีสาระ เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องทำความเข้าใจให้ความรู้แก่ ประชาชน ท่านจึงบอกจุดมุ่งหมายของบทความไว้ ด้านการเสนอเนื้อเรื่อง ผู้เขียนใช้การ บรรยายมากที่สุด การนำเสนอที่น่าสนใจคือ การเสนอเนื้อเรื่องแทรกด้วยบทสนทนา ตัวละครที่ นำมาเสนอมักจะเป็นตัวละครชุดเดียวกัน ส่วนการเขียนสรุปใช้วิธีการสรุปใจความสำคัญของ เรื่องมากที่สุด ซึ่งผู้เขียนได้เสนอแนะความคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษา และเศรษฐกิจ

ยุทธภูมิ สุวรรณเวช (2536) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์บทความของรัตนะ ยาวะประภาษ ตีพิมพ์ในบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์สุภาพบุรุษ - ประชามิตร ในด้านการใช้คำสรุปได้ว่า การ ใช้ถ้อยคำในบทความของรัตนะ ยาวะประภาษ มีการใช้คำชัดเจน คำที่แฝงความหมายทางลบ คำภาษาต่างประเทศ และคำที่มีระดับต่างๆกัน การใช้คำแฝงความหมายทางลบ รัตนะ ยาวะ- ประภาษ เลือกใช้หลายลักษณะได้แก่ คำสูงโอ้อ่าเชิงยกย่อง คำสุภาพ และคำเยาะหยันเหน็บ แหนม ส่วนการใช้คำภาษาต่างประเทศนั้นใช้เฉพาะคำทับเสียงเพียงอย่างเดียว และมีการสร้างคำ ขึ้นมาใช้ใหม่หลายคำ ในด้านการใช้สำนวนโวหารพบว่ามี 9 ชนิดได้แก่ อุทาหรณ์ อุปลักษณ์ อุปมา ปฏิพจน์ นามนัย ประชด ปฏิรูปพจน์ บุคลาธิษฐาน และอิพิพจน์ ในด้านกลวิธีการเขียน ผู้วิจัยศึกษาในด้านการนำเสนอเรื่อง การอภิปรายหรือการโต้คารม และน้ำเสียง การนำเสนอ เรื่องประกอบด้วย การตั้งชื่อเรื่อง การเปิดเรื่อง การเสนอเนื้อเรื่อง และการปิดเรื่อง การตั้งชื่อ เรื่องจะเน้นประเด็นสำคัญของเรื่อง การเปิดเรื่องจะใช้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข่าว หรือเหตุการณ์ ทางการเมืองในประเทศ การเสนอเนื้อเรื่องจะใช้วิธีการเสนอเหตุการณ์ในประเทศเพื่อการ วิเคราะห์ และการปิดเรื่องจะปิดเรื่องโดยการเสียดสีประชดประชัน ในการอภิปรายหรือการ โต้คารมจะอภิปรายโดยการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมา ส่วนการใช้คำน้ำเสียง มักจะใช้คำน้ำเสียงเสียดสีประชดประชันในการเขียนบทความ

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวไว้ข้างต้นผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์ศึกษาเรื่องวิเคราะห์ลีลา การเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในด้าน การ นำ เสนอ บทความ และ ใน ด้าน การใช้ ภาษา

บทที่ 2

การวิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความในด้านการนำเสนอ

บทความเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่คุณผู้อ่านต้องการนำเสนอสาระความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์อันกว้างขวางลุ่มลึกสู่ผู้อ่าน ในการเขียนบทความแต่ละเรื่องโดยเฉพาะ บทความที่ลงในหนังสือพิมพ์รายวัน ผู้เขียนจะต้องเลือกเรื่องที่ทันต่อเหตุการณ์ แปลกใหม่ และ น่าสนใจ รวมทั้งลีลาการเขียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ดึงดูดผู้อ่านให้ติดตามไปจนจบ ดังนั้น ลีลาการเขียนในด้านการนำเสนอเช่น การตั้งชื่อเรื่อง การนำเสนอเนื้อหาในด้านการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง รวมทั้งลีลาการเขียนในด้านการใช้ภาษาและสำนวนโวหารจึง สำคัญยิ่งในการเขียนบทความ

ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความจำนวน 277 บทความของแม่ลูกจันทร์ตั้งแต่การนำเสนอมารั้งชื่อเรื่อง การนำเสนอเนื้อหาในด้านการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง พบว่าแม่ลูกจันทร์มีลีลาการนำเสนอที่น่าสนใจดังที่ผู้วิจัยจะได้วิเคราะห์ในรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การนำเสนอด้านการตั้งชื่อเรื่อง

ชื่อเรื่องเป็นจุดเด่นจุดแรกของบทความ ชื่อเรื่องจะสะดุดตา และช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเป็นอันดับแรกดังที่ สิทธา พินิจภูวดล และคณะ (2516:40) ได้กล่าวว่า ในการเขียนเรียงความหรือบทความผู้เขียนจำเป็นต้องพิถีพิถัน เลือกสรรถ้อยคำที่จำเป็นใช้เป็นชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องเป็นจุดแรกที่จะกระทบสายตาผู้อ่าน ชื่อเรื่องที่ดีย่อมมีส่วนช่วยให้เรียงความหรือบทความนั้นประสบความสำเร็จได้เป็นอันมาก

สิทธา พินิจภูวดล และคณะ (2516:40-41) ได้กล่าวถึงวิธีการตั้งชื่อเรื่องไว้ดังนี้

1. ตั้งชื่อตามความสำคัญของเรื่อง
2. ตั้งชื่อเป็นรูปคำถาม
3. ตั้งชื่อแบบขัดความ
4. ตั้งชื่อแบบตรงตัว
5. ตั้งชื่อแบบเร้าความสนใจ
6. ตั้งชื่อแบบเปรียบเทียบ

ส่วนการตั้งชื่อเรื่องที่ ยุทธภูมิ สุวรรณเวช (2536:79-80) ได้วิเคราะห์ไว้ในหัวข้อ การตั้งชื่อเรื่องของ รัตนะ ยาวะประภาส มีดังนี้คือ

1. ตั้งชื่อเรื่องโดยเน้นประเด็นสำคัญของเรื่อง
2. ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้คำถาม
3. ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้คู่เทียบ
4. ตั้งชื่อเรื่องจากความนำ

5. ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้เหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น
6. ตั้งชื่อเรื่องจากบทสรุป
7. ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำเตือน หรือการขู่ให้กลัว
8. ตั้งชื่อเรื่องโดยตั้งเป็นประเด็นปริศนา
9. ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้สำนวน สุภาษิต หรือคำพังเพย
10. ตั้งชื่อเรื่องโดยการทำนาย หรือคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า
11. ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้ชื่อบุคคล

จากการศึกษาบทความของแม่ลูกจันทร์ในด้านการตั้งชื่อเรื่องพบว่า การตั้งชื่อเรื่องในบางลักษณะของแม่ลูกจันทร์ก็มีลักษณะคล้ายของบุคคลที่ได้กล่าวอ้างอิงมาข้างต้น การตั้งชื่อบทความของแม่ลูกจันทร์มี 9 ประเภทดังนี้

1. ตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัว
2. ตั้งชื่อเรื่องตามความสำคัญของเรื่อง
3. ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำ
4. ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุป
5. ตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ
6. ตั้งชื่อเรื่องแบบเปรียบเทียบ
7. ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้คำถาม
8. ตั้งชื่อเรื่องโดยการเตือน
9. ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้สำนวน

ผู้วิจัยจะได้วิเคราะห์แต่ละประเภทดังนี้

2.1.1 ตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัว การตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้คือ การเขียนเรื่องใดก็จะใช้ชื่ออย่างนั้น อย่างตรงไปตรงมาตามเนื้อหาของเรื่อง จากการศึกษาคำแนะนำของแม่ลูกจันทร์ ผู้วิจัยพบว่าแม่ลูกจันทร์ใช้วิธีการตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัวเป็นจำนวนมากที่สุด กล่าวคือตั้งชื่อเรื่องตรงกับเนื้อหาของเรื่องที่เขียน ชื่อเรื่องตรงไปตรงมา ไม่ต้องแปล หรือให้ความหมายเพิ่มเติม ชื่อเรื่องกับเนื้อเรื่องจะสอดคล้องกัน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน ดังเช่น

บทความเรื่อง “ยังไม่สร้างเมา” ฉบับวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัวเพราะในเนื้อหากล่าวถึงสภาพที่ยังไม่หายมีนเมาของคนไทยเนื่องจากการเลี้ยงฉลองปีใหม่

บทความเรื่อง “ยังงี้ก็ไม่คืน” ฉบับวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัวเพราะในเนื้อหากล่าวถึงการสรุปคำตัดสินของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ชี้ขาดว่าเงินกองทุนของหลวงตามหาบัวที่บริจาคให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่สามารถคืนให้แก่หลวงตาได้

บทความเรื่อง “ตกใจหมด” ฉบับวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว เพราะเนื้อหากล่าวถึงความรู้สึกตกใจของประชาชนและผู้เขียนที่ได้ทราบข่าวว่ามีการทุจริตในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นจำนวน 84 เขต

บทความเรื่อง “พิตจัด” ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว เพราะเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความขยันขันแข็งในการทำงานของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร หลังจากที่ได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

บทความเรื่อง “รออีกหน่อย” ฉบับวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว เพราะในเนื้อหากล่าวถึงการรอคอยผลการสอบสวนกรณีระเบิดเครื่องบินโบอิงที่จี114ที่มีพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นผู้โดยสาร

บทความเรื่อง “นกให้ลาก” ฉบับวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว กับเนื้อหาของเรื่องที่เกิดเหตุการณ์นกถ่ายอุจจาระรดมือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งโบราณเชื่อว่าการถ่ายอุจจาระรดใคร คนนั้นจะได้ลาก

บทความเรื่อง “เสียตาย” ฉบับวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว เพราะเนื้อหาแสดงความรู้สึกของผู้เขียนที่มีต่อคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง (กกต.) เนื่องจากกำลังจะหมดวาระในการทำงานว่ารู้สึกเสียตายเพราะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ

บทความเรื่อง “ครูชั่วคราว” ฉบับวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นการชั่วคราว

บทความเรื่อง “วิ่งปล่าน” ฉบับวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว กับเนื้อหาเนื่องจากตำรวจหลายคนต่างพยายามหาหนทางหรือโอกาสให้ตนเองได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการตำรวจคนใหม่

บทความเรื่อง “คนดีไปดี” ฉบับวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว กับเนื้อหาของเหตุการณ์การสูญเสียนายดำรงค์ ทুমมานนท์ นักหนังสือพิมพ์อาวุโสซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของนักหนังสือพิมพ์ส่วนมาก

บทความเรื่อง “ไปไม่ได้” ฉบับวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับการที่นายชวน หลีกภัยปฏิบัติที่จะไปร่วมประชุมเวิร์กช็อปของทางรัฐบาล โดยให้เหตุผลว่ามีกิจธุระ

บทความเรื่อง “ใกล้หมดไฟ” ฉบับวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัว เพราะเนื้อหากล่าวถึงการไม่กระตือรือร้นในการทำงานของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งเนื่องจากใกล้พ้นวาระในการทำงาน

บทความเรื่อง “ยุ่งทุกที” ฉบับวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงกับเนื้อหากรณีการสร้างควมวุ่นวายของนายเสนาะ เทียนทองที่เกิดขึ้นทุกครั้งเมื่อนายกรัฐมนตรีเดินทางไปต่างประเทศ

บทความเรื่อง “เมืองไทยไม่อดตาย” ฉบับวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัวเพราะเนื้อหากล่าวถึงสภาพของประเทศไทยว่าเป็นเมืองเกษตรกรรม สามารถผลิตอาหารมากเกินพอสำหรับช่วยเหลือประชาชน จึงไม่ต้องหวั่นวิตกกับภาวะสงคราม

บทความเรื่อง “เปลี่ยนแปลง” ฉบับวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัวเพราะเนื้อหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างระบบราชการของประเทศไทย

บทความเรื่อง “ประมาท” ฉบับวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตรงตัวเพราะเนื้อหาเกี่ยวกับกรณีความประมาทของกองทัพบกในการเก็บรักษาอาวุธจนทำให้เกิดเหตุการณ์คลังแสงสรรพาวุธระเบิด ที่บ้านโคก อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา

พอสรุปได้ว่าการตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัวคือ การตั้งชื่อเรื่องตรงกับเนื้อหาของเรื่องซึ่งสัมพันธ์กับเหตุการณ์ การกระทำ ความรู้สึก หรือทัศนคติของผู้เขียน

2.1.2 ตั้งชื่อเรื่องตามความสำคัญของเรื่อง (สิทธา พินิจภูวดล และคณะ. 2516:40-41) กล่าวว่าการตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้จะทำให้ผู้อ่านทราบความมุ่งหมาย หรือจุดสำคัญของเรื่องก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง โดยตั้งชื่อเรื่องจากหลักใหญ่ๆดังนี้

2.1.2.1 ตั้งตามจุดมุ่งหมายของเรื่อง

2.1.2.2 ตั้งตามปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องโดยตรง

2.1.2.3 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญ

2.1.2.4 ตั้งตามสาระของเรื่อง

ดังรายละเอียดการวิเคราะห์ต่อไปนี้

2.1.2.1 ตั้งตามจุดมุ่งหมายของเรื่อง ดังเช่น

บทความเรื่อง “ถึงเวลาต้องลุย” ฉบับวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามจุดมุ่งหมายของเรื่องที่ทางรัฐบาลต้องการเอาจริงเอาจังในการปราบปรามยาเสพติดของกลุ่มว้าแดง

บทความเรื่อง “ต้องเจียบขาด” ฉบับวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ตั้งตามจุดมุ่งหมายของเรื่องที่ทางรัฐบาลต้องการจัดการอย่างเจียบขาดกับขบวนการผลิตยาเสพติด และผู้ค้ายาเสพติดให้หมดสิ้น

นอกจากนี้ยังมีบทความที่มีลักษณะการตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้อีกเช่นเรื่อง “ของฟรีมีราคา” ฉบับวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการตั้งชื่อเรื่องที่มีจุดมุ่งหมายแนะนำให้ใช้ประโยชน์จากเสาตอม่อโครงการโฮปเวลล์โดยนำมาใช้ขักรางรถไฟช่วงตอนเมืองถึงบางซื่อเพื่อแก้ไขปัญหาคจรจร และเรื่อง “กฎเหล็ก” ฉบับวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการตั้งชื่อเรื่องที่มีจุดมุ่งหมายการจัดระเบียบสถานบันเทิงและนักท่องเที่ยวกลางคืนของ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์

อาจกล่าวสรุปได้ว่าการตั้งชื่อเรื่องตามจุดมุ่งหมายของเรื่องก็เพื่อให้ผู้อ่านทราบแนวคิดสำคัญของเรื่องที่มีจุดมุ่งหมายในการสนับสนุน และแนะนำการทำงานของทางรัฐบาล

2.1.2.2 ตั้งตามปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องโดยตรง ดังเช่น

บทความเรื่อง “แพงแล้วยังแพงอีก” ฉบับวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ตั้งตามปัญหาสำคัญของเรื่องคือเรื่องปัญหาค่าไฟฟ้าที่มีราคาแพงและจะยิ่งแพงมากขึ้นเมื่อปรับค่าเอฟที

บทความเรื่อง “เลือกไม่เลิก” ฉบับวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามปัญหาสำคัญของเรื่องคือปัญหาการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ซึ่งเลือกตั้งซ่อมเป็นครั้งที่ 4 ในจังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดนครนายก

บทความเรื่อง “เพื่อนโจร” ฉบับวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามปัญหาสำคัญของเรื่องคือปัญหากรณีที่สถาบันวิจัยพันธุ์พืชประเทศสหรัฐอเมริกาได้ลักลอบนำพันธุ์ข้าวหอมมะลิของประเทศไทยไปดัดแปลงพันธุกรรมให้เป็นข้าวหอมมะลิของประเทศตนเองพร้อมกับจดสิทธิบัตรรับรอง

บทความเรื่อง “ช่วยกระตุก” ฉบับวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามปัญหาสำคัญของเรื่องคือปัญหาเกี่ยวกับระบบบริหารการศึกษาของประเทศไทยที่ทำให้เด็กไทยขาดประสิทธิภาพ และขาดความรู้ความสามารถ ซึ่งสาเหตุหลักเกิดจากผู้บริหารระบบการศึกษาไม่มีคุณภาพ

อาจสรุปได้ว่าการตั้งชื่อเรื่องตามปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องโดยตรงนั้น ผู้เขียนตั้งตามประเด็นหลักของเรื่องซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยและจะต้องรีบแก้ไขปรับปรุง

2.1.2.3 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญ ดังเช่น

บทความเรื่อง “หวัดไปแล้ว” ฉบับวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญกรณีเครื่องบินโบอิง 737-400 ของสายการบินไทยเกิดระเบิดกลางลำขณะเทียบท่าอรับนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีเพื่อเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่

บทความเรื่อง “ยุคตื่นทอง” ฉบับวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2544 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญที่ประชาชนชาวไทยเกิดความตื่นตระหนกหาสมบัติ และทองคำแท่งที่ถ้ำลิเจีย อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

บทความเรื่อง “เข้าค่ายเก็บตัว” ฉบับวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญที่มีการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจร (ครม.สัญจร) ขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ผู้เขียนเห็นว่ามึลักษณะเป็นการเข้าค่ายเก็บตัวเพื่อหลอมละลายพฤติกรรมรัฐมนตรีทุกคน ทุกพรรค และทุกกระทรวง

บทความเรื่อง “โขยกสัญจร” ฉบับวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญที่รัฐบาลได้จัดการประชุมครม.สัญจรในจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ และบุรีรัมย์ โดยการประชุมในครั้งนี้จัดขึ้นบนรถไฟ

บทความเรื่อง “สภาขปิดเทอม” ฉบับวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญที่การประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้เสร็จสิ้นการประชุม

บทความเรื่อง “ไปอเมริกา” ฉบับวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและคณะจะเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลา 7 วัน เพื่อไปเจรจาปัญหาสำคัญต่างๆ

เป็นที่น่าสังเกตว่าการตั้งชื่อเรื่องตามเหตุการณ์สำคัญมักตั้งตามเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น และเป็นข่าวพาดหัวของหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ

2.1.2.4 ตั้งตามสาระของเรื่อง ดังเช่น

บทความเรื่อง “งานสร้างคน” ฉบับวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามสาระของเรื่องโดยทางรัฐบาลจะเริ่มต้นปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพซึ่งถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญ

บทความเรื่อง “กึ่งกู้ชาติ” ฉบับวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ตั้งตามสาระของเรื่องโดยทางรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีนโยบายต้องการลองเปลี่ยนอาชีพดั้งเดิมของเกษตรกรจากการทำนาข้าวมาเป็นการทำนาถั่ว เพื่อช่วยเหลือระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ยังมีบทความที่มีลักษณะการตั้งชื่อเรื่องตามสาระของเรื่องอีกเช่นเรื่อง “หมดสิ้นสูญพันธุ์” ฉบับวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงคณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง (กกต.) ชุดเก่าที่หมดวาระการทำงาน , เรื่อง “รอโชคดี” ฉบับวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการชดเชยสินแร่เงินและสินแร่ทองคำในจังหวัดเพชรบูรณ์ และเรื่อง “พูดไม่เคลียร์” ฉบับวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พ.ต.อ.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ที่กล่าวใน

รายละเอียดไม่ชัดเจนในเรื่องการออกประกาศคณะปฏิวัติห้ามเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ออกนอกบ้านในเวลากลางคืน

อาจกล่าวได้ว่าการตั้งชื่อเรื่องตามสาระของเรื่องจะตั้งตามสาระของเนื้อหาที่ได้กล่าวถึงในบทความ

2.1.3 ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำ คือการสรุปประเด็นหลักที่ปรากฏในบทนำมาใช้ตั้งเป็นชื่อเรื่อง จากการศึกษาบทความของแม่ลูกจันทร์ในการตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำมีหลายเรื่องดังเช่น

บทความเรื่อง “วิถีไทย” ฉบับวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำที่กล่าวถึงชีวิตของคนไทยที่มีช่วงเทศกาลวันหยุดติดต่อกันเป็นเวลาหลายวันจนกลายเป็นวิถีชีวิตของคนไทยอย่างหนึ่งดังที่กล่าวไว้

วันวรรคให้ชีวิต หยุดฉลองปีใหม่ยาว 5 วัน จนไขต้นบวม วันนี้ (3 ม.ค.) ขอเชิญท่านทั้งหลายปิดตะกูดกลับมาเริ่มทำงานใหม่อย่างเดิม เกิดเป็นคนไทยเนี่ยชอบวันวรรคซะจนเคยตัว ไม่ว่าจะเทศกาลอะไรก็ต้องหยุดยาวตะบันยัน วันวรรคฉลองปีใหม่ไม่ทันหายเพลีย ปลายเดือนนี้ก็ต้องวันวรรคฉลองตรุษจีนอีกแล้วท่านผู้ชม นี่คือ “วิถีไทย” แก่นกึ่งแห่งความเป็นไทย...

บทความเรื่อง “มีดแปดด้าน” ฉบับวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำที่กล่าวถึงการหมดหนทางในการหาตัวผู้บงการคดีลอบวางระเบิดเครื่องบินที่จี 114 ดังที่กล่าวไว้

ด้วยวิทยาการพิสูจน์หลักฐานที่มีคุณภาพ ผลการสอบสวนคดีระเบิดเครื่องบินโบอิงที่จี 114 เพื่อจะสังหาร “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” ให้สิ้นชื่อจึงเป็นเรื่องไม่ยาก แต่ที่มันยาก และยากมากคือหาตัว “จอมบงการ” นะซีท่าน ต้องยอมรับว่า คดีนี้ยังมีมีดแปดด้าน ถ้ายังคล้ำไปถึง “มีระเบิด” ไม่ได้ก็ไม่มีทางที่จะโยงไปถึง “จอมบงการ” ได้...

บทความเรื่อง “คิดผิด ทำผิด” ฉบับวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำที่กล่าวถึงร่างกฎหมายสำคัญที่ทางรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นำเสนอเข้าในสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่ผู้เขียนเห็นว่าคิดผิดและทำผิดดังที่กล่าวไว้

ดร.ทักษิณ ชินวัตรประกาศเอาไว้ว่า รัฐบาลคิดใหม่ ทำใหม่ จะออกกฎหมายไม่มากนัก เพราะกฎหมายเก่าๆก็มีอยู่บานแล้ว กฎหมายทุกฉบับที่รัฐบาลจะออกมาใช้จึงต้องเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นจริงๆเท่านั้น “แม่ลูกจันทร์” ฟังแล้วก็อนุโมทนาสาธุ แต่...แต่เมื่ออ่านเนื้อหาของร่างกฎหมาย “สำคัญ” ที่รัฐบาลทักษิณ ชินวัตรภูมิใจเสนอเข้าสภาก็ตกใจแทบช็อก นึกไม่ถึงว่ารัฐบาล “คิดใหม่ทำใหม่” จะ “คิดผิด ทำผิด” ขนาดนี้...

บทความเรื่อง “ทางออก” ฉบับวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่อง สอดคล้องกับบทนำที่กล่าวถึงพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดติดตั้งที่กล่าวว่า

“วาระแห่งชาติ” ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ได้ทรงมีพระราชดำรัสแก่ประธานศาลฎีกา เมื่อวันก่อน สมควรจะจารึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ เพราะเป็นการพระราชทาน “ทางออก” ในการแก้ปัญหายาเสพติดที่สุด...

บทความเรื่อง “ต้องจับตา” ฉบับวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่อง สอดคล้องกับบทนำที่กล่าวถึงการติดตามดูผลการเปลี่ยนแปลงแต่งตั้งข้าราชการในหลายกระทรวงจากการประชุมคณะรัฐมนตรีตั้งที่กล่าวว่า

วันนี้เป็นวันสิ้นเดือน เป็นวันประชุมกรม. เป็นวันที่ ต้องจับตา คาดว่ามีการโยกย้ายแต่งตั้งข้าราชการระดับบิ๊กๆที่ยังค้างสต็อกอีกหลายกระทรวง...

บทความเรื่อง “ล้างบาง” ฉบับวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่อง สอดคล้องกับบทนำที่กล่าวถึงการจัดระเบียบเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหน้าที่การทำงานของข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยดังที่กล่าวว่า

จัดระเบียบสังคมยังไม่เสร็จดี แต่ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รมว.มหาดไทย จัดระเบียบย้าย ล้างบาง เสร็จเรียบร้อยตั้งแต่เมื่อวานขึ้น มีระดับบิ๊กมหาดไทยถูกจัดระเบียบไปห้าสิบสองคน...

บทความเรื่อง “เสียก่อนแต่ง” ฉบับวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่อง สอดคล้องกับบทนำที่กล่าวถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรได้นำนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภร่วมคณะรัฐมนตรีเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาก่อนที่จะมีการแต่งตั้งให้เข้าร่วมรัฐบาลดังที่กล่าวไว้

การเมืองแบบไทย ๆ มันสนุกกลุ่กนึ่งสบายอย่างนี้แหละ วันดีคืนดี ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แอบหัวสู่วัจน์ ลิปตพัลลภ เลขาธิการพรรคชาติพัฒนา หนีบร่วมคณะไปเยือนอเมริกาสบายใจเฉิบ เข้าตำราเสียบก่อนแต่งว้างั้นเถอะ...

2.1.4 ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุป คือวิธีการตั้งชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับสาระสำคัญที่ปรากฏในบทสรุป จากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับบทสรุปมีหลายเรื่องดังเช่น

บทความเรื่อง “เอาไม่อยู่” ฉบับวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุปที่ว่า

...เป็นการเคลื่อนไหวกันอย่างเอิกเกริก ทั้งๆที่ “พี่จิวหวานเจี๊ยบ” หัวหน้าพรรคก็ยังไม่ไหวไหว แสดงให้เห็นอีกครั้งว่า “จิว” หมดน้ำยา ควบคุมลูกพรรคไม่อยู่ ขนาดพรรคตัวเอง “จิว” ยังเอาไม่อยู่ แล้วจะหวังอะไรกับจิวอีก

บทความเรื่อง “ช่องโหว่” ฉบับวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุปที่ว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ขอเน้นว่ากฎหมาย ป.ป.ช. ยังมีช่องโหว่ ช่องโหว่ที่ทำให้คนโกงชาติ โกงแผ่นดิน ลอยนวลอยู่อย่างสบายโดยไม่มีความผิด

บทความเรื่อง “ยิ่งโตยิ่งเล็ก” ฉบับวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุปที่ว่า

...สรุปพรรคไทยรักไทยยิ่งโตขึ้น “ป่าเหาะ วังน้ำเย็น” ก็ยิ่งเล็กลง ถนนทุกสายที่เคยวิ่งผ่านบ้านเจ้าพ่อเมืองทอง ก็ต้องเปลี่ยนมาวิ่งเข้าบ้านเศรษฐกิจฝั่งธน แล้วหวังจะให้ “ป่าเหาะ” แอบปีได้ยังไง

บทความเรื่อง “หยิกเล็บเจ็บเนื้อ” ฉบับวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุปที่ว่า

...หนึ่งต้องยอมรับว่าการอภิปราย พ.ร.บ.งบประมาณครั้งนี้ ฝ่ายค้านเสียเปรียบ เสียเปรียบเพราะรัฐบาลทักษิณเพิ่งแค้นกินเข้ามาแค่ 4 เดือนเศษ ตรงนี้ทำให้ฝ่ายค้านตั้งป้อมโจมตีลำบากเพราะโจมตีตรงไหนมันก็ย้อนเข้าตัวเองหมด เข้าตำรา “หยิกเล็บเจ็บเนื้อ” ว้างั้นเถอะ

เป็นที่น่าสังเกตว่าการตั้งชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับบทนำและบทสรุปจะปรากฏคำที่นำมาเป็นชื่อเรื่องเช่นเดียวกับคำในเนื้อหาที่อยู่ในส่วนของบทนำและบทสรุป

2.1.5 ตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ การตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ คือวิธีการพลิกแพลงด้วยการใช้ถ้อยคำแปลกใหม่เพื่อให้สะดุดตา สะดุดใจผู้อ่าน (สิทธา พินิจภูวดล และคณะ.2516:41)จากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจจากบทความของแม่ลูกจันทร์จะพบว่าแม่ลูกจันทร์เลือกสรรถ้อยคำที่นำมาใช้เป็นชื่อเรื่อง ด้วยถ้อยคำที่ชวนให้สะดุดใจ และสร้างความสนใจแก่ผู้อ่าน เป็นการเชิญชวนให้ผู้อ่านอยากจะติดตามอ่านเนื้อหาต่อไป การตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจมีหลายบทความดังเช่น

บทความเรื่อง “สนุกหลายแบบ” ฉบับวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องจะเร้าความใจว่าสนุกหลายแบบคืออะไร และสนุกในเรื่องอะไร ซึ่งในเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงความสนุกในการเล่นการเมืองของพรรคฝ่ายค้านและพรรคฝ่ายรัฐบาลในเรื่องการทำงานบริหารประเทศ

บทความเรื่อง “โรคเรื้อรัง” ฉบับวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องจะเร้าความสนใจว่า โรคชนิดใดคือโรคเรื้อรัง และบุคคลใดที่จะเป็นโรคนี้ได้บ้าง ในเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงโรคเรื้อรังที่เกิดขึ้นกับ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ คือโรคการตัดสินใจที่ไม่แน่นอน การตัดสินใจที่ไม่มั่นใจและไม่ชัดเจน

บทความเรื่อง “ไอเดียอันตราย” ฉบับวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องจะเร้าความสนใจว่าไอเดียหรือความคิดอะไรที่จะเป็นอันตราย ซึ่งในเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงความคิดที่เป็นอันตรายคือความคิดของทางรัฐบาลที่จะประกาศแก้ไขกฎหมายยาเสพติดให้ผู้ที่มียาบ้าในครอบครองไม่เกิน 50 เม็ดมีฐานะเป็นผู้ป่วย หรือผู้เสพเพียงอย่างเดียว และไม่ต้องมีความผิดเป็นผู้ครอบครอง หรือจำหน่ายยาเสพติด รวมทั้งไม่ต้องเป็นผู้ต้องโทษจำคุก เพียงแต่ส่งตัวเข้าค่ายบำบัดรักษา

บทความเรื่อง “สวัสดิ์ความเลว” ฉบับวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องจะเร้าความสนใจและสร้างความสงสัยว่าทำไมจะต้องสวัสดิ์กับความเลว เพราะความเลวเป็นสิ่งที่ไม่ดี ซึ่งในเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงเหตุการณ์เลวร้ายที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา เมื่อผู้ก่อการร้ายบุกยึดเครื่องบินแล้วบังคับเข้าชนอาคารเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ กระทรวงกลาโหม และกระทรวงการต่างประเทศ ทำให้มีผู้เสียชีวิต และสร้างความเสียหายเป็นจำนวนมาก

2.1.6 ตั้งชื่อเรื่องแบบเปรียบเทียบ คือการนำความสำคัญของเรื่อง หรือประเด็นสำคัญมาตั้งเป็นชื่อเรื่องในลักษณะของการเปรียบเทียบสองสิ่งตรงกันข้ามกัน โดยใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกันระหว่างคำที่ 2 และคำที่ 4 ในจำนวนทั้งหมด 4 คำ จากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้พบว่าทำให้เห็นถึงความแตกต่างในการเปรียบเทียบได้อย่างชัดเจน และตรงตัวดังเช่น

บทความเรื่อง “ยามรักยามร้าง” ฉบับวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเปรียบเทียบโดยใช้คำตรงกันข้ามคือ รัก กับ ร้าง ซึ่งในเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงช่วงเวลาที่น่ายชวน หลีกภัย ได้รับตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี และช่วงเวลาที่พ้นจากตำแหน่ง

บทความเรื่อง “ตัวจริงตัวปลอม” ฉบับวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเปรียบเทียบโดยใช้คำตรงกันข้ามคือ จริง กับ ปลอม ซึ่งในเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงสถานะที่เป็นตัวจริงและตัวปลอมของนายชวณ หลีกภัย

บทความเรื่อง “ศีกนอกศีกใน” ฉบับวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเปรียบเทียบโดยใช้คำตรงกันข้ามคือ นอก กับ ใน เนื้อเรื่องกล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร คือปัญหานอกพรรคและปัญหาในพรรคไทยรักไทย

บทความเรื่อง “เดี๋ยวงีบเดี๋ยวกึก” ฉบับวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเปรียบเทียบโดยใช้คำตรงกันข้ามคือ งีบ กับ กึก เนื้อเรื่องกล่าวถึงท่าทีของนายสนั่น ขจรประศาสน์ ที่ในบางครั้งก็งีบหายไปจากเรื่องทางการเมือง แต่ในบางครั้งก็กลับมาทำให้เรื่องทางการเมืองคึกคักมากขึ้น

2.1.7 ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้คำถาม คือการนำประเด็นหลักของเรื่องที่เป็นปัญหาสำคัญตั้งเป็นคำถาม ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอยากหาคำตอบให้กับคำถามที่ปรากฏเป็นชื่อเรื่อง ซึ่งคำตอบอาจจะได้จากเนื้อหาของบทความ หรือได้จากคำตอบของผู้อ่านเอง จากการศึกษาบทความของแม่ลูกจันทร์ในการตั้งชื่อเรื่องแบบคำถามอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ คำถามที่ต้องการคำตอบ และคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบดังเช่น

บทความเรื่อง “ไหวมัยเนี่ย” ฉบับวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบว่า พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร จะสามารถสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำกระทรวงต่างๆ ได้หรือไม่ และบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เข้ามาดำรงตำแหน่งจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

บทความเรื่อง “คนไทยรีเปลา” ฉบับวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบว่าประชาชนชาวไทยเป็นคนไทยจริงหรือไม่ เพราะถ้าเป็นคนไทยแท้จริงจะต้องภูมิใจในความเป็นไทย ไม่ซื้อสินค้าต่างประเทศที่มีราคาแพง

บทความเรื่อง “ใครใหญ่ใครเล็ก” ฉบับวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบว่าตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรีที่จะแต่งตั้งเพิ่มขึ้น กับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยที่มีอยู่เดิม ตำแหน่งใดมีอำนาจมากน้อยกว่ากัน

บทความเรื่อง “สะใจมั๊ย” ฉบับวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เนื้อเรื่องกล่าวถามว่ามีความรู้สึกสะใจหรือไม่ที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจะต้องจ่ายเงินค่าปรับในเรื่องทางด่วนโครงการบางนา-ชลบุรีให้กับบริษัท ช.การช่าง เป็นเงินจำนวนถึงหกพันล้านบาท

2.1.8 ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำเตือน คือการใช้คำเตือนโดยตรง หรือการเตือนในลักษณะเป็นนัยในเรื่องการกระทำของบุคคล ให้กระทำอย่างระมัดระวัง จากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้พบว่าจะสามารถเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านสนใจใคร่รู้ในรายละเอียดของเนื้อหาว่าเตือนบุคคลใด และเตือนในเรื่องอะไรดังเช่น

บทความเรื่อง “อย่าหวังเรื่องเล็ก” ฉบับวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเตือนนายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎรว่าไม่ต้องเป็นห่วงในเรื่องการขอเสนอนับองค์ประชุมของทางฝ่ายค้าน เพราะนายเสนาะ เทียนทองจะเป็นผู้รับหน้าที่ควบคุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลให้เข้าประชุมได้ครบองค์ประชุมอย่างแน่นอน

บทความเรื่อง “พูดน้อยก็จะได้” ฉบับวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเตือน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ให้ระมัดระวังการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน ว่าควรจะพูดให้น้อยลง และควรระวังคำพูด เพราะไม่เช่นนั้นสื่อมวลชนจะนำคำพูดของท่านไปวิพากษ์วิจารณ์อย่างเสียหายได้

บทความเรื่อง “ขาดบ่อยก็ไม่ดี” ฉบับวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องเตือน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่าไม่ควรขาดการเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บ่อยครั้ง เพราะจะถูกกล่าวหาว่าไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมที่มีขึ้นในแต่ละครั้ง

2.1.9 ตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้สำนวน คือการนำสำนวนที่รู้จักกันดี และใช้อยู่ในปัจจุบันนำมาตั้งเป็นชื่อเรื่องเพื่อทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเนื้อหาของเรื่องว่ามีความสอดคล้อง และเกี่ยวข้องกับสำนวนที่นำมาเป็นชื่อเรื่องอย่างไร จากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้สำนวนดังเช่น

บทความเรื่อง “มารคอหอย” ฉบับวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตั้งโดยใช้สำนวนไทยกล่าวถึงนายปลอดประสพ สุรัสวดี อธิบดีกรมป่าไม้ที่เป็นผู้คอยขัดขวาง ต่อสู้ และต่อต้านกลุ่มนายทุนที่มีอำนาจและมีอิทธิพลที่จะเข้ามาตัดไม้ทำลายป่า

บทความเรื่อง “เกลือจิ้มเกลือ” ฉบับวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2544 ชื่อเรื่องตั้งโดยใช้สำนวนไทยกล่าวถึงเรื่องที่มีผู้เสนอความคิดให้รัฐบาลแก้ปัญหาหอยไต่ดิน โดยให้สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นผู้จัดการออกหอยไต่ดินเอง ซึ่งถือว่าเป็นการแก้ไขปัญหาคือหอยไต่ดินที่ไม่ถูกกฎหมาย

จากการศึกษาการตั้งชื่อบทความสรุปได้ว่า แม่ลูกจันทร์มีวิธีการตั้งชื่อเรื่องในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว 9 ประเภทตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ การตั้งชื่อแบบตรงตัวพบมากที่สุด เป็นลักษณะการตั้งชื่อเรื่องที่ตรงกับเนื้อหาในเรื่องเช่น เรื่อง “ยังไม่สร้างเมา” “ครูชั่วคราว” “วิ่งพล่าน” , การตั้งชื่อเรื่องตามความสำคัญของเรื่องพบรองลงมาโดยตั้งตามจุดมุ่งหมาย ปัญหา เหตุการณ์ และสาระของเรื่องเช่น เรื่อง “ต้องเจ็บขาด” “แพงแล้วยังแพงอีก” “เข้าค่ายเก็บตัว” “งานสร้างคน” , ถัดมาเป็นการตั้งชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับบทนำโดยสรุปประเด็นสำคัญจากส่วนของบทนำเช่น เรื่อง “วิถีไทย” “มีดแปดด้าน” “ล้างบาง” , การตั้งชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับบทสรุปโดยนำสาระสำคัญจากบทสรุปมาตั้งเป็นชื่อเรื่องเช่น เรื่อง “เอาไม่อยู่” “ช่องโหว่” “ยิงโตยิงเล็ก” , การตั้งชื่อเรื่องแบบสร้างความสนใจโดยใช้ภาษาที่สะดุดใจเช่น เรื่อง “สนุกหลายแบบ” “โรคเรื้อรัง” “สวัสดิ์ความเลว” , การตั้งชื่อเรื่องแบบเปรียบเทียบเป็นการเปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งในลักษณะตรงกันข้ามกัน โดยใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันในการเปรียบเทียบระหว่างคำที่ 2 และคำที่ 4 ในจำนวน 4 คำเช่น เรื่อง “ยามรักยามร้าง” “ตัวจริงตัวปลอม” “ศึกนอกศึกใน” , การตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้คำถามมีทั้งคำถามที่ต้องการคำตอบ และไม่ต้องคำตอบเช่น เรื่อง “ไหม้ขี้เนี้ย” “คนไทยรีเปลา” “สะใจมั๊ย” , การตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้คำเตือนเป็นการเตือนหรือท้วงติงการกระทำของบุคคลเช่น เรื่อง “พูดน้อยก็จะได้” “ขาดบ่อยก็ไม่ดี” และสุดท้ายการตั้งชื่อเรื่องโดยการใช้สำนวนพบน้อยที่สุดซึ่งเป็นสำนวนที่รู้จักกันเช่น เรื่อง “มารคอหอย” “เกลือจิ้มเกลือ”

2.2 การนำเสนอด้านเนื้อหา

การนำเสนอเนื้อหา หมายถึง การบอกเล่าเนื้อหาทั้งหมดของเรื่องสู่ผู้อ่านโดยใช้กลวิธีในการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง

การเปิดเรื่อง คือ ส่วนเริ่มต้นของบทความซึ่งก็คือ ความนำของบทความ เจือสตะเวทิน (2521:29) ได้อธิบายเกี่ยวกับความนำของบทความไว้ว่า ความนำ (Lead) คือ ประโยคแรก หรือย่อหน้าแรกที่จะต้องให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญ ต้องให้ผู้อ่านเห็นความจำเป็นที่จะต้องอ่าน เทคนิคสำคัญที่สุดของการเขียนบทความอยู่ที่ความนำเป็นสำคัญเพราะจะต้องเขียนให้น่าสนใจที่สุด และให้อยากติดตามอ่านเนื้อหาภายในของบทความจนจบ

การดำเนินเรื่อง คือ การบอกเล่ารายละเอียดของเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นผ่านทางเนื้อหาของบทความ โดยที่จะต้องขยายความให้ผู้อ่านเข้าใจ อธิบายความ

คิดเห็นของผู้อ่านได้อย่างชัดเจน และหาหลักฐานข้อเท็จจริงมาสนับสนุนให้มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

การปิดเรื่อง หรือการเขียนสรุปเรื่องเป็นส่วนสำคัญส่วนสุดท้ายของการเขียนบทความ โม่รี ชื่นสำราญ (2530:145) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการสรุปเรื่องว่า การสรุปคือการเน้นความคิดสำคัญของเรื่อง และเป็นการแสดงฝีมือของผู้เขียนเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านให้สนใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนเสนอ การสรุปความที่ดีต้องทำหน้าที่ 2 ประการคือ ประการแรกเป็นการทบทวนให้ผู้อ่านทราบว่าเรื่องนั้น ๆ สมบูรณ์แล้ว ประการที่สองเป็นส่วนที่ผู้เขียนมุ่งเน้นความคิดเห็น หรือเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนเอง

ในการศึกษาการนำเสนอด้านเนื้อหาบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์พบว่าผู้เขียนเน้นหนักเนื้อหาในด้านการเมืองเป็นจำนวนมาก และถึงแม้ไม่ใช่เนื้อหาทางการเมืองแต่ก็ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองอยู่บ้าง ผู้วิจัยจึงได้จัดแบ่งกลุ่มของเนื้อหาออกเป็น 4 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทางการเมือง

กลุ่มที่ 2 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับองค์กร และพรรคการเมือง

กลุ่มที่ 3 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย และการบริหาร

กลุ่มที่ 4 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป

และจะได้วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาด้านการเมืองในแต่ละกลุ่มที่ได้กำหนดไว้ในด้านการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่องตามลำดับดังต่อไปนี้

2.2.1 วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทางการเมือง

ในการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทางการเมืองจะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของนักการเมืองคนสำคัญเช่น นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคการเมือง และสมาชิกพรรคการเมือง เป็นต้น ดังการวิเคราะห์บทความต่อไปนี้

บทความเรื่อง “ไม่ทิ้งหนะ” ฉบับวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายเสนาะ เทียนทอง บุคคลสำคัญในพรรคไทยรักไทยที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเกรงใจและจะให้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีในการจัดตั้งรัฐบาลครั้งใหม่ ผู้เขียนกล่าวเปิดเรื่องโดยการคาดเดาการจัดตั้งรัฐบาล “ทักษิณ 1” ว่า

หลังจากปล่อยให้ชาวบ้านรอชมโฉมรัฐบาลจนปวดเมื่อยต่อมลูกหมาก วันจันทร์หน้านี้แหละ “ดร. ทักษิณ ชินวัตร” สัญญาว่าจะโชว์โฉมรัฐบาล “ทักษิณ 1” ออกมาให้ต่อหน้าต่อตา แน่หนอนว่าในจำนวนคณะรัฐมนตรี 35 แก้อี้ คนของพรรคไทยรักไทยจะสะง่อมแก้อี้เอาไว้อย่างน้อย 28 ตำแหน่ง เหลือส่วนเกินให้พรรคความหวังใหม่ 4 ตำแหน่ง เก็บสำรองให้พรรคที่ 3 อีก 3 ตำแหน่ง??...

และดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์ให้รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดตั้งรัฐบาลว่า

...ล่าสุด “ทักษิณ” แย้มได้ว่า “คนแก่” จะต้องเอามาช่วยงานคนหนุ่ม นี่คือการแบะท่าว่าในรัฐบาลทักษิณ 1 ต้องมี “ป่าเหาะ” มานั่งประดับเกียรติ ยิ่งถ้าดูในแง่ตัวเลขก็เห็นชัดเข้าไปอีก ในจำนวน ส.ส. 260 คน ของไทยรักไทยมี “สายเสนาะ” ที่หอบหิ้วมาด้วยไม่ต่ำกว่า 50 บวกผู้สมัครหน้าใหม่ที่ “เหาะ” ปลุกเสกเข้ามาอีก 30 รวมเบ็ดเสร็จในพรรคไทยรักไทยมี ส.ส.สายวังน้ำเย็นไม่ต่ำกว่า 80 เบาะชะเมื่อไหร่ ฉะนั้นถ้าขึ้นปล่อยให้ “ป่าเหาะ” แกว่งตุ้มอยู่นอกสนามแม่เหล็กจะไม่เหมาะ ทั้งหมดคือเหตุผลที่ “แม่มูลจันทร์” ฟันธงว่ารัฐบาลชุดนี้จะต้องมี “ป่าเหาะ”!!...

และปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นกระแนะกระแหว่า

... “แม่มูลจันทร์” กระซุนมาทั้งหมดก็เพราะอ่านใจ “ทักษิณ” ทะลุปรุโปร่ง เพียงแต่ไม่ยอมให้บิดตะกูดจะตั้ง “เหาะ” เป็นรองนายกฯก็ยกยกๆ ล้วนคนดำ แล้วไง...แล้วสุดท้ายก็ตั้งอยู่ดีแหละ

บทความเรื่อง “อย่าเรื่องมาก” ฉบับวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย ที่จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมรัฐบาลโดยมีเงื่อนไขหลายอย่าง กล่าวเปิดเรื่องทำความเข้าใจผลการเลือกตั้งซ่อมของพรรคไทยรักไทยว่า

พรรคไทยรักไทยเสียฟอร์มไปจนกระเบื้อง เมื่อผลการเลือกตั้งล่างตา 62 เขต 29 จังหวัดได้ต่ำกว่าเป้าเพราะจาก 32 เขตที่ผู้สมัครไทยรักไทยถูกใบแดงใบเหลืองปรากฏว่าเอากลับคืนมาได้ไม่ครบทุนหายกำไรหด...ขาดไปหลายเก้าอี้...

การดำเนินเรื่องกล่าววิเคราะห์เงื่อนไข 3 ข้อที่พรรคชาติไทยจะต้องปฏิบัติเมื่อเข้าร่วมรัฐบาลว่า

...ก็เป็นที่น่าอน...ว่าพรรคชาติไทยของหลุงจูบรรหาร ศิลปอาชา จะได้รับเชิญเข้าเสียบเป็นพรรคแรก ข้อสำคัญความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างทักษิณกับบรรหารค่อนข้างซี้ปึก!!แต่...แต่...และแต่ รวมเป็น 3 แต่ที่ต้องตกลงกันได้

แต่ที่ 1 ...ต้องไม่เรียกร้องต่อรองกระทรวงโน้นกระทรวงนี้ให้วุฒุนายชายปลาช่อน

แต่ที่ 2...คนที่พรรคชาติไทยจะใส่ตะกร้าล้างน้ำเข้ามาเป็นรัฐมนตรีจะต้องไม่ “อี” ซ้ำซาก

แต่ที่ 3...คนที่พรรคชาติไทยจะเสนอให้เป็นรัฐมนตรีต้องไม่มาจาก ส.ส.ระบบเขตเพราะจะต้องเลือกตั้งซ่อมใหม่กันเมื่อตุ้ม...

ส่วนการปิดเรื่องผู้เขียนคาดเดาว่าหัวหน้าพรรคชาติไทยจะยอมรับเงื่อนไขดังกล่าว เพราะคงไม่อยากเป็นฝ่ายค้าน กล่าวปิดเรื่องว่า

... “แม่ลูกจันทร์” หวังว่าพี่บรรหารสุดที่รักจะยอมรับเงื่อนไขทั้ง 3 ข้อ แต่ถ้าเรื่องมาก...ก็ไปเป็นฝ่ายค้านให้รู้แล้วรู้รอด

บทความเรื่อง “ตัวจริงตัวปลอม” ฉบับวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 กล่าวถึง นายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี และหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ที่ต้องกลับมาเป็นฝ่ายค้าน กล่าวเปิดเรื่องโดยสรุปถึงการหมดอำนาจนายกรัฐมนตรีของนายชวน หลีกภัยว่า

สูงสุดคืนสู่สามัญ การเมืองย่อมมีขึ้นมีลง ปลงเสียเถิดท่านผู้เจริญ จากบทบาท “ท่านชายชวน” ผู้อ้างว่าแห่งบ้านทรายทองก็กลับมาเป็น “พี่ชวน” คนเก่าขวัญใจชาวชอยหมอเหลืองอย่างเดิม...

การดำเนินเรื่องกล่าววิเคราะห์ลักษณะตัวตนที่แท้จริงของนายชวน หลีกภัย และตัวตนที่รับบทบาทหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ดังที่กล่าวไว้ว่า

...ในความเป็นตัวตนจริงๆของ “ชวน หลีกภัย” ท่านเป็นคนดี เป็นคนน่ารัก น่าประทับใจ ใครได้สัมผัสคุ้นเคยกับ “ชวน” ตัวจริงจะรู้สึกชื่นชม หรืออาจจะเคลิบเคลิ้มไหลหลงไปโน่นเลย เพราะ “พี่ชวน” ท่านสุภาพ เรียบร้อย ไม่ถือตัว การโอภาปราศรัยก็อบอุ่นนุ่มนวล มีความจริงใจอยู่ในวาจา... นั่นคือตัวตนจริงๆที่ “พี่ชวน” ไม่เคยเปลี่ยนแปลง!! แต่...แต่...ชวน หลีกภัยในบทบาทหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และบทบาทนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่ “พี่ชวน” ตัวจริง เพราะ “ชวน” คนนี้หายใจเข้าหายใจ ออกเป็นเรื่องการเมือง ทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของพรรคประชาธิปัตย์ ทุกอย่างเพื่อความได้เปรียบทางการเมือง ใครมาขวางทางป็น “ชวน” ต้องตอบโต้ ต้องเชือดเชื่อน...

ตอนปิดเรื่องผู้เขียนแสดงความคิดเห็นถึงจุดอ่อนของนายชวน หลีกภัยที่ทำให้ฝ่ายแพ้ต่อ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

...สามปีที่เป็นนายกรัฐมนตรี “ชวน” ผลักมิตรไปเป็นศัตรูจนกระเบื้องเลย ตรงนี้แหละคือจุดอ่อนที่ทำให้ “ชวน” แพ้ “ทักษิณ” เพราะเมื่อมีอำนาจในมือแล้ว “ชวน” ไม่ฟังใคร

บทความเรื่อง “ฟิตจัด” ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่ขยันทำงาน กล่าวเปิดเรื่องโดยสรุปความขยันทำงานของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

ดร.ทักษิณ ชินวัตร แก่เป็นนายกฯที่ฟิตจัด ขนาดประชุม ครม.วันแรก “ทักษิณ” ก็ปฏิบัติการทำงานใหม่หมด...

ดำเนินเรื่องโดยกล่าววิเคราะห์ถึงแนวทางการปฏิรูปการทำงานที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร กำหนดขึ้น 3 ประการ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีนำไปปฏิบัติว่า

...ประการแรก..ชีวิตเส้นตาย 3 เดือนให้รัฐมนตรีทุกคนหันมาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อความทันสมัย รวดเร็วแรงรัด ประหยัด ประโยชน์สมกับเป็นนักการเมืองยุคไฮเทค

ประการที่สอง...จะมีการประเมินผลงานของรัฐมนตรีทุกคนในทุกๆ 2 เดือน ถ้าใครทำงานต่ำกว่ามาตรฐาน ทำงานไม่ได้ผล ทำงานไม่โปร่งใส จะไม่เลี้ยงเอาไว้ให้เปลืองข้าวสุก

ประการที่สาม... จะปรับการประชุม ครม.ให้กะทัดรัดชัดเจน ไม่ยืดเยื้อเสียเวลา เริ่มประชุมเข้าถึงเที่ยงต้องเสร็จ ปัญหาที่นำมาพิจารณาในครม.จะต้องศึกษาก่อนกรองให้เป็นระบบและจะต้องมีข้อยุติในที่ประชุมครม.เพื่อเอาไปปฏิบัติ นี่คือนโยบายการทำงานของรัฐบาลชุดใหม่ที่ ดร.ทักษิณ ชินวัตร ประกาศไว้เป็นการฉายหนังตัวอย่าง...

ส่วนการปิดเรื่องผู้เขียนตั้งข้อสังเกตในการแต่งตั้งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำกระทรวงของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

...หมายเหตุ...มีเรื่องน่าสังเกตแถมอีกหน่อย การที่ดร.ทักษิณแสดงความใจป้าแต่งตั้ง “บิ๊กจิวหวานเจี๊ยบ” หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ เป็นรองนายกฯอันดับหนึ่ง ก็แปลว่าถ้า “ทักษิณ” ไม่อยู่ “บิ๊กจิว” จะได้เป็นผู้รักษาการนายกฯตามระเบียบ ความจริงโดยศักดิ์ศรีพรรคความหวังใหม่เป็นพรรคอันดับสาม เล็กกว่าพรรคชาติไทยซะอีก แต่เหตุไฉนรัฐมนตรีพรรคความหวังใหม่ได้คุมกระทรวงเกรดเอทั้งหมด?? ส่วนรัฐมนตรีพรรคชาติไทยได้แค่กระทรวงเกรดซีมาประดับเกียรติ “แม่ลูกจันทร์” ไม่ได้ยุ่งเหยิง..แต่แบบนี้มันไม่เหมาะ

บทความเรื่อง “ขยันพอแล้ว” ฉบับวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 กล่าวถึง นายเสนาะ เทียนทอง ในการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการแสดงความ คิดเห็นในเรื่องการจัดสรรคน และจัดสรรงบประมาณของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

งานใหญ่ คนเยอะ ปัญหาเยอะ มันก็ปวดต่อมหมวกไตอย่างนี้ละท่านนายกฯ ลำพังจะจัด “คน” ให้ เหมาะกับงาน จัดงบประมาณให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แค่นี้ยากก็เหนื่อยหัวใจอยู่แล้ว!! ฉะนั้นภารกิจด้านสภาก็ต้องมอบให้เสนาะ เทียนทอง ประธานที่ปรึกษาพรรคช่วยรับหน้าเสื่อเพื่อ บรรเทาภาระหนักอึ้งของ ดร.ทักษิณ ชินวัตร...

การดำเนินเรื่องผู้เขียนวิเคราะห์แจกแจงตำแหน่งหน้าที่ของนายเสนาะ เทียนทอง ที่รับผิดชอบอยู่ในรัฐบาลหลายตำแหน่งว่า

...วันนี้ “เสนาะ” เป็นผู้จัดการรัฐบาล “เสนาะ” เป็นประธานที่ปรึกษาพรรค แถม “เสนาะ” ยังเตรียม จะเปิดหอนั่งเก้าอี้ประธานที่ปรึกษานายกฯ เท่านั้นยังไม่พอ... “เหนาะ” ยังรั้งตำแหน่งประธานวิป “เหนาะ” ยังมีอำนาจจัดตั้ง ส.ส.ลูกพรรคให้เป็นเลขาธิการรัฐมนตรี ที่ปรึกษารัฐมนตรีและตำแหน่ง ประจำทำเนียบอีกเยอะแยะ “เหนาะ” มีอำนาจจัด ส.ส.ลูกพรรคส่งเข้าไปเป็นประธานกรรมาธิการใน สภาก็อีกทั้งกุรุสุ ล่าสุด “เสนาะ” จะขอสิทธิในการเข้าร่วมประชุมกรรม. ทั้งๆที่ตัวเองไม่ได้เป็น รัฐมนตรีเหมือนคนอื่นเค้า กลายเป็น “ซูเปอร์รัฐมนตรี” ขึ้นมาซะแล้วว้??...

การปิดเรื่องผู้เขียนแสดงความเห็นเชิงขอร้องให้นายเสนาะ เทียนทองจำกัด บทบาทและหน้าที่ของตนเองว่า

...ด้วยความเคารพ “แม่ลูกจันทร์” อยากขอร้อง “ป้าเหนาะ” ให้จำกัดบทบาทตัวเองให้ชัดเจน มากกว่านี้ให้เหมาะสมกับบทบาทที่เลี้ยงคอยดูแลลูกพรรค เพียงแค่เป็นประธานวิปรัฐบาลทำให้ ส.ส. รัฐบาลไปประชุมสภาให้ครบก็เป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติมากแล้ว

บทความเรื่อง “เจี้ยวแหลก” ฉบับวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงกรณีพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีออกมาต่อว่าสมาชิกพรรคที่จะขอเงินสนับสนุนเพิ่มในที่ประชุมพรรคไทยรักไทย ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นจุดอ่อนภายในตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

ดร.ทักษิณ ชินวัตร แก่เป็นคนคิดไว ใจเร็ว อะไรไม่ถูกต้อง อะไรไม่ถูกใจ มักจะเกิดเบรกแตก ตรงนี้เป็นจุดอ่อนที่ “ทักษิณ” ต้องเอาทางพระเจ้าข่มให้ใจเย็นลงหน่อย แต่พระก็พระเถอะ บางทีก็เอาไม่อยู่...

การดำเนินเรื่องกล่าวถึงความถึงเหตุการณ์ที่เป็นสาเหตุให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรออกมาต่อว่าสมาชิกของพรรคว่า

...เมื่อวานขึ้น ดร.ทักษิณ เข้าไปเจี้ยวแหลกในที่ประชุมพรรคไทยรักไทย เนื่องจากมี ส.ส.ลูกพรรคบางกลุ่ม ตั้งแง่จ้องจะขอเงินอัดฉีดเดือนละหนึ่งแสนบาท แต่ “ทักษิณ” ไม่ยอมจ่าย เพราะเงินทุกบาทเมียคุมหมด ดร.ทักษิณ ยืนยันว่าการเมืองยุคใหม่ไม่ต้องจ่ายเงินอัดฉีด พรรคไทยรักไทยเป็นรัฐบาลเพื่อทำงานไม่ใช่เพื่อหาประโยชน์ ถ้าใครคิดจะแบมือขอเงินอัดฉีดให้รีบลาออกไปอยู่พรรคอื่น แต่ถ้าลูกพรรคบางคน บางกลุ่มยังไม่สงบ ยังพยายามก่อกวนป่วนสถานการณ์ให้ยุ่งเป็นผอยขัดหม้อขึ้นมาอีก ก็ถึงเวลาที่ “ทักษิณ” ต้องเชือดไก่ให้ลิงดูเป็นตัวอย่าง...

และปิดเรื่องด้วยผู้เขียนกล่าวเตือน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรนายกรัฐมนตรีในการที่จะตัดสินความผิดผู้ว่าราชการจังหวัดในหลายจังหวัดว่า

...สัปดาห์หน้าก็มีรายการเชือดผู้ว่าอีกหลายจังหวัดก็เชือดเถอะ...ถ้าเชือดแล้วประเทศชาติได้ประโยชน์ แต่ถ้าเชือดแล้วประเทศชาติไม่ได้ประโยชน์...ก็โปรดหยุดไว้ก่อน!! ใจเย็นไว้โยมเอ๊ยย เชือดบ่อยๆเดี๋ยวจะบาป

บทความเรื่อง “ขึ้นเชียงใหม่” ฉบับวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเมื่อถึงกำหนดเวลาจะต้องไปศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้พิจารณาข้อกล่าวหาการปิดบังบัญชีทรัพย์สิน เปิดเรื่องโดยกล่าวสรุปสถานการณ์ของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

ชีวิตต้องสู้ของดร.ทักษิณ ชินวัตร ตาดูดาวทำติดดิน ทำไม่ถึงได้ทุลั๊กทุเล ทุรนทุราย ไม่สบายเหมือนเศรษฐีคนอื่นเค้า วันนี้พระเอกตาดูดาวทำติดดิน “ทักษิณ ชินวัตร” ก็จะต้องถึงคิวขึ้นเชียงใหม่ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอีกแล้ว...

การดำเนินเรื่องกล่าวสรุป 3 ประเด็นหลักที่ทางทนายความของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะนำไปต่อสู้คดีในชั้นศาลว่า

...3 ประเด็นที่ทนายความของ “ทักษิณ” เตรียมเอาไว้

ประเด็นแรก ต่อสู้เรื่องช่วงเวลาที่ยาวเกินกว่ากฎหมายเก่ากับกฎหมายใหม่ ทำให้เกิดความ สับสนจนแจ้งบัญชีทรัพย์สินไม่ครบ

ประเด็นที่สอง ต่อสู้ว่าแบบฟอร์มของ ป.ป.ช.ไม่ได้ระบุให้แจ้งทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อบุคคลอื่นเอาไว้ เมื่อแบบฟอร์ม ป.ป.ช. ไม่ชัด จึงทำให้แจ้งบัญชีทรัพย์สินไม่ครบ

ประเด็นที่สาม ต่อสู้ว่าการตัดสินใจของ ป.ป.ช.เลือกปฏิบัติ เพราะคดีซุกหุ้นของ “ชวน-บัญญัติ” ป.ป.ช.ตัดสินว่าไม่ผิดแต่เหตุผลไต่กรณีซุกหุ้น “ทักษิณ” ป.ป.ช.จึงตัดสินว่า “ผิด”!!...

การปิดเรื่องกล่าวชี้แนะโอกาสที่ดีของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามผู้ ทูจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ช.) ที่จะได้ไขข้อข้องใจในคดีปิดบังบัญชีทรัพย์สิน ของนายชวน หลีกภัย และนายบัญญัติ บรรทัดฐานต่อประเด็นที่ทนายความของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรนำมาต่อสู้คดีว่า

...ต้องยอมรับว่าการตัดสินใจของ ป.ป.ช.กรณี “ชวน-บัญญัติ” ยังคาใจชาวบ้านจนถึงวันนี้ จึงเป็น โอกาสที่ดีที่ ป.ป.ช.จะเคลียร์ข้อข้องใจซะ สรุป..ทักษิณจะรอด? หรือจะจอดป้าย?...อดใจอีกนิด เดี่ยวเดี๋ยวก็รู้

บทความเรื่อง “ขาดบ่อยก็ไม่ดี” ฉบับวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในกรณีไม่เข้าประชุมวุฒิสภา เปิดเรื่องด้วยสรุปการจบภารกิจการมา เยือนประเทศไทยของนายจู่ หรง จี นายกรัฐมนตรีของประเทศจีน พร้อมกับความสำเร็จในการ เจริญร่วมมือระหว่างไทยกับจีนว่า

มังกรใหญ่ “จู่ หรง จี” นายกรัฐมนตรีจีนก็จบภารกิจในการเยือนประเทศไทยอย่างยิ่งใหญ่มหา พานงานนี้ ดร.ทักษิณ ชินวัตร หน้าบานเป็นขามกะละมัง เนื่องจากผลการเจริญร่วมมือ “จีน-ไทย” ผลสำเร็จเกินคาดคะเน...

การดำเนินเรื่องกล่าวหาความเหตุการณ์สาเหตุที่ พล.ต.มัญญกฤต รูปขจร ออกมาต่อว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่ไม่ไปเข้าร่วมประชุมวุฒิสภาว่า

...วานนี้ท่านประธานวุฒิสภา พล.ต.มัญญกฤต รูปขจร ได้ออกมาโจมตี “ทักษิณ” ที่ไม่ยอมไปประชุมวุฒิสภา แม้แต่กระทู้ถามของ ส.ว. “ทักษิณ” ก็เบี่ยงไม่ไปตอบ แสดงว่า “ทักษิณ” ไม่ให้ความสำคัญ ไม่ให้ราคา ไม่ให้ความร่วมมือกับวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนเท่าที่ควร ถ้าเป็นอย่างนี้ก็อาจจะต้องเปิดเวทีอภิปรายซักฟอก “ทักษิณ” กันบ้างเพื่อแก้เชิง...

และดำเนินเรื่องต่อด้วยผู้เขียนแสดงความรู้สึกเห็นใจ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เห็นด้วยกับ “พล.ต.มัญญกฤต” ประธานวุฒิสภา แต่ก็เห็นใจ “ดร.ทักษิณ” ในฐานะผู้นำรัฐบาล เพราะ “ทักษิณ” ต้องทุ่มเทเวลาทำงานแก้ปัญหาชาติบ้านเมืองจนมือเป็นระวิง แขนงปัญหาส่วนตัวก็ยังมีคดีชุกหุ้มศาลรัฐธรรมนูญ และต้องยอมรับว่าการประชุมสภายบางนัดก็ไม่มีวาระสำคัญ กระทั่ง ส.ส. และ ส.ว. ยื่นถามนายกรัฐมนตรีนส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยน่าสนใจ ถ้านายกฯต้องต่อสังขารไปตอบกระทู้ทุกเรื่อง มันก็ไม่ไหวนะโยม!!...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปสาเหตุสำคัญที่ทำให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ไปเข้าร่วมประชุมในที่ต่างๆว่า

...ความจริงไม่ใช่ประชุมสภาอย่างเดียวที่ “ทักษิณ” ไม่ค่อยโผล่ไปให้เห็นหน้าเห็นตา แม้แต่ประชุมพรรคไทยรักไทยของตัวเอง “ทักษิณ” ก็ไม่ค่อยยอมเข้าประชุม เพราะไปประชุมที่ไร ลูกพรรคจ้องจะไถเงินตะบันยัน

บทความเรื่อง “ตัดคะแนน” ฉบับวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เรื่องการตอบคำถามต่อสื่อมวลชน ผู้เขียนเปิดเรื่องโดยการกล่าวสรุปเหตุการณ์รายการทักษิณพบสื่อมวลชน เพื่อฉลองรัฐบาลมีอายุครบ 3 เดือนว่า

รายการ “ทักษิณพบสื่อมวลชน” ฉลองรัฐบาลอายุครบ 3 เดือนก็ผ่านไปด้วยความชื่นมื่นพอสมควร งานนี้ “ดร.ทักษิณ” ไม่ได้มาคนเดียว แต่ชนรัฐมนตรีชุดใหญ่มานั่งโซฟัวตัวพร้อมหน้าพร้อมตา แต่ในความเป็นจริง “ทักษิณเดี่ยวไมโครโฟน” เหมือนเดิม...

การดำเนินเรื่องผู้เขียนแสดงความเป็นห่วง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรในการชี้แจง
การทำงานและตอบคำถามต่อผู้สื่อข่าวว่า

...เอาเหอะ...แม้ว่าครั้งนี้ “ดร.ทักษิณ” จะชี้แจงได้เคลียร์...แต่ก็หวาดเสียวพอสมควร เพราะปัญหา
ต่างประเทศเป็นเรื่องเปราะบาง คำตอบที่ตรงเกินไป ชัดเจนเกินไป จริงเกินไป ...บางครั้งก็ไม่ได้
อย่าลืมนะ มีผู้สื่อข่าวต่างชาติบางคนที่ยังจับผิดเพื่อจะดิสเครดิตรัฐบาล ตรงนี้เป็นเรื่องที่ “ทักษิณ”
ควรระวัง!! ระวังเรื่องเล็กจะกลายเป็นเรื่องใหญ่ ระวังเรื่องสั้นจะกลายเป็นเรื่องยาว แต่โดยภาพรวม
ต้องถือว่า “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” สอบผ่านสบาย...

ปิดเรื่องด้วยผู้เขียนแสดงความคิดเห็นโดยการประเมินค่าการตอบคำถามของ
พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

...อึ้ง “แม่ลูกจันทร์” นั่งดูถ่ายทอดสดทางทีวี ได้ฟังคำถามของผู้สื่อข่าวทั้งไทยทั้งเทศที่ป้อน
คำถามทีละคน “น้องอ้อ” จากไทยรัฐ ขอให้ “พี่ทักษิณ” ประเมินผลงานรัฐบาลทุกคนว่าสอบผ่าน
หรือไม่? อย่างไร? และใช้มาตรฐานอะไรในการพิจารณา? ดร.ทักษิณตอบว่า ถ้าดูจากความตั้งใจ
ถ้าดูจากผลงาน ผมคิดว่า...“รัฐมนตรีของผมสอบผ่านทุกคน” !!นี่คือคำตอบที่ “ห่วยแตก” ที่สุดใน
รอบ 3 เดือน “แม่ลูกจันทร์” ตอนแรกจะให้ “ทักษิณ” ได้ลิบเต็มฟังคำตอบนี้แล้วต้องตัดไป 3
คะแนน

บทความเรื่อง “ศึกนอก ศึกใน” ฉบับวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2544
กล่าวถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรคไทยรักไทย ที่ประสบปัญหา
ความวุ่นวายจากบุคคลภายในและภายนอกพรรคการเมือง ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์
ความมั่นใจและความทะเยอทะยานของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่จะสามารถควบคุมปัญหาใน
พรรคและนอกพรรคการเมืองได้ว่า

เจอตังค์นอกศึกในกรุงรัตนันเต ดร.ทักษิณ ชินวัตร ก็ต้องเซไปบ้างแต่ยังไม่เสียการทรงตัวยังมั่นใจ
จะสยบศึกในพรรค และสยบศึกนอกพรรคเพื่อเป้าหมายจะตอกเสาเข็มให้พรรคไทยรักไทยเป็น
รัฐบาลต่อไปอีกอย่างน้อย 8 ปี นี่คือการทะเยอทะยานทางการเมืองของ “ทักษิณ” แก...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์ให้รายละเอียดสำหรับศึกนอกพรรคและศึกใน
พรรคการเมืองของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

...สำหรับศึกนอกพรรคคือ ส.ส. บางคนในพรรคความหวังใหม่ที่ออกมาคัดค้านแผนการยุบพรรคไปร่วมชายคาพรรคไทยรักไทย...

...ส่วนศึกในที่ต้องแยกออกเป็น 3 กรณี

ประเด็นแรกคือกลุ่ม “เลือดใหม่” ที่ต่อต้านแผน “เท็กซโเวอร์” พรรคความหวังใหม่ เพราะอยากให้พรรคไทยรักไทยเน้นที่คุณภาพ ไม่เน้นปริมาณ

ประเด็นที่สองคือ กลุ่มวังน้ำเย็นซึ่งก็คัดค้านการยุบพรรคความหวังใหม่มารวมเป็นทองแผ่นเดียว

ประเด็นที่สามคือ กลุ่มดีกเตอร์ 13 คน ที่ออกมาล่ำรายชื่อเรียกร้องให้ “ทักษิณ” รับผิดชอบการบริหารพรรคครั้งใหญ่เพื่อลดอำนาจกลุ่มวังน้ำเย็น และกลุ่มภาคเหนือของน้องสาวหัวหน้าพรรคเอง...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปเชิงวิเคราะห์ปัญหาของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

... “แม่ลูกจันทร์” พิสูจน์ว่าทุกปัญหาทั้งศึกนอกศึกใน “ทักษิณ” จัดการได้ไม่ยาก คนระดับ “ทักษิณ” คงไม่ปล่อยให้เรื่องเล็กๆมาทำให้งานใหญ่เสียหาย

บทความเรื่อง “เสียงปริศนา” ฉบับวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล กรณีแถบบันทึกเสียงการซื้อเสียงเลือกตั้งซ่อม ผู้เขียนปิดเรื่องด้วยการสรุปสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสถานการณ์ทางการเมืองว่า

เศรษฐกิจยังวูบวาบ ค่าเงินบาทยังยวบยาบ ความมั่นใจก็ลดลงไปฮวบฮาบ บรรยากาศช่วงนี้ชักไม่ค่อยสดใสซบเซา ยิ่งถ้าการเมืองไม่นิ่ง เราจะไปตั้งความหวังว่าทุกอย่างจะดีขึ้นก็คงยากส์ ที่มันยุ่งเป็นฝอยขัดหม้อกันอยู่เนี่ยไม่ใช่ฝีมือฝ่ายค้านกวนน้ำให้ขุ่นนะท่าน ฝ่ายรัฐบาลเองนั่นแหละที่เก็บอาการกันไม่ได้...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปเรื่องแถบบันทึกเสียงที่เป็นปริศนากรณีซื้อเสียงเลือกตั้งซ่อมจังหวัดนครนายก เขต 2 ว่า

... วันนี้มาล้วงลูกเรื่องสั้นๆเป็นเรื่องสั้นความยาวแค่ 3 นาที แต่มีโอกาสจะบานไม่หุบเป็นเรื่องยาวในอนาคตข้างหน้า นั่นคือกรณีเทปปริศนาซึ่งซื้อเสียงเลือกตั้งซ่อมนครนายกเขต 2 ที่กำลังดังสนั่นลั่นประเทศ “แม่ลูกจันทร์” ฟังเสียงในเทปมาหลายรอบ ก็ขอกราบเรียนด้วยความเชื่อว่าเสียงเหมือน “สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล” มากมาก สรุปว่าถ้าจะเอาตลกคาเฟ่มาปลอมเสียงให้เหมือนสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ไหมมอเนี่ยต้องอัจฉริยะของโลก โดยเฉพาะคนเขียนบทและผูกเรื่องต้องระดับเขียนเรียกพ่อ สรุปว่าทางเดียวจะรู้ว่าเสียงในเทปเป็นของ “สมศักดิ์” ตัวจริง? หรือไอ้เบ๊อีกคนไหนบังอาจปลอมเสียง “สมศักดิ์” มาป่วนการเลือกตั้ง?? ก็ต้องเอาเทปปริศนาไปสแกนคลื่นเสียงที่กองพิสูจน์หลักฐานให้รู้แล้วรู้รอด...

ปิดเรื่องด้วยการเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาในการเลือกตั้งซ่อมจังหวัดนครนายก
ว่า

... “แม่มลูกจันทร์” เสนอว่าในเมื่อการเลือกตั้งซ่อมนครนายก เขต 2 ยังมีปัญหาว่านายชายปลาช่อน กกต. จึงไม่ควรจะประกาศรับรองผลการเลือกตั้งจนกว่าผลพิสูจน์เท็จจริงจะชี้ออกมาว่าจริงหรือปลอมกันแน่ แต่ถ้า กกต. เห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่ามีโกงเลือกตั้ง กกต. จะแจกใบแดงน็อกไปเลยก็ได้หรือจะแจกใบเหลืองให้เลือกตั้งใหม่ทดลองเข้าพรรษาอีกครั้งก็ไม่น่าจะขัดข้อง

บทความเรื่อง “ตั้งไม่นาน” ฉบับวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายอุทัย
พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา ปิดเรื่องด้วยการสรุปการตัดสินลงโทษนายอุทัย พิมพ์ใจชนว่า

เสียงเรียกร้องให้ท่านประธานรัฐสภา อุทัย พิมพ์ใจชนแสดงสปิริตลาออกจากตำแหน่งประมุขฝ่าย
นิติบัญญัติกำลังดังระเบิดเถิดเทิง หลังจากศาลฎีกาตัดสินพิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้จำคุก
“อุทัย” 1 ปี แต่โทษจำคุกให้รอลงอาญาเอาไว้ 2 ปี...

ดำเนินเรื่องด้วยการที่ผู้เขียนวิเคราะห์กรณีของนายอุทัย พิมพ์ใจชนออกเป็น 3
กรณีว่า

...ถึงวันนี้กระแสเรียกร้องให้ลาออกยังดังทั่วบ้านทั่วเมืองแต่กระแสเรียกร้องให้ “อุทัย” เป็น
ประธานสภาต่อไปก็ไม่ค่อยเหมือนกัน “แม่มลูกจันทร์” ฟันธงว่ากรณี “อุทัย” จะไม่บานปลาย
กลายเป็นอุบัติเหตุทางการเมือง ฝ่ายค้านถึงจะเรียกร้องให้ลาออกแต่ก็คงไม่ถึงขั้นปลุกมือปล่
ประธานสภา “แม่มลูกจันทร์” มองเรื่อง “อุทัย” แบบแยกส่วนเป็น 3 กรณี

1. ในแง่ความสง่างาม ถ้าท่านอุทัยจะลาออกก็เป็นการ “ยกระดับ” การเมืองไทยให้สูงยิ่งขึ้นกว่าเดิม
2. ในแง่หลักการการที่ “อุทัย” จะอยู่เป็นประธานสภาต่อไปก็ไม่ค่อยสง่างาม แต่ก็ไม่ได้หลักการ
3. ในแง่ตัวบุคคลต้องยอมรับว่า “อุทัย” เป็นนักการเมืองอาวุโส มีคุณภาพ มีบารมี เป็นที่ยอมรับนับ
ถือกันทั้งสภาฯ การจะหาคนในพรรคไทยรักไทยที่มีคุณภาพใกล้เคียงมาเป็นประธานรัฐสภาแทน
หาอย่างไรก็ยังมี...

ปิดเรื่องด้วยผู้เขียนกล่าวสนับสนุนต้องการให้นายอุทัย พิมพ์ใจชนเป็นประธาน
รัฐสภาต่อไปว่า

... “แม่ลูกจันทร์” บวกลบคุณหารแล้วยังเหน้าหนักให้ “อุทัย” เป็นประธานสภาต่อไปตามเดิม เหตุผลเพราะคติความผิดที่ “อุทัย” ตกเป็นจำเลยไม่ใช่คติความผิดทุจริตกินสินบาทคาดสินบน แต่เป็นคติปกครองคือ “อุทัย” ใช้อำนาจรัฐมนตรีพักราชการปลัดกระทรวง จนถูกนักเลงมือดีบุกปาถุงซี่ กลางห้องประชุม สรุบทักกลบหลบหนี้ค่าโดนภาษี แถมยังเป็นจำเลย (รอลงอาญา 2 ปี) ก็น่าจะมี “เจ้า” กันไป

บทความเรื่อง “ไปไม่ได้” ฉบับวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายชวน หลีกภัย ผู้นำฝ่ายค้านและหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ที่ปฏิเสธการไปร่วมประชุมการปฏิรูประบบราชการไทยที่ทางรัฐบาลจัดขึ้น เปิดเรื่องด้วยการสรุปกระแสข่าวที่สื่อมวลชนต่างประเทศเขียนข่าวลวงหน้าว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะต้องพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในคดีปิดบังบัญชีทรัพย์สินว่า

ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ทันตัดสินคดีชุกหุ้น แต่สื่อมวลชนฝรั่งเขียนข่าววิเคราะห์ฟันธงกันลวงหน้าว่า “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” ต้องจอดป้าย...แก้อันนายกรัฐมนตรีต้องหลุดจากกัน เขียนข่าวรับลูกประโคมกันเป็นทอดๆด้วยความอรร้อยเหาะเป็นอย่างยิ่ง ข่าวด้านลบที่ออกไปทั่วโลกไม่ได้มีผลเสียต่อตัว “ทักษิณ” คนเดียวแต่ยังกระทบถึงประเทศไทยในภาพรวมด้วย...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปการจะจัดประชุมเวิร์กช็อปเพื่อปฏิรูประบบราชการไทยที่จะเกิดขึ้น และได้เชิญผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมรวมทั้งนายชวน หลีกภัยด้วยว่า

...วันเสาร์-อาทิตย์นี้จะมีการประชุมเวิร์กช็อปครั้งสำคัญที่พัทยา เพื่อระดมความเห็นในการวางแผนปฏิรูประบบราชการไทยแบบยกเครื่องใหม่ทั้งดุ้น งานนี้รัฐบาลแสดงความใจกว้างเชิญอดีตนายกรัฐมนตรีหลายท่าน รวมทั้งหัวหน้าพรรค-เลขาธิการพรรคฝ่ายค้านให้เข้าร่วมพิจารณาประกอบการปฏิรูประบบราชการ แต่แขกรับเชิญคนสำคัญคือ ท่านชวน หลีกภัย ผู้นำฝ่ายค้าน ท่านแจ้งว่าติดธุระไปร่วมเวิร์กช็อปไม่ได้...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลส่วนตัวของผู้เขียนถึงนายชวน หลีกภัยที่ไม่สามารถไปเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ได้ว่า

...“แม่ลูกจันทร์” รู้สึกเสียดายที่ “พี่ชวน” ไม่มีเวลาไปร่วมประชุมด้วยเหตุผล... เพราะ “พี่ชวน” เป็นผู้ริเริ่มแผนปฏิรูปโครงสร้างระบบราชการไว้ตั้งแต่แรก “พี่ชวน” เป็นผู้มีความรู้ และให้ความสนใจการปฏิรูประบบราชการมาอย่างต่อเนื่อง “พี่ชวน” เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ เป็นผู้นำรัฐบาลมาแล้วถึง 2 เทอม “เข้าถึง” ปัญหาของระบบราชการไทยอย่างลึกซึ้งรอบด้าน ความคิดเห็นของ “พี่

ชาน” จึงน่าจะมีประโยชน์แก่เวิร์กช็อปครั้งนี้มาก “แม่ลูกจันทร์” เชื่อว่าคำพูดของ “พี่ชาน” จะมีน้ำหนักอย่างยิ่ง...

ปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์ว่า

...ถึงพรรคประชาธิปัตย์จะตัดสินใจส่ง ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน ไปร่วมประชุมด้วยก็ไม่เหมือน “พี่ชาน” ไปเองใช้มีสาระ เพราะ ดร.วิจิตรเป็นน้องใหม่ ไม่ได้ร่วมทำโครงสร้างปฏิรูประบบราชการกับพรรคประชาธิปัตย์ตั้งแต่ต้น แฮ้อ...ขาดพี่ชานไปคนเดียวงานกร่อยจะ

บทความเรื่อง “เลิกนอนก่อนงอม” ฉบับวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่ให้สัมภาษณ์ต่อผู้สื่อข่าวโดยไม่ได้ตั้งใจจนเกิดปัญหาขึ้น ปิดเรื่องด้วยการสรุปเปรียบเทียบระหว่างแกงบูดที่กินไม่ได้ และอารมณ์บูดที่เก็บเอาไว้ก็ไม่ดีว่า

แกงบูดกินไม่ได้ต้องรีบเททิ้งไปซะทันที อารมณ์บูดไม่สบายใจถ้าเก็บเอาไว้ก็ไม่ดี คนเราไม่ใช่พระอิฐพระปูน ยามมีอะไรมากระทบใจอารมณ์ย่อมมุดเสียเป็นธรรมดา

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปสาเหตุที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเกิดความไม่พอใจผู้สื่อข่าวว่า

...ดูแต่ “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” นั้นปะไร 2-3 วันที่ผ่านมา ท่านนายกรัฐมนตรีกำลังเกิดอาการ “งอนเป็นข้อนหอย” กับสื่อมวลชน ดันเหตุที่ ดร.ทักษิณเกิดงอนตื้อบองขึ้นมาก็เพราะวันเสาร์ที่แล้ว ท่านนายกฯแวะไปกินก๋วยเตี๋ยวกับนักข่าวที่พัทยาระหว่างที่ฟาดก๋วยเตี๋ยวแห้งซามน้ำซาม ดร.ทักษิณก็พลั้งปากไปพูดพาดพิงวิจารณ์ประธานศาลรัฐธรรมนูญ “ประเสริฐ นาสกุล” เข้าเต็มเปา!! ดร.ทักษิณเข้าใจ (เอาเอง)ว่าการกินไปบ่นไปแบบไม่เป็นทางการจะไม่กลายเป็นเรื่องใหญ่เรื่องโต แต่นักข่าวเห็นประเด็นดีก็เลยรายงานข่าวกันอีกทีก็คริกโครม นี่คือสาเหตุที่ท่านนายกรัฐมนตรีอารมณ์บูด ไม่พูดกับนักข่าวเหมือนอย่างเคย...

ปิดเรื่องด้วยการเตือนให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรระมัดระวังในคำพูดของตนเองว่า

...สรุปว่า เรื่องที่เกิดขึ้นขอให้ถือเป็นบทเรียน นายกรัฐมนตรีกับนักข่าวก็เหมือนลิ้นกับฟัน ถึงหน้าที่จะต่างกันแต่ต้องทำงานด้วยกัน...อย่าให้ความรู้สึกที่ดีทั้งสองฝ่ายต้องมาสลายหายไป ดร.

ทักษิณเคยให้สัมภาษณ์อย่างไรก็ควรรักษาระยะที่ห่างเอาไว้กว่าเดิม ข้อสำคัญ “ดร.ทักษิณ” ต้องระวังปากตัวเอง ถ้าควบคุมปากตัวเองได้ชะงัดอย่างเดียวยังปัญหาไม่เกิดแน่นอน เอาหละ...ถึงเวลาเลิกงอนซะที

บทความเรื่อง “เจาะถูกจุด” ฉบับวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในการไปเจรจาการค้าข้าวกับประเทศเพื่อนบ้าน เปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาการค้าข้าวของประเทศไทยที่ตกต่ำว่า

กึ่งจะกึ่งชาติ? หรือกึ่งจะกินชาติ? ก็ว่ากันไปตามถนัด แต่ที่แน่ๆเศรษฐกิจไทยจะฟื้นไม่ได้ถ้าข้าวไทยยังราคาตก!! เพราะถ้าชาวนาซึ่งเป็นรากหญ้าของเศรษฐกิจยังขาดทุนตูดขาดก็ยอมเป็นอุปสรรคในการกระตุ้นกำลังซื้อทั้งระบบ รัฐบาลของทักษิณ ชินวัตรจึงต้องเดินเครื่องเต็มสูบเพื่อหาทางให้ราคาข้าวไทยขยับสูงขึ้นให้มากที่สุด...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทยได้ดำเนินนโยบายของประเทศเพื่อเข้าร่วมกลุ่มกับประเทศที่ผลิตข้าวว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ขอสนับสนุนให้รัฐมนตรีต่างประเทศ “ดร.สุรเกียรติ์” เดินหน้ารวมกลุ่มประเทศผู้ผลิตข้าวของโลกทั้งเล็กทั้งใหญ่ให้สำเร็จเหมือนอย่างที่กลุ่มโอเปกที่กำหนดราคาน้ำมันจนรวยกันสะดี๊ปุด...การที่ดร.สุรเกียรติ์แหกหัวไปกินโรตี่กับอินเดียก็นับว่าเจาะถูกจุด ผลพลอยได้ล่าสุดก็คืออินเดีย-พม่า-ไทยได้ตกลงจะสร้างทางหลวงเชื่อมต่อกันและกันจากแม่สายผ่านเชียงใหม่เข้าสู่อินเดียที่เมืองมณีปุระ ถ้าแผนนี้สำเร็จสินค้าไทยจะส่งออกไปอินเดียสะดวก แคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็จะบูมขึ้นมาอีก...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งว่า

... “แม่ลูกจันทร์” อาจมองโลกในแง่ดีเกินไปหน่อย เพราะถึงจะสร้างถนนเชื่อมประเทศเสร็จ ถ้าความปลอดภัยยังมี ประโยชน์เศรษฐกิจก็จะไม่เกิด ฉะนั้นเอาเรื่องราคาข้าวให้เสร็จซะก่อน ราคาข้าวขึ้นเมื่อไหร่...เศรษฐกิจไทยก็เริ่มต้น

บทความเรื่อง “เสียอย่างเดียว” ฉบับวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2544 เปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์คุณสมบัติและจุดอ่อนของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

ผู้นำที่ต้องมีองค์ประกอบดี ๆ หลายด้านเช่น ความรู้ดี ตัดสินใจดี ความคิดริเริ่มดี รู้จักใช้คนดี ฯลฯ เป็นต้น ดร.ทักษิณ นับว่ามีคุณสมบัติดี ๆ ครบเครื่อง เสียอย่างเดียว...คือแก็เป็นคนชอบพูด บางเรื่องไม่ควรพูดแก็พูดไปเรื่อย...

ดำเนินเรื่องด้วยการเตือน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรให้ระมัดระวังในเรื่องการพูดว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ด้วยความปรารถนาดีขอให้ “ดร.ทักษิณ” จัดระเบียบปากตัวเองให้พูดน้อยลงชะบ้าง ถ้าพูดแล้วเปลืองตัวก็ไม่ควรแก็ปากหาเสี้ยน!! ไม่พูดในเรื่องไม่เป็นเรื่อง ไม่พูดในเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้น ไม่พูดในเรื่องที่ไม่มีหลักฐานชัดเจน ไม่พูดเปิดช่องให้ฝ่ายค้านศอกกลับเอาได้ ถ้าพูดน้อยลงชะบ้าง “ดร.ทักษิณ” ก็จะมีสมาธิทำงานแก้ปัญหามาตรฐานชาติได้มากขึ้น...

ปิดเรื่องด้วยการเตือนอีกว่า

...ดร.ทักษิณ ให้สัมภาษณ์ทุกวัน ตอบคำถามวันละหลายเรื่อง ตอบเรื่องหลายเที่ยว มันก็ต้องพลาด ฉะนั้นถ้าไม่ยากฟังเพราะปากก็อย่าพูดสุมสุมสุมห่า หัดทำตัว “คมในฝัก” ชะบ้าง...แล้วทุกอย่างจะดีขึ้น

บทความเรื่อง “จุดประทัด” ฉบับวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ ที่ออกมาวิจารณ์พรรคประชาธิปัตย์ในช่วงวันลอยกระทง เปิดเรื่องด้วยการสรุปบรรยากาศวันลอยกระทง บริเวณคลองลาดพร้าวว่า

เทศกาลลอยกระทงก็ผ่านไปด้วยความคึกคัก แถวบ้าน “แม่ลูกจันทร์” ย่านคลองลาดพร้าวถึงน้ำจะเน่าเหม็นคูลุงแต่ก็มีคนแห่มาลอยกระทงกันเยอะแยะ ถึงฟ้าจะครึ้มไปซักนิดแต่พระจันทร์เต็มดวงก็ยังไม่โผล่มาให้ชมเป็นระยะ ๆ เสียงพลุเสียงประทัดจุดฉลองกันเป็นที่เอะอะอีกทีก็ นี่แหละบรรยากาศลอยกระทงของแท้...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปหัวข้อที่ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ นำมาวิจารณ์พรรคประชาธิปัตย์ว่า

...เสธ. หนึ่งคือฤกษ์วันลอยกระทงจุดประทัดการเมืองโยนใส่พรรคประชาธิปัตย์ชะหลายชุด เป็นการวิจารณ์พรรคประชาธิปัตย์แบบไม่เล็ง!!

1. ชี้ว่าพี่ชวน หลีกภัย ต้องหลีกให้คนอื่นที่สดกว่าขึ้นเป็นหัวหน้าพรรค
2. ชี้ว่าพรรคประชาธิปัตย์โตะลำบากเพราะชาวบ้านเบื่อแล้ว

3. ชื่ออภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่ควรชิงสุกก่อนห่ามขึ้นเป็นหัวหน้าพรรคในตอนนี้
  4. ชื่อว่าต้องกวาดล้างคนที่สังคมไม่ยอมรับออกไปจากผู้บริหารพรรค
  5. ชื่อว่าพรรคประชาธิปัตย์ต้องผ่าตัดใหญ่ ถ้าคิดจะแข่งกับพรรคไทยรักไทยในอนาคต
- นี่คือทรรศนะของ “เสธ.หนั้น” อดีตเลขาธิการพรรคที่วิจารณ์พรรคแบบไม่อ้อมค้อม...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการวิเคราะห์การกระทำของ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เชื่อว่า เสธ.หนั้นจะไม่ทิ้งพรรคประชาธิปัตย์ไปตั้งพรรคใหม่อย่างที่ใครคิด แต่เสธ.หนั้นจะคัมแบ็กกลับมาอี้อ่านาจคืนในเร็ว ๆ นี้ เหตุที่ยังรอจังหวะเพราะ เสธ.หนั้นไม่ต้องการให้เกิดภาพแตกแยกในพรรค...

ปิดเรื่องด้วยการคาดเดาถึงบุคคลที่ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์จะสนับสนุนให้เป็นหัวหน้าพรรค และเลขาธิการพรรคคนใหม่ของพรรคประชาธิปัตย์ว่า

...คนที่เสธ.หนั้นต้องการสนับสนุนให้เป็นหัวหน้าพรรคคนใหม่ น่าจะเป็น ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ เพราะเป็นคนในสายกลาง และภาพทางการเมืองก็ไม่ซ้า ส่วนคนที่เสธ.หนั้นจะอุ้มมาเป็นเลขาธิการพรรคคนใหม่จะเป็นใครก็ยังไม่รู้ งานนี้ต้องถาม “เทพเทือก” ว่าจะสู้มัย แหม...มือชั้นนี้แล้วถ้ายอมแพ้กี้เสียจริงวัด

บทความเรื่อง “พูดไม่เคลียร์” ฉบับวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึง ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กรณีการออกประกาศห้ามเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีออกนอกบ้านในเวลากลางคืน เปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นการกระทำของ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ว่า

ลมหนาวโบกมาอากาศก็เยือกเย็น เห็นภาพเสธ.หนั้น ขจรประศาสน์แต่งองค์ทรงเครื่องพระเอกก็เก ออกมาร่ำรำแล้วก็นาวหนักยิ่งกว่าเดิม นึกไม่ถึงว่าเสธ.หนั้นแถมจะผิตอากาศรุนแรง คนเคยทำงาน พอถูกห้ามไม่ให้ทำงานก็เกิดอาการ “หลุด” อย่างนี้แหละโยม...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นนโยบายการจัดระเบียบสังคมของ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ในด้านเนื้อหาและการพูดที่ไม่ชัดเจนว่า

... สู้คนนี้ได้แบกงานเอาไว้ใหญ่เกินตัว ดร.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีที่ “ฮอต” ที่สุดในรัฐบาล...ล่าสุด ดร.ปุระชัย ออกมายืนยันว่าการ “ห้าม” เด็กอายุไม่เกิน 18 ปีออกจากบ้านหลังสี่ทุ่ม

ฯลฯ เป็นมาตรการจำเป็นและรัฐบาลจะเดินหน้าต่อไป ประเด็นที่มีการวิจารณ์จึงฟังมาจากคำพูดของ ดร.ประชัยเอง ปัญหาคือ “ดร.ปุ” แก่ไม่อธิบายเนื้อหารายละเอียดให้ชัดเจน บอกแต่เพียงจะปิดฝุ่นประกาศคณะปฏิวัติ “ห้าม” เด็กอายุไม่เกิน 18 ปีออกนอกบ้านหลังสี่ทุ่มโดยลำพัง หรือถ้าจะออกนอกบ้านต้องมีผู้ปกครองควบคุม “ปุ” พูดไว้แค่นี้แล้วจะให้ชาวบ้านเข้าใจอย่างไร ฉะนั้นจึงเป็นความบกพร่องของ “ดร.ประชัย” เองที่ไม่สื่อความหมายให้ชัดเจน...

ปิดเรื่องด้วยการเสนอแนะแนวทางการพูดถึงนโยบายการจัดระเบียบสังคมให้ชัดเจนและเข้าใจว่า

...เรื่องใหญ่ขนาดนี้ ชาวบ้านก็วิจารณ์กันตรึม ถ้าไม่ยากให้วิจารณ์ก็ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่บังคับทั่วไป แต่จะใช้บังคับเฉพาะบางกรณี บังคับเฉพาะวัยรุ่นใจแตกที่ออกมามั่วสุมในที่อโคจร ถ้าพูดให้ชัดเจนแบบนี้ตั้งแต่แรกสังคมก็เข้าใจ ตัวเองพูดไม่จบ ตัวเองพูดไม่เคลียร์ แล้วมาโทษคนฟังได้อย่างไร??

บทความเรื่อง “น่าเกลียดนะ” ฉบับวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึง พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่สั่งจัดซื้อและจัดซ่อมอุปกรณ์ของกองทัพ ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นการกระทำของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธว่า

เป็นเวอร์กรรมของ “บิ๊กจิวหวานเจี๊ยบ” หรือเป็นเวอร์กรรมของประเทศชาติก็ไม่รู้?? เพราะ “บิ๊กจิว” เป็นประธานประชุมกรม.ที่ไร บังเอิญต้องมีรายการยัดใส่ซาลาเปาโครงการซื้ออาวุธทุกครั้ง...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปเหตุการณ์การอนุมัติเงินที่ให้กับกองทัพของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธในขณะที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเดินทางไปต่างประเทศว่า

...คราวก่อน “ดร.ทักษิณ” ไปญี่ปุ่น “บิ๊กจิว” ก็ยัดใส่ซาลาเปาอนุมัติโครงการซ่อมเครื่องบิน ทอ.ไปพันกว่าล้าน ล่าสุด “ดร.ทักษิณ” ไปอินเดีย อยู่ทางนี้ “บิ๊กจิว” ก็ไม่รอช้าเสนอมารื้อถอนอนุมัติโครงการซื้อเรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่งของ ทร. อีก 700 กว่าล้าน เบ็ดเสร็จประชุม กรม. 2 นัด ยัดใส่ซาลาเปาไปแล้วเกือบสองพันล้าน...

และดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นไม่สนับสนุนในการจัดซื้ออาวุธของกองทัพว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ไม่ใช่คนขวางโลกถึงขนาดไม่ยอมให้กองทัพซื้ออาวุธ ซื้อได้แต่ต้องซื้อเฉพาะที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น ไม่ใช่ต้องซื้อซื้อซื้อ... ตามโครงการพัฒนากองทัพ บ้านเมืองกำลังจกรอบเป็นข้าวเกรียบจะหยุดซื้ออาวุธไปซะกระยะไม่ได้เขี้ยวหรือท่านที่เคารพ?? อย่าลืมห่วงงบประมาณหนึ่งพันเจ็ดร้อยกว่าล้านที่บักจิวอนุมัติ 2 กระบอกซ็อนๆเอาไปหมุนใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือกระตุ้นเศรษฐกิจได้อีกเยอะ...

ปิดเรื่องด้วยการคาดเดาว่า

...หมายเหตุต้นเดือนหน้า ดร.ทักษิณมีคิวจะเดินทางไปอเมริกาอีกครั้ง เป็นโอกาสดีที่ “บักจิว” จะยัดใส่ชามลาเปาอนุมัติงบซื้ออาวุธอีกแล้วว๊ว ใครจะถูกหวยละงวดนี้?

บทความเรื่อง “แพะ” ฉบับวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายเริงชัย มะระกานนท์ อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ในความผิดฐานประมาทในการปกป้องค่าเงินบาท เปิดเรื่องด้วยผู้เขียนแสดงความรู้สึกเสียตายนที่นายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่มตัดสินใจลาออกจากตำแหน่งเลขาธิการสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมว่า

ต้องบอกว่าน่าเสียตายน แต่ก็ไม่ถึงขนาดใจหายแว็บ เมื่อนายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม เลขาธิการสภาพัฒนาฯตัดสินใจทิ้งเก้าอี้เพื่อขอเว้นวรรคให้ชีวิต ทั้งๆที่อายุราชการยังเหลืออีกเยอะ เหตุไฉนอยู่ดีๆจึงได้เกิดอึดอัดทวารเราจะอยู่ไม่ได้ขึ้นมาซะแล้ว...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปผลการตัดสินใจคดีนายเริงชัย มะระกานนท์ที่ถูกดำเนินคดีในความผิดฐานปกป้องค่าเงินบาทของไทยว่า

...เรามาทวนนายเริงชัย มะระกานนท์อดีตผู้ว่าการแบงก์ชาติดีกว่านะท่านนะ ล่าสุดแบงก์ชาติได้ตัดสินใจเด็ดขาดจะดำเนินคดีกับนายเริงชัย ในความผิดฐานประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในการปกป้องค่าเงินบาทจนทำให้ประเทศชาติขาดทุนย่อยยับ กลายเป็นแพะบูชายัญไปซะแล้ว...

ปิดเรื่องด้วยการเสนอแนะการดำเนินคดีการปกป้องค่าเงินบาทว่า

...ถ้าจะดำเนินคดีเรื่องนี้ต้องเช็กบิลล์ให้ครบเซต! ถ้าจะเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง ก็ต้องใช้ระบบ “อเมริกันแชร์” เฉลี่ยความรับผิดชอบร่วมกันทั้งคู่ให้ “เริงชัย” เป็นแพะคนเดียวมันจะถูกเรอะ??

บทความเรื่อง “ต้องคนนี้” ฉบับวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนายเสนาะ เทียนทอง ผู้ที่มีความเหมาะสมจะดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคไทยรักไทย เปิดเรื่องด้วยการแนะนำไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับคณะรัฐมนตรีว่า

ไม่เห็นหน้าอย่าเพิ่งตัดกระบอก ไม่เห็นกระบอกอย่าเพิ่งโก่งหน้าไม้ ปรับกรม.ครั้งใหญ่มันยังอยู่อีก ไกลลิบๆ ใครจะอยู่ใครจะไปยังไม่รู้?? จะเด่นแรงเด่นกักันทำไมให้เสียรังวัด?? เก็บอาการคันคะเยอไว้ในร่มผ้ายังจะเก็กว่าเยอะ...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปเหตุผลสำคัญของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคไทยรักไทยว่า

...ไม่ใช่ตำแหน่งรัฐมนตรีเท่านั้นที่กำลังวิ่งกันพล่านสุดชีวิต ตำแหน่งเลขาธิการพรรคไทยรักไทยอันยิ่งใหญ่คับแข่งคับขาก็มีผู้ปรารถนาดีอยากจะเป็นกันจนน้ำลายไหลย่อย แต่อย่าลืม “เหตุผลสำคัญ” ไว้ด้วยนะท่านนะ “เหตุผล” ที่อ้างขอเปลี่ยน “ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์” ออกจากตำแหน่งเลขาธิการพรรคเพราะ “ดร.ประชัย” เป็นรัฐมนตรีทำให้ไม่มีเวลาดูแลบริหารพรรคด้วยเหตุผลเดียวกันนี้...คนที่เป็รัฐมนตรีจึงไม่ควรเป็นเลขาธิการพรรค!! ไม่งั้นจะเข้าตำรา “ดับเบิลสแตนด์คาร์ต” อย่างที่ในหลวงทรงรับสั่งไว้...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปถึงบุคคลที่เหมาะสมจะมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคไทยรักไทยว่า

...สรุปเหลือวชาญแลขวา เหลือวหน้าแลหลัง ยังไม่เห็นใครจะงามพร้อมเหมาะจะเป็นเลขาธิการพรรคไทยรักไทยคนใหม่เท่ากับ “ป่าหนะ” คนนี้ “หนะวังน้ำเย็น” จึงไม่ควรบิตตะกูดียักๆ ได้เวลาลงจากหิ้งแล้วจะมัวเหนียมทำไมละป่าเอี้ยย

จากการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทางการเมืองในด้านการเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง และปิดเรื่อง สรุปได้ว่าผู้เขียนมีกลวิธีในด้านการเปิดเรื่องเกี่ยวกับบุคคล 4 วิธีคือวิธีการสรุปที่ใช้มากที่สุดได้แก่ การสรุปข้อมูลทางการเมืองเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นต้นตอของข่าว และสรุปเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ,วิธีการแสดงความคิดเห็นใช้รองลงมาได้แก่ การไม่เห็นด้วยต่อการกระทำของบุคคลทางการเมือง การคาดเดาการจัดตั้งรัฐบาลของผู้นำทางการเมือง และการแนะนำในการปรับคณะรัฐมนตรี ,วิธีวิเคราะห์ได้แก่ การวิเคราะห์ตัวบุคคลที่เป็นผู้นำทางการเมือง และการวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจ ส่วนวิธีการแก้ความเดิมได้แก่ การแก้ความถึงผลการเลือกตั้งซ่อมครั้งที่ผ่านมาก่อนจะมีการเลือกตั้งครั้งใหม่

ด้านการดำเนินเรื่องผู้เขียนใช้ 4 วิธีคือ วิธีวิเคราะห์ได้แก่ วิเคราะห์บทบาทและพฤติกรรมของผู้นำทางการเมืองเช่น อดีตนายกรัฐมนตรื เลขานุการพรรคการเมือง ประธานรัฐสภา เป็นต้น ,วิธีสรุปได้แก่ สรุปการกระทำของบุคคลทางการเมืองและสรุปผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วทางการเมืองเช่น กรณีแถบบันทึกเสียงการสั่งซื้อเสียงเลือกตั้งซ่อมในเรื่อง “เสียงปริศนา” การจัดประชุมเวิร์กช็อปของทางรัฐบาลในเรื่อง “ไปไม่ได้” เป็นต้น ,วิธีการเพิ่มความเต็มได้แก่ กล่าวถึงความถึงสาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจก่อนที่จะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อไปเช่น สาเหตุที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรต่อว่าสมาชิกพรรคไทยรักไทยในเรื่อง “เจี้ยวแหลก” และสาเหตุที่พล.ต.มัญญกฤต รูปขจร ต่อว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในเรื่อง “ขาดบ่อยก็ไม่ดี” เป็นต้น และวิธีการแสดงความคิดเห็นได้แก่ กล่าวถึงความหวังใยในการทำงานของผู้นำประเทศในเรื่อง “ตัดคะแนน” และเรื่อง “เสียอย่างเดียว” เป็นต้น

ด้านการปิดเรื่องผู้เขียนใช้ 2 วิธีคือ วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ การคาดเดาหรือทำนายผลของเหตุการณ์บางอย่างเช่น คาดเดาการยอมรับเงื่อนไขของนายบรรหาร ศิลปอาชาในเรื่อง “อย่าเรื่องมาก” และคาดเดาการอนุมัติเงินเพื่อซื้ออาวุธของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธในเรื่อง “นำเกลียดนะ” การเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาทางการเมืองเช่น การเลือกตั้งซ่อมในเรื่อง “เสียงปริศนา” การจัดระเบียบสังคมของ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ในเรื่อง “พูดไม่เคลียร์” การหาตัวบุคคลที่จะมารับผิดชอบในคดีการปกป้องค่าเงินบาทในเรื่อง “แพะ” การเตือนการกระทำของบุคคลสำคัญเช่น พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรในเรื่อง “เจี้ยวแหลก” เรื่อง “เลิกงอนก่อนงอม” และเรื่อง “เสียอย่างเดียว” และวิธีการสรุปได้แก่ การสรุปเชิงวิเคราะห์ต่อเหตุการณ์และบุคคลที่ผู้เขียนเห็นว่าดีที่สุดและเหมาะสมในขณะนั้นๆ

2.2.2 วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับองค์กร และพรรคการเมือง

ในการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับองค์กร และพรรคการเมืองเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทขององค์กรในส่วนของภาครัฐบาลและภาคเอกชน และบทบาทของพรรคการเมืองต่างๆเช่น คณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง (กกต.) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ การบินไทย พรรคไทยรักไทย พรรคประชาธิปัตย์ เป็นต้น ดังการวิเคราะห์บทความต่อไปนี้

บทความเรื่อง “เสียดาย” ฉบับวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการหมดวาระการทำงานของคณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง เปิดเรื่องด้วยการแสดงความรู้สึกเสียดายคณะกรรมการจัดการการเลือกตั้งชุดเก่าที่กำลังจะหมดวาระในการทำงานว่า

กำลังจะเข้าที่เข้าทาง กำลังจะเข้ารูปเข้ารอย ก็ถึงกำหนดจะต้องโบกมือลา ออ...น่าเสียดาย!! เสียดาย...กกต.ชุดใหญ่ “เบญจภาคี” 5 คน ได้แก่ นายธีรศักดิ์ วรรณสุต , นายสวัสดิ์ โชติพานิช ,

นายโคทม อารียา , นายยวรัตน์ กมลเวชช และนายจิระ บุญพจนสุนทร จะต้องพ้นจากหน้าที่พร้อมกันในวันที่ 24 พฤษภาคม...

การดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์ให้รายละเอียดขั้นตอนการสรรหาคณะกรรมการจัดการการเลือกตั้งว่า

...รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า กกต.ใหญ่ทั้ง 5 คนจะดำรงตำแหน่งได้เพียงสมัยเดียว ส่วนใครผู้ใดจะส่ายฮาวายเข้ามารับตำแหน่ง กกต.แทนก็เป็นหน้าที่ของวุฒิสภาจะตั้งโต๊ะพิจารณาให้เสร็จภายใน 45 วัน ขั้นตอนจะมีคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครอง อธิการบดีมหาวิทยาลัย และที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ร่วมกันค้นหาผู้เหมาะสม มีคุณสมบัติชาวสะอาดตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้รวมทั้งสิ้น 10 คนจากนั้นก็ให้นำรายชื่อหน่วยกล้าตายทั้ง 10 คนใส่พานเสนอมวุฒิสภา “โหวตลับ” ให้เหลือครั้งเดียว เราก็จะได้ กกต.ชุดใหม่...

ปิดเรื่องด้วยการคาดเดาผู้ที่จะได้ตำแหน่งประธาน กกต.ว่า

...หมายเหตุแหว่ๆว่าประธาน กกต. ชุดใหม่อาจจะเป็น อจ.มีชัย ฤชุพันธุ์ ก็เหมาะสมด้วยประการทั้งปวง แถมยังมีข่าวลือว่า ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ นักกฎหมายคนดังก็แอบลี้ภัยอยู่อีกคน แม้แต่ ร.ต.วิจิตร อยู่สุภาพ เลขานุการ กกต.คนปัจจุบันก็กำลังคั้นเคียวขึ้นชั้นเป็น กกต.ชุดใหญ่ซะเอง เชิญเลยท่าน... ลุ้นกันตามสบาย

บทความเรื่อง “หลอมละลาย” ฉบับวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 กล่าวถึงพรรคเสรีธรรมที่ไม่ได้เข้าร่วมในการจัดตั้งรัฐบาล แต่จะเข้าร่วมสนับสนุนเลือก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรี และพร้อมที่จะเข้าร่วมกับพรรคไทยรักไทย ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการกล่าวสรุปแบบเปรียบเทียบว่าวันมาฆบูชาสำคัญต่อพุทธศาสนิกชน วันประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเลือกนายกรัฐมนตรีคนที่ 23 ก็สำคัญต่อ ส.ส.พรรคไทยรักไทยและพรรคร่วมรัฐบาลโดยเปิดเรื่องว่า

วันนี้เป็นวันมาฆบูชา เป็นวันที่พุทธศาสนิกชนทั่วประเทศจะเข้าวัดทำบุญ จุดเทียนเวียนวนเพื่อบูชาพระรัตนตรัย แต่สำหรับ ส.ส.พรรคไทยรักไทยและ ส.ส.พรรคร่วมรัฐบาลเวียนเทียนเสร็จแล้วต้องรีบนอนแต่หัวค่ำ เพราะพรุ่งนี้ (ศุกร์ที่ 9 ก.พ.) จะมีการประชุมสภานัดสำคัญเพื่อโหวตเลือก “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 23 ของประเทศ...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์พฤติกรรมของพรรคเสรีธรรมว่าเพราะเหตุใดจึงสนับสนุน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรีว่า

...ส.ส.พรรคเสรีธรรม 14 คน ซึ่งตรึงไฟไม่ได้ร่วมรัฐบาล แต่พรรคเสรีธรรมก็เตรียมล้างจึกกระแสร่วมโหวตสนับสนุน “ทักษิณ” เป็นนายกรัฐมนตรีด้วยความยินดีและเต็มใจ นี่คือสัญญาณียืนยันว่าพรรคเสรีธรรมพร้อมจะหลอมละลายมารวมเป็นทองแผ่นเดียวกับพรรคไทยรักไทย เหตุผล...เพราะ 2 ขุนพลเสรีธรรม “ประจวบ-พินิจ” สอบตกไม่ได้เข้าสภากฯ ถ้าไม่ได้ร่วมรัฐบาล “ประจวบ-พินิจ” ก็ต้องยุติบทบาททางการเมืองไป 4 ปี แต่ถ้ายุบพรรคเสรีธรรมชุกปึกไทยรักไทย ประจวบ ไชยสาส์น ก็ยังได้เก้าอี้รัฐมนตรีมารองกันแก้เชิง...

ปิดเรื่องด้วยผู้เขียนแสดงความคิดเห็นคัดค้านที่พรรคเสรีธรรมจะเข้าร่วมกับพรรคไทยรักไทยว่า

...อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจจะยุบพรรคเสรีธรรม “แม่ลูกจันทร์” เห็นว่าเป็นการลงทุนที่มากเกินไป...อย่าลืมว่าพรรคเสรีธรรมไม่ใช่สมบัติส่วนตัวของใคร แต่ยังมีพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นสมาชิกพรรคร่วมเป็นเจ้าของพรรคอีกหลายแสนคน ทำไมพรรคเสรีธรรมจะต้องตั้งนรกกระเสือกกระสนจะขอร่วมรัฐบาลใจจะขาดรอนๆ?? ...จะยื่นหยัดเป็นฝ่ายค้านอย่างมีศักดิ์ศรีซัก 4 ปีไม่ได้เขี้ยวหรือพ่อเจ้าประคุณ ปะโถคนเราไม่น่าบ้อเทโสหยิ่งงี้เลย

บทความเรื่อง “ของแท้ต้องแบบนี้” ฉบับวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงพรรคประชาธิปัตย์เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างของพรรค เปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์แบบตั้งประเด็นสมมุติถ้านายเขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริสามารถขุดพบทองคำได้สำเร็จก็จะสามารถช่วยให้นายชวน หลีกภัยได้เป็นนายกรัฐมนตรีและพรรคประชาธิปัตย์จะไม่แพ้การเลือกตั้งว่า

เพราะช่วงเวลามันไม่ลงล็อก สมมติว่าถ้า “เขาวริน” เจอขุมทองโกโบริเร็วอีกซักครึ่งปีเท่านั้น พรรคประชาธิปัตย์คงจะไม่แพ้เลือกตั้งรูดมหาราชอย่างนี้ “น้องเขาวริน” ซึ่งเคยช่วยชีวิต “พี่ชวน” พาหนีออกจากทำเนียบตองถูก “บ๊องจอร์จ” ปฏิวัติอาจจะช่วย “พี่ชวน” ให้เปิดหอกกลับมาเป็นนายกษอีกครึ่ง เพราะได้ “ขุมทองเขาวริน” มาช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและปลดหนี้หน้าสามล้านล้าน...

ดำเนินเรื่องโดยการสรุปมติการจัดสัมมนาของพรรคประชาธิปัตย์ที่ผ่านมาว่า

...ในการประชุมสัมมนาภายในพรรคประชาธิปัตย์ที่กาญจนบุรีเมื่อวันก่อน ที่ประชุมลงมติที่จะผ่าตัดปรับปรุงโครงสร้างพรรค ปรับเปลี่ยนสโตร์การทำงานของพรรคที่เก่าคร่ำครึให้ทันสมัยบ้านเค้า โดยเฉพาะปรับปรุงนโยบายพรรคให้ตรงสเปกที่ประชาชนเรียกร้อง ปรับปรุงประชาสัมพันธ์

ผลงานพรรคโดยใช้หลักมาร์กเตดตั้งเข้าปรับปรุง ปรับปรุงบุคลากร ผู้นำพรรคซึ่งมีแต่หน้าเก่าๆ เปิดทางให้คนรุ่นใหม่ไฟแรงเข้ามาทดแทนเยอะๆ...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนในการปรับปรุงโครงสร้างของพรรคประชาธิปไตยว่า

...“แม่ลูกจันทร์” ขอชูฉีกกระแสร้ายที่ว่าพรรคประชาธิปไตยตัดสินใจถูกต้อง เพราะการเมืองยุคใหม่พัฒนาไปไกลลิบๆ ถ้าพรรคประชาธิปไตยยังคงจมปลักอยู่กับสไตร์เก่าๆ เอาแต่เล่นเกมการเมืองเป็นสธนะ หนักแต่แกว่งโบมีตโกนปาดคนโน้นเชือดคนนี่ก็จะกลายเป็นพรรคตกยุค...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นแนะนำที่ต้องการให้พรรคประชาธิปไตยให้ความสำคัญกับการปรับปรุงหัวหน้าพรรคก่อนที่จะปรับปรุงโครงสร้างของพรรคว่า

...“แม่ลูกจันทร์” อยากสรุปให้ชัดๆว่าการปรับปรุงโครงสร้างพรรคไม่สำคัญเท่าปรับปรุงหัวหน้าพรรค ทำอย่างไรจะเปลี่ยนสไตร์พีชวณจากผู้ซื้อสัตย์อินโนเซนส์ มาเป็นผู้นำการเมืองที่ทันโลกทันยุค มีวิชั่น มีความคิดสร้างสรรค์ และมีพลังการทำงานให้มากกว่านี้?? ต้องรอชาติหน้าตอนบ่ายชะละมั่ง

บทความเรื่อง “ไม่เอาจริง” ฉบับวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงพรรคชาติไทย เปิดเรื่องด้วยการสรุปเหตุการณ์ของพรรคชาติไทยที่จะสนับสนุนชานาเพื่อมาประท้วงรัฐบาลในปัญหาการค้าข้าว แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการตามที่ประกาศไว้ว่า

ไม่มีอะไรในกอไผ่ นอกจากหน่อไม้และไส้เดือน หลังจากพรรคชาติไทยออกมาเจี้ยวแหลก ประกาศจะหนุนมือชานาให้ทวงสัญญารัฐบาลที่แก้ปัญหาการค้าข้าวล่าช้าไม่ทันใจ เล่นเอาการเมืองร้อนฉ่าขึ้นมาในบัดดล...แต่ไอ้ไอ้อนิจจาเหตุการณ์มันไม่เป็นไปอย่างคาดคะเน เพราะวันนี้พรรคชาติไทยของหลงจู๊บรรหาร ศิลปอาชาใส่เกียร์ถอยหลังกลับที่ตั้งตามเดิม

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์เหตุผลที่พรรคชาติไทยไม่ออกมาสนับสนุนชานาว่า

... “แม่ลูกจันทร์” กล้าฟันธงว่าพรรคชาติไทยไม่กล้ารบแตกหักกับรัฐบาล เพราะรู้คำตอบดีว่าไม่มีอำนาจต่อรอง และขึ้นจะตั้งข้อต่อรอง “ทักษิณ” ก็จะเล่นไม้แข็งไม่ยอมเจรจา ฉะนั้นถอยชะดีกว่าจะได้ไม่เปลืองตัว...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปเชิงวิเคราะห์สาเหตุที่พรรคชาติไทยออกมาสร้างความปั่นป่วนให้กับรัฐบาลว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เชื่อว่าสาเหตุจริงๆก็คือพรรคชาติไทยน้อยใจเรื่องเดิมที่พรรคชาติไทยเป็นพรรคใหญ่อันดับ 2 ในรัฐบาล แต่กลับได้โควตารัฐบาลน้อยกว่าพรรคความหวังใหม่ชัดเจน กระทั่งที่พรรคชาติไทยได้ดูแลก็เป็นกระทรวงเกรตซี แถมงานสำคัญๆก็ถูกกีดกันไม่ให้ทำ รัฐมนตรีสำรองที่ส่งเข้าไปแทน “ประภัตร-เนวิน” ก็ไม่ถึงลูกถึงคนเท่าที่ควร ตรงนี้แหละ...คือสาเหตุที่พรรคชาติไทยเกิดเบรคแตกขึ้นมา

บทความเรื่อง “แพงแล้วยังแพงอีก” ฉบับวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงพรรคชาติไทยแสดงความไม่พอใจในกรณีค่าไฟฟ้าของพรรคมีราคาสูงขึ้น เปิดเรื่องโดยการวิเคราะห์โดยตั้งประเด็นคำถามเรื่องปัญหาค่าไฟฟ้าที่มีราคาแพงขึ้นกว่าเดิมน่า

ปัญหาค่าไฟฟ้าแพงผิดปกติ ทั้งๆที่ค่าเอฟทียังไม่ทันปรับ แต่เหตุใดเงินใบเสร็จค่าไฟช่วง 2 เดือนที่ผ่านมาถึงแพงระเบิดเถิดเทิงบึ้งบ้องอย่างไม่มีปี่มีขลุ่ย?? นี่คือการถามที่พี่น้องประชาชนต้องการคำตอบ และถ้าเดือนนี้รัฐบาลอนุมัติให้ขึ้นค่าเอฟทีอีกกระทอก ค่าไฟฟ้าที่แพงอยู่แล้วก็ยิ่งแพงหูลูบ...

ดำเนินเรื่องด้วยการทำความเข้าใจการกระทำของพรรคชาติไทยเกี่ยวกับปัญหาค่าไฟฟ้าว่า

...ล่าสุดพรรคชาติไทยซึ่งเป็นพรรคร่วมรัฐบาลแท้ๆยังออกมาเจี้ยวแหลก เพราะไม่พอใจที่ค่าไฟฟ้าของพรรคชาติไทยซึ่งเคยจ่ายอยู่เดือนละสี่หมื่นห้าพันบาท แต่บิลค่าไฟเดือนก่อนแพงขึ้นมาดื้อๆอีกหนึ่งหมื่นบาท และเพื่อประท้วงปัญหาค่าไฟฟ้ามหาโหด พรรคชาติไทยจึงมีมติ “เบียร์” ไม่จ่ายค่าไฟตามใบเสร็จ...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นคัดค้านในการกระทำของพรรคชาติไทยว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เห็นว่าพรรคชาติไทยทำไม่ถูกเพราะพรรคชาติไทยเป็นพรรคร่วมรัฐบาล ควรนำปัญหาค่าไฟฟ้ามหาโหดไปแจ้งปี่ในที่ประชุม ครม.จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่า แต่การที่พรรคชาติไทยทุบโต๊ะประท้วงไม่ยอมจ่ายค่าไฟฟ้าตามใบเสร็จจะเป็นตัวอย่างไม่ดีให้กับพี่น้องประชาชนเลียนแบบ และถ้าประชาชนไม่ยอมจ่ายค่าไฟฟ้ากันหมดมันจะยุ่งแค่ไหนคงไม่ต้องบอก...

ปิดเรื่องด้วยการเรียกร้องขอความร่วมมือจากพรรคชาติไทยว่า

...“แม่ลูกจันทร์” จึงขอเรียกร้องให้พรรคชาติไทยรีบจ่ายค่าไฟชะงะโดยด่วน ถ้าครบกำหนดจ่าย พรรคชาติไทยยังไม่จ่ายก็ต้องโดนตัดไฟตามระเบียบ

บทความเรื่อง “หมดสิ้นสูญพันธุ์” ฉบับวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึง คณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง (กกต.) ชุดเดิมที่หมดวาระในการทำงาน และไม่สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งได้อีก เปิดเรื่องด้วยการสรุปการหมดวาระการทำงานของ กกต.ชุดเดิมว่า

ยุทธการล้างบางกกต.ชุดเดิมไม่ให้เปิดหอกกลับมาเป็น กกต.ชุดใหม่ก็ผ่านไปแล้วแบบหวานคอแรง 5 เสือ กกต.ชุดเก่าโดนล้างเผ่าพันธุ์โละทิ้งหมดทั้งชุด...

ดำเนินเรื่องโดยการคาดเดารายชื่อ กกต.ชุดใหม่ 5 คนที่วุฒิสภาจะลงคะแนนเสียงเลือกให้มาดำรงตำแหน่งแทน กกต.ชุดเดิมว่า

...เมื่อเป็นอย่างนี้ “แม่ลูกจันทร์” ขอพนธงล่วงหน้าว่า กกต.ชุดใหม่ 5 คนจะได้แก่

1. นายปริญญา นาคฉัตร์ย์ อดีตอธิบดีกรมการปกครอง
2. นายอุดม เฟื่องฟุ้ง อดีตรองประธานศาลฎีกา
3. พล.ท.วาสนา เพิ่มลาภ เลขาธิการสำนักงาน ปปง.
4. พล.อ.ศิริรินทร์ ฐูปกล้า อดีต ส.ว.โบเหลียงแห่งจังหวัดลพบุรี
5. นายสมชัย ศรีสุทธิยากร เลขาธิการองค์การกลาง

โดยมีนายวีระชัย แนวนุญเนียร อดีตรองปลัดมหาดไทยเป็นตัวสอดซิง นี่คือโฉมหน้า “ว่าที่ กกต. ใหม่” ที่จะแ่่นกันเข้ามากำกับดูแลการเลือกตั้งแทน กกต. ชุดเก่าที่กำลังจะพ้อนเงี้ยวจากไป...

ปิดเรื่องโดยการฝากข้อคิดในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเพื่อให้ กกต.ใหม่ทั้ง 5 คนได้นำไปปฏิบัติว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ขออนุญาตฝากข้อคิดไว้ทีเดียว เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต้องการให้ กกต. 5 คนมีความอิสระอย่างแท้จริง คือต้องไม่มีสายสัมพันธ์กับฝ่ายการเมืองทั้งทางอ้อมทางตรง แต่ผู้ผ่านการคัดเลือกบางคน (หรือหลายคน) มีสายสัมพันธ์ชู้ชู้กับพรรคการเมืองชัดเจน ตรงนี้แหละที่มันจึกกระจึกกระเดียม

บทความเรื่อง “ชิปแตก” ฉบับวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ.2544 กล่าวถึงศาลรัฐธรรมนูญในกรณีข่าวรั่วไหลเรื่องคดีปิดบังบัญชีทรัพย์สินของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมาจากบุคคลภายในของศาลรัฐธรรมนูญ เปิดเรื่องด้วยการคาดเดาอนาคตการทำงานทางการเมืองของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

อดีต-ปัจจุบัน-อนาคต...มันเคลื่อนตัวไปข้างหน้าพร้อมกับเวลาที่ผ่าน วันนี้ “ทักษิณ ชินวัตร” ยังเป็นนายกอยู่ แต่ออนาคตข้างหน้า “ทักษิณ” จะยังเป็นนายกหรือไม่?? คำตอบกำลังใกล้เข้ามา ใกล้เข้ามา ใกล้เข้ามาเต็มแก่...

เปิดเรื่องด้วยวิเคราะห์สถานการณ์ของศาลรัฐธรรมนูญที่กำลังพิจารณาคดีของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

...วันนี้ศาลรัฐธรรมนูญกำลังพิจารณาคดี“ทักษิณ”ซุกหุ้นด้วยความเจียมที่สุด พิจารณาติดต่อกันมาแล้ว 5 วันก็ยังเจียบอยู่ ถึงศาลรัฐธรรมนูญจะปิดห้องประชุมด้วยความเจียมสนธิ แต่ก็ยังมีรายงานข่าว “พรายกระซิบ” รั่วออกมาเป็นฉากๆสร้างความตื่นเต้นกรี๊ดกร๊าดให้แก่กองเชียร์ทั้งสองฝ่าย... ถ้ามีข่าว “วงใน” จากศาลรัฐธรรมนูญ “รั่ว” ออกมาบ่อยๆก็จะสร้างความสับสนให้แก่มิตรรักนักเพลงที่กำลังรอคอยคำตัดสินชี้ขาด ...เอาเถอะถึงแม้ท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญจะขอร้องให้ตุลาการทั้ง 15 ท่านรูตชิปปาก แต่เชื่อขนมกินได้ว่าจะต้องมี “ข่าวพรายกระซิบ” หลุดออกมาอีก...

ปิดเรื่องด้วยการคาดเดาล่วงหน้าว่าจะมีข่าวคดีปิดบังบัญชีทรัพย์สินของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรออกมาจากศาลรัฐธรรมนูญอีกว่า

...สรุปว่าทักษิณจะรอด? หรือจะจอด? ยังห้าสิบ-ห้าสิบ วันนี้ประธานศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ทุกคนรูตชิปปาก ถามว่าจะ มีข่าวพรายกระซิบ “รั่ว” ออกมาอีกหรือเปล่า ร้อยบาทเอากัวยเตี๋ยวดหน้าห่อเดียว... “แม่ลูกจันทร์” ว่า “รั่ว” อีก

บทความเรื่อง “ถูกทางแล้ว” ฉบับวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงพรรคประชาธิปัตย์ในการปรับปรุงโครงสร้างและยุทธศาสตร์ใหม่ของพรรค เปิดเรื่องโดยการวิเคราะห์ความโชคร้ายและความโชคดีของพรรคประชาธิปัตย์ที่พ่ายแพ้ในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาว่า

จะว่าไปแล้วในความโศคร้ายของพรรคประชาธิปัตย์ก็ยังคงมีความโศคร้อยู่ไม่น้อย ถ้าถือความพ่ายแพ้ให้แก่พรรคไทยรักไทยในการเลือกตั้งครั้งที่แล้วเป็นความโศคร้าย พรรคประชาธิปัตย์ก็ยังคงโศครุที่มีเวลาตั้งหลักสำรวจตรวจสอบตัวเองเพื่อปรับกระบวนทัพให้การเมืองยุคใหม่ที่เปลี่ยนไปเป็นหนึ่งคนละม้วน...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์แผนการปรับปรุงโครงสร้างของพรรคประชาธิปัตย์ โดยแยกหน้าที่ออกเป็น 3 กองทัพว่า

...การที่พี่ชวนมอบหมายให้ดร.วิจิตรเป็นผู้รับหน้าเสื่อปรับปรุงโครงสร้างและยุทธศาสตร์ใหม่ของพรรคจึงถูกต้องแล้ว หลักการกว้างๆตามโครงสร้างใหม่คือจะแบ่งแยกหน้าที่เป็น 3 กองทัพกระจายอำนาจให้รองหัวหน้าพรรครับผิดชอบด้านต่างๆตามโครงสร้างที่วางไว้

ทัพที่หนึ่ง...รับผิดชอบด้านการเมืองในสภาฯโดยเฉพาะ

ทัพที่สอง...รับผิดชอบด้านการวางแผนเลือกตั้งขยายฐานการเมืองในอนาคต

ทัพที่สาม...เป็นมันสมอง เป็นหน่วยข้อมูล และตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลอย่างละเอียดียบ...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนกับโครงสร้างใหม่ว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ขอชูจี้กระแสรื้อโครงสร้างใหม่ว่าท่านเดินมาถูกทางแล้ว...

และปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นคัดค้านไม่ต้องการให้นายชวน หลีกภัย ลลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ขอชูจี้กระแสรื้อ “พี่ชวน” ยังไม่ควรลุกจากเก้าอี้หัวหน้าพรรค รอให้ปรับโครงสร้างใหม่เรียบร้อย ประคบประหม่อมบ่เฉพาะให้ “อภิสิทธิ์” บารมีแก่กล้ามากกว่านี้ ตะกายฝารออีก 2 ปีก็ยังไม่สายเกินเพลหรือ “อภิสิทธิ์” เอ๊ย

บทความเรื่อง “ไม่ถูกใจ” ฉบับวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงพรรคประชาธิปัตย์ที่แสดงความไม่พอใจในคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญที่ตัดสินให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรหลุดพ้นจากคดีปิดบังบัญชีทรัพย์สิน เปิดเรื่องด้วยการสรุปสถานการณ์ทางการเมืองว่า

โลกเปลี่ยนแปลง สังคมเปลี่ยนไป คนเพิ่มมากขึ้น แต่ทรัพยากรธรรมชาติลดลง ปัญหาเก่ายังแก้ไม่ได้ ปัญหาใหม่ก็ทับถมเข้ามา ถ้าการเมืองยังวุ่นวาย อนาคตของประเทศไทยก็ยิ่งริบหรี่ลงทุกวัน...

ดำเนินเรื่องด้วยการกล่าววิเคราะห์สถานการณ์ความเคลื่อนไหวของพรรค
ประชาธิปไตยที่ออกมาตรวจสอบการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญ และจะขอรายชื่อจากประชาชน
เพื่อถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ตัดสินคดีปิดบังบัญชีทรัพย์สินว่า

...ตั้งแต่ผิดหวังที่ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้ “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” รอดพ้นคดีซุกหุ้นไม่ต้องหลุดจาก
เก้าอี้นายกรัฐมนตรี พรรคประชาธิปไตยของพี่ชวน หลีกภัย ก็หยุดหวังดีสะดือแสด ออกมาเปิดเกม
สร้างกระแสจะตรวจสอบการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญ วันนี้ ส.ส.พรรคประชาธิปไตยเตรียม
เดินหน้าล่ารายชื่อประชาชนห้าหมื่นคนจะถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (ที่ตัดสินคดีไม่
ถูกใจ)...

และดำเนินเรื่องต่อโดยผู้เขียนแสดงความคิดเห็นขอร้องไปยังนายชวน หลีกภัย
ให้ทบทวนบทบาทการกระทำของตนเองและของพรรคประชาธิปไตยในขณะที่ประเทศชาติกำลัง
ประสบปัญหาว่า

... “แม่ลูกจันทร์” (ด้วยความเคารพ) พี่ชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ในบ้านเมือง เป็นอดีตนายกรัฐมนตรี
ขอกระซุน “พี่ชวน” ได้โปรดทบทวนบทบาทของตัวเองและบทบาทของพรรค
ประชาธิปไตยให้รอบคอบอีกทีว่าในสถานการณ์อย่างนี้ “พี่ชวน” และทางเครื่องควรทำอย่างไร? ชาติ
บ้านเมืองกำลังมีปัญหามากมาย พรรคประชาธิปไตยไม่ควรคิดแต่จะเล่นเกมป่วนสถานการณ์ น่าจะ
หยุดเขย่งแข้งแล้วเอาเวลาไปคิดอ่านช่วยเหลือบรรเทาความทุกข์ของประชาชน ถึงเป็นฝ่ายค้าน
ก็ช่วยได้ถ้าตั้งใจจะช่วยจริงๆ...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะว่า

...สรุปทางที่ดี “พี่ชวน” ต้องรักษารูปมวย “พี่ชวน” ควรสั่งลูกพรรคหยุดเล่นเกมทำลายสถาบันศาล
รัฐธรรมนูญ “พี่ชวน” ต้องกลืนเลือดยอมรับคำตัดสิน (ที่ไม่ถูกใจ) อุดทนรอให้ “ทักษิณ” พลาดชะ
ก่อนแล้วค่อยย้อนมาคิดบัญชี

บทความเรื่อง “ออกให้สวย” ฉบับวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ.2544 กล่าวถึงกรม
ที่ดิน ในเรื่องที่ดินของโครงการสนามกอล์ฟอัลไพน์เป็นที่ดินของธรณีสงฆ์ เปิดเรื่องโดยกล่าว
สรุปปัญหาของที่ดินสนามกอล์ฟอัลไพน์ว่าเป็นที่ดินของธรณีสงฆ์หรือไม่ว่า

ไม่มีใครอยู่เหนือกฎหมาย แม้แต่คนที่มีอำนาจออกกฎหมาย แต่ปัญหาที่ดินสนามกอล์ฟอัลไพน์ยังทำให้นักกฎหมายปวดหัว เพราะแม้ว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาจะวินิจฉัยว่าที่ดิน 900 ไร่ โครงการสนามกอล์ฟอัลไพน์เป็นที่ธรณีสงฆ์ แต่ประธานที่ปรึกษานายกฯ “ป่าเหาะ วังน้ำเย็น” ก็ยืนยันหัวชนฝาว่าไม่ใช่ที่ธรณีสงฆ์...

ดำเนินเรื่องด้วยการอ้างอิงข้อเสนอแนะของนายสมบัติ อุทัยสาธ รัฐมนตรีช่วยกระทรวงมหาดไทยที่เสนอทางออกเกี่ยวกับปัญหาที่ดิน 3 แนวทางให้กับกรมที่ดินว่า

...ล่าสุด รมช.มหาดไทย “สมบัติ อุทัยสาธ” ได้สั่งให้กรมที่ดินรีบแก้ปัญหาโดยเสนอทางออก 3 แนวทางให้กรมที่ดินตัดสินใจด่วนจี๋ว่า

1. ให้ประชาชนผู้ซื้อยื่นฟ้องบริษัทผู้ขายต่อศาลปกครองเพื่อเรียกร้องค่าเสียหาย
2. ให้กรมที่ดินเสนอให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีตัดสินว่าสนามกอล์ฟอัลไพน์เป็นที่ธรณีสงฆ์? หรือไม่ใช่ที่ธรณีสงฆ์?
3. ให้ประชาชนผู้เสียหายเช่าที่ดิน (ของตัวเอง) ต่อไปเพื่อยุติปัญหา...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการวิเคราะห์ทางเลือกของกรมที่ดิน และมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่ดินว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ฟันธงว่ากรมที่ดินจะต้องเลือก “แนวทางที่สอง” ...แต่ถ้ากรม. ตัดสินตามแนวทางที่สองมันก็ยังไม่ค่อยสวย ไม่สวย...เพราะเป็นเรื่องที่คนในรัฐบาลมีส่วนได้ส่วนเสีย...ฉะนั้นถ้าจะออกให้สวยต้องแยกมติกรม.เป็น 2 ส่วน

ส่วนที่หนึ่ง โครงการบ้านจัดสรร (500 ไร่) กรม.ลงมติ “ยกเว้น” ไม่บังคับเป็นที่ธรณีสงฆ์ (เพื่อช่วยเหลือประชาชน 300 รายที่กำลังมีปัญหา)

ส่วนที่สอง สนามกอล์ฟอัลไพน์ (400ไร่) กรม.ลงมติให้เป็นที่ธรณีสงฆ์แต่ให้กรมที่ดินผ่อนผันให้เจ้าของเดิมสามารถเช่าที่ดินทำสนามกอล์ฟต่อไปตามข้อเสนอ...

ปิดเรื่องด้วยแสดงความคิดเห็นเสนอแนะเพื่อหาผู้มารับผิดชอบในเรื่องที่ดินว่า

...แต่...แค่นี้ยังไม่จบ...กรม.ต้องสั่งตั้งกรรมการสอบสวนเพื่อหาผู้รับผิดชอบซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดความเสียหาย...ไม่ใช่พอแก้ปัญหาจบก็ปล่อยให้คนทุจริตลอยนวลไปเฉยๆ ต้องจบหยั่งจี้...มันถึงจะแจ้ง

บทความเรื่อง “จำปีซ้ำร้าย” ฉบับวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงปัญหา ระบบบริหารของสายการบินไทย เปิดเรื่องด้วยการสรุปสถานการณ์ของสายการบินไทยว่า

เจ็ดเดือนแห่งความเจ็บป่วย เจ็ดเดือนแห่งความป่วยไข้ เจ็ดเดือนแห่งอาการขัดเบาหรือภาษา แพทย์แผนโบราณเรียกว่า “โรคซ้ำร้าย” การบินไทยสายการบินเจ้าจำปีแห่งชาติซึ่งป่วยเป็นโรคจำปี อีกเสบเรื้อรัง อาการทรุดหนักลงเรื่อยๆ ถ้าไม่รีบรักษาโรคตัวจำปีแห่งชาติอาจจะเนา? และมีสิทธิ ต้วนเอาดี้อ...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปเหตุผลที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจัดการเปลี่ยนแปลง ระบบบริหารของสายการบินไทยว่า

...นี่คือเหตุผลที่ ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ต้องตัดสินใจผ่าตัดสายการบินเจ้าจำปีแห่งชาติ ให้หายขาดจากโรค

1. ย้าย “นายพิสิฐ กุศลไสยานนท์” ผู้อำนวยการใหญ่การบินไทยไปเป็นที่ปรึกษาเพื่อเปิดเก้าอี้ ให้ว่าง
2. เปลี่ยนรัฐมนตรีผู้กำกับดูแลการบินไทยจาก “นายประชา มาสินนท์” เป็น “อ.วันมูหะมัดนอร์ มะทา” เพื่อลดกระแสต่อต้าน
3. เปลี่ยนบอร์ดการบินไทยของ “ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช” ออกไปทั้งดุ้นเพื่อ “ล้างไฟ” ตั้งบอร์ดชุด ใหม่ตั้งต้นเดือนหน้า
4. ตั้ง “นายสมใจนึก เองตระกูล” ปลัดกระทรวงการคลัง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการใหญ่การบินไทย (แทนนายพิสิฐ) ชัดตาทัพไว้ก่อนจนกว่าจะหาผู้เหมาะสมมาทำหน้าที่...

ปิดเรื่องด้วยการคาดเดาล่วงหน้าในการแต่งตั้งผู้บริหารสายการบินไทยชุดใหม่ ว่า

... “แม่ลูกจันทร์” มองว่าบอร์ดการบินไทยชุดใหม่ที่จะแต่งตั้งต้นเดือนหน้า ดร.ทักษิณจะต้องส่ง “เด็กในคานา” ของตัวเองไปเป็นบอร์ดการบินไทยชั่วคราวปีก เผลอไม่เผลอ ดร.ทง จะได้นั่งเก้าอี้ดีดี คนใหม่ของการบินไทยชั่วคราว

บทความเรื่อง “ประมาท” ฉบับวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงความประมาทในการเก็บรักษาอาวุธของกองทัพบก เปิดเรื่องโดยการสรุปการเกิดเหตุระเบิดคลังแสงสรรพาวุธเพราะความประมาทว่า

“อุบัติเหตุป้องกันได้ถ้าไม่ประมาท” ฟังแล้วเหมือนง่าย แต่ทำได้ยากที่สุด ความประมาทจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุซ้ำซากไม่รู้จบ กรณีระเบิดคลังแสงสรรพาวุธขนาดใหญ่ของกองทัพบก ที่บ้านโคกอำเภอบางซ่ง โคราชก็เพราะความประมาทของมนุษย์นี่แหละ...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการระเบิดว่า

...ก็อย่างที่ทราบว่าการคลังแสงเก็บอาวุธราฟนาสูร์ไป 7 แห่ง อาวุธยุทโธปกรณ์ ทั้งกระสุน ทั้งจรวด ทั้งลูกระเบิดที่เก็บสต็อกไว้ถูกทำลายหมด แต่ที่น่าสลดใจคือชีวิตของทหาร 12 นาย ที่กลายเป็นเหยื่อระเบิด แดมผลกระทบจากคลังแสงระเบิดยังทำให้ประชาชนบาดเจ็บสาหัสและไม่สาหัสอีกหลายสิบ บ้านเรือนทรัพย์สินของประชาชนที่เสียหายทั้งเบา ทั้งหนักยังสำรวจกันไม่เสร็จ โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนในอำเภอบางซ่งอีกหลายหมื่นต้องขวัญหนีดีฝ่อ หอบลูกจูงหลานทั้งบ้านหลบภัยระเบิดกันอุตลุด นี่คือนี่ที่กองทัพบกจะต้องรับผิดชอบตามระเบียบ...

ปิดเรื่องด้วยการเตือนประชาชนที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้คลังแสงสรรพาวุธว่า

...ฉะนั้นเพื่อความไม่ประมาท “แม่ลูกจันทร์” กระสุนเตือนท่านผู้อ่านที่จะปลูกบ้าน จะซื้อบ้าน จะย้ายบ้านให้สำรวจตรวจสอบทำเลที่ตั้งว่าอยู่ใกล้คลังแสงของทหารหรือเปล่า? ถ้าอยู่ในรัศมี 2-3 กิโลเมตรถือว่าอยู่ในเขตความเสียหายเต็มลูกสูบ ถ้าอยู่ในรัศมี 5 กิโลเมตรอัตราความเสียหายก็ลดลงครึ่งหนึ่ง แต่ถ้าห่างเกิน 10 กิโลเมตรขึ้นไปก็สบายใจหายห่วง

บทความเรื่อง “ผสมเทียม” ฉบับวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการรวมพรรคความหวังใหม่กับพรรคไทยรักไทย เปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์ภาพรวมของการเมืองในประเทศไทยว่า

การเมืองมันเป็นเรื่องนานาจิตตัง คนร้อยพ่อพันแม่มาอยู่รวมกันจะให้คิดเหมือนกัน พูดเหมือนกัน เอาเชือกร้อยเหิงอกหิ้วไปได้เป็นพวงเดียวกันนั้นย่อมเป็น “ปลาช่อนแห้ง” ไม่ใช่ “นักการเมือง” การจะเอาพรรคความหวังใหม่ใส่ครกตำยาเข้าไปผสมกับพรรคไทยรักไทยจึงไม่บริดวกโยธิน...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์การรวมพรรคความหวังใหม่กับพรรคไทยรักไทย
ว่าไม่สามารถทำได้สำเร็จพร้อมกับเหตุผลว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เชื่อว่าสุดท้ายของสุดท้ายความหวังใหม่กับไทยรักไทยก็ได้แค่ “ผสมเทียม”
การรวมพรรคเป็นทองแผ่นเดียวกันยังห่างไกลจากความจริง เพราะอะไร? ก็เพราะ “บิ๊กจิ๋วหวาน
เจียบ” เป็นผู้นำที่อ่อนแอ ไม่มีน้ำยา ไม่มีบาร์มี ลูกพรรคกระต้างกระเดื่อง ไม่เชื่อถือศรัทธา แต่
ปัญหาก็คือลูกพรรคบางคนไม่เห็นดีเห็นงาม เพราะไม่เข้าถึงสัจธรรมว่ารวมกันแล้วตัวเองจะได้
ประโยชน์อะไร? ลืออยู่อย่างเดิมเดินแกว่งไขว่ไปวันๆยังลมโกรกเย็นสบาย...

ปิดเรื่องด้วยการทิ้งท้ายให้คิดว่า

...อย่างไรก็ตาม... การเมืองมันเป็นเรื่องเขี้ยวลากดิน มองหน้าบางที่ไม่รู้ใจ หรืออาจเป็นเกมย้อน
เกล็ดของ “บิ๊กจิ๋ว” ด้วยการให้ลูกพรรคออกมาคัดค้านไม่ให้ยุบพรรครวมกับไทยรักไทย เพราะวันนี้
สถานการณ์เปลี่ยนแปลงการยุบพรรคความหวังใหม่ไปผสมกับไทยรักไทยอาจจะไม่จำเป็น?? ขอ
ย้ออย่าประเมิน “จิ๋วหวานเจียบ” ต่ำกว่าความเป็นจริง

บทความเรื่อง “โง่แล้วโง่อีก” ฉบับวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึง
คณะกรรมการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เปิดเรื่องด้วยการอ้างอิงคำสั่งของ พ.ต.ท.
ทักษิณ ชินวัตร เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการทำงานของ ปรส.ว่า

เป็นข่าวดีต้อนรับเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ เมื่อดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้สั่งให้
ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกฯ และร.ม.คลังตั้งคณะกรรมการพิเศษสอบสวนการทำงานของ
คณะกรรมการปฏิรูปสถาบันการเงิน (ปรส.) ที่ประมวลชายทรัพย์สิน 56 ไฟแนนซ์ ชาติทุนกว่าหก
แสนล้านบาท...

ดำเนินเรื่องด้วยการทำความเข้าใจเหตุการณ์เกี่ยวกับการทำงานของคณะกรรมการ
ปฏิรูปสถาบันการเงินว่า

...เอาหละ...เหตุการณ์มันผ่านมามากหลายปี เรื่องย่อๆเป็นอย่างไร “แม่ลูกจันทร์” จะฟันฝอยให้ฟังพอ
สังเขป หลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งทำให้สถาบันการเงิน 56 แห่งต้องพังพาบก็มีการตั้ง ปรส.เข้า
มาทำหน้าที่พิเศษ โดยกำหนดกติกาให้บริษัทฝรั่งเป็นผู้มีอภิสิทธิ์ เป็นผู้ประมวลซื้อทรัพย์สินทั้งหมด
ประมวลได้เท่าไรก็จะนำไปใช้หนี้กองทุนฟื้นฟูแปดแสนล้านบาท ปรากฏว่าทรัพย์สินแปดแสนล้าน
บาทที่ ปรส.นำออกประมวลชายถูกบริษัทนายหน้าฝรั่งตราค่าซื้อไปแค่ 220,000 ล้านบาท หรือ 20
เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมด เช่นทรัพย์สินมูลค่า 100 บาท ขายได้แค่ 20 บาท ชาติทุน

แห่งๆ 80 บาท แต่ที่มันแสบสุดๆก็คือ เมื่อฝรั่งประมูลซื้อทรัพย์สินในราคาถูกแสนถูก ฝรั่งก็เอาทรัพย์สินที่ประมูลมาได้ “ซิกแซ็ก” ขายคืนให้เจ้าของเก่า เช่นทรัพย์สินราคา 100 บาท ประมูลซื้อมาได้แค่ 20 บาท ฝรั่งบวกค่าหัวคิวอีก 30 บาท แล้วไปขายคืนเจ้าของเดิมในราคา 50 บาท ฟันกำไรเหาะๆเข้ากระเป๋า 2 ต่อ เสร็จแล้วฝรั่งตัวแสบก็หอบกำไรกลับบ้านสบายเหวี่ยง...

ปิดเรื่องด้วยการประเมินค่าการทำงานของคณะกรรมการปฏิรูปสถาบันการเงิน
ว่า

...ก็นี่แหละคือความขອງใจที่จะต้องทำความจริงให้ปรากฏเพื่อหาคำตอบว่า ปรส. “โง่โดยสุจริต”? หรือ “โง่โดยทุจริต”? ที่ทำให้ประเทศไทยต้องเสียค่าโง่หกแสนล้านบาท คิดเป็นค่าโง่ที่แพงที่สุดในประวัติศาสตร์ แพงกว่าค่าโง่ทางด่วน 6,200 ล้านบาท แพงกว่าค่าโง่ห่วยลือตโต้ 2,000 ล้านบาท ใครมียาแก้โง่ขามขี้...อยากจะได้ซัก 3 ขวด??

จากการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและพรรคการเมืองในด้านการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง สรุปได้ว่าผู้เขียนมีกลวิธีในการเปิดเรื่อง 4 วิธีคือ วิธีการสรุปได้แก่ สรุปเหตุการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นกับพรรคการเมืองและองค์กรเช่น พรรคชาติไทยในเรื่อง “ไม่เอาจริง” กรมที่ดินในเรื่อง “ออกให้สวย” , วิธีการวิเคราะห์ได้แก่ วิเคราะห์สถานการณ์ของพรรคการเมือง และภาพรวมของการเมืองในประเทศไทย , วิธีการแสดงความคิดเห็นได้แก่ การคาดเดาอนาคตการทำงานทางการเมืองของผู้นำประเทศ และวิธีการอ้างอิงคำสั่งของบุคคลได้แก่ อ้างอิงคำสั่งของผู้นำรัฐบาล

ด้านการดำเนินเรื่องผู้เขียนใช้ 5 วิธีคือ วิธีการวิเคราะห์ได้แก่ การวิเคราะห์พฤติกรรมและสถานการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง , วิธีการสรุปได้แก่ การสรุปผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางการเมืองและทางสังคม , วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ การสนับสนุนนโยบายและการบริหารงานแบบใหม่ของพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่อง “ของแท้ต้องแบบนี้” และเรื่อง “ถูกทางแล้ว” การคัดค้านพฤติกรรมของพรรคชาติไทยในเรื่อง “แพงแล้วยังแพงอีก” การคาดเดารายชื่อบุคคลกลุ่มใหม่ที่จะเข้ามาทำงานในองค์กรของ กกต.ในเรื่อง “หมดสิ้นสูญพันธุ์” , วิธีการทำความเข้าใจได้แก่ การทำความเข้าใจการกระทำขององค์กรและพรรคการเมือง และวิธีการอ้างอิงได้แก่ การอ้างอิงข้อเสนอของบุคคลสำคัญเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ส่วนด้านการปิดเรื่องผู้เขียนใช้ 2 วิธีคือ วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ การคัดค้านการกระทำของพรรคการเมืองและหัวหน้าพรรคการเมือง การคาดเดาบุคคลที่น่าจะเหมาะสมให้มาดำรงตำแหน่งที่สำคัญขององค์กร การเสนอแนะแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และวิธีวิเคราะห์ได้แก่ วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้พรรคชาติไทยออกมาประท้วงรัฐบาลในเรื่อง “ไม่เอาจริง”

2.2.3 วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการบริหาร

ในการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการบริหาร ผู้เขียนกล่าวถึงนโยบายการออกกฎหมาย มาตรการหรือแนวทางของทางรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและบริหารงานของทางรัฐบาลให้มีคุณภาพและทันสมัย ดังการวิเคราะห์บทความต่อไปนี้

บทความเรื่อง “กระเป๋าแห้ง” ฉบับวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนโยบาย 30 บาทรักษาโรคของกระทรวงสาธารณสุข เปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์การขาดแคลนเงินงบประมาณของรัฐบาลว่า

เงินไม่ใช่ทุกอย่างแต่เงินก็ทำให้ฝันเป็นจริงได้ ถ้าไม่มีเงินซะอย่างฝันมันก็เป็นฝันวันยังค่ำ!! นำสงสารรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ที่เข้ามารับช่วงตอนบ้านเมืองกำลังย่ำแย่ ไอเดียเขามีเพียบ ความตั้งใจจะคิดใหม่ทำใหม่ก็มากมายหลายเรื่อง แต่เงินไม่มีซะอย่างเดียวก็น่าหดหู่!!...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์ให้รายละเอียดนโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรคของทางรัฐบาลว่า

... แต่ถึงรัฐบาลจะกระเป๋าแห้ง “ทักษิณ” ก็ยังยืนยันว่านโยบายที่เด็ด “30 บาทรักษาทุกโรค” จะต้องทำและทำให้ได้ วันที่ 1 ตุลาคม 2545 โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคจะเริ่มใช้ทั่วประเทศ แต่ก่อนจะถึงวันนั้น รัฐบาลจะเริ่มทดลองโครงการนำร่อง “30 บาทรักษาทุกโรค” ใน 6 จังหวัดแรก (ปทุมธานี , สมุทรสาคร , นครสวรรค์ , ยโสธร , ยะลา , พะเยา) ต้นเดือนหน้า... แต่ล่าสุดนโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรคได้มีการยกเว้นโรคบางโรคที่ต้องใช้งบประมาณมากๆ เช่น โรคเอดส์ โรคไตวาย หรือการดัดแปลงเพศ หรือศัลยกรรมเสริมความงาม โรคดังกล่าว 30 บาทรักษาไม่ได้...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นชี้แนะให้รัฐบาลทบทวนการรักษาโรคที่ทางรัฐบาลยกเว้นจาก 30 บาทรักษาทุกโรคว่า

...การที่รัฐบาลตัดโรคเอดส์และโรคไตวายออกจากโครงการนี้ มันจะขาดส่วนสำคัญไปมัยท่าน เพราะจะทำให้ผู้ป่วยโรคเอดส์และโรคไตวายซึ่งปัจจุบันมีอยู่เกือบแปดแสนคนทั่วประเทศจะต้องผิดหวังมาก “แม่ลูกจันทร์” ก็ขอกระชุน ดร.ทักษิณให้กลับไปทบทวนอีกกระทอก เข้าใจละว่ามันไม่ง่ายแต่น่าจะลองหาทาง “คิดใหม่” อีกซักตั้ง

บทความเรื่อง “คิดผิดทำผิด” ฉบับวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการร่างกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของทางรัฐบาล เปิดเรื่องด้วยการอ้างอิงคำพูดของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรเกี่ยวกับการออกกฎหมายของรัฐบาลว่า

ดร.ทักษิณ ชินวัตร ประกาศเอาไว้ว่ารัฐบาลคิดใหม่ ทำใหม่จะออกกฎหมายไม่มากนัก เพราะกฎหมายเก่าๆก็มีอยู่บ้านแล้ว กฎหมายทุกฉบับที่รัฐบาลจะออกมาใช้จึงต้องเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นจริงๆเท่านั้น...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์ให้รายละเอียดของกฎหมายยาเสพติดที่รัฐบาลจะนำออกมาใช้ว่า

...นี่คือหัวใจของกฎหมายยาบ้าฉบับคิดใหม่ทำใหม่ที่ใครๆฟังแล้วก็อ้าปากค้าง โดยผ่อนผันให้ผู้มียาบ้าในครอบครองไม่เกิน 25 เม็ดมีฐานะเป็นเพียง (ผู้ป่วย) ให้ส่งตัวเข้าบำบัดฟื้นฟูระยะสั้นๆ ส่วนโทษจำคุกให้ตัดทิ้งไป อีกประเด็นหนึ่งคือการ “ลดโทษ” ให้ผู้มียาบ้าในครอบครองไม่เกิน 1,000 เม็ดจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทเท่านั้น...

และดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งและคัดค้านกฎหมายยาเสพติดฉบับดังกล่าวว่า

... “แม่มูลกัจฉ์” ขออัยว่าคนที่มียาบ้าอยู่ในครอบครองไม่เกิน 25 เม็ดพวกนี้คือ “ผู้ชาย” ไม่ใช่เป็น “ผู้ชาย” แล้วเหมาโหลกลายเป็น “ผู้ป่วย” มันก็ไม่ถูกต้อง “แม่มูลกัจฉ์” ขอชูจี้กระแฉัดคัดค้านกฎหมายโບตำฉบับนี้...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปเชิงวิเคราะห์ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากกฎหมายยาเสพติดเมื่อประกาศใช้ว่า

...จากกฎหมายยาบ้าฉบับนี้ “แม่มูลกัจฉ์” เห็นประโยชน์อย่างเดียวคือแก้ปัญหาหนักโทษยาบ้าล้านคน ส่วนผลประโยชน์ทางอ้อมก็คือตำรวจจะมีช่องทางหาเงินตามแผน “กินสามต่อเข้าฮอส”

กินต่อที่ 1 เรียกรับเงินจากผู้ต้องหาเพื่อลดจำนวนของกลางยาบ้าให้เหลือไม่เกิน 25 เม็ดจะได้ไม่ติดคุก

กินต่อที่ 2 ยาบ้าของกลางที่เหลืออยู่ตำรวจชั้วก็จะยกเอาไว้ขายเป็นโบนัส

กินต่อที่ 3 ได้ผลงานการจับกุมยาบ้าเพื่อขอความดีความชอบเป็นรางวัลแถมพก

กฎหมายยาบ้าออกมาใช้เมื่อไหร่ตำรวจไทยสนุกกันตายซัก

บทความเรื่อง “ใครใหญ่ใครเล็ก” ฉบับวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2544 กล่าวถึงการบริหารงานของรัฐบาลในการจะแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรี เปิดเรื่องด้วยการเรียกร้องให้ส่งกำลังใจไปยัง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า

วันนี้แล้วท่านพ่อ ท่านแม่ที่เคารพ วันนี้ดร.ทักษิณ ชินวัตร ลูกชายสุดที่รักของท่านจะมีนัดกับศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อแถลงปิดคดีชุกหุนครั้งสุดท้าย เอาใจช่วยแกชกนิกก็ไม่น่าเกลียดนะท่านนะ...

ดำเนินเรื่องด้วยการอ้างอิงแนวคิดของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรในการจะแต่งตั้งผู้ช่วยรัฐมนตรีว่า

...ล่าสุด ดร.ทักษิณได้เกิดไอเดียจะสร้างตำแหน่ง “ผู้ช่วยรัฐมนตรี” เหตุผลต้องการให้มีคนมาช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐมนตรีซึ่งมีแค่ 36 คนเท่านั้น เมื่อตำแหน่งรัฐมนตรีมีน้อยจึงต้องหา “ผู้ช่วยรัฐมนตรี” มาเสริมทัพ...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นคัดค้านในการเพิ่มตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรีว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ไม่เห็นด้วยที่จะต้องเพิ่มตำแหน่ง “ผู้ช่วยรัฐมนตรี” ให้ยุ่งยากเลอะเทอะ เพราะถ้ารัฐมนตรีมีความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต อุทิศตัวทำงานรับใช้ชาติเต็มที่ รัฐมนตรีแค่ 36 คนก็ยิ่งมากไปซะด้วยซ้ำ...

ปิดเรื่องด้วยการเสียดสีประชดประชันว่า

...ความจริงรัฐมนตรีก็สามารถแต่งตั้ง “ที่ปรึกษารัฐมนตรี” เป็นข้าราชการการเมือง กินเงินเดือนภาษีของประชาชนคอยช่วยงานอยู่แล้ว ถ้ายังไม่พอใจยังมีตำแหน่งเทคโนโณประจำสำนักนายกฯ แจกฟรีอีกเยอะแยะ แค่นี้ยังไม่จั้งหนับอีกอะนี่น้อง?? จะต้องกระเสือกกระสนเพิ่มตำแหน่ง “ผู้ช่วยรัฐมนตรี” ทำไมอีกก็ไม่รู้ ก็คงเอาไว้แจกเป็นของชำร่วยปลอบใจ ส.ส. ลูกพรรคที่ออกหักไม่ได้เป็นรัฐมนตรีเท่านั้น แหม...เข้าใจสร้างสรรค์จริงๆอะ

บทความเรื่อง “ยึดได้ก็หัดได้” ฉบับวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงแนวทางที่จะปรับเปลี่ยนเวลาของประเทศไทย ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปผลการประชุมแผนยุทธศาสตร์ฟื้นฟูเศรษฐกิจ 5 ปีว่า

ผลการประชุม ครม.สัญจรทะเลลอนทัวร์สามวันสองคืนที่สรุปเป็นแผนยุทธศาสตร์ฟื้นฟูเศรษฐกิจใน 5 ปี ซึ่งมีทั้งหมด 28 มาตรการ นับว่าเป็นไปใ้สุดท้ายที่น่าสนใจ สรุปสั้นๆว่าปีนี้เศรษฐกิจโต 2.5 เปอร์เซ็นต์ ปีหน้าเศรษฐกิจจะเขยิบโตขึ้น 4 เปอร์เซ็นต์ ปีโน้น 2546 เศรษฐกิจจะเป็น 5.3 เปอร์เซ็นต์ และไปจนถึงปี 2549 เศรษฐกิจจะโต 6 เปอร์เซ็นต์...

ดำเนินเรื่องด้วยการอ้างอิงแนวคิดของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่จะปรับเปลี่ยนเวลาของประเทศไทยให้เร็วขึ้นกว่าปกติพร้อมกับเหตุผลว่า

...แต่ประเด็นที่กลายเป็นข่าวฮือฮากลับไม่ใช่แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ 5 ปี แต่เป็นไอเดียแหวกแนวของ ดร.ทักษิณ ที่จะปรับเปลี่ยนเวลาของประเทศไทยที่ใช้กันมาหลายชั่วอายุคนให้เร็วขึ้นอีกหนึ่งชั่วโมงเร็วเท่ากับเวลาฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เพื่อให่วงจรเศรษฐกิจของประเทศไทยหมุนไปพร้อมกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง แถมยังเป็นการประหยัดพลังงานและประหยัดไฟฟ้าโดยตรงเช่น ถ้าเลื่อนเวลาหกโมงเย็นให้เป็นหนึ่งทุ่มตรง หนึ่งทุ่มตรง (เวลาใหม่) ยังสว่างโร่ เพราะพระอาทิตย์ยังไม่ตกดิน ก็ไม่ต้องเปิดไฟ เปิดไฟฟ้าเข้าไปหนึ่งชั่วโมง ปีหนึ่งก็ประหยัดไฟฟ้าไปได้ 365 ชั่วโมง ก็ประหยัดค่าไฟฟ้าไปได้หลายสตางค์...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะว่า

...ความจริงการกำหนดเวลาชั่วโมง นาที มันเป็นเรื่องที่มนุษย์สมมติให้มัน...ข้อสำคัญการยึดเข้ายึดออกต้องเหมาะสมกับธรรมชาติรอบตัว ไม่ให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจวัตรประจำวัน

บทความเรื่อง “ล้อมคอก” ฉบับวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงแผนการป้องกันภัยจากน้ำท่วม เปิดเรื่องด้วยการกล่าวตำหนิการแก้ไขปัญหาของประเทศไทยว่า

วัวหายล้อมคอกอีกแล้วท่าน ระบบแก้ปัญหามืองไทยไม่ว่ายุคไหนก็ต้องใช้หลัก “วัวหายล้อมคอก” เป็นสูตรสำเร็จเฉพาะหน้า ล่าสุดที่ประชุม ครม.ก็ลงมติเห็นชอบให้วางแผน “ล้อมคอก” เพื่อป้องกันภัยน้ำท่วมที่แผลงฤทธิ์อาละวาดหนักขึ้นเรื่อยๆ...

ดำเนินเรื่องด้วยการอ้างอิงมาตรการป้องกันภัยจากน้ำท่วมของรัฐบาลว่า

...รัฐบาลได้อนุมัติให้จัดตั้ง “ศูนย์เตือนภัยน้ำท่วม” ในพื้นที่ล่อแหลม 200 ตำบล เลือกเอาแต่จุดอันตรายที่โอกาสจะโดนคลื่นน้ำป่าโจมตีได้ง่ายๆ ส่วนแผนระยะกลางที่ประชุม ครม. ได้เห็นชอบให้สนองแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้สร้างฝายเล็กๆหรือที่เรียกว่า “ฝายแม้ว” เพื่อให้เป็นจุดเก็บน้ำป่าไม่ให้รวมเป็นก้อน สำหรับแผนระยะยาวรัฐบาลได้เตรียมสนองแนวทางพระราชดำริด้วยการสำรวจผังเมืองทั่วประเทศว่ามีสิ่งก่อสร้างอะไรที่กีดขวางเส้นทางน้ำวัง...

ปิดเรื่องด้วยการทิ้งท้ายให้คิดว่า

...หมายเหตุถ้าโครงการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นไม่ถูกพวกเอ็นจีโอต่อต้าน ปัญหาน้ำท่วมภาคเหนือตอนล่างจะไม่หนักอย่างนี้แน่ แปลกมั๊ยท่าน...จะสร้างเขื่อนที่ไรพวกเอ็นจีโอจะโวยวายว่าทำลายธรรมชาติ แต่พวกนายทุนโค่นป่ากันบานทะไร ไม่เห็นพระเดชพระคุณเอ็นจีโอโผล่หัวไปค้ำมั่ง

บทความเรื่อง “แก้ได้ก็ดี” ฉบับวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการกำหนดมาตรการในการป้องกันการประชุมสภาผู้แทนราษฎรไม่ครบองค์ประชุม เปิดเรื่องด้วยการที่ผู้เขียนขอร้องให้ทางรัฐบาลช่วยจัดระเบียบสังคมในสภาผู้แทนราษฎรว่า

รัฐบาลกำลังเร่งเร้าเตรียมในการจัดระเบียบสังคม เพื่อให้สังคมไทยยุคใหม่เป็นสังคมคุณภาพดี รู้รักสามัคคี มีวินัยใฝ่คุณธรรม แต่ก่อนจะจัดระเบียบสังคมไทย ขอความกรุณาจัดระเบียบสังคมสภาฯ ให้ ส.ส.รู้จักหน้าที่ไม่หนีประชุมซะก่อนเถิดโยม...

ดำเนินเรื่องด้วยการอ้างอิงมาตรการของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในการแก้ไขปัญหาการประชุมสภาผู้แทนราษฎรไม่ครบองค์ประชุมว่า

...มาตรการ 3 ข้อที่เชื่อว่าจะป้องกันสภาล่มได้ผลร้อยเปอร์เซ็นต์

1. แบ่ง ส.ส.พรรคไทยรักไทย 260 คน เป็นมั่งเล็กๆ 26 มั่ง มั่งละ 10 คน หัวหน้ามั่งแต่ละมั่งจะควบคุม ส.ส.อีก 9 คน มีการตรวจสอบเช็คจำนวนลูกมั่งให้ครบถ้วนก่อนประชุมทุกวัน
2. สั่งให้รัฐมนตรีทุกคนต้องหอบแฟ้มไปเซ็นหนังสือที่สภาฯเพื่อให้เลขาฯรัฐมนตรี และตำแหน่งที่กระโถนทุกคนไปประชุมพร้อมหน้าพร้อมตา เวลามีกฎหมายสำคัญจะได้ประสานกับวิปรัฐบาลได้ทันทั่วทั้ง
3. ส.ส.คนไหนเบี้ยวประชุม ส.ส.คนไหนไม่ให้ความร่วมมือ จะไม่มีการดักเตือน แต่จะเก็บไปปิดบัญชีย้อนหลังด้วยการตัดชื่อไม่ส่งลงสมัครเลือกตั้งในนามพรรคไทยรักไทย

นี่คือกฎเหล็ก 3 ประการที่ “ดร.ทักษิณ” ใช้แก้ปัญหา ส.ส.เบียดประชุม...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นไม่เชื่อมั่นในมาตรการที่จะนำมาแก้ไขสภาผู้แทนราษฎรไม่ครบองค์ประชุมว่า

....“แม่ลูกจันทร์” ไม่เชื่อว่ามาตรการป้องกันสภากลุ่มที่ออกมาใหม่จะใช้แก้ปัญหาได้ในระยะยาว เพราะการล่มปากอ่าวเป็นเรื่องปกติของการเมืองไทย อย่างไรก็ตามถึงรัฐบาลจะเกณฑ์ ส.ส.เข้ามานั่งประชุมเต็มสภาฯ แต่ถ้าวิปรัฐบาลไม่ทันเกม (แก้เกมฝ่ายค้านไม่ทัน) มันก็เจ๊งอยู่ดี

บทความเรื่อง “สันดาน” ฉบับวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงแนวทางของรัฐบาลไทยในการช่วยเหลือประเทศสหรัฐอเมริกาในการทำสงคราม ปิดเรื่องด้วยการสรุปมติสภาผู้นำศาสนาของอัฟกานิสถานที่จะไม่ส่งมอบตัวนายโอซามา บิน ลาดินให้แก่ประเทศสหรัฐอเมริกาพร้อมกับเหตุผลว่า

สภาผู้นำศาสนาของอัฟกานิสถานก็ลงมติเป็นเอกฉันท์ไม่ยอมส่งตัว “นายบิน ลาดิน” ตามคำขอของรัฐบาลอเมริกา เพราะผู้นำรัฐบาลตาลีบันมีความเกรงใจ นายบิน ลาดิน ไม่ใช่เกรงใจเพราะมีความสัมพันธ์พ่อตาลูกเขย แต่เกรงใจเพราะ “บิน ลาดิน” มีกองทุนหนุนหลังมหาศาล...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปแนวทางของรัฐบาลไทยในการสนับสนุนช่วยเหลือสหรัฐอเมริกาถ้าเกิดสงครามเมื่อไม่ได้ตัวนายบิน ลาดินว่า

...ฉะนั้นเมื่อคำตอบสุดท้ายออกมาอย่างนี้ ก็ต้องรบกันแห้งๆ สำหรับรัฐบาลไทยก็ประกาศทำที่ชัดเจนว่าจะยื่นเคียงข้างอเมริกา แต่ทั้งระยะการยื่นเคียงข้าง “ห่าง” พอมองเห็น

1. ไทยสนับสนุนอเมริกาในการปราบโจรก่อการร้าย เพราะเป็นภัยต่อสังคมโลกโดยตรง
2. ไทยจะเคารพมติยูเอ็น และมติของกลุ่มอาเซียนทุกประการ
3. ไทยจะไม่ให้อเมริกาใช้ฐานที่มั่นในประเทศไทยไปโจมตีใคร
4. ไทยจะไม่ส่งหน่วยทหารไปร่วมลุยถั่ว ไม่ว่าจะระยะสั้นหรือระยะยาว

นี่คือจุดยืน 4 ข้อที่รัฐบาล ดร.ทักษิณ ชินวัตรจะยึดเป็นแนวทาง

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการสรุปคำขู่ของรัฐมนตรีการค้าอเมริกาที่จะตัดความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนกับประเทศที่ไม่ร่วมมือในการทำสงครามของสหรัฐอเมริกาว่า

...แต่เพื่อสร้างความชอบธรรมในการทำสงคราม อเมริกาใช้วิธีข่มขู่กดดันให้ทุกประเทศประกาศยืนข้างอเมริกา ถ้าประเทศใดที่ไม่สนับสนุน อเมริกาในฐานะคู่ค้าสำคัญก็จะใช้มาตรการแข่งกันขึ้น หรือคว่ำบาตร หรือตัดจีเอสพี หรือตั้งกำแพงภาษีเพื่อกีดกันสินค้าของประเทศนั้น นี่เป็นคำขู่จากนายโด널ด์ อีแวนส์ รัฐมนตรีการค้าอเมริกาที่ประกาศผ่านโทรทัศน์ซีเอ็นเอ็น...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นไม่พึงพอใจต่อการกระทำของสหรัฐอเมริกาว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ฟังแล้วหงุดหงิดสะอิดสะเอียน ความจริงการสนับสนุนอเมริกาหรือไม่มันเป็นเรื่องหลักการ เป็นเรื่องเหตุผล เป็นเรื่องของจิตใจ คนเราคบค้ากันมานาน มีอะไรก็น่าจะพูดกันดีๆ ไม่เห็นจะต้องใช้ความได้เปรียบทางการค้ามาข่มขู่กดดัน การกระทำแบบนี้มันเสียฟิลลิ่งเหลือเกิน นำเสียตายโลกเปลี่ยนไปแต่ “สันดานอเมริกา” ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ก็เพราะสันดานยังฝัง พญาอินทรีอเมริกาถึงได้ครองฮือเป็นนกที่ติดถือ

บทความเรื่อง “เปลี่ยนแปลง” ฉบับวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงระบบโครงสร้างของราชการไทย ปิดเรื่องด้วยการอ้างอิงแนวความคิดของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรว่า

โลกเปลี่ยนไป สังคมเปลี่ยนไป ถ้าเราไม่ปรับปรุงตัวตามโลกให้ทัน ก็สาละวันเตี้ยลง ด้วยเหตุนี้... ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีจึงต้องกระโดดแห้วมาเป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ “ผ่าตัดโครงสร้างระบบราชการ” โดยตั้งเป้าจะต้องทำให้สำเร็จในหนึ่งปี...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์รายละเอียดโครงสร้างระบบราชการไทยและการบริหารงานแบบใหม่ว่า

...หลังจากลงทุนจัดประชุมเวิร์กช็อปกันจนไขต้นระบม ในที่สุดโครงสร้างระบบราชการไทยก็ได้ข้อยุติคือขั้นตอนแรกจะเพิ่มกระทรวงจากปัจจุบัน 15 กระทรวงเป็น 17 กระทรวง และขั้นต่อไปจะเพิ่มอีก 2 ทบวง (ทบวงท่องเที่ยว และทบวงพลังงาน) สำหรับกระทรวงที่จะตั้งขึ้นใหม่ๆมีอยู่หลายกระทรวง ล้วนแต่ชื่อแปลกๆที่ท่านไม่ได้ยินเช่น กระทรวงพัฒนาอาชีพและการทำงาน , กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ , กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ส่วน

กระทรวงเก่าที่เราคุ้นเคยกันอยู่แล้วก็เปลี่ยนชื่อใหม่ให้ “เม่ง” ขึ้นกว่าเดิมเช่นกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการ , กระทรวงก่อสร้างและขนส่ง , กระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรม ฯลฯ อำนาจสั่งการซึ่งรวมศูนย์อยู่ที่นายกรัฐมนตรีจะกระจายออกไป 40 เปอร์เซนต์ กระทรวงมหาดไทยที่เคยใหญ่คับซอยจะกลายเป็นกระทรวงเล็กไปในทันทีกระทรวงเล็กอย่างกระทรวงยุติธรรมจะกลายเป็นกระทรวงใหญ่ขึ้นมาทันควัน เพราะรวบรวมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ และหน่วยปราบยาเสพติด ฯลฯ ส่วนกระทรวงมหาดไทยที่เคยยิ่งใหญ่ก็จะเหลือกรมการปกครองอยู่หน่วยเดียว ส่วนกรมโยธาฯจะย้ายไปขึ้นกับกระทรวงก่อสร้างและขนส่ง กรมที่ดินก็จะย้ายไปขึ้นกับกระทรวงทรัพยากรเช่นเดียวกับกรมป่าไม้...

ปิดเรื่องด้วยการเสียดสีว่า

...แต่ถ้าท่านหวังจะ “ถอนทุน” ก็ต้องเชิญโน่นเลย...รัฐมนตรีก่อสร้างและขนส่งแห่งประเทศไทย ถ้าไอ้เสือหัวตัวไหนได้คุมกระทรวงนี้ละก็...คงล่อกันสะตือวาม

บทความเรื่อง “เก่าไปใหม่มา” ฉบับวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงโครงสร้างกระทรวงใหม่ที่มีการประชุมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่จะเริ่มประกาศใช้ เปิดเรื่องโดยกล่าวสรุปจำนวนกระทรวงใหม่ว่า

แผนผ่าตัดโครงสร้างกระทรวงใหม่ก็ผ่านเวิร์กช็อปรอบสุดท้ายก่อนจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในปีหน้าแน่นอน จากปัจจุบันที่มี 14 กระทรวง กับ 1 ทบวง ก็จะแตกกิ่งงอกกันไปเป็น 17 กระทรวง กับ 1 ทบวง...

ดำเนินเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายชื่อกระทรวงต่างๆของโครงสร้างกระทรวงใหม่ว่า

...มีทั้งกระทรวงเก่าที่เปลี่ยนชื่อใหม่ และกระทรวงใหม่ชื่อแปลกๆออกมาล่อตะเข้มากมาย กระทรวงคมนาคมเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงขนส่ง , กระทรวงพาณิชย์กลายเป็นกระทรวงการค้า , กระทรวงแรงงานยกเครื่องเป็น “กระทรวงพัฒนาอาชีพและการทำงาน” ฟังแล้วรุ่มร่ามยิ่งกว่าเดิม ส่วนกระทรวงใหม่ชื่อแปลกๆก็มีหลายกระทรวง กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ ใครตั้งชื่อก็ไม่รู้...ฟังแล้วไม่เข้าใจ ชาวบ้านถามกันให้แซดว่ากระทรวงนี้ทำหน้าที่อะไร? กระทรวงท่องเที่ยว ก็พาและนันทนาการ ฟังแต่ชื่อก็เก๋ดี...แต่ผิดฝาผิดตัว เพราะการท่องเที่ยวมันไม่เกี่ยวกับการกีฬาฯ ไม่น่าเอามารวมเป็นกระทรวงเดียวกัน แต่ที่ใครๆก็สนใจคือ “ทบวงพลังงาน” น้องนุชสุดท้องที่แยกหน่อมาจากกระทรวงอุตสาหกรรม ถึงจะมีศักดิ์ศรีเป็นแค่ “ทบวง” แต่ก็คือ “ไซแดง” ที่เสื่อสิงห์กระทิงแสดเสียวกระชานอยากจะเป็นรัฐมนตรี “กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวล้อม” นี่ก็ไม่เบาถึงเป็นกระทรวงใหม่ก็จริงแต่ “หอเจ้าเงาะเงี้ยะ” เหลือรับประทานถ้าใครจะเข้ามาถอนทุน...ตรงนี้น่าสนใจ??...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เห็นด้วยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติของ พล.ต.อ.สันต์ ศรุตานนท์ กลับมาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ส่วนสำนักงานอัยการสูงสุดต้องย้ายข้ามหัวไปขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม ถึงแม้ นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์ อัยการสูงสุดคนใหม่จะเข้าไปต่อรองด้วยตัวเอง แต่ก็เจรจาไม่สำเร็จ เพราะ “ทักษิณ” ไม่ยอมโอเค

บทความเรื่อง “กฎเหล็ก” ฉบับวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงนโยบายการจัดระเบียบสังคมของ พล.ต.อ.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ เปิดเรื่องด้วยการสรุปการประกาศห้ามตั้งสถานบันเทิงใน 5 จังหวัด และกำหนดเขตโซนนิ่งสถานบันเทิงใน 9 จังหวัดตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมว่า

หลังจากโหมโรงเรียกเสียงเชียร์มาสองเดือนเต็มๆ นโยบายการจัดระเบียบสังคมของ ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รมว.มหาดไทยก็เริ่มเดินหน้าเต็มตัว ด้วยการประกาศห้ามตั้งสถานบันเทิง 5 จังหวัด ได้แก่ นครนายก พิจิตร สุโขทัย อ่างทอง และสตูล กำหนดเขตโซนนิ่งสถานบันเทิง 9 จังหวัด ได้แก่ กทม. ลำปาง สมุทรสาคร ตาก ภูเก็ต โคราช ชลบุรี และเชียงใหม่ ส่วนจังหวัดอื่นๆ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมสถานบันเทิงให้เข้าร่องเข้ารอย “ประชัย” จะลงดาบ... ย้ายล้างบางทันที...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปการออกกฎข้อบังคับที่เข้มงวดเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ สำหรับเยาวชนว่า

...ล่าสุด “ประชัย” เตรียมใช้กฎเหล็ก “ห้าม” เยาวชนที่มีอายุไม่ถึง 18 ปี ออกนอกบ้านตามลำพัง หลัง 22.00 น. หรือสี่ทุ่มตรง ยกเว้น... ต้องมีผู้ปกครองติดตามมาดูแล นี่เป็น “กฎเหล็ก” อย่างเข้มข้นเพื่อแก้ปัญหาเยาวชนแบบครบวงจรเพื่อแก้ปัญหาเยาวชนใจแตกมั่วสุมเที่ยวเตร่จนเสียผู้เสียคน เพื่อแก้ปัญหายาเสพติดที่กำลังระบาดร้ายแรงในหมู่วัยรุ่นปัจจุบัน...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นคัดค้านเกี่ยวกับกฎข้อบังคับที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับเยาวชนว่า

...“แม่ลูกจันทร์” ยอมรับว่าเป็นแนวคิดที่ดี แต่ในทางปฏิบัติจริง..มันทำยากส่นะท่านประชัย เพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ข้อสำคัญ...เด็กวัยรุ่นมากมายที่ต้องออกไปทำงานหารายได้พิเศษมาช่วยเหลือครอบครัว บางคนทำงานกะกลางคืน ต้องกลับบ้านหลังสองยาม นี่คือชีวิตจริงไม่อิงนิยายนะท่านประชัย...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นชี้แนะว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เชื่อว่า ดร.ประชัยมีความจริงใจ ต้องการแก้ไขปัญหายั่งยืน ต้องการให้เยาวชนไทยเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติบ้านเมือง แต่อยากให้ท่านคิดให้รอบคอบ มองให้รอบด้าน ก่อนจะลุยตีประกาศใช้กฎเหล็กอย่างเป็นทางการ ใช้ฝ่าเท้าตรองดูอีกทีแล้วจะรู้ว่าคิดผิดเติมเปา

จากการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับนโยบายและการบริหารในด้านการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่องสรุปได้ว่าผู้เขียนใช้กลวิธีการเปิดเรื่อง 3 วิธีคือ วิธีการสรุปได้แก่ สรุปแผนนโยบายและการบริหารงานแนวใหม่ของทางรัฐบาล ,วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ การตำหนิการแก้ปัญหาของรัฐบาลในเรื่อง “ล้อมคอก” การขอร้องให้ทางรัฐบาลจัดระเบียบการเข้าประชุมสภาผู้แทนราษฎรในเรื่อง “แก้ได้ก็ดี” และวิธีอ้างอิงคำพูดและแนวคิดได้แก่ อ้างอิงคำพูดและแนวคิดของผู้นำทางการเมืองในเรื่อง “คิดผิดทำผิด” และในเรื่อง “เปลี่ยนแปลง”

ด้านการดำเนินเรื่องผู้เขียนใช้ 4 วิธีคือ วิธีอ้างอิงแนวคิดและมาตรการได้แก่ อ้างอิงแนวคิดและมาตรการของผู้นำรัฐบาลในเรื่อง “ยึดได้ก็หยดได้” และเรื่อง “ล้อมคอก” ,วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ การคัดค้านนโยบายหรือกฎหมายที่จะนำมาใช้ปฏิบัติกับประชาชน ,วิธีวิเคราะห์ได้แก่ การวิเคราะห์รายละเอียดเนื้อหาของนโยบายและกฎหมายที่จะนำมาใช้ปฏิบัติกับประชาชน และวิธีสรุปได้แก่ สรุปนโยบายหรือแนวทางของรัฐบาลที่จะประกาศใช้

ส่วนด้านการปิดเรื่องผู้เขียนใช้วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ การชี้แนะการกำหนดนโยบายหรือกฎหมายในเรื่อง “กฎเหล็ก” การเสียดสีประชดประชันแนวทางหรือนโยบายที่กำหนดขึ้นในเรื่อง “เปลี่ยนแปลง” การไม่เชื่อมั่นในนโยบายแก้ปัญหาสภาผู้แทนราษฎรไม่ครบองค์ประชุมในเรื่อง “แก้ได้ก็ดี” และความไม่พึงพอใจในการกระทำของประเทศสหรัฐอเมริกาในเรื่อง “สันดาน”

2.2.4 วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโดยทั่วไป

ในการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโดยทั่วไป เนื้อหาจะกล่าวถึงเรื่องที่ไม่เฉพาะเจาะจง เช่น กล่าวถึงบุคคลที่มีชื่อเสียง ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน เหตุการณ์ในประเทศและต่างประเทศ ดังการวิเคราะห์บทความต่อไปนี้

บทความเรื่อง “ลุยถั่วหัวอีสาน” ฉบับวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงตัวของแม่ลูกจันทร์ได้เดินทางไปทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เปิดเรื่องด้วยการทักทายกับผู้อ่านหลังจากที่แม่ลูกจันทร์หยุดการเขียนบทความไปหลายวันว่า

ซินเจียยู่อี่ ซินนี้ฮวดไช้ แซ่ลี้ฮ้อฮ้อ สวัสดิ์วันตรุษจีน พ่อแม่พี่น้อง อาเฮีย อาม่า อาแปะ อาก๋งที่เคารพ หายหัวไปซะห้าวัน “แม่ลูกจันทร์” คัมมิงโฮม...กลับมาปฏิบัติหน้าที่ตามปกติแล้วพ่อแม่พี่น้องเอ๋ย...

ดำเนินเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นต่อสภาพโดยทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่า

... ไปท่องอีสานคราวนี้ “แม่ลูกจันทร์” ขับรถลุยถั่วตามอำเภอใจเป็นการเดินทางเพื่อพบประชาชน ทศนคติพี่น้องชาวอีสาน หลังจากเลือกตั้งใหญ่สำเร็จเสร็จสมอารมณ์หมาย ใครที่ยังไม่เคยไปเที่ยวอีสาน ขอยืนยันว่าไปแล้วท่านจะตั้งใจไปซ้ำอีกหลาย ๆ วัน ยกเว้น...ที่แก่งคุดคู้สถานที่ท่องเที่ยวของอีสานเหนือ วันนี้มีคนเห็นแก่ได้ลงไปตั้งร้านอาหารขายกลางแม่น้ำโขง แถมยังมีก๋วยเตี๋ยวสร้างส้วมกลางหาดทรายเรียงรายเป็นแถวๆ... ส่วนป้ายหาเสียงเลือกตั้งก็ถูกรื้อเก็บไปไม่มีเหลือ ยกเว้นป้ายโฆษณาหาเสียงใหญ่ระเริ่มเท็มของพรรคเสรีธรรมที่ประกาศชูประจวบ ไชยสาส์น เป็นนายก ลูกอีสานยังติดตราไปทั่วทั้งภาคอีสาน เป็นการตอกย้ำความหลังว่าคนอีสานไม่เลือกนายกขลูกอีสาน แต่คนอีสานเฮโลไปเลือกนายกขคนเหนือ...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปสาเหตุที่พรรคไทยรักไทยชนะการเลือกตั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ได้พบได้คุยกับพี่น้องหลายจังหวัดในภาคอีสาน ร้อยทั้งร้อยบอกว่าเลือกตั้งครั้งนี้สาเหตุสำคัญที่พรรคไทยรักไทยชนะขาดลอยในสนามเลือกตั้งภาคอีสานก็เพราะกระแส “ทักษิณฟีเวอร์” และ “กระแสเบือชวน” ช่วยเกื้อหนุน โดยเฉพาะนโยบายพักหนี้เกษตรกร 3 ปี นโยบายตั้งกองทุนหมู่บ้านละล้าน มันตรงสเปกความต้องการของชาวอีสาน พี่น้องชาวอีสานจึงเทเสียงไปเลือก “ทักษิณ” ปลอ่ยให้ ประจวบ ไชยสาส์น นายกขลูกอีสานออกหักสอตกยกโหล

บทความเรื่อง “ผู้จากไป” ฉบับวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการเสียชีวิตของบุคคลที่มีชื่อเสียง เปิดเรื่องด้วยการทำความรำชชื่อของบุคคลที่เสียชีวิตที่มีชื่อเสียง เป็นที่เคารพและนับถือของสังคมว่า

ช่วงนี้ผู้หลักผู้ใหญ่ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือ และเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางก็สิ้นบุญล้มหายตามกันไปพลอยๆ ชีวิตไม่มีอะไรที่ยิ่งใหญ่น่าชื่นชมแล้ว เมื่อวันศุกร์ที่แล้ว พล.ต.อ.ชุมพล โลหะชาละ อดีตรองอธิบดีตำรวจผู้ตงฉินก็ถึงแก่กรรมด้วยโรคมะเร็ง วันเสาร์ถัดมาท่านเจ้าสัวถาวร พรประภา เจ้าของและผู้ก่อตั้งบริษัทสยามกลการก็สิ้นบุญตามไปอีกราย และล่าสุดวันอาทิตย์ท่านเจ้าสัวชวลิต ทั้งสัมพันธ์ ผู้ก่อตั้งและประธานเครือโรงแรมแอมบาสซาเดอร์ก็ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เสียชีวิต...

ดำเนินเรื่องด้วยการทำความทำงานของพล.ต.อ.ชุมพล โลหะชาละในครั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ว่า

...พูดถึง “พล.ต.อ.ชุมพล โลหะชาละ” ต้องถือว่าเป็นสุดยอดตำรวจมือปราบน้ำดี เป็นผู้บังคับการกองปราบฯที่สร้างผลงานเอาไว้อย่างมากมาย ท่านโด่งดังระดับ “ฮีโร่” มาตั้งแต่เป็นหนุ่มๆยุคแค่ “ร้อยตำรวจโท” เพราะเมื่อ 44 ปีที่แล้วท่านเป็นนายตำรวจติดตามจอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีคนที่ 3 ของประเทศไทย วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 คณะทหารได้ทำรัฐประหารโค่นล้มรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม แต่ “จอมพล ป.” รอดพ้นการจับกุมไปได้ อย่างน่ามหัศจรรย์ ก่อนออกเดินทาง จอมพล ป.สั่งให้ ร.ต.ท.ชุมพลกลับไปรายงานตัวกับผู้บังคับบัญชา เพราะถ้าขึ้นติดตามไปอาจจะถูกปลดออกจากราชการ แต่ ร.ต.ท.ไม่ยอมทิ้ง จอมพล ป. จึงขอยอมเสี่ยงอันตรายร่วมเดินทางไปพร้อมกับท่านจอมพล จนกระทั่งจอมพล ป.ลี้ภัยข้ามชายแดนไปถึงพนมเปญ ถือว่าภารกิจเสร็จสมบูรณ์ จึงเดินทางกลับมารายงานตัวความกล้าหาญ มีวินัย ใจเต็มร้อยของ ร.ต.ท.ชุมพลจึงกลายเป็นฮีโร่ดังระเบิดเถิดเทิง แม้แต่จอมพลสฤษดิ์ หัวหน้าคณะปฏิวัติยังชมเชย...

ปิดเรื่องด้วยการกล่าวยกย่องการทำงานของพล.ต.อ.ชุมพล โลหะชาละว่า

...นี่คือวีรกรรมของ พล.ต.อ.ชุมพล โลหะชาละ อดีตรองอ.ตร. อติธรรมช.มหาดไทย ตำรวจตงฉินที่กล้าหาญ ขาวสะอาด สง่างาม ฝีมือดี และสุภาพอ่อนโยน เป็นเพชรเม็ดงามที่ตำรวจไทยไม่ควรลืม

บทความเรื่อง “คนดีไปดี ฉบับวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการเสียชีวิตของนายตำรวจ ทูมมานนท์ นักหนังสือพิมพ์อาวุโส เปิดเรื่องด้วยการกล่าววิเคราะห์สังเคราะห์ของชีวิตมนุษย์ว่า

คนเราพอแก่ตัวลงก็วนเวียนอยู่สองแห่ง ไปโรงพยาบาลหาหมอ กับไปวัดฟังพระสวดศพ ชีวิตไม่เที่ยงแท้ เกิดมาแล้วก็แก่ แก่แล้วก็เจ็บ เจ็บแล้วก็ตาย เราทั้งหลายเกิดมาอาศัยโลกอยู่แค่ชั่วคราว ชั่วคราวเพื่อจะลาจากโลกไปในที่สุด...

ดำเนินเรื่องโดยการทำความเข้าใจชีวิตการทำงานของนายตำรวจ ทูมมานนท์ เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เพิ่งไปร่วมพิธีอาบน้ำศพ “นักหนังสือพิมพ์อาวุโส” “พีจ่อ” ตำรวจ ทูมมานนท์ หรือที่ใช้ชื่อนามปากกา “ทิดจ่อ” ผู้บุกเบิกคอลัมน์ “บนกรีน” ในหน้าข่าวกีฬาไทยรัฐ พูดถึง “พีจ่อ” ต้องย้อนอดีตกลับไปเมื่อสามสิบกว่าปีก่อนยุคนั้น ไทยรัฐยังปักหลักในซอยวรพงษ์ บางลำพู “พีจ่อ” ผู้จากไปคือช่างภาพข่าวการเมืองคนเดียวที่มีอยู่ “พีจ่อ” ช่วยเป็นพี่เลี้ยงอุ้มกระเตง “แม่ลูกจันทร์” ไปฝึกหัดทำข่าวสารพัดรูปแบบ นักข่าวการเมืองยุคเก่าตระเวนข่าวเช้าถึงเที่ยงต้องกลับเข้าโรงพิมพ์เพื่อเขียนข่าว เขียนข่าวรอบเช้าเสร็จ “พีจ่อ” จะทำกับข้าวเลี้ยงพรรคพวกกินฟรีกันจนอิม พอท้องอิม “แม่ลูกจันทร์” ก็กระโดดติดรถ “พีจ่อ” ไปตระเวนข่าวการเมืองรอบบ่าย ลุยถั่วถึงเย็นย่ำค่ำจึงกลับเข้าโรงพิมพ์ เขียนข่าวและอยู่เวรต่อรอบดึก เหนื่อยที่สุด สนุกที่สุด และตื่นเต้นที่สุด “พีจ่อ” เป็นคนหนังสือพิมพ์สมถะ เป็นคนติดดิน มีจิตใจเมตตาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละและซื่อสัตย์สุจริต “พีจ่อ” จึงมีเพื่อนฝูงรักใคร่ทั้งในวงการ และนอกวงการมากมายทุกระดับ...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปเชิงวิเคราะห์ความสำเร็จของบุคคลที่ทำงานในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่า

...นักหนังสือพิมพ์เป็นงานที่ไม่เคยหยุด คนรุ่นบุกเบิกจากไป คนรุ่นใหม่ก็เข้ามาสืบสานภารกิจต่อกว่า “ไทยรัฐ” จะมายืนตรงนี้ ไม่ใช่พลิกฝ่ามือสู่ความสำเร็จ หากต้องใช้เวลาและการทำงานอย่างหนักของคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่หลอมละลายให้เป็นหนึ่ง ใครที่ฝันเฟื่องว่าความสำเร็จจะได้มาง่าย ๆ ก็ลองพิสูจน์ตัวเองเถอะ

บทความเรื่อง “สบายเหงือก” ฉบับวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงผลการตัดสินชนะเลิศของนายปิ่น จักกะพาก ผู้ต้องหาที่ยกข้อเท็จจริงของบริษัทยักษ์ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการแสดงความรู้สึกพึงพอใจที่เห็นภาพข่าวนายปิ่น จักกะพากแสดงอาการดีใจที่ชนะคดีว่า

เห็นภาพ “นายปิ่น จักกะพาก” ผู้ต้องหาที่ยกข้อเท็จจริงของบริษัทยักษ์ผู้เขียนปิดเรื่องด้วยการแสดงความรู้สึกพึงพอใจที่เห็นภาพข่าวนายปิ่น จักกะพากแสดงอาการดีใจที่ชนะคดีว่า...
 เห็นภาพ “นายปิ่น จักกะพาก” ผู้ต้องหาที่ยกข้อเท็จจริงของบริษัทยักษ์ผู้เขียนปิดเรื่องด้วยการแสดงความรู้สึกพึงพอใจที่เห็นภาพข่าวนายปิ่น จักกะพากแสดงอาการดีใจที่ชนะคดีว่า...
 ปรากฏว่า เมื่อศาลอุทธรณ์อังกฤษตัดสินให้เป็นผู้ชนะคดี ไม่ต้องถูกส่งตัวกลับมาขึ้นศาลไทย แล้วมันจะใจจริงๆพบผ่อย...

ดำเนินเรื่องด้วยการสรุปเหตุผลที่นายปิ่น จักกะพากชนะคดีความในครั้งนี้ว่า

... “พ่อมดการเงินคนดัง” ยังลายนวลใช้ชีวิตในอังกฤษต่อไปอย่างสบายเหงือกเหตุผล...เพราะอัยการไทยไม่มีหลักฐานพิสูจน์ให้ศาลอังกฤษเชื่อว่านายปิ่นมีเจตนาทุจริต แถมทนายความของนายปิ่น (ซึ่งเป็นฝรั่ง) สามารถหักล้างคำฟ้องของอัยการไทยได้เป็นฉากๆ ประเด็นต่อสู้ที่ถือว่าเป็น “ที่เด็ด” คือหลักฐานที่นายปิ่นได้รายงานการปล่อยสินเชื่อของบริษัทยักษ์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบทุกอย่าง ฉะนั้นถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นแบงก์ชาติในฐานะผู้กำกับดูแลก็ต้องผิดไปด้วยตามระเบียบ นี่คือ “ที่เด็ด” ที่ศาลอังกฤษตัดสินให้นายปิ่นชนะคดี...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะในการแก้ไขปัญหายักษ์การไทยว่า

...ตรงนี้...ขอให้ท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายรีบจัดเวิร์กช็อปหาทางแก้กันโดยด่วน ทำอย่างไรอัยการไทยจะมีน้ำอ้วไปสู้กับนายฝรั่ง?? ทำอย่างไรอัยการไทยจะมีความรอบรู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายต่างประเทศทั้งระบบ?? อย่าลืมน่าคดีเศรษฐกิจมีมูลค่าความเสียหายนับพันล้านบาท ถ้าสู้คดีแล้วแพ้หุรุชขาด ประเทศชาติเสียประโยชน์

บทความเรื่อง “สวัสดิ์ความเลว” ฉบับวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการก่อวินาศกรรมที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา เปิดเรื่องด้วยการทำความเข้าใจเหตุการณ์การก่อวินาศกรรมโจมตีนิวยอร์ก และวอชิงตัน ดี.ซี.ของกลุ่มนายโอบามา บิน ลาดินว่า

นรกมีจริง...เห็นกันชัดๆจากจอทีวีซีเอ็นเอ็น โลกทั้งใบ “ซ็อก” ด้วยข่าวใหญ่ที่สุดในรอบห้าสิบปี เมื่อโจรก่อการร้ายอาหารับกลุ่มนายโอบามา บิน ลาดิน ได้เปิดปฏิบัติการโจมตีมหาอำนาจอเมริกาพร้อมกันทั้งนิวยอร์ก และวอชิงตัน ดี.ซี.จนเสียหายยับเยิน เป็นการก่อวินาศกรรมที่วางแผนมาเป็นอย่างดี...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า

...ไม่ใช่สงครามธรรมดา แต่เป็นการทำลายล้างชีวิตมนุษย์ผู้บริสุทธิ์อย่างโหดเหี้ยมทารุณเกินกว่าคำบรรยาย สงครามโลกครั้งที่ 2 ที่สิ้นสุดไปแล้ว 57 ปี แต่วันนี้ยุคเลวร้ายแห่งมนุษยชาติกำลังกลับคืนมา ขณะที่ “แม่ลูกจันทร์” เขียนต้นฉบับนี้ยังไม่มียอดผู้เสียชีวิต และมูลค่าความเสียหายอย่างชัดเจน แต่เชื่อว่าต้องมีคนเจ็บคนตายกันนับหมื่นคนแน่นอนมหาอำนาจอเมริกาซึ่งเป็นเหยื่อก่อการร้ายโดยตรงคงไม่ยอมให้เรื่องจบไปฟรีๆ การล้างแค้นจะต้องมีตามมาและการตอบโต้จะต้องรุนแรงมากกว่าที่อเมริกาโดนโจมตี...

ปิดเรื่องด้วยการสรุปผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยว่า

...สำหรับประเทศซึ่งไม่ได้เป็นเป้าหมายของกลุ่มก่อการร้ายสากล แต่ถึงกระนั้น...เราต้องโดนผลกระทบไปด้วย ที่เห็นชัดๆก็คือราคาน้ำมันต้องพุ่งพรวดขึ้นทันที รายได้จากการท่องเที่ยวจะต้องทรุดฮวบลงทันที การส่งออกก็จะตกต่ำลง การลงทุนต่างประเทศก็ต้องชะงัก เศรษฐกิจไทยจะต้องซบเซา แก๊วยาก และยากยิ่งกว่าเดิม โปรดเตรียมพร้อมรับความยุ่งยาก

บทความเรื่อง “มันเกินไป” ฉบับวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ชาวบ้านรุมทำร้ายผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด-บ่อนอก ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการแสดงความรู้สึกไม่พึงพอใจในการใช้ความรุนแรงเพื่อตัดสินปัญหาว่า

สังคมไทยไม่ชอบความรุนแรง ถ้ามีข้อขัดแย้งก็ควรพูดจาใช้เหตุผลกันดีๆ ไม่ใช่ใครมีความคิดไม่เหมือนพวกตัว ก็ใช้วิธีรุมกระที่บลูกเดียว อย่างนี้มันถ่อยเถื่อนอันธพาล...

ดำเนินเรื่องด้วยการทำความเข้าใจการรุมทำร้ายผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด-บ่อนอกว่า

...ได้เห็นภาพข่าวเจ้าหน้าที่นิติกรโรงไฟฟ้าบ่อนอกและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมชาวออสเตรเลีย โดนชาวบ้านเจ้าถิ่นที่ต่อต้านโครงการยกพวกรุมทำร้ายจนบาดเจ็บสาหัส หน้าปูดตาปิดเลือดท่วมตัว “แม่ลูกจันทร์” รู้สึกเซ็ง 2 เด้งในหัวใจ เพราะเมื่อไม่กี่วันนี้เองก็มีข่าวคณะอาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยซึ่งไปสำรวจสิ่งแวดล้อมพื้นที่โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดก็โดนชาวบ้านเจ้าถิ่นรุมทำร้ายได้รับบาดเจ็บไปตามๆกัน...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการแสดงความคิดเห็นคัดค้านในคำกล่าวอ้างของชาวบ้านที่
จะต้องทำร้ายกลุ่มบุคคลดังกล่าวว่า

...การที่ชาวบ้านซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นปกป้องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ดี แต่ต้องใช้
ข้อเท็จจริงเหตุผลมาต่อสู้กัน โดยเฉพาะการที่กลุ่มชาวบ้านอ้างว่าที่ต้องล้อมกรอบทำร้ายเจ้าหน้าที่
โครงการและผู้เชี่ยวชาญสิ่งแวดล้อม เพราะกลัวว่าพวกนี้จะออกไปฆ่าปลาวาฬ เป็นข้ออ้างที่ฟังไม่
ขึ้นด้วยประการทั้งปวง ใครมันจะบ้าออกไปฆ่าปลาวาฬ ก็เห็นชัดๆ อยู่ว่าคนพวกนี้เพียงแต่เข้าไป
สำรวจเก็บข้อมูลทางวิชาการ เป็นการเข้าไปทำงานในทำหน้าที่ที่เขาต้องทำ...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะว่า

...ถ้าชาวบ้านสงสัยก็ทำไมไม่เข้าไปร่วมขบวนติดตามไปกับเขาเลย? ถ้าเขาทำอะไรไม่เข้าทำ ไม่
น่าไว้วางใจ จะได้หักท้วงทวงถามกันตรงๆ คัดค้านด้วยเหตุผล ต่อต้านโดยสันติวิธี ดีกว่าใช้วิธี
อันธพาล

บทความเรื่อง “รอโชคดี” ฉบับวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการขุดพบ
สินแร่ทองคำ เปิดเรื่องด้วยการอ้างอิงคำพูดของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่ได้บอกชาวดีกับ
ประชาชนว่าได้ขุดพบเหมืองแร่ทองคำและเหมืองแร่เงินว่า

เคยพลาดมาแล้วอย่างจังกับขุมทองถ้ำลิเจีย แต่คราวนี้ “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” นายกรัฐมนตรีมั่นใจ
พันเปอร์เซ็นต์ว่าเมืองไทยมีขุมทองจริงๆ ดร.ทักษิณ บอกกล่าวชาวดีว่าบริษัทเอกชนที่ได้รับ
สัมปทานทำเหมืองแร่ทองคำที่อำเภอทับคล้อ และอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้พบสินแร่
ทองคำไม่ต่ำกว่า 32 ตัน คิดเป็นราคาทองคำทั้งสิ้น “หนึ่งหมื่นล้านบาท” โดยประมาณ แถมได้พบ
เหมืองแร่เงินอีก 98 ตัน มูลค่าทางธุรกิจ 600 ล้านบาท เป็นของแถมฟรีๆ โดยจะเริ่มผลิตทองคำ
ตั้งแต่เดือนหน้าเป็นต้นไป...

ดำเนินเรื่องต่อด้วยการวิเคราะห์การขุดพบเหมืองแร่ทองคำว่า

... “แม่ลูกจันทร์” เห็นว่าเป็นข่าวที่น่ายินดี แต่ไม่ควรตื่นแตกแตกกระเซอะกระเซิงมากมาย เพราะ
เหมืองทองคำแห่งนี้มีมูลค่าแค่หมื่นล้านบาทนั่นเอง แต่เอาเถอะมีน้อยก็ยังดีกว่าไม่มี อย่างน้อย
เหมืองทองคำแห่งนี้ก็เริ่มจุดประกายความหวังจะพบสายแร่ทองคำเพิ่มขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียง ถ้าเรา
โชคดีอาจได้พบแหล่งแร่ล้ำค่าที่แพงกว่าทองคำ “แม่ลูกจันทร์” ยังไม่หมดหวังและยังหวังต่อไปว่า
ในอนาคตเราอาจสำรวจพบทรัพยากรมีค่าที่โลกต้องการ โดยเฉพาะแหล่งน้ำมันดิบซึ่งเป็นพื้นฐาน
ของเศรษฐกิจโดยตรง...

ปิดเรื่องด้วยการเสนอแนะให้ทางรัฐบาลลดการใช้น้ำมันว่า

...ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะต้องลุกขึ้น “ปฏิวัติพลังงาน” ลดใช้น้ำมัน เปลี่ยนมาใช้ก๊าซธรรมชาติที่เรา มีอยู่เหลือเฟือ ถาลดการใช้น้ำมันลงแค่ 30 เปอร์เซ็นต์ เราจะประหยัดเงินของชาติได้ปีละห้าหมื่น ล้านบาททันที น้อยชะเมื่อไหร่ล่ะพระเจ้าพระคุณ

บทความเรื่อง “ยังไม่เคลียร์” ฉบับวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงผลการ สอบสวนที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้ของวิธีการโกง หวย เปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์การเสี่ยงโชคของ ประชาชนที่ไม่หวังเกรงกับการโกง หวยที่เกิดขึ้น ยังคงเล่นหวยต่อไปตามเดิมว่า

วันแห่งการรอคอย..คือวันหวยออกนั่นเอง วันนี้คนไทยทั่วประเทศกำลังรอคอยว่า หวยจะออกเลข อะไร?? ขออย่า “หวย” นะท่าน ไม่ใช่ลอตเตอรี่รัฐบาล ถึงแม้ตำรวจจะกวาดล้างขบวนการโกง หวยจน เผล่นี่กันกระเจิดกระเจิง แต่พี่น้องประชาชนนักเล่นหวยมืออาชีพก็ยังไม่หวังเกรง ยังวัดดวงแทง หวยใต้ดินกันอย่างคึกคักเหมือนเดิม เพราะคนไทยส่วนใหญ่ยังหวังรวยจากหวยใต้ดิน...

ดำเนินเรื่องด้วยการวิเคราะห์ขบวนการและวิธีการโกง หวยว่า

...งานนี้ยิ่งสอบ ยิ่งบาน ยิ่งหวาน ยิ่งเจอ เห็นชัดว่าขบวนการหวยล๊อกที่จับได้คราวนี้ไม่ใช่มีระดับ สมัครเล่นธรรมดา แต่เป็นมืออาชีพที่มีเครือข่ายใหญ่โต “แม่ลูกจันทร์” เชื้อพันเปอร์เซ็นต์ว่ามี นักเลงตีรวมมือกับคนในกองสลากฯ ล๊อก หวยเลขท้ายสามตัวรางวัลที่หนึ่งแน่นอน แต่ที่ยังไม่ เคลียร์...คือวิธีการโกง เพราะตำรวจยังหาหลักฐานมายืนยันไม่ได้ว่าแก๊งนี้มันโกง หวยกันอย่างไร มี การใช้สารเรืองแสงมาฉาบลูกบอลจริงหรือไม่จริง?? ฉะนั้นถ้าตำรวจหาหลักฐานพิสูจน์ไม่ชัดเจนว่า มันโกงกันอย่างไร สุดท้ายขบวนการโกง หวยอาจจะรอดตัวหลุดคดีสบายแฮ และถึงตำรวจจะลาก คอขบวนการโกง หวยชุดนี้ติดคุกได้สำเร็จทั้งพวง แต่เมื่อเหตุการณ์ผ่านไป เมื่อข่าวโกง หวยซาลง ก็จะมีขบวนการโกง หวยชุดใหม่ เทคนิคใหม่ ลีลาใหม่ เครือข่ายใหม่ เข้ามาสืบทอดเจตนารมณ์ วีรชนโกง หวยต่อไป เพราะคนไทยเป็นคนมีสติปัญญา ชอบค้นคิดพลิกแพลงที่จะหาประโยชน์จาก การพนัน...

ปิดเรื่องด้วยการเสนอแนะสำหรับประชาชนที่ฝากความหวังไว้กับตัวเลขว่า

...สำหรับพี่น้องประชาชนผู้ฝากอนาคตไว้กับตัวเลข 10 ตัว จะบอกให้เลิกแทง หวยซะเลย...มันก็ ผีรสนิยมคนไทยแต่ถ้าจะให้สบายใจก็อย่าไปแทง หวยใต้ดิน เปลี่ยนมาซื้อลอตเตอรี่รัฐบาลเพื่อ ความสบายใจ ดวงคนมันจะรวย ซื้อ หวยไม่ต้องเลือกเบอร์

บทความเรื่อง “สู่ยุคเสื่อม” ฉบับวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานแก่ข้าราชการและประชาชนเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม เปิดเรื่องด้วยการวิเคราะห์ความสำคัญของกระแสพระราชดำริที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานให้แก่ประชาชนว่า

ปีหนึ่งก็มีวันเดียว...วันที่คนไทยทั้งประเทศรอคอย “ฟัง” กระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ เป็นพระบรมราโชวาทอันเป็นมงคลแก่ชีวิตสูงสุด เป็นคำสั่งสอนที่มีสาระแฝงด้วยพระอารมณ์ขันที่ฟังแล้วมีความสุข ทุกเรื่องทุกประเด็นที่ “ในหลวง” ทรงรับสั่งล้วนเป็นสัจธรรมและสะท้อนสภาวะชาติบ้านเมืองที่เราเผชิญอยู่...

ดำเนินเรื่องด้วยการอัญเชิญกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชส่วนหนึ่งมากล่าวว่า

...ทรงย้ำว่า เดียวนี้ประเทศของเราเข้าสู่ “หายนะ” มีแต่ความเสื่อม ไม่ว่าจะทำอะไรก็จะมีปัญหาไปหมด นายกรัฐมนตรีถึงข้างนอกจะดูแฮปปี้ แต่ดูรู้ว่าข้างในไม่มีความสุข เพราะไม่รู้ว่าจะอย่างไร บ้านเมืองจะก้าวหน้ากลับมาดีเหมือนเก่าปัญหาอยู่ที่ความคิดของคนซึ่งแตกต่างกัน คนหนึ่งคิดอย่างหนึ่ง อีกคนก็คิดไปอีกอย่างหนึ่ง ทำอย่างไรที่จะทำให้คนที่มีความคิดขัดแย้งแตกต่างกันได้ ถ้าปรองดองกันไม่ได้จะทำอะไรก็ไม่สำเร็จ ฉะนั้นทางที่จะไปสู่ความสำเร็จคือเราต้องลดทิฐิ ลดทิฐิด้วยการยอมรับความแตกต่าง เพราะคนแต่ละคนมีแนวชีวิตคนละอย่าง เรียนมาคนละอย่าง ประสบการณ์คนละอย่างจึงต้องไม่ถือว่าความคิดของตัวเองเท่านั้นที่ถูก คนอื่นที่คิดไม่เหมือนตัวเองต้องผิด ถ้าสามารถนำความคิดที่แตกต่างมาปรองดองกันได้ย่อมเกิดประโยชน์ นี่คือพระราชดำรัสส่วนหนึ่งซึ่ง “แม่ลูกจันทร์” อัญเชิญมาเรียบเรียงโดยสรุป...

และปิดเรื่องด้วยการสรุปพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชว่า

...ถ้าจะให้ “ในหลวง” มีความสุข ก็ขอให้ท่านทั้งหลายลดละทิฐิ ยอมรับความจริงว่าทุกคนย่อมมีทั้งส่วนดีและส่วนไม่ดี มีทั้งถูกและผิด ไม่มีใครถูกทุกอย่างหรือผิดทุกอย่าง ถ้าทุกคนยอมรับความแตกต่าง ยอมรับความบกพร่องของตัวเอง ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น หันหน้าเข้าหากัน ช่วยเหลือร่วมมือกัน เมื่อนั้นแหละในหลวงจึงจะมีความสุข “แฮปปี้ แอส เดอะ คิง” จริง ๆ ซักครั้งหนึ่ง

บทความเรื่อง “ไม่ไหวแล้ว” ฉบับวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2544 กล่าวถึงการตรวจพบสารเสพติดในนักเรียนที่ยกพวกกรุมทำร้ายกัน เปิดเรื่องด้วยการแสดงความรู้สึกเห็นใจพ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียนว่า

นักเรียนนักร้องยกพวกตีกัน ความจริงเป็นปัญหาใหญ่ ไม่ใช่ปัญหาเล็กๆ สันดานวัยรุ่นก็เป็นอย่างนี้... แล้วก็เป็นอย่างนี้มานานแล้ว แต่ที่น่าเห็นใจก็คือ พ่อแม่ผู้ปกครองต้องเดือดร้อนวิ่งพลาณาเงินไปขอประกันตัวลูกชายสุดที่รัก...

ดำเนินเรื่องด้วยการกล่าวแสดงความคิดเห็นวิจารณ์สถาบันการศึกษาและคณะอาจารย์ที่นักเรียนดังกล่าวศึกษาอยู่ว่า

... “แม่ลูกจันทร์” ยอมรับว่าปัญหานักเรียนยกพวกตีกันเป็นความเลวร้าย แต่ยังไม่เลวร้ายเท่า “ปัญหายาบ้า” ที่กำลังคุกคามสังคมไทยทุกตารางนิ้ว ล่าสุด...นักเรียนนักร้องสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพที่ถูกตำรวจจับข้อหายกพวกตีกัน 211 คน ตรวจฉี่พบว่าเยี่ยวเป็นสีม่วงถึง 93 คน เกือบครึ่งเซียวนะท่านนะ ไม่น่าเชื่อว่านักศึกษาเทคนิคกรุงเทพ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง เป็นแหล่งผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศ แต่วันนี้สถาบันอันยิ่งใหญ่กลายเป็นแหล่งแพร่ยาบ้าไปแล้ว งานนี้ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพควรต้องเอาหัวไปยัดปี๊บ นี่แสดงว่าครูบาอาจารย์สถาบันนี้ไม่ได้เอาใจใส่ดูแลลูกศิษย์อย่างใกล้ชิด เอ้อ...ปลดไปเป็นการโรงชะตี้มัย??...

ปิดเรื่องด้วยการแสดงความคิดเห็นขอร้องและวิงวอนไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องให้รับจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวแก่นักเรียนเสพยาเสพติดและปัญหาเสพยาเสพติดว่า

...ขอฝากพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งหลายช่วยดูแลเอาใจใส่ลูกๆของท่านให้ใกล้ชิด ลูกของท่านติดยาบ้าไม่ได้สังเกตสังกบ้างเซียวระระ?? “แม่ลูกจันทร์” ขอวิงวอนพ่อค้ายาบ้าทั้งขาใหญ่ขาเล็กได้โปรดหยุดทำลายสังคมไทยชะเถิด ขอเรียกร้องรัฐบาล “ทักษิณ ชินวัตร” ให้ใช้มาตรการปราบยาบ้าให้เข้มข้นยิ่งกว่านี้

จากการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไปในด้านการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง สรุปได้ว่าผู้เขียนมีวิธีการเปิดเรื่อง 4 วิธีคือ วิธีวิเคราะห์ได้แก่ วิเคราะห์วิธีชีวิตของคนโดยทั่วไป , วิธีทำความเต็มได้แก่ การทำความเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลและกับประเทศ , วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ ความไม่พึงพอใจต่อการกระทำของกลุ่มบุคคล และวิธีอ้างอิงคำพูดได้แก่ อ้างอิงคำพูดของผู้นำรัฐบาล

ด้านการดำเนินเรื่องผู้เขียนใช้ 5 วิธีคือ วิธีเพิ่มความเต็มได้แก่ การเพิ่มความการทำงานของบุคคลที่มีชื่อเสียงในเรื่อง “ผู้จากไป” และเรื่อง “คนดีไปดี” , วิธีวิเคราะห์ได้แก่ วิเคราะห์เหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นไปแล้วในเรื่อง “สวัสดิความเลว” และเรื่อง “ยังไม่เคลียร์” , วิธีการแสดงความคิดเห็นได้แก่ การคัดค้านการกระทำของกลุ่มบุคคลในเรื่อง “มันเกินไป” การวิจารณ์สถาบันการศึกษาในเรื่อง “ไม่ไหวแล้ว” , วิธีการสรุปได้แก่ สรุปผลของเรื่องที่เกิดขึ้น , วิธีการอ้างอิงได้แก่การอ้างอิงกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชในเรื่อง “สู้ๆค้ล่้อม”

ส่วนการปิดเรื่องผู้เขียนใช้ 2 วิธีคือ วิธีการแสดงความคิดเห็นได้แก่ การเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การยกย่องบุคคล และวิธีสรุปได้แก่ สรุปสาเหตุและผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง “ลุ่มถั่วท่วี่สาน” และเรื่อง “สวัสดิความเลว”

จากการวิเคราะห์ด้านการนำเสนอเนื้อหาสรุปได้ว่าผู้เขียนนำเสนอกลุ่มเนื้อหา 4 กลุ่มคือ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทางการเมืองได้แก่ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง , เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและพรรคการเมืองได้แก่ คณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พรรคไทยรักไทย พรรคประชาธิปัตย์ , เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการบริหารได้แก่ นโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค นโยบายปรับปรุงโครงสร้างระบบกระทรวง กฎหมายยาเสพติด และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโดยทั่วไปได้แก่ เหตุการณ์หลังการเลือกตั้ง การเสียชีวิตของข้าราชการและบุคคลสำคัญ เหตุการณ์การก่อวินาศกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา

ส่วนกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาด้านการเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง และปิดเรื่องสรุปได้ว่าใช้วิธีการเปิดเรื่องแบบสรุปมากที่สุดได้แก่ สรุปการกระทำหรือสถานการณ์ของบุคคลทางการเมือง , สรุปเหตุการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รองลงมาใช้วิธีการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่จะเริ่มกล่าวถึงได้แก่ การคาดเดา , ตำหนิ , คัดค้าน และเสนอแนะ ใช้วิธีวิเคราะห์ได้แก่ วิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคลทางการเมือง และพรรคการเมือง ใช้วิธีอ้างอิงคำพูดหรือแนวคิดของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้นำรัฐบาล และใช้วิธีเพิ่มความเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นในประเทศและต่างประเทศก่อนที่จะดำเนินเรื่องต่อไป

ในด้านการดำเนินเรื่องพบว่านิยมใช้วิธีวิเคราะห์เป็นจำนวนมากเพื่อให้รายละเอียดเพิ่มเติมของเนื้อหาได้แก่ วิเคราะห์การทำงาน ลักษณะ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลทางการเมือง , วิเคราะห์พรรคการเมืองและองค์กรต่างๆ , วิเคราะห์แนวทางและนโยบายในการแก้ไขปัญหาต่างๆที่นำมาใช้ , วิเคราะห์เรื่องของสังคมและประชาชน ใช้วิธีแสดงความคิดเห็นได้แก่ แสดงความหวังใย , สนับสนุน , คัดค้าน และคาดเดา ใช้วิธีสรุปได้แก่ สรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางการเมือง , การกระทำของบุคคลทางการเมือง และนโยบายที่จะนำมาใช้ปฏิบัติ ใช้

วิธีทำความเต็มได้แก่ ทำความการทำงานขององค์กร พรรคการเมือง บุคคล และกลุ่มบุคคล และใช้วิธีอ้างอิงได้แก่ อ้างอิงข้อเสนอและแนวคิดของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

และด้านการปิดเรื่องพบว่ามีวิธีแสดงความคิดเห็นของตนเองมากที่สุดได้แก่ การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนในเรื่องที่เห็นด้วย การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือขัดแย้งกับเรื่องที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง การแสดงความคิดเห็นคาดเดาล่วงหน้ากับเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น การแสดงความคิดเห็นเชิงเสนอแนะเพื่อจะให้ไปเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุง และการแสดงความคิดเห็นเชิงเตือนด้วยความหวังดี

บทที่ 3

การวิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความในด้านการใช้ภาษา

การใช้ถ้อยคำหรือภาษาในหนังสือพิมพ์รายวันมีลักษณะที่แตกต่างไปจากภาษาในงานพิมพ์ชนิดอื่นๆ และแตกต่างไปจากภาษามาตรฐานมากพอสมควร ดังที่จำนง วิบูลย์ศรี (2527:1) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาที่ใช้เสนอข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือวิวัฒนาการไปในทิศทางที่ต่างออกไปจากภาษามาตรฐานมีใช้น้อย จึงอาจกล่าวได้ว่าภาษาหนังสือพิมพ์เป็นภาษาเฉพาะของตนเอง เพราะการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์นั้นมีข้อจำกัดเรื่องของเวลาและเนื้อที่ หนังสือพิมพ์จะต้องใช้ภาษาที่มีความกระชับ รัดกุม สะดุดตา และดึงดูดความสนใจของผู้อ่านมากกว่าภาษาเขียนธรรมดา

นอกจากนี้เจือจันทร์ ไหวพริบ (2542:214) ได้กล่าวว่าหนังสือพิมพ์มีลักษณะการใช้ภาษาดังนี้

1. ให้ข้อมูลที่มีรายละเอียดได้มากทั้งในการเขียนข่าวหรือบทความสามารถอธิบายจนกระจ่าง
2. สื่อความหมายให้อ่านเข้าใจง่าย ตรงไปตรงมา หากเป็นข่าวต้องระบุเนื้อหาครบถ้วนว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม เมื่อไร หากเป็นบทความการแสดงความคิดเห็นต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริง และมีเหตุผล
3. ใช้ภาษาที่มีลักษณะกึ่งทางการเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ เพราะสื่อหนังสือพิมพ์ผู้อ่านสามารถอ่านทบทวนได้ซ้ำแล้วซ้ำอีก หากอ่านครั้งแรกไม่เข้าใจและสามารถเก็บเป็นเอกสารอ้างอิงได้
4. มีภาษาของตนเอง คือใช้ถ้อยคำสั้นๆ แปลกๆ สื่อความหมายให้อ่านเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง และด้วยความแปลกของภาษาทำให้อ่านสนใจนำมาสื่อความหมายต่อกันไปจนกลายเป็นคำที่สื่อกันรู้เรื่องโดยที่ไม่มีคำนี้มาก่อน
5. ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ สะดุดตา เนื่องจากมีเนื้อหาที่จำกัด เช่นการพาดหัวข่าวเนื้อหาในข่าว ต้องสรรหาคำที่เหมาะสมกับหน้ากระดาษและบรรทัดที่กำหนดให้ บางครั้งต้องละเว้นประธานหรือคำบางคำบ้าง
6. การบัญญัติศัพท์ นิยมใช้คำทับศัพท์มากกว่าใช้ศัพท์บัญญัติ เพราะเข้าใจง่าย ไม่ต้องแปล และความแปลกใหม่ของคำจะเรียกร้องความสนใจ
7. นำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณต่างๆ ตัวเลข พ.ศ. ได้เต็มที่
8. สามารถเสนอเนื้อหาต่างๆหลายรูปแบบ เช่น ข่าว คอลัมน์บทความ จึงมีความแตกต่างกันในการใช้ภาษาในงานเขียนแต่ละรูปแบบ

9. การเขียนข่าวใช้ภาษาที่แจ่มแจ้ง เข้าใจง่าย กะทัดรัดและรัดกุม ตัดข้อความที่ไม่จำเป็น และภาษาเยิ่นเย้อออก จับประเด็นข่าวให้ชัดเจน

เมื่อหนังสือพิมพ์มีลักษณะการใช้ภาษาดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น บทความที่นำเสนอเป็นคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ก็น่าจะมีลักษณะการใช้ภาษาตามแบบของภาษาหนังสือพิมพ์พร้อมกับการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนบทความด้วยดังเช่น บทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว ของแม่ลูกจันทร์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่มีการใช้ภาษาในลักษณะเดียวกับภาษาในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีการใช้ภาษาที่แปลกใหม่ สั้น กระชับ สะดุดตา ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้อยากติดตามอ่านได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว ของแม่ลูกจันทร์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐในด้านการใช้ภาษา ผู้วิจัยจะศึกษาในด้านการใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวน โวหาร ภาพพจน์ และการใช้น้ำเสียง โดยจะได้วิเคราะห์ในแต่ละหัวข้อดังต่อไปนี้

3.1 การใช้คำ

ในการเขียนบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ บทความที่ผู้เขียนนำเสนอต้องการเล่าเหตุการณ์ต่างๆทางการเมืองและทางสังคมให้ผู้อ่านได้รับรู้ รวมทั้งได้สอดแทรกแสดงความคิดเห็นของตนเองลงไป บทความ เพื่อให้เนื้อหาของบทความมีเหตุมีผล น่าเชื่อถือ และเนื่องจากบทความดังกล่าวได้นำเสนอลงในหนังสือพิมพ์ภาษาที่ใช้ในบทความจึงพบว่าเป็นภาษาที่มีลักษณะเป็นกันเองกับผู้อ่าน สั้น กระชับ สื่อความหมายกับผู้อ่านได้ และมีการใช้คำหลายลักษณะเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ดังนั้นในการศึกษาการใช้คำในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวผู้วิจัยจะได้ศึกษาการใช้คำในด้านคำช้อน คำสร้อย คำสแลง กลุ่มคำกริยา คำภาษาปาก คำสมญานาม คำย่อและอักษรย่อ คำภาษาต่างประเทศ คำหยาบ คำภาษาถิ่น และคำพวน ดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

3.1.1 คำช้อน

หมายถึง คำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันนำมาช้อนเข้าคู่กัน เพื่อช่วยไขความ ขยายความ หรือเน้นความหมายของอีกคำหนึ่งให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวมีการใช้คำช้อนดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

...ดร.ทักษิณ นายกรัฐมนตรีคนใหม่เกิดความลำพองคะนองฤทัยจนเกินเหตุ...

(“สนุกหลายแบบ”16 ม.ค. 44)

คำว่า ลำพอง หมายถึง อีกหัว ส่วนคำว่า คะนองฤทัย หมายถึง แสดงอาการร่าเริง , คึก , ลำพองใจ ลำพองคะนองฤทัย จึงเป็นคำช้อนความหมาย หมายถึง การแสดงกริยาท่าทางตื่นเต้นคึกคะนองในอารมณ์หรือจิตใจ

...รายชื่อ กรม. ทักษิณ 1 ที่จะประกาศออกมาวันนี้อาจจะไม่เลอเลิศประเสริฐศรีทุกเก้าอี้ แต่ถ้าเอามาประกบกันตัวต่อตัว , ตำแหน่งต่อตำแหน่ง , กระทรวงต่อกระทรวง ฯลฯ กรม.ทักษิณดูดีกว่า กรม. ชวนเกือบทุกด้าน...

(“ไหวมัยเนี้ย” 15 ก.พ. 44)

คำว่า เลอเลิศ หมายถึง ยอดเยี่ยม ส่วนคำว่า ประเสริฐศรี หมายถึง วิเศษ , ดีเลิศ , ดีที่สุด เลอเลิศประเสริฐศรี จึงเป็นคำซ้อนความหมาย หมายถึง ยอดเยี่ยมดีที่สุดใน

... “แม่ลูกจันทร์” ขอยุยงส่งเสริมให้ฝ่ายค้านเดินหน้าลูกรณีสนามกอล์ฟอัลไพน์เป็นที่ธรณีสงฆ์ต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติที่ชัดเจน พี่น้องประชาชนก็จะอนุโมทนาสาธุการ...

(“งานสร้างคน” 3 มี.ค. 44)

คำว่า อนุโมทนา หมายถึง ยินดีด้วย , ยินดีตาม ส่วนคำว่า สาธุการ หมายถึง การเปล่งวาจาว่าชอบแล้วเมื่อเวลาเห็นควรหรือยกย่องสรรเสริญ อนุโมทนาสาธุการ จึงเป็นคำซ้อนความหมาย หมายถึง ความเห็นชอบและยินดีร่วมกัน

...วันนี้ขอเชิญท่านกลับสู่โลกแห่งความจริงอันสยัมภีย์ของประเทศไทย หน้เ้ากองโตยังรอการชำระสะสางล้างเซ็ดอีกยาวนาน หน้เ้าเอ็นพีแอลรอบใหม่ยังย้อนกลับมาเพิ่มใหม่อีกทุกเดือน...

(“เอาเลย” 20 เม.ย. 44)

คำว่า ชำระสะสาง หมายถึง ปรับปรุงแก้ไขเรื่องที่เป็นปัญหาที่สะสมหมักหมมอยู่ให้หายยุ่งหรือดีขึ้น ส่วนคำว่า ล้างเซ็ด หมายถึง ชำระล้างทำความสะอาดสิ่งที่ไม่ดีให้หมดไป ชำระสะสางล้างเซ็ด จึงเป็นคำซ้อนความหมาย หมายถึง ปรับปรุงแก้ไขปัญหาให้หมดสิ้นไป

...ก็เป็นอันว่าร่าง พ.ร.บ. งบประมาณแผ่นดินปีใหม่ สิริรวมหลงจิ่งเป็นเงินทั้งสิ้นหนึ่งล้านสองหมื่นล้านบาทเศษ ก็ผ่านสภาฯวาระหนึ่งไปได้อย่างสบายเหวือก...

(“หยิกเล็บเจ็บเนื้อ” 30 มิ.ย. 44)

คำว่า สิริรวม หมายถึง ผสม , รวม ส่วนคำว่า หลงจิ่ง หมายถึง รวมทั้งหมด สิริรวมหลงจิ่ง จึงเป็นคำซ้อนความหมาย หมายถึง รวมทั้งหมดทั้งสิ้น

จากการวิเคราะห์การใช้คำซ้อนของแม่ลูกจันทร์พบว่า มีลักษณะคำซ้อนเพื่อสื่อความหมายของคำเป็นหลักเช่น ลำพองคะนองฤทัย ชำระสะสางล้างเซ็ด อนุโมทนาสาธุการ และ สิริรวมหลงจิ่ง เป็นต้น

3.1.2 คำสร้อย

ในที่นี้หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่นำมาเสริมต่อท้ายคำหลักเพื่อให้มีเสียงสัมผัสคล้องจองกับคำหลัก โดยที่คำหรือกลุ่มคำที่นำมาเสริมต่อท้ายจะไม่สื่อความหมาย เพราะความหมายจะอยู่ที่คำหลักเป็นสำคัญดังต่อไปนี้

...สรุป ถ้าท่านชี้เกียรติคุณของตัวเองตามรัฐธรรมนูญก็ไม่ใช่ไร แต่ท่านไม่ควรพาลกระแซง
แว้งไปโทษ กกต. ...

(“หยอแต่มันส์” 23 เม.ย. 44)

คำว่า พาลกระแซง เป็นคำหลักหมายถึง พาลหาเรื่องทำให้วุ่นวาย ส่วนคำว่า แว้ง เป็นคำสร้อยที่เสริมเข้าไปโดยไม่สื่อความหมายแต่เน้นเสียงสัมผัสเพื่อความคล้องจองคือ แซง และ แว้ง

...แต่อนิจจายากาแรตเข้ามาได้จริง ๆ แค่ 29 คนเท่านั้น ตรงนี้ชี้ท่านที่มันซ้ำ...

(“รักกันไว้” 7 ก.พ. 44)

คำว่า อนิจจา เป็นคำหลักหมายถึง ไม่เที่ยงแท้ , ไม่แน่นอน ส่วนคำว่า ยากาแรต เป็นกลุ่มคำสร้อยที่เสริมเข้าไปโดยไม่สื่อความหมาย มีเสียงสระสัมผัสกันคือ ยา และ กา

...เป็นรัฐบาลที่ควบคุมอำนาจรัฐ และอำนาจนิติบัญญัติได้อย่างเบ็ดเสร็จสะเด็ดน้ำ!!...

(“อย่าหวังเรื่องเล็ก” 13 ก.พ. 44)

คำว่า เบ็ดเสร็จ เป็นคำหลักหมายถึง สำเร็จได้อย่างเรียบร้อย ส่วนคำว่า สะเด็ดน้ำ เป็นกลุ่มคำสร้อยที่เสริมเข้าไปโดยไม่สื่อความหมาย มีเสียงสระสัมผัสกันคือ เสร็จ และ สะเด็ด

จากการวิเคราะห์การใช้คำสร้อยมีลักษณะการนำคำหรือกลุ่มคำที่ไม่สื่อความหมายมาเสริมต่อท้ายคำหลักเน้นในเรื่องเสียงสัมผัสเพื่อความคล้องจอง ทำให้ภาษาสะดุดใจ ไพเราะ และเต็มความมากกว่าการขยายความหมายของคำ ซึ่งความหมายที่ต้องการสื่อจะอยู่ที่คำหลักเท่านั้น

3.1.3 คำสแลง

คำสแลงเป็นคำที่ใช้และเข้าใจกันในหมู่คนเฉพาะกลุ่ม เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีช่วงระยะเวลาในการใช้แล้วก็เลิกใช้ไป แต่มีบางคำที่ยังคงใช้กันอยู่ ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับว่าถูกต้องตามหลักภาษา อาจเกิดขึ้นมาจากความคะนองของผู้ใช้ภาษา บางคำเป็นคำที่ไม่สุภาพ การใช้คำสแลงในงานเขียนก็เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านตามยุคสมัย และเพื่อสร้างความ

เพลิดเพลินสนุกสนาน สุชาดา เทวะผลิน (2531:12) ได้แยกชนิดของคำสแลงไว้ 2 ประเภทคือ คำสแลงแท้ หมายถึง คำซึ่งให้ความหมายที่มีสีสัน มีพลังภาษาได้ด้วยรูปคำเองไม่ว่าจะปรากฏในบริบทใดหรือแม้จะปรากฏแต่ลำพังก็สื่อความหมายเชิงสแลงได้เช่น เจ๋งกระเป๋ง ป๊ะตุ้มเท่ง และคำสแลงไม่แท้ หมายถึง คำที่เป็นสแลงเพราะการใช้ในบริบทตามเจตนาของผู้ใช้เท่านั้นและเกิดความหมายเชิงสแลงได้เพราะปฏิสัมพันธ์กับบริบทเช่น ตื่น หน่อ เหนียว เป็นต้น และที่มาของคำสแลงแท้มี 6 ประเภทคือ คำเปลี่ยนเสียงหรืออักษรวิธี , คำพวน , คำยืม , คำกำหนดให้มีเสียงเลียนเสียงธรรมชาติ , คำกำหนดให้สื่อความหมายด้วยเสียง และคำประสมขึ้นใหม่

จากการศึกษาการใช้คำสแลงในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์พบว่าผู้เขียนมีวิธีการใช้คำสแลงดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

3.1.3.1 คำสแลงที่เปลี่ยนอักษรวิธี เป็นการเปลี่ยนอักษรวิธีการเขียนจากรูปเดิมเพื่อให้พิเศษมากขึ้น แตกต่างไปจากเดิม และเมื่อเปลี่ยนไปแล้วรูปคำใหม่ที่ปรากฏจะให้ความหมายเชิงสแลง ดังตัวอย่าง

...เราเสียเวลาผันเฟื่องเรื่องสมบัติเข้ามาเจ็ดวันเต็มๆก็ได้บาดแผลหน้าแตก หน้าแหกเป็นริ้วปลาแห้งไปตามๆกัน วันนี้ขอเชิญท่านกลับสู่โลกแห่งความจริงอันสยิมกี้ยของประเทศไทย...

(“เอาเลย” 20 เม.ย. 44)

สยิมกี้ย ในบริบทหมายถึง ความน่ากลัวมาก , ความสะพรึงกลัว นำรูปตัวสะกดรวมกับตัวการ์นต์เขียนซ้ำลงไปอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นคำสแลงที่ไม่มีการเขียนตามอักษรวิธีของไทย

...แต่ล่าสุด “แม่ลูกจันทร์” ได้ขำดีว่า “ปลอดภัยประสพ” ยังปึกก เต็งไม่หลุด ย้ายไม่ได้...

(“มารคหอย” 13 ส.ค. 44)

ปึกก ในบริบทหมายถึง มั่นคง แน่นหนา แข็งแรง และไม่สั่นคลอนแม้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น นำรูปตัวสะกดรวมกับตัวการ์นต์เขียนซ้ำลงไปอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นคำสแลงที่ไม่มีการเขียนตามอักษรวิธีของไทย

...แต่ “ทักษิณ” ก็ไม่ควร ตื่นเต้ลล์ กับเสียงวิจารณ์ของสื่อต่างชาติเกินควร...

(“พูดน้อยก็จะดี” 9 พ.ค. 44)

ตื่นเต้ลล์ ในบริบทหมายถึง แสดงอาการตื่นกลัว หรือตื่นตระหนกตกใจมากเกินไป เปลี่ยนแปลงรูปการเขียนจากคำว่า ตื่นเต้น เป็น ตื่นเต้ลล์ และนำรูปตัวสะกดรวมกับตัวการ์นต์เขียนซ้ำลงไปอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นคำสแลงที่ไม่มีการเขียนตามอักษรวิธีของไทย

...เมืองไทยท่ามันจะเอาดียากชะแรวว์ท่านผู้เจริญ เพราะได้ลองมาทุกระบบก็ยังละเหมือนเดิม ระบบเลือกตั้งท่านก็ว่าไม่แฟร์ ระบบสรรหาท่านก็ว่าไม่ยุติธรรม ระบบเลือกตั้งทั้งทางอ้อมทางตรงก็ยังไม่เวิร์กอยู่ดีก็ไม่รู้จะไปสรรหาระบบไหนที่มันจะถูกสเปกกับนิสัยคนไทย?...

(“ผัดผาผิตตัว” 4 ก.ค. 44)

แรวว์ ในบริบทหมายถึง ลักษณะอาการที่เสร็จสิ้นหรือสิ้นสุดลงอย่างไม่สมบูรณ์นัก ซึ่งมีน้ำเสียงในเชิงเยาะหยันร่วมอยู่ด้วย เปลี่ยนแปลงรูปการเขียนจากคำว่า แล้ว เป็น แรวว์ และนำรูปตัวสะกดรวมกับตัวการันต์เขียนซ้ำลงไปอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นคำสแลงที่ไม่มีการเขียนตามอักขรวิธีของไทย

...แต่โดยมารยาทก่อนจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงโพ “บ๊วกจ๊ว” น่าจะเรียกน้องๆผู้บัญชาการ เหล่าทัพมาปรึกษาหารือกันซักนิดและทุกอย่างก็จะเรียบร้อย...

(“มองไม่ทะลุ” 14 ส.ค. 44)

เรียบร้อย ในบริบทหมายถึง สำเร็จลงได้ แก้ไขได้อย่างจริงจังแต่ไม่เรียบร้อยตามปกติ เปลี่ยนแปลงรูปการเขียนจากคำว่า ร้อย เป็น ร้อยย และนำรูปตัวสะกดรวมกับตัวการันต์เขียนซ้ำลงไปอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นคำสแลงที่ไม่มีการเขียนตามอักขรวิธีของไทย

... “แม่ลูกจันทร์” ขอกระซุน ดร.ทักษิณหยิบปัญหาพันธุ์ข้าวหอมมะลิซึ่งอเมริกาขโมยจากไทยไป ดัดแปลงแถมเตรียมม้วนนี้มขจตทะเลเบียนสิทธิบัตรเป็นของตัวเองมาเป็นหัวข้อเจรจา เพราะเป็นเรื่องสำคัญและควรให้ได้ข้อยุติชัดเจนไม่งั้นคนไทยทั้งประเทศจะไม่สบายเจยย นั่นเป็นธุระส่วนตัวที่ “บุช” กับ “ทักษิณ” จะคุยกันสองคน...

(“ตัวแสบตัวเดียว” 15 ต.ค. 44)

ไม่สบายเจยย ในบริบทหมายถึง เกิดความรู้สึกไม่สบายใจอย่างมาก เป็นห่วงเป็นกังวล ซึ่งมีน้ำเสียงในเชิงล้อเลียนภาษาถิ่นใต้ร่วมอยู่ด้วย เปลี่ยนแปลงรูปการเขียนจากคำว่า ใจ เป็น เจยย และนำรูปตัวสะกดรวมกับตัวการันต์เขียนซ้ำลงไปอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นคำสแลงที่ไม่มีการเขียนตามอักขรวิธีของไทย

นอกจากลักษณะดังกล่าวแล้วยังมีคำสแลงที่เปลี่ยนอักขรวิธีการเขียนโดยการเขียนสระซ้ำกันหลายตัวดังตัวอย่าง

...เพราะสังคมข้องใจว่า ทำไม ป.ป.ช. ถึงตัดสินคดีทุจริตยาซ้ำาาา...เหลือเกิน?...

(“กดดัน” 26 ก.ค. 44)

...ตำแหน่งรัฐมนตรีคนอื่นยังพลิกได้แต่งตั้งได้ แม้แต่ในพรรคไทยรักไทยเองซึ่งมีรัฐมนตรีรองกันมาก
ถึง 27 แก้อี้ ลูกพรรคเขี้ยวลากยาวก็ยั้งตั้งต้นลือบบีจะขอเป็นรัฐมนตรีจนต่อมลูกหมากคราก..
(“คุณเจ้สู้สู้” 5 ก.พ. 44)

ลือบบี   ในภาษาอังกฤษหมายถึง   ห้องโถงที่มีขนาดใหญ่อยู่ภายในโรงแรม
ลือบบี   ในที่นี้หมายถึง   รวมกลุ่มตกลงกันอย่างไม่เปิดเผยเพื่อหวัง
ผลประโยชน์

...พล.ต.มัญญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภาออกมาโซ้ยทันทีว่า “นายเสนาะ” อย่าเอาการเมืองมา
แทรกแซงวุฒิสภา...
(“ยุ่งทุกที” 29 ส.ค. 44)

โซ้ย   ในภาษาจีนแต่จิวหมายถึง   กินอย่างมูมมาม , กินอย่างไม่เรียบร้อย
โซ้ย   ในที่นี้หมายถึง   พูดต่อว่า

...แต่ที่หน้าเต้าก็คือมีการลือบบีในกลุ่มวุฒิสมาชิกให้เลือกตามโมที่เตี้ยมกันไว้...
(“นั่นแหละของแท้” 6 ต.ค. 44)

เตี้ยม   อาจมาจากคำว่า โรงเตี้ยม ในภาษาจีนกลาง หมายถึง   โรงแรม , ที่พัก
ค้างคืนเพียงชั่วคราว
เตี้ยม   ในที่นี้หมายถึง   สิ่งที่ตกลงกันไว้

3.1.3.4 คำสแลงที่เลียนเสียงธรรมชาติ เป็นคำสแลงที่เลียนเสียงธรรมชาติเช่น
เสียงเครื่องดนตรี หรือเสียงร้องของสัตว์ ดังตัวอย่าง

...แต่เดชะบุญ คุณพระช่วย ระเบิดมันตัน “บีม” ซะก่อนไม้งั้นละก้อปะตุ้มเท่ง...
(“มีดแปดด้าน” 7 มี.ค.44)

ปะตุ้มเท่ง เป็นการเลียนเสียงการตีกลองที่มีเสียงดัง เท่งปะ ในบริบทนี้หมายถึง
เรียบร้อย , สำเร็จตามความคาดหมาย

...นี่ไม่ใช่เงินจ๊อบจ๊อย แต่เป็นหนึ่งในสี่ของงบประมาณแผ่นดินที่พม่าใช้แต่ละปี...
(“ยังงี้ก็ไม่รบ” 23 มี.ค. 44)

จับจ๊อย เป็นการเลียนเสียงนกกระจับหรือนกเล็ก ๆ ร้อง ในบริบทนี้หมายถึง เล็กน้อย , นิดหน่อย

3.1.3.5 คำสแลงที่สร้างขึ้นเอง เป็นคำสแลงที่ผู้เขียนสร้างขึ้นเองเพื่อสื่อความหมายที่มีนัยพิเศษเมื่อนำมาใช้ในบทความ ดังตัวอย่าง

... “แม่ลูกจันทร์” ขอกระชุน “ทักษิณ” ให้เดินหน้าปลุกกระแสดาตินิยมอย่างจริงจัง ตัว “ทักษิณ” เองก็ต้องแสดงตัวเองให้ดู ไม่ใช่ปากบอกว่านิยมของไทยแต่ใช้ของนอกตะบันยัน...

(“คนไทยรีเปล่า” 28 เม.ย. 44)

กระชุน   หมายถึง   กระตุ้น

...ส่วนการที่ “อดีตร” ออกมาแห่รังแต่นต่อต้าน นายปรีชา ชวลิตธำรงที่ยื่นใบสมัครจะเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ก็เป็นสิทธิของ “อดีตร” เดินหน้าลุยต่อไป...

(“ช้า ๆ เร็ว ๆ” 14 พ.ค. 44)

ลุย   หมายถึง   ดำเนินการต่อไปเรื่อยๆ

...ดร. วิษณุ อ่างว่าการที่ให้รัฐมนตรีติดเข็มแสดงตัวเพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่า อ้อ...คนไม่ใช่คนธรรมดา...แต่ (มีบุญบารมี) เป็นถึง “รัฐมนตรี” เหตุผลอีกข้อคือ เวลารัฐมนตรีไทยเดินทางไปต่างประเทศก็ดูไม่ออกว่าคนไหนเป็นรัฐมนตรี? คนไหนเป็นลูกกระเป๋เดินตาม?...

(“ห้วงผูกคอ” 8 มิ.ย. 44)

ลูกกระเป๋   หมายถึง   ผู้ติดตามรับใช้ผู้มีตำแหน่ง เกียรติยศ หรือเป็นลูกน้องบริการความสะดวกสบาย

...ข้อสำคัญ เมื่อมีตำแหน่ง “ผู้ช่วยรัฐมนตรี” เพิ่มขึ้นมาก็ต้องจ่ายเงินเดือน จ่ายเบี้ยเลี้ยง เงินประจำตำแหน่ง รถตำแหน่ง และสิทธิพิเศษ ฯลฯ ให้สมเกียรติยศ รวมทั้งต้องมีเลขาฯ ลิ่วล้อลูกกระต๊วให้ครบเซต...

(“ใครใหญ่ใครเล็ก” 18 มิ.ย. 44)

ลูกกระต๊ว   หมายถึง   ผู้ติดตามรับใช้ หรือเป็นบริวารคอยห้อมล้อมผู้มีอำนาจ

...การส่งออกปีนี้ติดลบ 2 เปอร์เซ็นต์ ปีหน้าจะบวก 3.9 เปอร์เซ็นต์ และจะขยายเป็น 4.7 เปอร์เซ็นต์เท่ากันอีก 4 ปี “แม่ลูกจันทร์” ตัดแปะข้างฝาไว้แล้วเพื่อจะพิสูจน์น้ำอ้วรัฐบาลว่าจะทำได้จริง??หรือแค่ราคาคุย??...

(“ยัดได้ก็หดได้” 19 ก.ค. 44)

น้ำอ้ว หมายถึง ความสามารถในการทำงาน

...และภายในไม่กี่ปีเงินกองทุนหมู่บ้านละล้นก็จะละลายเหี้ยนเต้ตามธรรมเนียม...

(“ไม่ใช่ของฟรี” 8 พ.ค. 44)

ละลายเหี้ยนเต้ หมายถึง หมดเกลี้ยง , หมดตัว , สูญสิ้น

...ยิ่ง “ทักษิณ” ประกาศจะใช้ดาวเทียมสำรวจจุดซ่อนทองก็ยิ่งเพิ่มความเสียวชานสะดือแด...

(“ยุคตื่นทอง” 16 เม.ย. 44)

เสียวชานสะดือแด หมายถึง อาการที่ทำให้รู้สึกหวาดเสียวสุดขีดตั้งแต่หัวไปจนถึงสะดือ

...ใครที่ทำงานเชื่องช้า “เข้าขามเย็นขาม” ใครไม่พร้อม,ใครที่ไม่ฟิต,ใครที่เป็นใช้สาระบิตทำงานหนักไม่ได้ ฯลฯ รัฐบาลก็จำเป็นต้องโละทิ้ง...

(“อย่าย้าย” 23 ก.ค. 44)

ใช้สาระบิต หมายถึง นิสัย หรือพฤติกรรมของคนที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน อาจมีความหมายโดยนัยเปรียบเทียบอาการบิตซีเก็จ หรือบิตตะกุดซึ่งเป็นอาการที่บิตไปบิตมา ไม่ยอมทำอะไรหรือไม่ยอมทำตามคำสั่ง

...การเก็บตัวเข้าค่ายเวิร์กช็อปคณะรัฐมนตรีที่เชียงใหม่สามวันสามคืนก็รู้สึกจะครึกครื้นขึ้นสะดือกันถ้วนหน้า โดยเฉพาะการนำชมโครงการ “หนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล” และการจัด “กาดมั่ว” ตลาดนัดขายสินค้าพื้นบ้าน...

(“ม่วนมากจ” 17 ก.ค. 44)

ครึกครื้นขึ้นสะดือ หมายถึง กริยาท่าทางสนุกสนาน รื่นเริง , ฟุ้งพ้อใจ อาจมีความหมายโดยนัยเปรียบเทียบความรื่นเริงสนุกสนานของคณะรัฐมนตรีในการไปท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มากกว่าการไปประชุมเข้าค่ายเวิร์กช็อป

กิน ในความหมายเชิงสแลงหมายถึง ความสามารถหรือสติปัญญาในการแก้ไขปัญหา

...นี่ยอมแสดงว่า “ดร.ทักษิณ” มั่นใจเกิน 90 เปอร์เซ็นต์ว่าจะทำได้อย่างที่คุย เพราะพูดออกมาแล้ว
ถ้าแห้ว “ทักษิณ” ก็เสียคน...

(“ยิ่งโตยิ่งเล็ก” 5 มิ.ย. 44)

แห้ว ในความหมายปกติหมายถึง ชื่อไม้ล้มลุกมีหัวหลายชนิด ขึ้นตามที่ชื้นแฉะ หัวกิน
ได้

แห้ว ในความหมายเชิงสแลงหมายถึง ไม่ประสบผลสำเร็จ , พลาดโอกาส

เพิ่งเขียนทำนายไปว่าเก้าอี้เลขาธิการพรรคไทยรักไทยคนใหม่คงจะไม่พ้นกันสองกลีบของ “เสนาะ
เทียนทอง” เป็นแน่แท้ ถึงแม้ว่า “ผู้เฒ่าเหาะ” จะออกมาปฏิเสธว่าไม่ต้องการตำแหน่งนี้ แต่ เสื่อ
สิงห์ กระติง แรด ก็รู้ว่า “ป่าเหาะ” แกปฏิเสธตามลีลาเท่านั้น...

(“ถอยได้ก็ดีแล้ว” 24 ต.ค. 44)

เสื่อ สิงห์ กระติง แรด ในความหมายปกติหมายถึง สัตว์ป่าที่ดุร้าย และมีกำลังมาก
ไม่ใช่พวกที่เชื่อง เป็นความหมายที่เปลี่ยนจากคำเดิม 4 คำคือ เสื่อ หมายถึง สัตว์ป่าสี่เท้า
รูปร่างคล้ายแมว ดุร้าย สิงห์ หมายถึง สัตว์ป่าในนิยาย ดุร้ายและมีกำลังมาก กระติง หมายถึง
วัวป่าชนิดหนึ่ง ตัวสีดำหรือสีน้ำตาล แรด หมายถึง สัตว์ป่าขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง มีเนื้อที่สันจมูก

เสื่อ สิงห์ กระติง แรด ในความหมายเชิงสแลงหมายถึง ผู้มีความรู้ มีประสบการณ์ และมี
มีเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราว

3.1.3.7 คำสแลงที่กำหนดความหมายด้วยเสียง สุชาดา เทวะผลิน (2531:42)

กล่าวว่า เป็นลักษณะของคำที่สื่อความหมายเชิงสแลงออกมาโดยใช้เสียง เมื่อผู้เขียนใช้คำใน
ลักษณะนี้ผู้อ่านก็จะสามารถเข้าใจความหมายได้อย่างทันที หรือในบางครั้งก็อาจใช้บริบท
แวดล้อมในการทำความเข้าใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

...เมื่อพี่จิว “อ๊ับ” ไปแล้ว 1 เก้าอี้ ก็จะเหลืออีกเพียง 3 เก้าอี้ให้ลูกพรรคสะเดิบกัน...

(“สวัสดิ์ความดัน” 27 ม.ค. 44)

อ๊ับ	หมายความว่า	ได้รับ
สะเดิบ	หมายความว่า	ครอบครอง , แบ่ง

...และยังมี ส.ว.อีก 47 คนหลบชะแว้ปไม่เข้าประชุม...ส.ว.ประเภทนี้อยู่ไปก็แข็งกระโป้เต้...

(“งดออกเสียง” 12 มี.ค. 44)

ชะแว้ป   หมายความว่า   หลบหลีก , หลีกหนี
กระโป้เต้   หมายความว่า   แย้ , ไร่ประโยชน์

...เพราะถ้าเอเชียวรวมกันเป็น “หนึ่ง” ได้ เอเชียวก็จะใหญ่ปะละฮีม...

(“นกให้ลาภ” 28 มี.ค. 44)

ปะละฮีม   หมายความว่า   ยิ่งใหญ่ , ใหญ่มาก

...ด้วยการชี้ว่าผลงานรัฐบาลทักษิณครึ่งปีแรกล้มเหลวไม่เจ็งกระเป็งอย่างที่หาเสียงไว้...

(“ออกอาวุธ” 31 ส.ค. 44)

เจ็งกระเป็ง   หมายความว่า   เหมาะสม , ยอดเยี่ยม

...ส่วนกระทรวงเก่าที่เราคุ้นเคยกันอยู่แล้วก็เปลี่ยนชื่อใหม่ให้ “เม้ง” ขึ้นกว่าเดิม...

(“เปลี่ยนแปลง” 2 ต.ค. 44)

เม้ง   หมายความว่า   น่าสนใจขึ้น , เหมาะสมขึ้นกว่าเดิม

...ถึงแม้ นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์ อัยการสูงสุดคนใหม่จะเข้าไปต่อรองด้วยตนเอง แต่ก็เจรจาไม่สำเร็จเพราะ “ทักษิณ” ไม่ยอมโอเค เล่นเอา “อัยการ” แข็งมะก่องต้องไปตามๆกัน...

(“เก่าไปใหม่มา” 5 พ.ย. 44)

มะก่องต้อง   หมายความว่า   ความรู้สึกเบื่อ หรือมีนง

จากการวิเคราะห์การใช้คำสแลงจะเห็นได้ว่าผู้เขียนมีวิธีการใช้คำสแลงหลายลักษณะ ได้แก่ คำสแลงที่เปลี่ยนอักษรวิธีการเขียนเช่น สยิมกี๋ย๋ ปีกัก ไม่สบายเจย๋ , คำสแลงที่ยืมโครงสร้างภาษาอังกฤษเช่น ยากส์ มันส์ อ้อซ้าส์ , คำสแลงที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษและภาษาจีนเช่น เช็กบิลล์ ลีอบบี้ โชัย เตียม , คำสแลงที่เลียนเสียงธรรมชาติเช่น ป๊ะตุ้มเท่ง จีบจ้อย , คำสแลงที่สร้างขึ้นเองซึ่งสื่อความหมายโดยนัยเช่น กระชุน ลุยถั่ว น้ำอื้อ ละลาย เห็นเต้ วุ่นวายชายปลาช่อน , คำสแลงที่นำมาใช้ในบริบทเพื่อให้ความหมายเชิงสแลงเช่น กั้นแห้ว และคำสแลงที่กำหนดความหมายด้วยเสียงเช่น สะเดี๊ป เจ็งกระเป็ง เม้ง เป็นต้น ในการใช้คำสแลงของผู้เขียนจะเน้นเพื่อสื่อความหมายในเชิงสแลงทั้งในความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย

3.1.4 กลุ่มคำกริยา

การใช้คำกริยาของแม่ลูกจันทร์จะใช้กลุ่มคำกริยาที่นำมาจากวงการต่างๆ และเมื่อนำมาใช้ในบริบทแล้วจะทำให้เกิดความหมายใหม่แตกต่างไปจากเดิม หรืออาจจะมีความหมายเดิมอยู่บ้าง ซึ่งมักเน้นกลุ่มคำกริยาที่แสดงอาการเคลื่อนไหวเน้นการกระทำและการแสดงออกที่รุนแรง เห็นภาพได้อย่างชัดเจน ดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

3.1.4.1 กลุ่มคำกริยาจากวงการกีฬา มีดังนี้

(1) กีฬามวย เป็นกีฬาที่บุคคลสองฝ่ายต้องใช้ร่างกายปะทะกันเพื่อให้คู่ต่อสู้บาดเจ็บหรือพ่ายแพ้ และต้องอาศัยชั้นเชิงในการต่อสู้ประกอบด้วย ดังตัวอย่าง

...ยกเว้น...ถ้าศาลรัฐธรรมนูญเตะฝ่าหมากว่า “ทักษิณ” ผิด??การเมืองกำลังสนุกก็วงแตก...

(“สนุกหลายแบบ” 16 ม.ค. 44)

เตะฝ่าหมาก ในกีฬามวยหมายถึง เตะเข้าระหว่างขาซึ่งเป็นจุดที่สำคัญ ในบริบทหมายความว่า ตัดสินชี้ขาดอย่างเด็ดขาด

ไม่สูงยอมโดนลมแรง อำนาจมากยอมถูกทำหาย ฉันทิกันเพล ...กทต.ใหญ่ 5คนจึงต้องโดนจ้องจ้องล้างจ้องผลาญไม่เว้นแต่ละวัน ล่าสุดวุฒิสภาก็กำลังจ้องจะเตะตัดขา กทต.!! เหตุผลก็เพราะวุฒิสภาไม่พอใจที่ กทต.มีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการจัดการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ...

(“กลับมาเถอะ” 26 เม.ย. 44)

เตะตัดขา ในกีฬามวยหมายถึง เตะเข้าที่ขาเพื่อให้ขาหมดแรงยืนไม่ได้ ในบริบทหมายความว่า กีดขวางการทำงาน , มีแผนขัดขวางไม่ให้ทำงานสะดวก

...วันนี้วันดีเป็นศรีวัน เอาแป้งมันผัดหน้ามหาระรวย อา...วันนี้ “ทักษิณ” กับ “ชวน” จะเผชิญหน้ากันครั้งแรกบนเวทีสภาฯ ในศึกแถลงนโยบายรัฐบาล ซึ่งเป็นการชกไฟต์บังคับตามกติการัฐธรรมนูญ...

(“เชียร์เต็มรู” 26 ก.พ. 44)

ชกไฟต์บังคับ ในกีฬามวยหมายถึง การต่อสู้ที่ได้กำหนดขึ้นตามกติกา ในบริบทหมายความว่า ช่วงเวลาเปิดอภิปรายของฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้านตามมติของรัฐธรรมนูญ

...สำหรับพี่จิวหวานเจ็บเก็บแ้วไว้เรื่องอื่นดีกว่านะท่านมวยตกรุ่นไปแล้วสงขึ้นชกบ่อยๆเดี่ยวเมาหมัดแยะ...

(“นกให้ลาภ” 28 มี.ค. 44)

ตกรุ่น ในกึ่งพามวยหมายถึง ไม่ได้อยู่ในรุ่นชกเดียวกันหรือรุ่นที่ตกลงไว้ ในบริบท
หมายความว่า นักการเมืองที่ไม่ทันสมัย ไม่ทันยุคกับสถานการณ์ทางการเมือง

ขึ้นชก ในกึ่งพามวยหมายถึง ขึ้นไปต่อสูบนเวที ในบริบทอาจตีความได้ว่า เป็น
ตัวแทนในการอภิปรายผลงานของทางรัฐบาล

เมาหมัด ในกึ่งพามวยหมายถึง อากาศมีหรือเซเมื่อโดนคู่ต่อสู้ชกอย่างรุนแรง ใน
บริบทหมายความว่า ทำงานเชิงซ้ำเหมือนคนที่ขาดสติ ขาดการควบคุมตนเอง

...เพราะถ้า “ทักษิณ” ถูกน็อกกลางเวที “บักจิว” ก็มีลุ้นมีเสียวจะเสียบเป็นนายกษแทน...

(“คั่นเคะเยอ” 27 เม.ย. 44)

ถูกน็อก ในกึ่งพามวยหมายถึง อากาศที่คู่ต่อสู้ชกชกลงไปนอนให้กรรมการนับ ใน
บริบทหมายความว่า ถูกตัดสินว่าทำผิด , ถูกดำเนินคดี

...น่าสังเกตว่าคราวนี้ฝ่ายรัฐบาลไม่รอตั้งรับเหมือนเคย แต่มีการออกอาวุธโจมตีจุดคี่มึงฝ่ายค้าน
เพื่อให้บ้านไม่หุบมากยิ่งขึ้นเป็นทวีคูณ ล่าสุดพี่ชวน หลีกภัยหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ต้องยอมลด
น้ำหนักลงมาซัดกับ “นายอดิศร เพียงเกษ” เด็กรุ่นหลังจากพรรคไทยรักไทย...“อดิศร” อย่าริชก
ข้ามรุ่นกับ “พี่ชวน” ท่านเลยเก็บ “พี่ชวน” ขึ้นหิ้งเอาไว้เผื่อขาดเผื่อเหลือชกคน!!...

(“ซำๆเร็วๆ” 14 พ.ค. 44)

ไม่รอตั้งรับ ในกึ่งพามวยหมายถึง ไม่รอโอกาสที่จะให้คู่ต่อสู้โจมตี ในบริบท
หมายความว่า ไม่รอโอกาสหรือสถานการณ์ทางการเมือง

ชกข้ามรุ่น ในกึ่งพามวยหมายถึง ต่อสู้ในการชกที่มีรุ่นหรือระดับที่ไม่ทัดเทียมกัน
ในบริบทหมายความว่า กล่าวหาญสู้กับบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการเมืองมากกว่า
ตนเอง

... “แมลงจันท์” ไม่แน่ใจว่า กกด.ชุดใหม่ที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ดีเท่า กกด.ชุดเดิม โดยเฉพาะนาย
ยุวรัตน์ กมลเวชช กกด.ฝ่ายจัดการเลือกตั้งซึ่งประกาศแขวนนวมเพราะเหนื่อยใจเต็มทน...

(“เสียดาย” 11 มิ.ย. 44)

ประกาศแขวนนวม ในกึ่งพามวยหมายถึง ยุติการเป็นนักมวย ในบริบทหมายความว่า
ยกเลิกการทำงานหรือทำหน้าที่ที่รับผิดชอบทางการเมืองโดยเด็ดขาด

...มวยคู่นี้ใครแพ้ใครชนะ “แม่ลูกจันทร์” ไม่ว่าจะ อย่าเสมอก็แล้วกัน เพราะเดิมพันติดปลายนม สำหรับมวยคู่นี้ไม่ใช่ธรรมดา แต่เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานเขื่อนเขาแหลม กาญจนบุรีที่ว่า สามพันแปดร้อยไร่...

(“ต้องยึดคืน” 4 ส.ค. 44)

ติดปลายนม ในกีฬามวยหมายถึง ของรางวัลหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับ หลังจากการชกมวยชนะ ในบริบทหมายความว่า การได้รับผลประโยชน์แถมจากปรกติแต่เป็น ผลประโยชน์ที่ไม่มากนัก

...ถ้าผลออกมาแล้ว “ระบบซีอีโอจังหวัด” สู้การบริหารระบบดั้งเดิมไม่ได้ “ทักษิณ” ก็ยินดีที่จะโยน ผ้ายกเล็ก...

(“คิดมากล้งมาก” 9 ส.ค. 44)

โยนผ้ายกเล็ก ในกีฬามวยหมายถึง โยนผ้าขึ้นไปบนเวทีมวยเพื่อยอมแพ้เมื่อนักมวยต่อสู้ไม่ไหว ในบริบทหมายความว่า ยอมแพ้ , ไม่ดำเนินการต่อไป

(2) กีฬาฟุตบอล เป็นกีฬาที่ใช้ผู้เล่นสองฝ่ายในการแข่งขันฝ่ายละ 11 คน ตามกติกาใช้เท้าเตะลูกฟุตบอล ดังตัวอย่าง

...จะนั่นงานนี้ต้องถือว่า “ลูกเข้าตีน” พรรคไทยรักไทย ถ้า “อดีตร” ไม่ยิงประตู...ก็ต้องปลดเป็น ตัวสำรอง...

(“ลูกเข้าตีน” 12 พ.ค. 44)

ลูกเข้าตีน ในกีฬาฟุตบอลหมายถึง ลูกฟุตบอลมาอยู่ที่เท้าแล้วต้องเลี้ยงลูกหรือส่งต่อไป ในบริบทหมายความว่า โอกาสทางการเมืองที่มาถึงแล้ว

ไม่ยิงประตู ในกีฬาฟุตบอลหมายถึง ไม่ทำคะแนน ในบริบทหมายความว่า ไม่กระทำการที่สมควรทั้งๆที่มีโอกาส

ปลดเป็นตัวสำรอง ในกีฬาฟุตบอลหมายถึง นำออกจากการเป็นตัวจริงในการแข่งขัน ในบริบทหมายความว่า นำออกจากตำแหน่งที่สำคัญทางการเมือง

...รวมทั้งการเตะโด่ง นายเฉลิมชัย ปรีชาพันธ์ ผู้ว่าฯตรังซึ่งเป็นคนรู้จักของ “พี่ชวน หลีกภัย” ไปขึ้นหิ้งเป็นผู้ตรวจราชการ ก็ทำให้เห็นภาพชัดเจน....

(“ล้างบาง” 30 ส.ค. 44)

เตะโด่ง ในกีฬาฟุตบอลหมายถึง เตะลูกฟุตบอลให้ลอยสูงขึ้นอย่างมากเพื่อให้พ้นจากที่เดิม ในบริบทหมายความว่า ให้ย้ายจากตำแหน่งและหน้าที่เดิมอย่างรวดเร็ว

...แต่เมื่อทบทวนความจำโครงการนี้เริ่มเขี่ยลูก เมื่อปี 2536 สมัย "พีชวัน หลีกภัย" เป็น นายกรัฐมนตรี...

(“เต็มคราบ” 3 ธ.ค. 44)

เขี่ยลูก ในกีฬาฟุตบอลหมายถึง เตะลูกฟุตบอล ในบริบทหมายความว่า ดำเนินการทำงาน

จากการนำกลุ่มคำกริยาที่มาจากวงการศึกษาคือ มวย และฟุตบอลมาใช้ในทางการเมือง อาจเป็นเพราะว่ากีฬาดังกล่าวเป็นที่นิยมของประชาชนคนไทย และรู้จักกติกาการเล่นเป็นอย่างดี เมื่อนำมาใช้ในทางการเมืองผู้อ่านย่อมเข้าใจความหมายได้ชัดเจน

3.1.4.2 กลุ่มคำกริยาจากเครื่องยนต์กลไก เป็นกลุ่มคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนของรถยนต์ และเครื่องจักรกลต่างๆ ดังตัวอย่าง

...ท่านจะอยู่ยาวหรืออยู่สั้น สุขภาพเป็นเรื่องสำคัญ ดูแลร่างกายของท่านให้ดี รับประทานให้พอเหมาะ พักผ่อนให้พอควร ตั้งศูนย์ล้อตัวเองให้สมดุล...

(“ยังไม่สร้างเมา” 2 ม.ค. 44)

ตั้งศูนย์ล้อ ในเรื่องเครื่องยนต์หมายถึง ตั้งศูนย์ถ่วงล้อให้ตรงเพื่อการขับขี่ ในบริบทหมายความว่า ดูแลตัวเองให้แข็งแรง และมีสติมั่นคง

...เพราะวันนี้พรรคชาติไทยของหลงจูฬบรรหาร ศิลปอาชา ใส่เกียร์ถอยหลังกลับที่ตั้งตามเดิม ที่จะออกนำมือบขานาประท้วงรัฐบาลพฤษนี้ (26 เม.ย.) ก็คงไม่มี...

(“ไม่เอาจริง” 25 เม.ย. 44)

ใส่เกียร์ถอยหลัง ในเรื่องเครื่องยนต์หมายถึง บังคับรถยนต์ด้วยเกียร์เพื่อให้ถอยหลัง ในบริบทหมายความว่า ถอยหลัง , ย้อนกลับไป

...วันเสาร์-อาทิตย์นี้จะมีการประชุมเวิร์กช็อปครั้งสำคัญที่พัทยา เพื่อระดมความเห็นในการวางแผนปฏิรูประบบราชการไทยแบบยกเครื่องใหม่ทั้งดุ้น...

(“ไปไม่ได้” 3 ส.ค. 44)

ยกเครื่องใหม่ ในเรื่องเครื่องยนต์หมายถึง เปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่ทั้งหมด ในบริบท
หมายความว่า ปรับปรุงใหม่ , เปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นกว่าเดิม

... “แม่ลูกจันทร์” ขอซูจีกระแฉเชียร์ให้ฝ่ายค้านใส่เกียร์ห้าเดินหน้าลุยต้องเล่นเรื่องใหญ่ๆอย่างนี้
มันถึงจะมีราคา ไม่ใช่เอาแต่ตอดไปตอดมาเหมือนปลาแขยงตามชายคลอง...

(“ไม่เห็นเป็นไง” 19 ธ.ค. 44)

ใส่เกียร์ห้า ในเรื่องเครื่องยนต์หมายถึง บังคับรถยนต์ด้วยเกียร์ลำดับห้าเพื่อให้รถยนต์
ขับเคลื่อนได้เร็วขึ้น ในบริบทหมายความว่า ดำเนินการอย่างเร่งด่วนที่สุดด้วยความมุ่งมั่น

3.1.4.3 กลุ่มคำกริยาจากการจรรยา เป็นกลุ่มคำกริยาที่เกี่ยวกับสัญญาณไฟ
จรรยา และการทำงานของตำรวจจรรยา ดังตัวอย่าง

...เมื่อวานขึ้นหยกๆก็เพิ่งตั้ง ดร.ทง เป็นประธานสภาพัฒนคนใหม่ เล่นเอาเบิ่งพรวดกันไปทั้งบาง
เพราะการที่เพื่อนชื่อนายกรัฐมนตรีมาคุมสภาพัฒน์มันดูไม่ค่อยงาม อาจจะถูกครหานินทาว่า “รับ
ไปสั่ง” มาจากรัฐบาล??...

(“มันเกินไป” 6 ก.ค. 44)

รับไปสั่ง ในการจรรยาหมายถึง รับไปแสดงการทำความผิดกฎจรรยาจากเจ้าหน้าที่
ตำรวจ ในบริบทหมายความว่า ทำตามคำสั่ง , ทำตามความต้องการ

...จะมีพลิกเล็กเล็กๆก็เห็นจะเป็นตำแหน่ง เสธ.ทหารคนใหม่ พล.อ.บุญรอด สมทัศน์ ถูกส่งข้าม
หัวจากกองทัพบกนาที่สุดท้าย เล่นเอา พล.อ.สุรพล ชินะจิตร รองเสธ.ทหาร ซึ่งจ่อหัวคิวอยู่แล้ว
ต้องติดไฟแดงด้วยความชอกช้ำ...

(“ดาวค้างฟ้า” 10 ส.ค. 44)

ติดไฟแดง ในการจรรยาหมายถึง หยุดรออยู่ที่สัญญาณไฟสีแดง ในบริบท
หมายความว่า ถูกยับยั้งให้อยู่ในตำแหน่งเดิมทั้งที่ควรจะได้รับเลื่อนตำแหน่ง

...ฉะนั้น...ก็ต้องใช้แผนเกลือจิ้มเกลือให้รัฐพิธีชะง่อนงานนี้ “ป่าเหาะ” ลูกพีใหญ่จะเปิดไฟเขียว
เรอะเปล่า...ก็น่าสงสัยอยู่??...

(“ตลกผิด” 6 ก.ย. 44)

เปิดไฟเขียว ในการจรรยาหมายถึง เปลี่ยนสัญญาณไฟจากสีแดงที่ให้หยุดรอเป็นสัญญาณไฟสีเขียวเพื่อให้ผ่านไปได้ ในบริบทหมายความว่า อนุมัติ , อนุญาต , ยินยอม , เปิดโอกาสให้ทำโดยสะดวก

3.1.4.4 กลุ่มคำกริยาในวงการแพทย์ เป็นกลุ่มคำที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การศัลยกรรมตกแต่งให้มีความสุขสบาย และให้ดีขึ้นกว่าเดิม ดังตัวอย่าง

...ถึงวันนี้รัฐบาลอเมริการ่วมกับประเทศในเครือช่ายจะตัดเส้นเลือด “บิน ลาดิน” ด้วยการสั่งยึดทรัพย์สิน ระงับการเคลื่อนไหวกองทุนที่สนับสนุนเพื่อบีบให้แห้งตาย...

(“กร่างเกินควร” 26 ก.ย. 44)

ตัดเส้นเลือด ในวงการแพทย์หมายถึง วิธีการรักษาโรคด้วยการตัดเส้นเลือด ในบริบทหมายความว่า ตัดความสัมพันธ์ , ไม่ให้ความช่วยเหลือ

...แต่โปรดฟังไว้หูกันหน่อย เพราะการผ่าตัดใหญ่จะทำได้ถ้าไม่วางยาสลบ “เสนาะ เทียนทอง” ชะก่อน...

(“แก๊ใหม่ก็เหมือนเดิม” 19 พ.ย. 44)

ผ่าตัดใหญ่ ในวงการแพทย์หมายถึง วิธีการรักษาโรคที่รุนแรงด้วยการใช้เครื่องมือทางการแพทย์ และใช้เวลาในการผ่าตัดเป็นเวลานาน ในบริบทหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงส่วนที่เป็นปัญหาสำคัญและเร่งด่วน

วางยาสลบ ในวงการแพทย์หมายถึง วิธีทำให้ผู้ป่วยหลับอย่างไม่มีสติเพื่อทำการรักษาโรค ในบริบทหมายความว่า วิธีจัดการทำให้บุคคลสงบหรือเงียบลง

...เรื่องเปิดบ่อนเสรีกำลังตั้งระเบิดเถิดเทิง แต่ถ้าดูให้ดีๆเรื่องนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นมาเองเพราะมีการเปิดประเด็นสร้างกระแสอย่างมีขั้นตอนเพื่อลากไปสู่เป้าหมาย...ทำคลอดบ่อนกาสิโนแห่งแรกในประเทศไทย!!...

(“เกลือจิ้มเกลือ” 25 ธ.ค. 44)

ทำคลอด ในวงการแพทย์หมายถึง ช่วยให้ทารกคลอดจากครรภ์มารดา ในบริบทหมายความว่า สร้าง , ดำเนินการ , ก่อตั้ง , ทำให้ดีขึ้น

... “แม่ลูกจันทร์” พันธะว่าการรวมพรรคความหวังใหม่กับไทยรักไทยให้เป็นทองแผ่นเดียว ยังห่างไกลความจริงคือได้อย่างดีก็แค่ “ผสมเทียม”...

(“ผสมเทียม” 26 ธ.ค.44)

ผสมเทียม ในวงการแพทย์หมายถึง ผสมพันธุ์ด้วยวิธีฉีดน้ำอสุจิเข้าอวัยวะสืบพันธุ์ของสตรีหรือสัตว์ตัวเมียโดยไม่ได้รับสัมพันธ์ทางเพศกัน ในบริบทหมายความว่า รวมกันแบบไม่สมบูรณ์ ,ไม่แท้จริง

3.1.3.5 กลุ่มคำกริยาจากวงการศึกษา คนไทยส่วนใหญ่ในประเทศไทยจะนับถือศาสนาพุทธ กิจวัตรและการประกอบกิจของพระสงฆ์จึงเป็นที่รู้จักของคนไทย ดังตัวอย่าง

... “แม่ลูกจันทร์” อยากขอขมาบาปให้ท่านทอ้งก่อนเปลี่ยนใจ พระท่านสอนว่าเล่นพนันมันเป็นเรื่องไม่ดี...

(“มีดีต้องโชว์” 25 ม.ค. 44)

ขอขมาบาป ในทางศาสนาหมายถึง ขอวิงวอน ในบริบทหมายความว่า ขอให้ทั้งสองฝ่ายเลิกแล้วต่อกันด้วยสันติวิธี

...ทำไมจะต้องเอาตำแหน่งรัฐมนตรีไปประเคนคนนอกมานั่งแทน??...

(“อย่าเกรงใจ” 16 ก.พ. 44)

ประเคน ในทางศาสนาหมายถึง ถวายของพระโดยวิธีการยกส่งให้ตามพิธีการที่กำหนดไว้ ในบริบทหมายความว่า นำไปเสนอ หรือมอบให้อย่างอ่อนน้อม

...ผลก็คือ ส.ส.ที่กำลังถูก กกต.เตรียม “เช็กบิลล์” อีก 20 กว่าคนก็จะได้อานิสงส์ไม่ต้องโดน “สอยย้อนหลัง” ให้เมื่อยตุ้ม...

(“ตุ้มๆตุ้มๆ” 20 มี.ค. 44)

ได้อานิสงส์ ในทางศาสนาหมายถึง ได้รับผลแห่งกุศลกรรม ในบริบทหมายความว่า ได้รับผลประโยชน์ , ได้รับผลทางอ้อม

...แถมพอเจอคำถามแทงใจดำ “ทักษิณ” จะออกอาการ “เป่” ไปเลย แรกๆก็หยิ่งจี้แหละพอแก่พรรษาอีกหน่อยเดี๋ยวก็ปลิวไปเอง...

(“พูดน้อยก็จะได้” 9 พ.ค. 44)

แก่พรรษา ในทางศาสนาหมายถึง การบวชเรียนมาเป็นเวลานาน ในบริบท
หมายความว่า มีความเจนจัดมาก , มีความชำชองมาก

...รัฐบาลพม่าต้องการให้แบ่งกำไร “ฟิฟตี้-ฟิฟตี้” อันนี้จะไปว่าพม่าเอาเปรียบก็ไม่ได้นะท่าน เพราะ
พม่าเคยโดนเรือประมงไทยแหกตา เวียนเทียน โบนัสจ๊อบปลาช้ำหลายเที่ยว...

(“ใต้ทั้งคู่” 7 ก.ย. 44)

เวียนเทียน ในทางศาสนาหมายถึง อากาศที่เดินถือดอกไม้รูปเทียนเดินประทักษิณ
สิ่งที่เคารพบูชา ในบริบทหมายความว่า นำกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง

...จุดยืนรัฐบาลไทยสนับสนุนปราบปรามโจรก่อการร้ายซึ่งเป็นภัยต่อส่วนรวม แต่รัฐบาลไทยจะไม่
จุ่มจ้านส่งกองกำลังทหารไปร่วมขบวนผ้าป่าสามัคคี!! เพราะคนไทยเป็นชาติใฝ่สันติ ไม่ชอบ
แก้ปัญหาด้วยวิธีรุนแรง...

(“ก็เลยอีมครีม” 12 ต.ค. 44)

ร่วมขบวนผ้าป่าสามัคคี ในทางศาสนาหมายถึง ร่วมทำกิจกรรมทำบุญโดยการ
ทอดผ้าป่า ในบริบทหมายความว่า ร่วมช่วยเหลือกัน

3.1.4.6 กลุ่มคำกริยาจากวงการเมือง กลุ่มคำกริยาจากวงการเมืองเป็นกลุ่ม
คำกริยาที่เกิดมาจากกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้ง การเปิดอภิปราย เป็นต้น ดัง
ตัวอย่าง

...ถ้าคราวนี้ “เสรีธรรม” ไม่ได้ร่วมรัฐบาล “ประจวบ-พินิจ” ก็ต้องเว้นวรรคไปอีก 4 ปีแข็งตายซัก
ฉะนั้นพรรคเสรีธรรมจึงต้องตื่นเสียบสุดชีวิต!!...

(“เตี้ยวกี่รู้” 11 ม.ค. 44)

เว้นวรรค ในบริบททางการเมืองหมายความว่า ไม่ได้ทำงานด้านการบริหาร หรือ
เป็นส่วนร่วมในรัฐบาล

...แถมการที่ฝ่ายค้านเปิดอภิปรายซักฟอกนายกรัฐมนตรีไม่ได้ เพราะมีเสียงไม่ถึง 2 ใน 5 ก็ทำให้
“ทักษิณ” มีความสุขกายสบายใจเป็นยิ่งนัก...

(“อย่าห่วงเรื่องเล็ก” 13 ก.พ. 44)

เปิดอภิปรายซักฟอก ในบริบททางการเมืองหมายความว่า เปิดโอกาสให้มีการซักถาม
เกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐมนตรี

...นั่นคือหลังจากสอย 10 ส.ว.เสร็จเรียบร้อยแล้ว กตต.ก็จะย้อนกลับมาสอย ส.ส.บ้าง...

(“หน้าม่อม่วง” 15 มี.ค. 44)

สอย ในบริบททางการเมืองหมายความว่า ทำให้พ้นจากตำแหน่งทางการเมือง

...ส่วนการที่ “นายก้านรงค์” ชักค้ำนสาดโคลน “นายประสิทธิ์ ดำรงชัย” จนเวอร์เกินควร อันนี้เป็นคนละประเด็น เพราะคู้่นี้ค้ำกินเกาเหลากันมานาน...ฉะนั้นใครจะปายซีใครย่อมไม่มีผลต่อการตัดสินใจของศาลรัฐธรรมนูญ...

(“ได้หน้า-ล้มหลัง” 29 พ.ค. 44)

ชักค้ำนสาดโคลน ในบริบททางการเมืองหมายความว่า รุมโจมตี หรือชักฟอกด้วยการต่อว่าในทางตรงกันข้ามกันอย่างรุนแรง

กินเกาเหลา ในบริบททางการเมืองหมายความว่า ไม่ถูกกัน

ปายซี ในบริบททางการเมืองหมายความว่า ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ,ใส่ร้าย

...อย่างการที่ “ดร.ประชัย” แต่งตั้ง นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช ผู้ว่าฯขอนแก่นย้ายข้ามหัวมาเป็นอธิบดีกรมโยธาธิการคนใหม่ ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ ไม่เคยเกิดขึ้น...

(“เกร็งแทบแย้” 27 ก.ค. 44)

ข้ามหัว ในบริบททางการเมืองหมายความว่า ย้ายไปรับตำแหน่งใหม่นอกสายงานปกติ

...แต่วันนี้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลง ดร.ทักษิณเกิดเปลี่ยนใจจะดัน “ประชัย” ขึ้นไปแขวน เป็นรองหัวหน้าพรรคคลองเตยกาลกีนเจ...

(“นี่เง...ใช่เลย” 22 ต.ค. 44)

ขึ้นไปแขวน ในบริบททางการเมืองหมายความว่า ให้ทำงานในหน้าที่ที่ไม่น่าสนใจ ,ทำงานที่ไม่ได้สร้างผลงาน

...อนิจจา...ผ่านไปเพียงวันเดียว ส.ส. พรรครัฐบาลต่อมเบี้ยวแตก โดตร่มหนี่ประชุมหายหัวไปบานตะเกียง...

(“หัวใจมีตีน” 17 พ.ย. 44)

โดตร่มหนี่ ในบริบททางการเมืองหมายความว่า หลบหลีกหรือหลีกเลี่ยงในการเข้าประชุมสภาผู้แทนราษฎร

3.1.4.7 กลุ่มคำกริยาจากวงการแสดงและดนตรี การแสดงและดนตรีเป็นมหรสพที่สร้างความบันเทิง สนุกสนานให้กับประชาชน ในกิจกรรมการแสดงแต่ละชนิดมีคำกริยาที่แตกต่างกันไป และในแต่ละภาคก็มีการแสดงที่ไม่เหมือนกัน ดังตัวอย่าง

...ไม่ใช่แต่ขึ้นค่าไฟฟ้ามหาโหดอย่างเดียวก่อนรัฐบาลจะพอนเงี้ยวจากไป ยังได้กรุณาปล่อยทุ่นระเบิดเอาไว้อีกเป็นแพ...

(“ก่อนอำลา” 17 ก.พ. 44)

พอนเงี้ยว หมายถึง กริยาร่ำรำที่เป็นแสดงของทางภาคเหนือ ในบริบทหมายความว่า ลากจากไปอย่างมีแผนการทำลายไว้ล่วงหน้า

...เพราะสงครามย่อมสร้างความเสียหายทั้งไทยทั้งพม่า โดยเฉพาะชายแดนทั้งสองประเทศที่พี่น้องประชาชนอยู่อาศัยกันเป็นอันมากถ้า “เชิดจิ้ง” กันเมื่อไหร่ก็มีหวังตายกันบานแห้ว...

(“ค่อยยังชั่ว” 4 มิ.ย. 44)

เชิดจิ้ง หมายถึง ชื่อเพลงบรรเลงประกอบการแสดงโขนที่มีฉากสู้รบ ในบริบทหมายความว่า ลงมือทำสงคราม , ลงมือจับอาวุธต่อสู้กัน

...เขต 10 อุบลราชธานี นายวิทยา ชันทุปา พรรคราษฎรเชิงเข้าสู่สภาตัดหน้าคู่แข่งจากพรรคไทยรักไทยได้อย่างสบายแฮ...

(“ใกล้หมดไฟ” 21 ส.ค. 44)

เชิง หมายถึง กริยาร่ำรำเป็นหมู่คณะเป็นการแสดงของทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในบริบทหมายความว่า เข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง , เข้ามาทำงานทางการเมือง

...วันที่ 15 กุมภาพันธ์ ประกาศรายชื่อคณะรัฐมนตรี “ทักษิณ 1” ครบ 35 ตำแหน่ง!!แล้วเกมชิงอำนาจรัฐก็รูดม่านปิดฉาก...

(“ลุ่นแล้วลุ่นอีก” 26 ม.ค. 44)

รูดม่านปิดฉาก หมายถึง จบการแสดง ในบริบทหมายความว่า จบสิ้น , ดำเนินการจนถึงวาระสุดท้าย

...ต้องจับตาแต่ไม่ถึงกับต้องจับตายว่าโครงการโรงไฟฟ้าคู่แฝด “บ่อนอก-หินกรูด” จะลงเอยอย่างไร?? จะเดินหน้าลุยถั่วต่อไป? หรือจะเก็บฉากเลิกโครงการให้หมดเรื่องกันซะที...

(“พบกันครึ่งทาง” 7 พ.ย. 44)

เก็บฉาก หมายถึง เก็บอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับฉากที่ใช้แสดงโดยที่ไม่แสดงต่ออีกแล้ว
ในบริบทหมายความว่า ล้มเลิกการทำงานหรือทำโครงการโดยเด็ดขาด

หลังจากโหมโรงเรียกเสียงเชียร์มาสองเดือนเต็มๆ นโยบายจัดระเบียบสังคมของ ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รมว.มหาดไทยก็เริ่มเดินหน้าเต็มตัว...

(“กฎเหล็ก” 22 พ.ย. 44)

โหมโรง หมายถึง ประโคมดนตรีก่อนมหรสพลงโรง ในบริบทหมายความว่า
ขอเสียงสนับสนุน

...ประการแรก...น่าสงสัยว่ามีการจัดฉากทำสัญญาเปิดช่องเอาไว้ล่วงหน้า?...

(“แพ้ง่ายชนะยาก” 7 ธ.ค. 44)

จัดฉาก หมายถึง จัดเตรียมฉากเพื่อใช้กับการแสดง ในบริบทหมายความว่า
เตรียมการไว้ก่อนอย่างมีเงื่อนไข

ในการใช้กลุ่มคำกริยาของผู้เขียนสรุปได้ว่า ใช้กลุ่มคำกริยาจากวงการศึกษาเช่น มวย และฟุตบอล , ใช้กลุ่มคำกริยาจากเครื่องยนต์กลไก , ใช้กลุ่มคำกริยาจากการจราจร , ใช้กลุ่มคำกริยาในวงการแพทย์ , ใช้กลุ่มคำกริยาจากวงการศึกษา , ใช้กลุ่มคำกริยาจากวงการเมือง และใช้กลุ่มคำกริยาจากการแสดงและดนตรี การใช้กลุ่มคำกริยาดังกล่าวเพื่อแสดงให้เห็นการกระทำและเห็นภาพการแสดงออกอย่างชัดเจน ใช้คำที่สื่อความหมายและทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ง่ายโดยใช้คำซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน บางคำอาจมีนัยทางความหมายที่ทำให้ผู้อ่านคิดถึงที่มาของคำนั้นด้วย

3.1.5 คำภาษาปาก

คำภาษาปากเป็นคำพูดธรรมดาที่ใช้พูดหรือสนทนากันในหมู่คนทั่วไป ไม่เป็นแบบแผน หรือพิธีการ และไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องและความเหมาะสม ใช้เพื่อความสะดวกในการออกเสียงและการพูดที่เป็นกันเอง สามารถเข้าใจกันได้ชัดเจน ให้ความรู้สึกเป็นกันเองกับผู้อ่านในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวพบว่ามีการใช้คำภาษาปากดังต่อไปนี้

3.1.5.1 คำภาษาปากที่ใช้พูดเพื่อแสดงความคุ้นเคย หมายถึง คำพูดที่ใช้พูดเพื่อแสดงความคุ้นเคย สนิทสนม สามารถพูดให้กระชับหรือสั้นลงได้ด้วยการกร่อนเสียง การกลมกลืนเสียง หรือการตัดเสียง ดังตัวอย่าง

...ส่วนนายสมชัย ศรีสุทธิยากร เลขานุการมูลนิธิธิดาธรรมกลางซึ่งไปร่วมอภิปรายลากไส้ กกต.ก็กำลังคันเคะเยออยากเป็น กกต. กะเค้าด้วย...

(“ที่นี่มีเพื่อน” 7 มิ.ย. 44)

กะเค้า เป็นคำพูดที่สะตวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ้นเคยและเป็นกันเอง เกิดการกร่อนเสียงมาจากคำว่า กับเขา

...หมายฟามว่าถ้า กกต.สอยย้อนหลัง ส.ว.ไม่ได้ กกต.ก็จะสอยย้อนหลัง ส.ส.ไม่ได้ด้วย!! ...

(“ตุ้มๆต้อมๆ” 20 มี.ค.44)

หมายฟามว่า เป็นคำพูดที่สะตวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ้นเคยและเป็นกันเอง เกิดจากการกลมกลืนเสียงพยัญชนะต้น คว เป็น ฟ มาจากคำว่า หมายความว่า

...ลำพังจะจัด “คน” ให้เหมาะกับงาน จัดงบประมาณให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลแค่เนี้ยะก็เหนื่อยหัวใจอยู่แล้ว...แต่ “เหนาะ” ก็คือ “เหนาะ” แทนที่จะช่วยให้เบาแรง กลับจะหนักแรงยิ่งขึ้นซะด้วยซ้ำ?? ทำไม่ถึงเป็นยังงั้นก็เป็นเรื่องที่ต้องมาพูดกันวันนี้...

(“ขยันพอแล้ว” 23 ก.พ. 44)

แค่เนี้ยะ และ ยังงั้น เป็นคำพูดที่สะตวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ้นเคยและเป็นกันเอง เกิดจากการกลมกลืนเสียงมาจากคำว่า แค่นี้ และ อย่างนั้น

...นี่มันเป็นยังงั้นละท่านผู้ชม เรื่องทั้งเรื่องที่มันเกิดปัญหาขึ้นมาต้องโทษว่าเป็นความไม่พร้อมของรัฐบาล...

(“ไม่ใช่ของฟรี” 8 พ.ค. 44)

ยังงี้ เป็นคำพูดที่สะตวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ้นเคยและเป็นกันเอง เกิดจากการกลมกลืนเสียงมาจากคำว่า อย่างนี้

...สับปะรดไทยถูกนายทุนต่างชาติกดราคารับซื้อจนขาดทุนบานทะไร มันเป็นยังงี้ได้ยังไงวะเนี่ย...

(“เลิกฝันได้” 18 ก.ค. 44)

หยั่งงี้ ยั้งง และ เนี้ย เป็นคำพูดที่สะดวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ่นเคยเป็นกันเอง เกิดการกลมกลืนเสียงมาจากคำว่า อย่างนี้ อย่างไม่ และ นี้

...บางคนอาจุโสตำก็อตุส่าห้วงพล่านห้วงกระโดดค้ำถ่อ เรียกว่าใครมีช่องตรงไหนก็วิ่งกันน้ำบานว่า งั้นเหอะ...

(“วิ่งพล่าน” 16 ก.ค. 44)

งั้นเหอะ เป็นคำพูดที่สะดวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ่นเคยและเป็นกันเอง เกิดการกลมกลืนเสียงมาจากคำว่า อย่างนั้นเถอะ

...ถึงจะเป็นโครงการใหญ่และต้องใช้เงินมาก “แมลูกจันทร์” ก็หนีบหนีบเต็มที...

(“กระเป่าแห้ง” 19 มี.ค. 44)

หนีบหนีบ เป็นคำพูดที่สะดวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ่นเคยและเป็นกันเอง เกิดจากการตัดเสียงพยางค์ต้นของคำ สนับสนุน ออกเพื่อให้เสียงสั้นลง เหมือนเป็นการพูดเล่นกับคนคุ่นเคย

...มีระดับบี๊กมหาดไทยถูกจัดระเบียบไปห้าสิบสองคน โดยเฉพาะคนที่เคยใกล้ชิด “หนีดหนีม” กับ ชั่วอำนาจเต็ม...

(“ล้างบาง” 30 ส.ค. 44)

หนีดหนีม เป็นคำพูดที่สะดวกปากใช้พูดเพื่อแสดงความคุ่นเคยและเป็นกันเอง เกิดจากการตัดเสียงพยางค์ต้นของคำ สนับสนุน ออกเพื่อให้เสียงสั้นลง เหมือนเป็นการพูดเล่นกับคนคุ่นเคย

3.1.5.2 คำภาษาปากที่ใช้พูดกันโดยทั่วไป หมายถึง คำพูดธรรมดาที่ใช้พูดจากันของคนทั่วไป ไม่เป็นแบบแผนหรือพิธีการตั้งตัวอย่าง

...ไม่มีความจำเป็นที่ “นายไอซามา บิน ลาติน” จะต้องส่งผู้ก่อการร้ายมืออาชีพปลอมตัวเล็ดลอดเข้าประเทศไทยเพื่อวางระเบิดฆ่า “ทักษิณ” ให้ม่องเท่ง...

(“มีดแปดด้าน” 7 มี.ค. 44)

ม่องเท่ง   หมายถึง   ตาย , เสียชีวิต

...ข้อสำคัญ...ตั้งแต่เกิดเหตุลอบสังหาร “ทักษิณ” เนี่ย “ป่าหนะ เทียนทอง” เงียบฉี่ไปเลยว่ะ...คดีนี้ไม่ใช่คดีกล้วยๆ ถ้ารีบร้อนสอบสวนกันลวกๆโอกาสจะจับแพะชนแกะมันก็อาจจะเกิดขึ้น...

(“เสียวอีกรอบ” 8 มี.ค. 44)

เงียบฉี่	หมายถึง	ไม่มีเสียง , ไม่ส่งเสียงดังให้ได้ยิน
กล้วยๆ	หมายถึง	ง่าย , ทำให้สำเร็จโดยง่าย
ลวกๆ	หมายถึง	รีบร้อนดำเนินการ

...ตรงนี้แหละ...คือสาเหตุที่พรรคชาติไทยเกิดเบรกแตกขึ้นมา วันนั้นซ่อมเบรกแล้วกลับมาเอี่ยมเพี้ยมอย่างเดิม

(“ไม่เอาจริง” 25 เม.ย. 44)

เอี่ยมเพี้ยม	หมายถึง	เรียบร้อย , สงบเสงี่ยม
--------------	---------	------------------------

... “ทักษิณ” ให้เหตุผลแบบคิกขุอาโนนะว่าที่ยังไม่ได้โทรศัพท์ไปห้ามเพราะยังไม่มีเบอร์โทรศัพท์ที่จะติดต่อกับ “วีระ” แหม...เสี้ยหื้อเจ้าพ้อมือถือตายซักซีท่านนายกย.

(“จบได้แล้ว” 30 เม.ย. 44)

เบอร์โทรศัพท์	หมายถึง	หมายเลขโทรศัพท์
ยี่หื้อ	หมายถึง	เครื่องหมายการค้า
มือถือ	หมายถึง	โทรศัพท์เคลื่อนที่

...แต่อย่าลืมนะว่า กกต. เพิ่งเกิดมาได้แค่ 3 ปี และการจัดเลือกตั้งใหญ่ทั่วประเทศ พร้อมกันทั้ง 400 เขต มันไม่ใช่งานหุมๆ นะท่านผู้ชม...

(“เสียดาย” 22 พ.ค. 44)

หุมๆ	หมายถึง	ง่าย , สะดวก , ทำได้ง่าย
------	---------	--------------------------

...ส่วน “อดีตบอร์ดการบินไทย” ที่เคย “บินฟรีตลอดชีพ” ก็จะได้รับตั๋วฟรีปีละหนึ่งเที่ยวเพื่อไม่ให้บินฟรีกันมากจนต่อมลูกหมากอักเสบ...

(“ปลงแล้วปลงอีก” 25 พ.ค. 44)

ตั๋วฟรี	หมายถึง	เข้าไปดูการแสดงหรือโดยสารยานพาหนะได้โดยไม่ต้องจ่ายเงินซื้อตั๋ว
---------	---------	--

...อย่าลืมหักพิชิตท่านว่ารัฐมนตรีมาจากประชาชน รัฐมนตรีฝรั่งที่เดินทางมาเมืองไทยก็ไม่เห็นต้องติดเข็มไชว์ตัว...

(“ห้วงผูกคอ” 8 มิ.ย. 44)

ฝรั่ง หมายถึง ชาวยุโรป หรือ ชาวอเมริกา

...สำหรับนายสมใจนึกเองตระกูล ยืนยันว่าไม่อยู่ยาวแต่จะช่วยระยะสั้นๆเพียงเพื่อจะเยียวยาแก้ปัญหาเฉพาะหน้า “เยียวยา” หรือ “เยียวยา” กันแน่?? “เยียวยา” แปลว่า แก่ แต่ถ้า “เยียวยา” ละก็ โหน ต้องไปเข้าสวม

(“จำปีข้าวไร่” 8 ก.ย. 44)

เยียว หมายถึง บั๊สสาวะ
สวม หมายถึง สุกขา , ห้องน้ำ

...ข้อสำคัญถ้าห้องประชุม ครม.เย็นเกินไป ก็ทำให้รัฐมนตรีวังเหงาหวานอน รัฐมนตรีต้องออกไปฉีบอยเกินควร ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการทำงาน...

(“ดีกว่าไม่ทำ” 27 ก.ย. 44)

ฉี หมายถึง บั๊สสาวะ

...เมื่อคืนที่อเมริกาและมหาพันธมิตรเปิดฉากถล่มตาลีบัน “แม่ลูกจันทร์” กำลังดู “หนังแรมโบ้” ในทีวีพอดเป๊ะ...

(“ยึดเยื่อ” 10 ต.ค. 44)

หนัง หมายถึง ภาพยนตร์
ทีวี หมายถึง โทรทัศน์
เป๊ะ หมายถึง ตรงจุดพอดี

...แหล่งน้ำมันดิบใต้ทะเลของยูโนแคลก็ระจุ่มระจิม ผลิตได้แค่หมื่นบาร์เรลไม่พอยาชีฟัน...

(“รอโชคดี” 23 ต.ค. 44)

ไม่พอยาชีฟัน หมายถึง มีน้อยมาก

...ดูในภาพรวมแล้ว...เหมาะจะเข้าทำบ่อนเคลื่อนที่ชนะนี้กระไร รถไฟวิ่งไป ลูกค้ำก็เล่นกันไป พอดูถึงที่หมายก็หมดตุตไปตามๆกัน...

(“ของฟรีมีราคา” 3 พ.ย. 44)

หมดตูด   หมายถึง   หมดสิ้น , ไม่มีอะไรเหลือ , เสียการพนันจนหมดตัว

...ยังดี ไม่มีใครอ้วกกลางที่ประชุม ไม่งั้นละก็...งานกร่อยเชียวนะท่าน เอาเถอะถือเป็น
ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น...

(“โขยกสัจจอร์” 12 พ.ย. 44)

อ้วก   หมายถึง   อาเจียน

...ได้กัวยุ่นมากมายที่ต้องออกไปทำงานหารายได้พิเศษมาช่วยเหลือครอบครัว บางคนทำงานกะ
กลางคืนต้องกลับบ้านหลังสองยาม...

(“กฎเหล็ก” 22 พ.ย. 44)

กะกลางคืน   หมายถึง   ช่วงเวลากลางคืน
สองยาม   หมายถึง   เวลา 24.00 น.

...ถ้าทุกคนยอมรับความแตกต่าง ยอมรับความบกพร่องของตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น
หันหน้าเข้าหากัน ช่วยเหลือร่วมมือกัน เมื่อนั้นแหละ...ในหลวงท่านจึงจะมีความสุข...

(“สู้อยู่ล้อม” 6 ธ.ค. 44)

ในหลวง   หมายถึง   พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

...ล่าสุดสถาบันจัดอันดับการแข่งขันทางการศึกษานานาชาติได้ประกาศลดเกรดประเทศไทยจาก
35 รุดไปอยู่ที่อันดับ 44 จากจำนวน 49 ประเทศ ถ้าพูดให้โก้ๆคือเป็นอันดับ 5 จากที่โหล...

(“ห่วยกระตุก” 28 ธ.ค. 44)

ลดเกรด   หมายถึง   ลดอันดับ
รุด   หมายถึง   ตกอันดับอย่างรวดเร็ว
โก้ๆ   หมายถึง   ดูดี
ที่โหล   หมายถึง   ที่สุดท้าย

จะสังเกตได้ว่าการใช้คำภาษาปากของแม่ลูกจันทร์เป็นการใช้ในลักษณะการพูดคุยกับผู้
ผู้อ่านทำให้เกิดความคุ้นเคย สนุกสนมและเป็นกันเองเช่น ยังจี้ ยังไง จั้นหอะ หนับหนุน
หนิดหนม และลักษณะการพูดโดยใช้คำพูดโดยทั่วไป ที่ไม่เป็นแบบแผนหรือพิธีการเพื่อง่ายใน
การสื่อสาร เช่น หนั่ง ทิวี่ อ้วก ฉี่ สองยาม ที่โหล เป็นต้น

3.1.6 คำสมัญานาม

เป็นคำที่ใช้เรียกแทนชื่อ และนามสกุลจริงของบุคคลที่ต้องการกล่าวถึง เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นโดยใช้ชื่อเล่น ชื่อย่อ หรือพิจารณาจากลักษณะรูปร่าง พฤติกรรม ฐานะ เอกลักษณ์ของบุคคล ถิ่นที่อยู่ หรือเหตุการณ์ที่ตกเป็นข่าว การตั้งสมัญานามจัดเป็นการใช้ภาษาที่มีความพิเศษอย่างหนึ่งคือเป็นการใช้ภาษาที่สั้นกะทัดรัด คมคาย และสะท้อนภาพลักษณ์ของผู้ถูกตั้งสมัญานามได้เป็นอย่างดี

การใช้คำสมัญานามในการเรียกบุคคลของแม่ลูกจันทร์ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขี้ยวมักใช้เรียกบุคคลที่อยู่ในวงการทางการเมืองและผู้ตกเป็นข่าว ลักษณะการใช้คำสมัญานามของแม่ลูกจันทร์มีดังต่อไปนี้

3.1.6.1 คำสมัญานามโดยใช้คำต่างประเทศนำหน้าชื่อ ดังตัวอย่าง

นายสมัคร สุนทรเวช สมัญานาม บิ๊กหมัก

...หรือพรรคประชากรไทยของท่านสมัคร สุนทรเวช ซึ่งถูกกระแสไทยรักไทยกวาดตกสนามกรุงเทพด้วยความเจ็บปวด บิ๊กหมัก ก็แสดงสปิริตด้วยการลาออก

(“โรคระบาด” 10 ม.ค. 44)

สมัญานาม “บิ๊กหมัก” มาจาก บิ๊ก ในคำภาษาอังกฤษ (big) รวมกับพยางค์หลังของชื่อจริง หมัก มาจาก สมัคร

นายบรรหาร ศิลปอาชา สมัญานาม หลงจูบรรหาร

ก็เป็นที่แน่ชัดว่าพรรคชาติไทยของหลงจูบรรหาร ศิลปอาชา จะได้รับเชิญเข้าเสียบเป็นพรรคแรก...

(“อย่าเรื่องมาก” 1 ก.พ. 44)

สมัญานาม “หลงจูบรรหาร” มาจาก หลงจู ในคำภาษาจีนหมายถึง ผู้จัดการ รวมกับชื่อจริง บรรหาร

พล.อ.มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ สมัญานาม บิ๊กหมง

...ตัวอย่าง “บิ๊กหมง” พล.อ.มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ ประธานบทม. ซึ่งรับหน้าเสื่อโครงการสนามบินสุวรรณภูมิ หรือสนามบินหนองงูเห่านั่นปะไร...

(“หวานกินตาย” 15 พ.ค. 44)

สมญานาม “บิ๊กหมง” มาจาก บิ๊ก ในคำภาษาอังกฤษ (big) ร่วมกับพยางค์แรกของชื่อจริง หมง มาจาก มงคล

3.1.6.2 คำสมญานามตามลักษณะรูปร่าง หน้าตา และฐานะ ดังตัวอย่าง นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมญานาม หมุ่มเคราแพะ

...ไม่น่าเชื่อ “หมุ่มเคราแพะ” สุรเชษฐ์ แวอาแซ ครางชื่อเป็นนกที่ดื้อเชียวละท่าน...

(“อย่าเรื่องมาก” 1 ก.พ. 44)

สมญานาม “หมุ่มเคราแพะ” มาจากการลักษณะหน้าตาของนายสุรเชษฐ์ แวอาแซที่ไว้เคราเหมือนแพะ

นายประภัตร โพรสุรน สมญานาม ต่วนเป้

...แต่ “ประภัตร” คงไม่กล้าพูดเองถ้า “บรรหาร” ไม่กดรีโมตคอนโทรลให้ “ต่วนเป้” ออกมาเปิดประเด็น...

(“ยากันบุญ” 24 เม.ย. 44)

สมญานาม “ต่วนเป้” มาจากลักษณะท่าทางการเดินของนายประภัตร โพรสุรนที่เดินขาเป๋จากการเกิดอุบัติเหตุ ร่วมกับชื่อเล่น ต่วน

นายธนิทร์ เจียรนวนนท์ สมญานาม เจ้าสัว ซี.พี.

...มี “เจ้าสัว ซี.พี.” ธนิทร์ เจียรนวนนท์ ช่วยเป็นเซียร์ลีตเตอร์อีกคน ความสัมพันธ์ไทย-จีนก็หวานขึ้นยิ่งกว่าทองหยิบฝอยทอง...

(“ขาดบ่อยก็ไม่ดี” 23 พ.ค. 44)

สมญานาม “เจ้าสัว ซี.พี.” มาจากฐานะที่ร่ำรวยทางธุรกิจของนายธนิทร์ เจียรนวนนท์ จึงเรียกว่า เจ้าสัว ร่วมกับชื่อของบริษัทที่เป็นผู้บริหารคือ บริษัท ซี.พี.

นายโคทม อารียา สมญานาม ดร.หนวด

...หนึ่งในจำนวนผู้สมัครเป็นกท.รอบแรก 54 คน มีกท.ชุดเก่าเปิดหอกเข้ามาแค่คนเดียว เขาคือ “ดร.หนวด” โคทม อารียา กท.สายเอ็นจีโอ...

(“เสียดาย” 11 มิ.ย. 44)

สมญานาม “ดร.หนวด” มาจากลักษณะหน้าตาที่ไว้หนวดของนายโคทม อารียา รวมกับ วุฒิทางการศึกษาที่เรียนจบปริญญาเอก

นางสิริกม มณีรินทร์ สมญานาม แก้วแก่นัยบีเอ็ม

...ส่วนโควตารัฐบาลที่เหลือก็ใส่ชื่อ “ดร. สิริกม มณีรินทร์” แก้วแก่นัยบีเอ็ม เทร่ญญิกพรรคไทยรักไทย “เสียบ” เข้าเป็นรัฐมนตรีช่วยศึกษาคนใหม่เพื่อเปิดช่องว่าง...

(“มืออาชีพ” 12 มิ.ย. 44)

สมญานาม “แก้วแก่นัยบีเอ็ม” มาจากฐานะที่ร่ำรวยของนางสิริกม มณีรินทร์ จาก ธุรกิจขายรถยนต์สัญลัษณ์ บีเอ็มดับเบิลว จึงเรียกแทนผู้หญิงว่า แก้วแก่นัย

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล สมญานาม เสียดื่อ

...แต่ในเมื่อกองพิสูจน์หลักฐานไม่ยอมชี้ขาดว่าเป็นเสียงของใคร “นายสมศักดิ์” หรือ “เสียดื่อ” ก็รอด สันตอนไม่ถูกดำเนินคดี...

(“เสียดื่อรอดตัว” 20 ก.ค. 44)

สมญานาม “เสียดื่อ” มาจากฐานะที่ร่ำรวยของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล จึงเรียกแทนผู้ชายว่า เสียดื่อ รวมกับชื่อเล่น ดื่อ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ สมญานาม ไอ้ก้านยาว

...ก็หวังว่าประพัฒน์จะพูดจริง ทำจริง อย่าให้เสียดื่อ “ไอ้ก้านยาว” ฮีโร้บสี่ตุลยามหาวิปโยคเขี้ยว นะตัวเอง...

(“ต้องยึดคืน” 4 ส.ค. 44)

สมณานาม “ไต่ก้านยาว” มาจากลักษณะรูปร่างที่เป็นคนรูปร่างผอมสูงและถือกระบองต่อสู้กับกลุ่มทหารและตำรวจในเหตุการณ์ทางการเมืองเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516

3.1.6.3 คำสมณานามตามสภาพของบุคคล ดังตัวอย่าง

ม.ร.ว.จตุมงคล โสณกุล สมณานาม หม่อมเต่า

... “แม่ลูกจันทร์” เชื่อในเกียรติ “หม่อมเต่า” ผู้ว่าการแบงก์ชาติว่าท่านไม่ใช่คนกะล่อนปล้นปลิ้นหา
กินกับพระเถรเถรี...

(“มีดีต้องโชว์” 25 ม.ค. 44)

สมณานาม “หม่อมเต่า” มาจากการเรียกสภาพของบุคคลตามฐานันดรศักดิ์ชั้น
หม่อมราชวงศ์ รวมกับชื่อเล่น เต่า

เจ้ากอแก้ว ประกายกาวิล ณ เชียงใหม่ สมณานาม เจ้าป่า

... รวมทั้ง “เจ้าป่า” กอแก้ว ประกายกาวิล ณ เชียงใหม่ สุดสวยของ “แม่ลูกจันทร์” ซึ่งมีคิวจะต้อง
เดินทางไปเชียงใหม่ไฟล์ท์เดียวกับนายกรัฐมนตรี...

(“ภัยใกล้ตัว” 6 มี.ค.44)

สมณานาม “เจ้าป่า” มาจากการเรียกสภาพของบุคคลตามฐานันดรศักดิ์ของเจ้านาย
ฝ่ายเหนือ รวมกับคำเรียกลำดับญาติว่า ป่า

คุณหญิงพันธุ์เครือ ยงใจยุทธ สมณานาม คุณหญิงหลุยส์

...อ้อ... “คุณหญิงหลุยส์” นักศึกษารามฯภาคค่ำ เอาเสื้อผ้าอาหารแห้งไปช่วยชาวบ้านด้วยความ
ห่วงใย ขอให้บุญกุศลส่งให้คุณหญิงหลุยส์สอบได้ทุกวิชา...

(“ขวางคลอง” 10 พ.ค. 44)

สมณานาม “คุณหญิงหลุยส์” มาจากการเรียกสภาพของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง
เป็น คุณหญิง รวมกับชื่อเล่น หลุยส์

นายประชา โปธิพิพิธ สมญานาม กำนันเขี้ยะ

...ส่วนการที่เลขานุการของ “กำนันเขี้ยะ” นายประชา โปธิพิพิธ ส.ส.ประชาธิปัตย์คนดังกล่าว
กาญจนบุรีถูกตำรวจกองปราบฯจับตัวขอหาใช้อิทธิพลข่มขู่ขัดขวางและทำร้ายผู้ไปยื่นซองประกวด
ราคาก่อสร้างโครงการของกรมชลประทาน...

(“เพื่อความปลอดภัย” 21พ.ค. 44)

สมญานาม “กำนันเขี้ยะ” มาจากการเรียกสถานภาพของบุคคลที่รับราชการเป็น กำนัน
ร่วมกับชื่อเล่น เขี้ยะ

นายอุทัย พิมพิไสย สมญานาม ท่านประธาน

...ป่านนี้ท่านอุทัย พิมพิไสย คงนอนดินเป็นปลาชะโดตีแปลง เพราะไม่รู้ว่าผลการตัดสินของศาล
ฎีกาจะออกมาอย่างไร ?? ถ้าดี...ก็รอดตัวไป แต่ถ้าร้าย...ก็ต้องย้ายที่นอนกันละ ท่านประธาน...

(“กตสัน” 26 ก.ค. 44)

สมญานาม “ท่านประธาน” มาจากการเรียกสถานภาพของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองในตำแหน่งประธานวุฒิสภา

3.1.6.4 คำสมญานามตามพฤติกรรมของบุคคล ดังตัวอย่าง

นายก้านรงค์ จันทิก สมญานาม จอมโหดแห่งบางนกแขวก

...ดูตามฟอร์ม “ก้านรงค์ จันทิก” (จอมโหดแห่งบางนกแขวก) จะต้องใช้สไตส์ชาติสัตว์เล่นงาน
“ทักษิณ” ให้ตายลูกเดียว...

(“ตามใจแฟน” 15 มิ.ย.44)

สมญานาม “จอมโหดแห่งบางนกแขวก” มาจากลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่โหดร้าย
ชอบตามเอาผิดกับบุคคลอย่างรุนแรง รวมทั้งถิ่นที่อยู่อาศัย บางนกแขวก

นายถาวร เสนเนียม สมญานาม ส.ส.จอมแฉ

...เมื่อวันก่อนนายถาวร เสนเนียม ส.ส.จอมแฉ มาตรฐานไอเอสโอ 9002 ของฝ่ายค้านได้กล่าวหา
ว่าสวนส้มที่อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปางของนายประพัฒน์บุกรุกพื้นที่อนุรักษ์ของกรมป่าไม้...

(“เสี้ยมรับวัด” 27 ส.ค. 44)

สมณานาม “ส.ส.จอมแจ” มาจากพฤติกรรมของบุคคลที่ชอบนำเรื่องทางการเมืองที่เป็นความลับออกมาเปิดเผย รวมทั้งตำแหน่งหน้าที่ทางการเมืองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส.)

นายยุวรัตน์ กมลเวชช สมณานาม จอมยุทธ์ล้วงไซ่

...มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบได้เหมาะสมกับบุคลิก มีท่านยุวรัตน์ กมลเวชช จอมยุทธ์ล้วงไซ่ เป็นฝ่ายบู๊ ท่านสวัสดิ์ โชติพานิช หัวหน้าฝ่ายสอบสวนเป็นฝ่ายบู้...

(“นี่แหละของแท้” 6 ต.ค. 44)

สมณานาม “จอมยุทธ์ล้วงไซ่” มาจากการพฤติกรรมของบุคคลที่ชอบยื่นนำมือล้วงกระเป๋าทางเกงอยู่เสมอ รวมทั้งการเรียบบุคคลที่มีประสบการณ์สูงในสายงานว่า จอมยุทธ์

ร.ต.ท.เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมณานาม ส.ว.สาวกะเบือ และส.ว.สาगतองคำ

...ถ้าเป็นข่าวจริง?ท่าน ส.ว.สาวกะเบือ แห่งจังหวัดราชบุรีจะกลายเป็นวีรบุรุษผู้กอบกู้ชาติไทย...

(“ต้องถ่ายยา” 14 เม.ย. 44)

...วันนี้โลกทั้งใบกำลังจับจ้องอยู่ที่ท่าน ส.ว.สาगतองคำ ร.ต.ท. เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ หัวหน้าทีมชุดทองแต่ผู้เดียว...

(“ยุคตื่นทอง” 16 เม.ย. 44)

สมณานาม “ส.ว. สาวกะเบือ” มาจากพฤติกรรมเดิมที่นายเชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริได้นำไม้ตีพริกมาประกอบในการแถลงข่าวแกสื่อมวลชนเพื่อมอบให้กับรัฐมนตรี 5 คนในขณะนั้นได้แก่นายชวน หลีกภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ , นายมารุต บุณาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม , นายขุนทอง ภูผิวเดือน รัฐมนตรีช่วยกระทรวงศึกษาธิการ , นายบัญญัติ บรรทัดฐาน รัฐมนตรีช่วยกระทรวงมหาดไทย และนายวีระ มุสิกพงศ์ รัฐมนตรีช่วยกระทรวงคมนาคม ด้วยสาเหตุที่ว่ารัฐมนตรีทั้ง 5 คนไม่ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับนายทวี ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรีและรัฐมนตรีช่วยกระทรวงพาณิชย์ที่อยู่ร่วมในรัฐบาลเดียวกัน ในกรณีนี้อื้อฉาวเรื่องการอนุมัติใบอนุญาตตั้งบริษัทประกันภัย 7 บริษัท โดยการอนุมัติดังกล่าวถูกมองว่ามีเงื่อนงำและมีผลประโยชน์มาเกี่ยวข้อง รวมทั้งตำแหน่งหน้าที่ทางการเมืองที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)

ส่วนสมญานาม “ส.ว.สากทองคำ” มาจากพฤติกรรมในอดีตที่ถือไม้ตีพริกเข้าไปในการ แถลงข้าว และพฤติกรรมในปัจจุบันที่เป็นหัวหน้าทีมขุดหาทองคำที่ถ้ำลิเจีย จังหวัดกาญจนบุรี รวมกับตำแหน่งทางการเมือง

3.1.6.5 คำสมญานามตามถิ่นที่อยู่หรือภูมิสำเนาของบุคคล ดังตัวอย่าง นายประจวบ ไชยสาส์น สมญานาม จวบตุ้มโฮม

...เพียงแต่ไทยรักไทยต้องเจียดโควตารัฐมนตรีที่มีอยู่ 27 เก้าอี้ให้ “จวบตุ้มโฮม” นั่งแก้เหน็บขา หนึ่งตัว...

(“หลอมละลาย” 8 ก.พ. 44)

สมญานาม “จวบตุ้มโฮม” มาจากการเรียกบุคคลที่มีภูมิสำเนาทางภาค ตะวันออกเฉียงเหนือซึ่ง ตุ้มโฮม ภาษาอีสานหมายถึง โอบอุ้ม มารวมกับพยางค์สุดท้ายของชื่อ จวบ

พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร สมญานาม แม้ว , นายกรัฐมนตรีลูก ข้าวเหนียวหนึ่ง

... “ทักษิณ” จะต้องแสดงฝีมือให้นักบริหารมืออาชีพระดับ “ซีอีโอ” ถ้าเอาตัวรอดได้ก็สบายแฮ แต่ถ้า เป็นตรงกันข้าม “ทักษิณ” ก็กลายเป็นแม้วตกคอต...

(“แม้วปีนคอต” 2 มี.ค. 44)

...นายกรัฐมนตรีลูกข้าวเหนียวหนึ่งเชื้อสาย “สันกำแพง” ทั้งดุ้นปราศรัยว่า...

(“ม่วนมาก ๆ” 17 ก.ค. 44)

สมญานาม “แม้ว” มาจากเพื่อนๆในโรงเรียนเตรียมทหารได้เรียกไว้เป็นชื่อเล่นกึ่งสมญานาม เหตุผลเพราะ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นคนเหนือ มีหน้าตาและผิวขาวเหมือนกับชาวเขา เผ่าแม้ว

ส่วนสมญานาม “นายกรัฐมนตรีลูกข้าวเหนียวหนึ่ง” มาจากการเรียกนายกรัฐมนตรีซึ่งมี ภูมิสำเนาอยู่ทางภาคเหนือและชาวเหนือมักจะรับประทานข้าวเหนียวเป็นอาหารหลัก

จากการวิเคราะห์การตั้งสมญานามให้แก่บุคคลของแม่ลูกจันทร์พบว่ามี การตั้งสมญานามโดยใช้คำภาษาต่างประเทศคือ คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาจีนรวมกับชื่อของบุคคล , ตั้งตามลักษณะรูปร่าง หน้าตา ฐานะ , ตั้งตามสถานภาพของบุคคล , ตั้งตามพฤติกรรมที่แสดงออก

ของบุคคลนั้น ๆ และตั้งตามถิ่นที่อยู่และภูมิลำเนาของบุคคล ในการใช้สมญานามของแม่ลูกจันทร์จะมีการระบุชื่อและนามสกุลจริงของบุคคลก่อนหรือหลังที่จะกล่าวถึงบุคคลนั้นอีกครั้งโดยการใช้สมญานามเพื่อให้ทราบตัวบุคคลที่ใช้สมญานามและทำให้เห็นบุคลิกและอุปนิสัยของเจ้าของสมญานามนั้นได้อย่างชัดเจน

3.1.7 คำย่อ และอักษรย่อ

หมายถึง คำที่ย่อให้สั้นลงจากคำเดิม เพื่อความกะทัดรัด ประหยัดเวลาและเกิดความสะดวกในการเขียนข่าวซึ่งมีพื้นที่จำกัด ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์มีทั้งการใช้คำย่อ และอักษรย่อดังต่อไปนี้

3.1.7.1 คำย่อ เป็นการย่อคำให้สั้นลงจากคำเดิม โดยจะใส่เครื่องหมายไปยาลน้อย (ฯ) กำกับไว้ที่ท้ายคำ ส่วนใหญ่เป็นคำย่อที่ผู้อ่านรู้จักและคุ้นเคยแล้วดังต่อไปนี้

นายกฯ   ย่อมาจาก   นายกรัฐมนตรี

... ป้าเหาะ เทียนทอง นักปั้นนายกฯหมายเลขหนึ่ง...

(“ไม่ทิ้งเหาะ” 13 ม.ค. 44)

รัฐมนตรีว่าการฯ   ย่อมาจาก   รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

...อย่างน้อยๆ ส.ส.14 คน น่าจะได้เก้าอี้รัฐมนตรีว่าการฯหนึ่งตำแหน่ง!!...

(“มันน่าแปลก” 19 ก.พ. 44)

ผู้ว่าฯ   ย่อมาจาก   ผู้ว่าราชการจังหวัด

...สัปดาห์หน้ามีรายการเชือดผู้ว่าฯอีกหลายจังหวัด ก็เชือดเถอะ...ถ้าเชือดแล้วประเทศชาติได้ประโยชน์...

(“เจ็ยวแหลก” 30 มี.ค. 44)

รองโฆษกฯ   ย่อมาจาก   รองโฆษกรัฐบาล

...ข้อสำคัญการให้รองโฆษกฯแถลงผลการประชุมกรม. โดยไม่ได้เข้าไปนั่งฟังด้วยตัวเองทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่จะแถลงข่าวอย่างต้องแท้ชัดเจน...

(“กินเจ” 19 ต.ค. 44)

โปรดเกล้าฯ ย่อมมาจาก โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม

...แต่ถึง “ชวน” จะเก็บของกลับไปแต่สถานะนายกรัฐมนตรียังติดกัน “ชวน” ไปอีกหลายวันจนกว่า “ทักษิณ” จะได้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

(“ตัวจริง-ตัวปลอม” 9 ก.พ. 44)

ใส่เกล้าฯ ย่อมมาจาก ใส่เกล้าใส่กระหม่อม

...หวังอย่างยิ่งว่าผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกหมู่เหล่าจะน้อมรับกระแสพระราชดำรัสใส่เกล้าฯ รีบไปแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นการด่วน...

(“สุยุคเสียม” 6 ธ.ค. 44)

ทำเนียบฯ ย่อมมาจาก ทำเนียบรัฐบาล

...อย่างไรก็ตามการจากไปของ “พี่ชวน” ทำให้นักข่าวการเมืองสายทำเนียบฯ ใจหายชะแว้งๆ ไปตามๆ กัน...

(“ตัวจริงตัวปลอม” 9 ก.พ. 44)

การทำฯ ย่อมมาจาก การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

...มีผู้บงการ ,มีผู้วางแผน และมีทีมวางระเบิดทำงานเป็นทีมเวิร์กระหว่าง “คนใน” (การบินไทยหรือการทำฯ) ประสานงานกับ “คนนอก” ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัตถุระเบิด...

(“รออีกหน่อย” 17 มี.ค. 44)

กรมชลฯ ย่อมมาจาก กรมชลประทาน
เขื่อนป่าสักฯ ย่อมมาจาก เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์

...ขณะนี้กรมชลฯ ได้รับระบายน้ำในเขื่อนป่าสักฯ ออกมาล่องหน้า เมื่อน้ำก้อนใหญ่ไหลลงมาก็มีเขื่อนป่าสักฯ ด้ก้อยู่อีกกระทอก...

(“ล้อมคอก” 16 ส.ค. 44)

หลวงตา ย่อมมาจาก หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

... “แม่ลูกจันทร์” สังเกตการเคลื่อนไหวของมือบลูกศิษย์หลวงตา รู้สึกว่าจะกลายเป็น “มือบ
การเมือง”??...

(“แล้วแต่หลวงตา” 26 พ.ศ. 44)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ย่อมมาจาก พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

สมเด็จพระนางเจ้าฯ ย่อมมาจาก สมเด็จพระนางเจ้า
สิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

...แถมบท้ายว่าการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ ได้เสด็จพระราช
ดำเนินเยือนพม่าในอดีตได้ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้ใกล้ชิด และมีความ
เป็นมิตรไมตรีที่ดียิ่ง...

(“ค้อยยังชั่ว” 4 มิ.ย. 44)

อนุญาโตฯ ย่อมมาจาก อนุญาโตตุลาการ

...เพราะเมื่อผ่านชั้นอนุญาโตฯไปแล้วมันแก้ไขอะไรยากส์

(“แพ้ง่ายชนะยาก” 7 ธ.ค. 44)

นโยบายสามสิบบาทฯ ย่อมมาจาก นโยบายสามสิบบาทรักษาทุกโรค

...สาธารณสุขจังหวัดบางคนทำงานดีก็ย้ายออกไป แล้วเอา “เด็กเส้น” มาเสียบแทน??ทำให้เสีย
ระบบคุณธรรม ทำให้คนทำดีเสียกำลังใจ ทำให้นโยบายสามสิบบาทฯของรัฐบาลไม่ก้าวหน้า
เท่าที่ควร...

(“เหม็นดัดคันคะเยอ” 20 ธ.ค. 44)

ในการวิเคราะห์คำย่อที่แม่ลูกจันทร์นำมาใช้ในบทความพบว่ามีการใช้คำย่อในลักษณะ
โดยทั่วไปที่คนรู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดีได้แก่ นายกษ ผู้ว่าฯ โปรตเกล้าฯ ใสเกล้าฯ ทำเนียบฯ
การทำฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ นโยบายสามสิบบาทฯ เป็นต้น

3.1.7.2 อักษรย่อ เป็นการย่อกลุ่มคำหรือข้อความให้เหลือเพียงตัวพยัญชนะ
2-4 ตัว โดยส่วนมากมักจะใช้ตัวต้นของคำหลักในข้อความนั้นๆ บทความสำนักข่าวหัวเขียวของ
แม่ลูกจันทร์มีการใช้อักษรย่อดังต่อไปนี้

กกต. ย่อมาจาก คณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง

...ไม่ทราบว่าจะเวลาที่เหลืออยู่อีกไม่กี่วัน กกต. จะแจกใบแดงฉลองปีใหม่ให้ใครซักกี่คน?...

(“ยังไม่สร้างเมา” 2 ม.ค. 44)

กทช. ย่อมาจาก กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

...อย่างกรณีนี้อัจฉาล่าสุดที่มีที่ปรึกษาคณะกรรมการคมนาคมไปเรียกเงินเก่าเจียะจากผู้ได้รับ
เสนอชื่อให้เป็นกรรมการ กทช. อ้างว่าจะใช้เป็นค่าลอบบี้เพื่อให้ได้รับตำแหน่ง...

(“ไม่ไหววะ” 1 มี.ค. 44)

กกต. ย่อมาจาก สำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์

...การใช้ชื่อบุคคลอื่นถือหุ้นแทนที่ดี และการโอนลอยก็ดีเป็นธุรกรรมปกติที่ กกต. ก็ยืนยันว่าไม่ผิด
ระเบียบตลาดหลักทรัพย์...

(“ฟังแล้วคิด” 20 มิ.ย. 44)

ปรส. ย่อมาจาก องค์กรเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

...ส่วนการที่ ปรส. ประมูลขายทรัพย์สินมูลค่าแปดแสนล้านบาทแต่ขายได้แค่สองแสนสองหมื่นล้าน
บาท ก็คงต้องรูตม่านปิดฉากเนื่องจากเป็นความบกพร่องโดยสุจริต...

(“เรียงชยตายเตี้ย” 8 ธ.ค. 44)

ผบช.น ย่อมาจาก ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

...แค่นี้ยังไม่พอ... ดร.ทักษิณ ยังเดินกลับมาสั่ง ผบช.น ให้หรือแฉเหล็กกันทำเนียบฯ เพื่อเปิด
ช่องว่างให้พี่น้องประชาชนที่มีปัญหาเดือดร้อนเข้ามาร้องทุกข์รัฐบาลได้บริดวกยิ่งขึ้น...

(“ของใหม่ขายง่าย” 12 ก.พ. 44)

ผบ.ตร. ย่อมาจาก ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

...เมื่อวานนี้ก็เชือดผู้ช่วยผบ.ตร. ย้ายมาช่วยงานทำเนียบฯรวดเดียว 4 พระหน่อ...

(“เจี้ยวแหลก” 30 มี.ค. 44)

กรม. ย่อมาจาก คณะรัฐมนตรี

...ปัญหาใหญ่ที่สังคมกำลังจับตามองก็คือไผรายชื่อ กรม.รัฐบาลใหม่จะมี “ยี่” หรือไม่ “ยี่” ขนาดไหน?...

(“ไม่ทิ้งเหาะ” 13 ม.ค.44)

รมช. ย่อมาจาก รัฐมนตรีช่วยว่าการ

...แต่การย้ายข้ามห้วยมาเป็น รมช.มหาดไทย ซึ่งเป็นแหล่งใหม่ซึ่ง “สมบัติ” ไม่เคยอยู่มาก่อนต้องถือว่าเป็นเรื่องแปลก...

(“มันน่าแปลก” 19 ก.พ. 44)

ในการวิเคราะห์การใช้อักษรย่อพบว่าส่วนใหญ่เป็นอักษรย่อที่ใช้พยัญชนะ 2-4 ตัว โดยมีสหภาพ (.) คั่นระหว่างพยัญชนะหรือทำอักษรย่อ มีการใช้อักษรย่อที่ใช้กันโดยทั่วไป ได้แก่ กกต. ปรส. ผบช.น. กรม. รมช. เป็นต้น การใช้อักษรย่อมีความจำเป็นสำหรับการเขียนข่าวที่มีเนื้อที่จำกัด และต้องเป็นอักษรย่อที่คนส่วนใหญ่เข้าใจกันทั่วไป

ในการใช้คำย่อและอักษรย่อของแม่ลูกจันทร์ในบางครั้งอาจมีการใช้ร่วมกันได้ในประโยคเดียวกันเช่น

รมว.วิทยาศาสตร์ฯ ย่อมาจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการพลังงาน

รมว.แรงงานฯ ย่อมาจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

...จากเดิมพรรคชาติไทยได้ไควต้า รมว.วิทยาศาสตร์ฯและ รมว.ยุติธรรม ซึ่งเหลือเลือกจากพรรคความหวังใหม่แล้ว แต่ล่าสุด “บรรหาร” ต่อรองได้ไควต้า รมว.แรงงานฯมาครอบครองสมใจนี้...

(“รักกันไว้” 7 ก.พ. 44)

3.1.8 คำภาษาต่างประเทศ

หมายถึงการทับศัพท์และทับเสียงในคำภาษาต่างประเทศตามความสะดวกในการออกเสียงของคนไทย ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์มีคำภาษาต่างประเทศดังต่อไปนี้

3.1.8.1 คำภาษาอังกฤษ เป็นการเขียนคำภาษาอังกฤษโดยอักษรไทยตามการออกเสียงของคำเดิม คำภาษาอังกฤษที่แม่ลูกจันทร์ใช้ในบทความมีหลายลักษณะดังนี้

(1) คำภาษาอังกฤษ เช่น

ปาร์ตี้ลิสต์ (partylist) หมายถึง รายชื่อตัวแทนของพรรคที่จะ
เป็นรัฐมนตรีโดยไม่ต้องลงสมัครรับเลือกตั้ง

...เมื่อเป็นอย่างนี้ “ทักษิณ” จึงไม่ต้องรีบร้อน รอให้ผลการเลือกตั้งเบ็ดเสร็จจะเต็ดน้ำ รอให้ กกต.
รับรองผลการเลือกตั้งเรียบร้อย รอจนรู้จำนวนแน่นอนของ ส.ส.ระบบปาร์ตี้ลิสต์...ค่อยเคาะกะลาตั้ง
รัฐบาลก็ยังไม่ช้า...

(“เดี๋ยวกี่รู้” 11 ม.ค. 44)

ฟีเวอร์ (fever) หมายถึง เป็นที่คลั่งไคล้ ชื่นชอบ

...แต่สาเหตุสำคัญที่พรรคไทยรักไทยชนะขาดลอยในสนามเลือกตั้งภาคอีสานก็เพราะกระแส
“ทักษิณฟีเวอร์” และ “กระแสเบือชวน” ช่วยเกื้อหนุน

(“ลุยถั่วหัวอีสาน” 23 ม.ค. 44)

สไตล์ (style) หมายถึง แนวทาง แนวความคิด

อินโนเซนต์ (innocent) หมายถึง ไร้เดียงสา

วิชั่น (vision) หมายถึง มุมมอง

...ทำอย่างไรจะเปลี่ยนสไตล์ที่ชวนจากผู้ซื้อสัตย์อินโนเซนต์มาเป็นผู้นำการเมืองที่ทันโลกทันยุค มี
วิชั่น มีความคิดสร้างสรรค์ และมีพลังในการทำงานให้มากกว่านี้??...

(“ของแท้ต้องแบบนี้” 18 เม.ย. 44)

(2) คำภาษาไทยรวมกับคำภาษาอังกฤษ เช่น

เปิดฟลอร์ หมายถึง เปิดพิจารณาคดี , เปิดดำเนินการ

...ล่าสุดศาลรัฐธรรมนูญก็กำหนดวันเปิดฟลอร์พิจารณาตัดสินคดี “ทักษิณ” ซุกหุ่ในวันที่ 3 และ
วันที่ 4 เดือนหน้า...

(“เสียวอีกรอบ” 8 มี.ค. 44)

ระบายนฟิลิ่ง หมายถึง เปิดเผยความรู้สึกร

...เพราะเป็นคำวินิจฉัยเนื้อๆ 50 เปอร์เซ็นต์ ที่เหลืออีก 50 เปอร์เซ็นต์เป็นการระบายนฟิลิ่ง...

(“ข้อสำคัญต้องนี่” 12 ก.ย. 44)

ห่วยอันเตอร์กราว์น คือ ห่วยใต้ดิน หมายถึง การเล่นพนันที่ผิดกฎหมายโดยนำเอาหมายเลขท้ายรางวัลที่ 1 จำนวน 3 ตัว และ 2 ตัว และเลขท้าย 2 ตัว จากการออกสลากกินแบ่งของรัฐบาลมาเป็นหมายเลขรางวัลแก่ผู้ซื้อ

...เพราะคนไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะคนยากคนจนติด “ห่วยอันเตอร์กราว์น” กันงอมแงม...

(“เกลือจิ้มเกลือ” 25 ธ.ค. 44)

(3) คำภาษาอังกฤษรวมกับคำภาษาไทย เช่น

เทปเสียงโทรศัพท์ หมายถึง แถบบันทึกเสียงของโทรศัพท์

...ขนาดจับได้เงินของกลางยังบอกไม่ได้โกง คั่นเจอใบปลิวอยู่ในรถบี๊กะเริ่มก็บอกว่าเก็บมาจากข้างทาง มีเทปเสียงโทรศัพท์มายันก็ปฏิเสธว่าไม่ใช่เสียงตัวเอง...

(“ผัดฝาดผัดตัว” 4 ก.ค. 44)

สแกนคลื่นเสียง หมายถึง การตรวจสอบเสียงด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์

...สรุปว่าทางเดียวจะรู้ว่าเสียงในเทปเป็นของ “สมศักดิ์” ตัวจริง?หรือไอ้เบ๊อกคนไหนบังอาจปลอมเสียง “สมศักดิ์” ก็ต้องเอาเทปปริศนาไปสแกนคลื่นเสียงที่กองพิสูจน์หลักฐานให้รู้แล้วรู้รอด...

(“เสียงปริศนา” 7 ก.ค. 44)

(4) คำภาษาอังกฤษที่เป็นชื่อเฉพาะ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอักษรย่อ เช่น เอ็นจีโอ NGO มาจาก Non-Governmental Organization หมายถึง องค์กรพัฒนาเอกชนประเภทไม่แสวงหาผลกำไร หรือกลุ่มพัฒนาชุมชน

...มีกระแสกดดันจากนักการเมืองในฝ่ายรัฐบาล จากนักการเมืองฝ่ายค้าน จากนายทุนอิทธิพลท้องถิ่น และจากกลุ่มเอ็นจีโอสารพัดยื่นข้อเรียกร้องให้ย้าย ดร.ปลอดประสพ สุรัสวดีออกจากเก้าอี้อธิบดีกรมป่าไม้...

(“อ้ายย้าย” 23 ก.ค. 44)

ซีอีโอ CEO มาจาก Chief Executive Officer หมายถึง
ผู้บริหารสูงสุดที่มีอำนาจบริหารจัดการขององค์กร

...กระทรวงมหาดไทยจะเล็กลงเพราะผู้ว่าราชการจังหวัดจะฉีกไปขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี ฯลฯ
กลายเป็นซีอีโอจังหวัด!!...

(“ดี(ไม่)แตก” 7 ส.ค. 44)

เอดีบี ADB มาจาก The Asian Development Bank
หมายถึง ธนาคารพัฒนาเอเชีย

...เพราะมีสถาบันเอกชนต่างประเทศและธนาคารเอดีบียินดีจะเป็นสปอนเซอร์จ่ายเงินค่าสำรวจและ
ศึกษารายละเอียดของโครงการชุดคลองคอดกระโดยไม่มีเงื่อนไขแต่ประการใด...

(“น่าสนใจ” 18 ก.ย. 44)

3.1.8.2 คำภาษาจีน เป็นการเขียนคำภาษาจีนด้วยอักษรไทยตามการออก
เสียงของไทย ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวมีคำภาษาจีนดังนี้

แปะเอี้ย หมายถึง เสมอกัน , พอๆกัน

เซี่ยน หมายถึง ผู้ที่เก่งหรือชำนาญในทางใดทางหนึ่ง

เป็นพิเศษ

...จะนั้นถ้าไม่เลือกไทยรักไทยจะเลือกความหวังใหม่ก็แปะเอี้ยว่างั้นเหอะ...อนึ่งได้มีเซี่ยนการเมือง
หลายสำนักเชื่อว่าจะมีการเลือกตั้งซ่อมครั้งที่ 3 ตามมาอีก...

(“ลุ่นแล้วลุ่นอีก” 26 ม.ค. 44)

ชูเอี้ย หมายถึง ยกยอก , รับรู้กันเองโดยไม่ถูกต้อง

...แต่ที่เก๋มาก...และเป็นรายการชูเอี้ยอย่างชัดแจ้งก็คือสนามเลือกตั้งเขต 2 นราธิวาส...

(“อย่าเรื่องมาก” 1 ก.พ.)

บ้อเท่าโล่ หมายถึง ไม่ได้เรื่อง , ไม่ได้ความ , ไม่มีอนาคต

...จะยื่นหยัดเป็นฝ่ายค้านอย่างมีศักดิ์ศรีซัก 4 ปีไม่ได้เซียวหรือพ่อเจ้าประคุณ ปะโถกคนเรา...ไม่
นำบ้อเท่าโล่หยั่งงี้เลย...

(“หลอมละลาย” 8 ก.พ. 44)

เซ็งลื้อฮ้อ หมายถึง คำกล่าวอวยพรให้ค้าขายได้กำไรดี กิจการ

รุ่งเรือง

... “แม่ลูกจันทร์” อยากจะย้าว่าในบรรดากลุ่มประชาชาติอาเซียน ประเทศไทยของเราค้าขายเซ็งลื้อฮ้อกว่าเพื่อน...

(“ปิดได้ก็เปิดได้” 22 มิ.ย.44)

เก๊กซิม หมายถึง เสียหน้า

... “แม่ลูกจันทร์” ข้องจิตอยู่นิดเดียว “หอมหน่อย” สุดารัตน์ เกยุราพันธ์ รมว.สาธารณสุข ผู้รับผิดชอบเต็มตัว เหตุไฉน “หอมหน่อย” จึงปล่อยให้ “หอมดี” เก๊กซิมตามลำพัง??

(“เหม็นดีคันเคเยอ” 20 ธ.ค. 44)

จากการวิเคราะห์การใช้คำภาษาต่างประเทศในบทความของแม่ลูกจันทร์พบว่ามีการใช้คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาจีน การใช้คำภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นคำภาษาอังกฤษโดยตรง เช่น ปาร์ตี้ลิสต์ พีเวอร์ , คำภาษาไทยรวมกับคำภาษาอังกฤษเช่น เปิดพลอร์ หวยอันเตอร์ กราวน์ , คำภาษาอังกฤษรวมกับคำภาษาไทยเช่น เทปเสียงโทรศัพท์ และคำภาษาอังกฤษที่เป็นชื่อเฉพาะเช่น เอ็นจีโอ ซีอีโอ ส่วนคำภาษาจีนเช่น แป๊ะเอี้ย ชูเอี้ย บ่อเท่าโล่ และ เซ็งลื้อฮ้อ การใช้คำภาษาต่างประเทศมีทั้งคำนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ส่วนใหญ่เป็นคำที่เข้าใจง่ายเพราะใช้กันทั่วไปในชีวิตประจำวัน และมีคำที่เป็นชื่อเฉพาะขององค์กรและหน่วยงานต่างประเทศ

3.1.9 คำหยาบ

คือคำที่ถือว่าไม่สุภาพ ไม่นิยมนำมาใช้กัน คำเหล่านี้ได้แก่ คำด่า คำสบถ คำประณาม ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์มีคำเหล่านี้ใช้อยู่บ้างไม่มากนัก การใช้คำในลักษณะนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนในเชิงด่า ต่อว่า ตำหนิและแสดงความไม่พอใจอย่างรุนแรงต่อการกระทำของบุคคลดังตัวอย่าง

...แต่เสรำที่มีขบวนการระยาไปช่วยกระต๊บซ้ำพี่น้องประชาชนที่ถูกภัยธรรมชาติน้ำป่าถล่มจนบ้านพังหมดเนื้อหมดตัว...ไอ้ปรตพวกนี้เอาตัวยช่วงซุลมุนเอารถบรรทุกเข้าไปขโมยเสา ขโมยฝา ขโมยหลังคา ขโมยไม้กระดานที่ชาวบ้านกองไว้เอาไปขายกันสบายแฮ...ต้องถือว่าเป็นความฉ้อโกงของคนไทยด้วยกันเอง...

(“เย็นไว้โยม” 11 พ.ค. 44)

ผู้เขียนใช้คำหยาบต่ากลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมลักลอบเข้าไปขโมยสิ่งก่อสร้างของประชาชนที่กำลังประสบปัญหาน้ำป่าถล่มท่วมบ้านเรือน

...ล่าสุดไอ้พวกเดนหนรกก็แอบเข้าไปขโมยพระพุทธรูปเก่าแก่ที่บ้านคูเมืองเชียงใหม่จากวัดเจติยฯ หลวงเอาไปเรียบวุธ...

(“แล้วแต่หลวงตา” 26 พ.ค. 44)

ผู้เขียนใช้คำหยาบต่าอย่างรุนแรงกับผู้มีนิสัยเลวทรามต่อพระพุทธรูปศาสนาหลักของขโมยพระพุทธรูปเก่าแก่ของจังหวัดเชียงใหม่

...การเดินทางโดยเครื่องบินกลายเป็นอันตราย การไปอยู่ในที่ชุมชนคนมากมายย่อมไม่ปลอดภัย แคมโงการร้ายยังเตรียม “อาวุธเชื้อโรค” ที่ทำลายชีวิตคนได้นับแสนคนในการโจมตีครั้งเดียว เลวชาติสัตว์นรกอเวจี เหลือจะบรรยาย

(“กร่างเกินควร” 25 ก.ย. 44)

ผู้เขียนใช้คำหยาบต่าโงการร้ายที่ใช้อาวุธเชื้อโรคทำลายชีวิตคนว่าเหมือนสัตว์นรกในอเวจี ซึ่งเป็นขุมนรกที่ใช้ลงโทษคนที่ทำความผิดอย่างหนักที่สุด

... ห่อเหี่ยวหดหู่อย่างบอกไม่ถูก เมื่อได้ข่าวการเสียชีวิตของ น.ส.จิตรา ร่วมเจริญชัย นิสิตน้องใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งถูกไอ้สัตว์นรก ยาบ้าจับเป็นตัวประกันขณะจะขึ้นรถไฟฟ้ากลับบ้าน...

(“ต้องเฉียบขาด” 9 พ.ย. 44)

ผู้เขียนใช้คำหยาบต่าผู้ที่ติดยาเสพติดและเกิดอาการคลุ้มคลั่งจนจับนักศึกษาเป็นตัวประกัน

การใช้คำหยาบของแม่ลูกจันทร์พบใช้ในการตำหนิและต่าบุคคลที่ทำผิดอย่างมหันต์ที่ทำร้ายคนที่กำลังเดือดร้อน คนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือทำลายพระพุทธรูปศาสนา

3.1.10 คำภาษาถิ่น

หมายถึงคำที่ใช้กันในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง แต่ในปัจจุบันก็ได้แพร่ขยายเข้ามาในชุมชนเมือง และใช้กันทั่วไป ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์พบว่ามีการใช้คำภาษาถิ่นอยู่บ้างเช่น คำภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน และถิ่นใต้ ซึ่งคำภาษาถิ่นที่ผู้เขียนนำมาใช้ในบทความเมื่อแปลความหมายผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันทีเพราะเป็นภาษาถิ่นที่คุ้นเคยและแพร่หลายดังนี้

...งานนี้ได้ “โฆษกมืออาชีพ” เจ็ดดาววัลลี วงศ์ศรีวงศ์ เอื้อองเห็นจากพะเยาเป็นพิธีกรภาคสนาม โฆษณาพรรคไทยรักไทยอย่าง ม่วนแต่จ๋าดเนื้อเจ้า แม้แต่ท่านสุวิทย์ คุณกิตติ รองนายกฯจากเมือง กุญเชียงขอนแก่นสุดส่ำหื้อภาคเหนือกะเค้าด้วย... นายกรัฐมนตรีลูกข้าวเหนียวหนึ่งเชื้อสาย “สัน ก่าแพง” ทั้งดุ้นปราศรัยว่าประเทศไทย เฮามีปัญหาถูกหมักหมมจ๊กนักมานาน จึงต้องเข้ามา แก้ปัญหาระยะสั้นระยะยาวเพื่อ ฮื้อสังคมที่มีแต่คนตึกคนยากให้มีชีวิตดีขึ้น จะแก้การศึกษาของ ละ อ่อน หมูเฮาให้เจริญก้าวหน้า มีความฮู้ ความสามารถ รัฐบาลก็จะมา ฮื้อกำลังใจปี่น้อง ว่าเฮาจะนำพา ประเทศชาติไปสู่ความรุ่งโรจน์...

(“ม่วนมากๆ” 17 ก.ค. 44)

ม่วนแต่จ๋าดเนื้อเจ้า	หมายความว่า	สนุกสนานมาก
ฮื้อ	หมายความว่า	พูด
เฮา	หมายความว่า	เรา
จ๊กนัก	หมายความว่า	มาก
ฮื้อ	หมายความว่า	ให้
คนตึก	หมายความว่า	คนทุกข์
ละอ่อน	หมายความว่า	เด็ก
มีความฮู้	หมายความว่า	มีความรู้
ปี่น้อง	หมายความว่า	พี่น้อง

จากคำถนัดดังกล่าวเป็นภาษาถิ่นเหนือที่ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับบุคคลที่ตกเป็นข่าวคือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่เป็นคนจังหวัดเชียงใหม่ และคุณลดาววัลลี วงศ์ศรีวงศ์ที่เป็นคนจังหวัดพะเยาในการไปปราศรัยหาเสียงและเยี่ยมเยียนประชาชนทางภาคเหนือ

... หลายประเด็นที่ฝ่ายค้านวิจารณ์ก็มีน้ำหนักไม่น้อย โดยเฉพาะวิชานิติบัญญัติ “แม่ลูกจันทร์” เห็นพ้อง กับฝ่ายค้านว่ารัฐบาลสอบตกยกชั้น วิชาปฏิรูปการศึกษาก็ยัง เปื้อเรือเปื้อเต๋อ เหมือนเรือไม่มีนายท้าย...

(“ออกอาวุธ” 31 ส.ค. 44)

เปื้อเรือเปื้อเต๋อ หมายความว่า ไม่มีระเบียบ, สับสนวุ่นวาย

จากคำถนัดดังกล่าวเป็นภาษาถิ่นเหนือที่ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐบาลที่มีนายกรัฐมนตรี เป็นคนทางภาคเหนือบริหารประเทศชาติ ซึ่งการปฏิรูปทางการศึกษายังขาดระบบจัดการที่จะ ทำให้เรียบร้อย

...วันจันทร์นั้น (26 ก.พ.) ก็จะได้ฤกษ์แถลงนโยบายต่อรัฐสภา โปรดอย่ากะพริบตา นี่คือการเผชิญหน้ากันครั้งแรกระหว่างเสื่อพบสังข์ “ทักษิณ ชินวัตร” กับ “ชวน หลีกภัย” รับประทานซ่อมฟรีว่าแซบอีหลีแน่นอน

(“โรครีอรั้ง” 14 ก.พ. 44)

แซบอีหลี หมายความว่า เผ็ดร้อน , ถึงพริกถึงขิง

จากคำถินดังกล่าวเป็นภาษาถินอีสานที่ใช้เพื่อสื่อถึงอารมณ์สนุกสนาน ตื่นเต้นในการแถลงนโยบายระหว่างพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าฝ่ายรัฐบาล และนายชวน หลีกภัย หัวหน้าฝ่ายค้าน

...ต้นเหตุของปัญหาก็คือการทางพิเศษฯส่งมอบพื้นที่ให้บริษัท ช.การช่างล่าช้ากว่าที่ตกลงในสัญญาก่อสร้าง ก็เลยเป็นเหตุให้บริษัท ช.การช่างได้ชองเรียกเงินชดเชย การทางพิเศษฯจึงต้องจ่ายเงินค่าปรับให้กลุ่มบริษัท ช.การช่าง หกพันสองร้อยล้านบาทด้วยความสุขสดชื่น ห่วย...เฮ็ดอีหยั่งวะเนี้ย

(“เต็มคราบ” 3 ธ.ค. 44)

ห่วย...เฮ็ดอีหยั่ง หมายความว่า เฮ้!ทำอะไร

จากคำถินดังกล่าวเป็นภาษาถินอีสานที่ใช้ขู่ว่าเพื่อสื่ออารมณ์ความไม่พึงพอใจที่ทางการพิเศษแห่งประเทศไทยจะต้องจ่ายเงินค่าปรับการก่อสร้างทางด่วนล่าช้าเป็นจำนวนมากให้กับบริษัท ช.การช่าง

ต้องบอกว่าน่าเสียดายแต่ก็ไม่ถึงขนาดใจหายแว็บ เมื่อนายสรเสรีวุฒ วรงค์ช่อม เลขาธิการสภาพัฒนาตติสันใจทั้งเก้าอี้ เพื่อขอเว้นวรรคให้ชีวิต ความจริงว่าไปแล้ว “สรเสรีวุฒ” จะลาออก จะลาป่วย จะลาบวช หรือจะลาตลอด ฯลฯ มันก็บ่เป็นหยั่งดอกเตี...

(“แพะ” 5 ธ.ค. 44)

บ่เป็นหยั่งดอกเตี หมายความว่า ไม่เป็นอะไรหรอก

จากคำถินดังกล่าวเป็นภาษาถินอีสานที่ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับบุคคลที่ตกเป็นข่าวคือ นายสรเสรีวุฒ วรงค์ช่อมซึ่งเป็นคนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่าไม่เป็นอะไรที่ลาออกจากตำแหน่งเลขาธิการสภาพัฒนาตติสันใจเพราะไม่ใช่บุคคลที่สำคัญทางการเมือง

...ตั้งความหวังเต็มเปี่ยมให้ “ทักษิณ” สร้างการเมืองแนวใหม่ ไม่ใช่การเมืองน้ำเน่าอย่างเดิม ตั้งความหวังล่วงหน้าว่ารายชื่อ ครม. “ทักษิณ 1” ต้องถูกใจท่านผู้ชม สงสัยจะหวังเหวิดซะแล้ว??

(“อย่าเกรงใจ” 16 ก.พ. 44)

หวังเหวิด   หมายความว่า   นำเป็นหวัง

จากคำถ้อยดังกล่าวเป็นภาษาถิ่นใต้เพื่อสื่ออารมณ์ความเป็นหวังเป็นไยที่มีต่อการแต่งตั้งรายชื่อคณะรัฐมนตรีของรัฐบาล “ทักษิณ 1”

...ฝ่ายรัฐบาลเองแทนที่จะอยู่หนึ่ง ๆ ก็ไม่วายออกมาตอดเล็กตอดน้อย คอยตอแยฝ่ายค้าน “แม่ลูกจันทร์” ไม่ตำหนิฝ่ายค้านเพราะถ้าฝ่ายค้านไม่ค้านจะเป็นฝ่ายค้านไปทำหรือ??...

(“เสียวังวัด” 27 ส.ค. 44)

ไปทำหรือ   หมายความว่า   ทำไม

จากคำถ้อยดังกล่าวเป็นภาษาถิ่นใต้ที่ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับภูมิสำเนาของฝ่ายค้านที่มีนายชวน หลีกภัยซึ่งเป็นคนทางภาคใต้เป็นหัวหน้าทำหน้าที่ชักจูงฝ่ายรัฐบาล

จากการวิเคราะห์คำภาษาถิ่นในบทความของแม่ลูกจันทร์พบว่าผู้เขียนจะใช้ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน และภาษาถิ่นใต้ การนำภาษาถิ่นมาใช้จะขึ้นอยู่กับบุคคลที่ตกเป็นข่าวในขณะนั้นเช่น ภาษาถิ่นเหนือจะเกี่ยวข้องกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นคนภาคเหนือใช้คำว่า ฮู้ เฮา ปี่น้อง ภาษาถิ่นอีสานจะเกี่ยวข้องกับเลขาธิการสภာพัฒนซ์ที่เป็นคนทางภาคอีสานใช้คำว่า บ่เป็นหยังดอก และภาษาถิ่นใต้จะเกี่ยวข้องกับผู้นำทางฝ่ายค้านคือ นายชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นคนภาคใต้ใช้คำว่า ไปทำหรือ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เขียนยังใช้ภาษาถิ่นเพื่อสื่ออารมณ์ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ตกเป็นข่าวโดยใช้ภาษาถิ่นอีสานคำว่า แซบอีหลี สื่ออารมณ์สนุกสนาน ตื่นเต้น และ ห่วย...เฮ็ดอีหยัง สื่ออารมณ์ความไม่พึงพอใจ และภาษาถิ่นใต้คำว่า หวังเหวิด สื่ออารมณ์ความเป็นหวัง

3.1.11 คำผวน

หมายถึงการนำคำมาพูดออกเสียงสลับระหว่างเสียงพยัญชนะและเสียงสระในคำนั้นๆ คำที่นำมาผวนแล้วจะได้ความหมายใหม่ที่ไม่ค่อยสุภาพนัก ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์พบคำผวนเพียง 1 คำคือ คำว่า แหกต่วยห่วยแตก ดังตัวอย่าง

...ถ้าเห็นว่าชื่อรัฐมนตรีที่ส่งมามันแหกด้วยห่วยแตกให้เสียภาพรวมของรัฐบาล “ทักษิณ” ต้องใช้หัวใจเสริมโยเหล็กตัดออกไปทันที...

(“อย่าเกรงใจ” 16 ก.พ. 44)

แหกด้วยห่วยแตก หมายถึง ไม่ได้เรื่อง , ไม่มีความสามารถ หรือ ประสิทธิภาพ

จากการวิเคราะห์การใช้คำในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์สรุปได้ว่ามีวิธีการใช้คำ 11 ลักษณะได้แก่ การใช้คำซ้อนพบว่ามีวิธีซ้อนความหมายเพื่อเน้นความหมายของคำเป็นหลัก , การใช้คำสร้อยมีวิธีนำคำหรือกลุ่มคำที่ไม่มีความหมายมาเสริมต่อท้ายคำหลักเพื่อให้มีเสียงสัมผัสคล้องจอง น่าสนใจ สะดุดอารมณ์ผู้อ่านมากกว่าการขยายความหมายของคำ , การใช้คำสแลงพบว่ามีวิธีการเปลี่ยนอักษรวิธีการเขียน การยืมโครงสร้างภาษาอังกฤษ การยืมคำในภาษาต่างประเทศ การเลียนเสียงของธรรมชาติ การสร้างขึ้นเอง การกำหนดคำให้มีความหมายเชิงสแลง และการกำหนดคำให้สื่อความหมายด้วยเสียง การใช้คำสแลงก็เพื่อความแปลกใหม่ สื่อความหมายตรงและความหมายแฝง , การใช้กลุ่มคำกริยาได้แก่ กลุ่มคำกริยาจากวงการศึกษาเช่น กีฬามวยและกีฬาฟุตบอล กลุ่มคำกริยาจากเครื่องยนต์กลไก กลุ่มคำกริยาจากการจราจร กลุ่มคำกริยาจากวงการแพทย์ กลุ่มคำกริยาจากวงการศาสนา กลุ่มคำกริยาจากวงการเมือง และกลุ่มคำกริยาจากวงการแสดง การใช้กลุ่มคำกริยาเพื่อให้เห็นถึงการกระทำและสามารถเห็นภาพการแสดงออกได้อย่างชัดเจนอีกทั้งสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น , การใช้คำภาษาปากมีการกร่อนเสียง กลมกลืนเสียง และการตัดเสียงเพื่อการพูดที่สั้นลงให้สะดวกปาก และคำภาษาปากที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการ การใช้คำปากเพื่อสะดวกในการพูดที่ไม่เป็นทางการและสร้างความเป็นกันเอง สนับสนุนกับผู้อ่าน , การใช้คำสมญานามพบว่ามี การตั้งให้แก่บุคคลทางการเมืองที่ตกเป็นข่าวหลายวิธีคือ การตั้งสมญานามโดยใช้คำภาษาอังกฤษและภาษาจีนนำหน้าชื่อ ตั้งตามลักษณะรูปร่าง หน้าตาและฐานะของบุคคล ตั้งตามสถานภาพของบุคคล ตั้งตามพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล และตั้งตามถิ่นที่อยู่ ภูมิลำเนาของบุคคล การใช้สมญานามก็เพื่อแสดงให้เห็นภาพลักษณ์และพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นเจ้าของสมญานามได้ชัดเจน , การใช้คำย่อและอักษรย่อมี 2 ลักษณะคือ ย่อตามที่ใช้กันโดยทั่วไป และย่อให้สั้นเพื่อให้พอเหมาะกับเนื้อที่ในการเขียนข่าว , การใช้คำต่างประเทศมี 2 ประเภทคือ คำภาษาอังกฤษได้แก่ คำภาษาอังกฤษโดยตรง คำภาษาไทยรวมกับคำภาษาอังกฤษ คำภาษาอังกฤษรวมกับคำภาษาไทย และคำภาษาอังกฤษที่เป็นชื่อเฉพาะ และคำภาษาจีน , การใช้คำหยาบมีลักษณะต่ำและต่ำหีนบุคคลที่ทำผิดด้วยการทำร้ายหรือทำลายสิ่งคมอย่างรุนแรง , การใช้คำภาษาถิ่นได้แก่ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นใต้ การใช้ภาษาถิ่นก็เพื่อให้

สอดคล้องกับบุคคลที่ตกเป็นข่าวในขณะนั้น และการใช้คำพวนมีการใช้เพียงหนึ่งคำเพราะมีลักษณะการสื่อความหมายที่ไม่ค่อยสุภาพ

3.2 การใช้ประโยค

ประโยคเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งในการเขียนบทความ ซึ่งสามารถถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนได้อย่างสมบูรณ์ การใช้ประโยคสามารถแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้เขียนบทความแต่ละคน เพราะการใช้ประโยคที่แตกต่างกันแล้วแต่ความถนัดและด้วยความเหมาะสมของเนื้อหาที่เขียน

การศึกษาศาสนาพุทธคอลลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ในด้านการใช้ประโยค ผู้วิจัยจะได้ศึกษาการใช้ประโยคในหัวข้อดังต่อไปนี้

3.2.1 จุดมุ่งหมายในการใช้ประโยค

3.2.2 ศิลปะการเรียบเรียงประโยค

3.2.1 จุดมุ่งหมายในการใช้ประโยค

การเขียนบทความของผู้เขียนแต่ละคนอาจมีจุดมุ่งหมายในการเขียนแตกต่างกันซึ่งอาจขึ้นอยู่กับความต้องการถ่ายทอดเนื้อหาของบทความสู่ผู้อ่านในแต่ละครั้ง จากการศึกษาศาสนาพุทธคอลลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ในด้านจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยค ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยคดังนี้

3.2.1.1 เพื่อบอกเล่า ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการบอกเล่าเหตุการณ์โดยทั่วไป เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบในข้อเท็จจริง การบอกเล่าในบทความจะมี 2 ลักษณะคือ บอกเล่าโดยปกติ และบอกเล่าเชิงปฏิเสธ ดังนี้

(1) บอกเล่าโดยปกติ เป็นการบอกเล่าเหตุการณ์โดยทั่วไปในลักษณะต่างๆคือ แจ้งให้ทราบ สรุป เล่าถึงการกระทำ หรือการให้รายละเอียด ดังตัวอย่าง

...การที่รัฐบาลทักษิณเอาข้อมูลเมืองยอนมาแจ้งทำให้สังคมตื่นตัวรวมพลังช่วยกันต่อต้านมหันตภัยยาบ้า แถมยังเป็นการเอาเรื่องจริงมาตีแผ่ให้สังคมโลกรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น เพราะยาเสพติดที่ว่าแดงรวยจนอื้อซ่า ไม่ใช่ทำร้ายคนไทยแต่ยังทำร้ายสังคมโลก...

(“สุขุมรอบคอบ” 16 มี.ค.44)

จากตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกเล่าโดยการแจ้งให้ทราบถึงผลดีที่รัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรได้นำข้อมูลเมืองยอนซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดออกมาเปิดเผยเพื่อทำให้คนไทยและคนทั่วโลกได้รับทราบ

...ท่านนายกทักษิณได้ริเริ่มโครงการนำร่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเปลี่ยนบทบาทการทำงานมาเป็น “ซีอีโอจังหวัด” คือเป็นผู้บริหารมืออาชีพ มีอำนาจบริหารจัดการทุกอย่างโดยที่ส่วนกลางไม่ต้องยุ่ง เริ่มทดลองตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคมปีนี้จนถึงสิ้นเดือนตุลาคมปีหน้า...

(“คิดมากล้นมาก” 9 ส.ค. 44)

จากตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อบอกเล่าโดยการสรุปเพื่อจะทดลองเปลี่ยนบทบาทการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดมาเป็นผู้ว่าซีอีโอจังหวัด ในวันที่ 1 ตุลาคม

...วันนี้ประเทศไทยมียอดหนี้สาธารณะประมาณ 2.8 ล้านล้านบาท หรือ 53 เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ถือเป็นปริมาณหนี้ที่สูงที่สุดเป็นประวัติศาสตร์...

(“ผ้าชีวห่อทอง” 18 ต.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกเล่าโดยการแจ้งให้ทราบว่าประเทศไทยมียอดรวมของหนี้สาธารณะสูงสุดถึง 53 เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี

...ดร.ทักษิณ ชินวัตรนายกตัวจริงชะแว้ปไปญี่ปุ่นไม่กี่วัน อยู่ทางนี้ “บิ๊กจิวหวานเจี๊ยบ” นายกฯ สำรองฉวยโอกาสซุ่มนุดันโครงการอื้อฉาวซ่อมเฮลิคอปเตอร์ ทอ. หนึ่งพันล้านบาทเข้ากรม. วาระจรรยาบรรณโยธิน งานนี้บิ๊กจิวเซ็นเอง เสนอเอง เจริญเอง อนุมัติเองสบายแฮ...

(“อึดจริงๆ” 23 พ.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกเล่าโดยการเล่าถึงการกระทำของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ในขณะที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเดินทางไปต่างประเทศ โดยอนุมัติโครงการซ่อมเฮลิคอปเตอร์เป็นจำนวนเงินหนึ่งพันล้านบาท

วันนี้เป็นวันรัฐธรรมนูญเป็นโอกาสที่ดีจะพูดถึงรัฐธรรมนูญกันบ้างพอหอมปากหอมคอ รัฐธรรมนูญประชาธิปไตยเต็มสองใบฉบับปัจจุบันเริ่มประกาศใช้อย่างเป็นทางการเมื่อ 15 สิงหาคม 2540 นับมาถึงวันนี้ก็มีอายุเป็น 4 ปี 3 เดือน...

(“เสียดฟ้า” 10 ธ.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกเล่าโดยการให้รายละเอียดการเริ่มประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

(2) บอกเล่าเชิงปฏิเสธ เป็นการบอกเล่าเพื่อปฏิเสธเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยจะใช้คำว่า “ไม่” เพื่อแสดงการกล่าวขำในเชิงปฏิเสธ ดังตัวอย่าง

...การอภิปรายนโยบายรัฐบาลทักษิณ 1 ก็ไม่ดูเดือดเลือดพล่านแต่ประการใด ไม่มีการยกพวก
ตะลุมบอน ไม่มีการทำดีทำต่อยกกลางสภา ไม่มีใครกระโดดกัดหูใครจนต้องห้ามส่งโรงพยาบาล...

(“หอมปากหอมคอ” 28 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกเล่าเชิงปฏิเสธว่าการอภิปรายนโยบายของรัฐบาล
ทักษิณ 1 เป็นการอภิปรายที่ธรรมดา ไม่รุนแรง และไม่มีการทะเลาะกันอย่างที่คาดหวังไว้

...สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจชุดใหม่ 99 คน ไม่ใช่เป็นแหล่งระดมสมองก้อนโตของสังคมไทยอย่างที่
กำหนดไว้เป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เมื่อออกมาแบบผิดฝาผิดตัวก็ทำให้ไม่มีน้ำหนัก ไม่นำ
ศรัทธา ไม่มีราคา ไม่น่าประทับใจ...

(“ผิดฝาผิดตัว” 4 ก.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกเล่าเชิงปฏิเสธไม่ยอมรับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจที่
จัดตั้งขึ้นมาใหม่เพราะเห็นว่าเป็นคณะกรรมการที่เลือกออกมาโดยที่ตัวบุคคลไม่เหมาะสมกับ
ตำแหน่ง ตัวบุคคลไม่น่าศรัทธา และไม่น่าประทับใจที่จะให้มาทำงานในตำแหน่งดังกล่าว

...วันนี้ นาที่นี้ รัฐบาลนี้ยังไม่ได้เปิดไฟเขียวให้เครื่องบินรบอเมริกันเข้ามาใช้แผ่นดินไทยเป็นฐาน
ปฏิบัติการ ยังไม่มีอาวุธยุทโธปกรณ์มาแอบเก็บไว้ในสนามบินอุตะเกา!!...

(“ก็เลยอึมครึม” 12 ต.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกเล่าเชิงปฏิเสธว่ารัฐบาลยังไม่ได้ตกลงให้เครื่องบิน
รบของสหรัฐอเมริกามาใช้ประเทศไทยเป็นฐานปฏิบัติการรบ และยังไม่มีอาวุธต่างๆมาแอบเก็บ
ซ่อนไว้ภายในประเทศไทย

3.2.1.2 เพื่อถาม ในจุดมุ่งหมายของการใช้คำถามของแม่ลูกจันทร์
จะมีการถาม 2 ลักษณะคือ การถามเพียงอย่างเดียวเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ได้คิด และ
การถามที่ใช้คำถามเพื่อเป็นประเด็นวิเคราะห์ พร้อมกับคำตอบเพื่อเป็นข้อวิเคราะห์ด้วยใน
ประโยค ดังตัวอย่าง

... “แม่ลูกจันทร์” ก็อยากทราบเรียนถามหลวงตาว่า ถ้าแบงก์ชาติยอมนำเงินบริจาคทั้งหมดมาคืน
หลวงตาจะเอาเงินบริจาค้นับพันล้านบาทไปทำอะไร??...

(“มีดีต้องโชว์” 25 ม.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายถามหลวงตามหาบัวถึงเงินบริจาคเพื่อให้หลวงตามหาบัวได้คิดทบทวนว่าหากได้รับเงินบริจาคคืนจากธนาคารแห่งประเทศไทย ท่านหลวงตามหาบัวจะนำเงินบริจาคไปทำประโยชน์อะไร

...ถามว่ายอดความเสียหายที่เศรษฐกิจล้มละลายเมื่อ 4 ปีก่อนเป็นมูลค่าประมาณเท่าไร??...

(“เรียงชั้ยตายเดี่ยว” 8 ธ.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายถามรัฐบาลถึงตัวเลขความเสียหายของเศรษฐกิจล้มละลายเมื่อ 4 ปีที่ผ่านมาว่ามีมูลค่าความเสียหายประมาณเท่าใด เพื่อต้องการให้ตัวเลขทางเศรษฐกิจดังกล่าวเป็นตัวกระตุ้นให้รัฐบาลได้ดูแลระบบเศรษฐกิจให้ดีขึ้น

...ถามกันตรงๆว่านโยบายเศรษฐกิจของพรรคไทยรักไทยที่หาเสียงไว้ก็มีอยู่บานตะเกียงแล้ว เหตุใดจึงต้องมีแผนยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีให้วุฒิสภาชงไปลาช่อนขนาดนั้น!!

ตอบง่าย ๆ ก็เพราะภาวะเศรษฐกิจโลกปัจจุบันเกิดหดตัวกะทันหัน เมื่อเศรษฐกิจโลกเกิดหดตัวกะทันหัน ก็จุดเศรษฐกิจไทยดิ่งลงเหว รัฐบาลจึงต้องทำแผนฟื้นฟูฉุกเฉินเพื่อใช้เป็นตาข่ายรองรับไม่ให้เศรษฐกิจไทยตีสั่งกาหงายหลัง “พัง” ซ้ำเป็นรอบที่สอง...

(“ไม่จริงมั้ง” 11 ก.ค. 44)

จากตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายถามโดยการตั้งประเด็นวิเคราะห์ว่าเพราะเหตุใดรัฐบาลถึงได้จัดตั้งแผนยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีขึ้นมา โดยที่มีนโยบายเศรษฐกิจอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งก็ได้รับคำตอบจากการวิเคราะห์ว่าเพื่อใช้รองรับเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่ให้เสียหายเป็นครั้งที่สอง

...ถามว่า ทำไมภัยพิบัติน้ำป่าที่เพชรบูรณ์ถึงมีคนตายกันมาก??

ตอบว่า เพราะน้ำป่าที่ป่าลงมาจากยอดเขาเข้าถล่มหมู่บ้านมันมาตอนตีสามครึ่ง ซึ่งเป็นเวลาที่ชาวบ้านกำลังหลับสนิท และน้ำป่าที่ไหลถล่มหอบเอาดินโคลนและไม้ซุงท่อนใหญ่ไหลลงมาด้วย...

(“มารคอหอย” 13 ส.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายถามโดยการตั้งประเด็นวิเคราะห์ว่าทำไมถึงมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากจากเหตุการณ์น้ำป่าถล่มที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งได้รับคำตอบจากการวิเคราะห์ว่าเพราะน้ำป่าไหลท่วมหมู่บ้านในเวลากลางคืนขณะที่ชาวบ้านนอนหลับสนิท และมาพร้อมกับท่อนซุงขนาดใหญ่

...ถามว่าหลังจากแบ่งโครงสร้างกระทรวงใหม่แล้วเป็นยังไง??

ขอตอบว่า โดยภาพรวมก็น่าจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพกว่าเดิม อำนาจสั่งการที่รวมศูนย์อยู่ที่นายกรัฐมนตรีจะกระจายออกไป 40 เปอร์เซนต์...

(“เปลี่ยนแปลง” 2 ต.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายถามโดยการตั้งประเด็นวิเคราะห์ว่าเมื่อรัฐบาลจัดแบ่งโครงสร้างกระทรวงใหม่เสร็จเรียบร้อยแล้ว ระบบการบริหารจะเป็นอย่างไร ซึ่งได้รับคำตอบจากการวิเคราะห์ว่าสามารถทำให้การทำงานในกระทรวงต่างๆมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อำนาจการสั่งการจะกระจายออกไปอย่างกว้างขวาง

...ถามว่า เมื่อที่เอเอ็มซีรับโอนหนี้เน่าเข้ามาแล้วจะทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นทันตา? หรือทำให้หนี้เน่ากลายเป็นหนี้ดีขึ้นทันที?...

ตอบว่า ไม่มีทาง!! ยังต้องใช้เวลาแยกแยะจัดกลุ่มหนี้เน่าอีกไม่ต่ำกว่าครึ่งปี จากนั้นยังต้องวางแผนแก้ไขเพื่อปรับปรุงหนี้เน่าให้กลายเป็นหนี้ดีอีก...

(“เสกชี้ให้เป็นทอง” 13 ต.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายถามโดยการตั้งประเด็นวิเคราะห์ว่าเมื่อที่เอเอ็มซีรับโอนหนี้ที่ไม่ดีจากรัฐบาลมาดำเนินการจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้นทันทีหรือไม่ ซึ่งผู้เขียนก็ได้วิเคราะห์ว่ายังไม่ดีขึ้นในทันที เพราะจะต้องมีการจัดกลุ่มและวางแผนเพื่อปรับปรุงกันต่อไปอีก

3.2.1.3 เพื่อขอร้อง เป็นประโยคที่มีจุดมุ่งหมายต้องการขอร้องให้

ผู้ที่เกี่ยวข้องได้กระทำหรือปรับปรุงแก้ไขในการกระทำ ดังตัวอย่าง

...ขอเชิญคุณพี่คุณป้าคุณน้าคุณอาคุณย่าคุณยายได้โปรดไปใช้สิทธิเลือกตั้งรอบ 2 ให้พร้อมหน้าพร้อมตากันอีกครั้ง เพราะ กกต. ก็อยากให้เลือกตั้งซ่อมครั้งนี้เป็นการเลือกตั้งล้างตาครั้งสุดท้าย เพื่อให้การจัดตั้งรัฐบาลใหม่เดินหน้าไปได้เรียบร้อย...

(“เก็บตกอีกครั้ง” 29 ม.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายขอร้องให้ประชาชนให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งซ่อมรอบ 2 ที่กำลังจะเกิดขึ้นโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อจะได้จัดตั้งรัฐบาลใหม่ให้สำหรับประชาชนได้สำเร็จ

...ปัญหารัฐบาลเก่าที่ทิ้งทวนขึ้นค่าไฟฟ้าพรวด 11 เปอร์เซ็นต์หรืออีกยูนิตละ 25 สตางค์ อันนี้ที่กระเทือนชาวไปทั้งบ้านทั้งเมือง ขอเรียกร้องให้ ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้โปรดสั่งให้ทบทุนการขึ้นค่าไฟเพื่อเป็นกำลังใจให้แก่พี่น้องประชาชน...

(“เกลือจิ้มเกลือ” 24 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายขอร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรได้คิดทบทวนแก้ไขการขึ้นค่าไฟฟ้าที่มีราคาสูงขึ้นเพื่อผลประโยชน์และกำลังใจของประชาชน

...ขอให้ ดร.ทักษิณนำนโยบายปฏิรูปการศึกษาเข้าไป “บวก” เป็นแผนเร่งด่วนของรัฐบาล ไม่มีงานอะไรจะสำคัญไปกว่างานสร้างคน...

(“งานสร้างคน” 3 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายขอร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรริบนำนโยบายปฏิรูปการศึกษาเสนอเป็นแผนเร่งด่วนของรัฐบาลโดยเร็ว เพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพจากการศึกษา

3.2.1.4 เพื่อแนะนำ เป็นประโยคที่มีจุดมุ่งหมายให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้บุคคลนำไปปฏิบัติ ดังตัวอย่าง

...พรุ่งนี้ (ศุกร์ที่ 9 ก.พ.) จะมีการประชุมสภานัดสำคัญ เพื่อโหวตเลือก “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 23 ของประเทศไทยงานนี้ห้ามป่วยห้ามขาดห้ามลาต้องไปประชุมสภาให้พร้อมหน้าพร้อมตาทั้ง 325 คน!!...

(“หลอมละลาย” 8 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายแนะนำไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องในรัฐบาลให้เตรียมตัวเข้าประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้พร้อมกันทั้งหมดเพื่อใช้สิทธิของตนเองเลือก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรี

...นายแบงก์ทั้งหลายต้องละทิ้งโลภะ โทสะ โมหะ ไม่ใช่วิชชาสามบั้ง อย่าปกป้องประโยชน์ของแบงก์จนทำให้เกิดผลเสียต่อประโยชน์ส่วนรวม!!อย่าให้ประชาชนผู้เสียภาษีแบกรับภาระหนี้เน่ามากเกินควร อย่าอ้างว่าติดขัดกฎหมาย เพราะกฎหมายแก้ไขได้ถ้ากฎหมายเป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาชาติบ้านเมือง...

(“เขียร์เตี๋ยมู” 26 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายแนะนำนายธนาคารทุกคนให้ละทิ้งโลภะ โทสะ โมหะอย่าปกป้องผลประโยชน์ธนาคารของตนเองแต่จะต้องเอื้อผลประโยชน์แก่ประชาชนให้มากที่สุด

3.2.2 ศิลปะการเรียบเรียงประโยค

เป็นลักษณะการใช้ประโยคที่น่าถ้อยคำมาเรียบเรียงเพื่อสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิดเห็น อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ นักเขียนแต่ละคนอาจมีวิธีการเรียบเรียงประโยคที่แตกต่างกันออกไปซึ่งก็ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะตัว ผู้วิจัยจะศึกษาศิลปะการเรียบเรียงประโยค ดังต่อไปนี้

3.2.2.1 ประโยคขัดความ เป็นประโยคที่มีเนื้อความส่วนแรกขัดกับเนื้อความที่ตามมา โดยการใช้คำเชื่อม “แต่” เพื่อแสดงความคิดเห็นขัดแย้งในการเรียบเรียงประโยค ดังตัวอย่าง

...ด้วยวิทยาการพิสูจน์หลักฐานที่มีคุณภาพ ผลการสอบสวนคดีระเบิดเครื่องบินโบอิง ทีจี 114 เพื่อสังหาร “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” ให้สิ้นชื่อจึงเป็นเรื่องไม่ยาก แต่ที่มันยากและยากมากคือหาตัว “จอมบงการ” นะซีท่าน...

(“มีดแปดด้าน” 7 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความขัดแย้งระหว่างข้อความที่กล่าวว่าการพิสูจน์หลักฐานสามารถสอบสวนคดีระเบิดเครื่องบินโบอิงทีจี 114 ได้ แต่ยังไม่สามารถหาผู้ที่สั่งการระเบิดเครื่องบินได้สำเร็จ

...ดร.ทักษิณ ชินวัตร กระจุกชนหน้าแข้งตั้งหนีบควักเงินส่วนตัว 50 ล้านบาทบริจาคสมทบกองทุนต่อต้านยาเสพติดของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุข เงินห้าสิบล้านบาทมันก็มากโขอยู่ แต่สำหรับมหาเศรษฐีหมื่นล้าน “ทักษิณ ชินวัตร” ก็แค่น้ำจิ้มเท่านั้นแหละ...

(“เล่นแตกหัก” 21 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงความขัดแย้งระหว่างข้อความที่กล่าวว่าการบริจาคเงินส่วนตัวจำนวน 50 ล้านบาทของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เพื่อปราบปรามยาเสพติดนับว่าเป็นเงินจำนวนมากสำหรับบุคคลทั่วไป แต่สำหรับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นมหาเศรษฐีคิดว่าเป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนัก

...รายการ “ทักษิณ พบสื่อมวลชน” ฉลองรัฐบาลอายุครบสามเดือนก็ผ่านไปด้วยความชื่นมื่นพอสมควร งานนี้ “ดร.ทักษิณ” ไม่ได้มาคนเดียว แต่ชนรัฐมนตรีชุดใหญ่มานั่งโชว์ตัวพร้อมหน้าพร้อมตา แต่ในความเป็นจริง “ทักษิณ” เดี่ยวไม่โครโฟนเหมือนเดิม!!...

(“ตัดคะแนน” 30 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความขัดแย้งระหว่างข้อความที่กล่าวว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่ได้มาพบสื่อมวลชนเพียงคนเดียว แต่ได้นำคณะรัฐมนตรีมาพบสื่อมวลชนด้วยพร้อมกันทั้งหมด และ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรก็พูดกับสื่อมวลชนเพียงคนเดียวเหมือนเช่นเดิมทุกครั้งโดยที่ไม่ได้เปิดโอกาสให้รัฐมนตรีแต่ละท่านที่นำมาด้วยได้พูด

...ดร. ทักษิณ ชินวัตร บ่นกระปอดกระแปดว่าบ้านเมืองเรากำลังเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี แต่คน ไทยกับคนไทยกลับใช้ช่องโหว่ของกฎหมายมาพาดฟันกันเอง...

(“ให้มันจบไป” 21 มิ.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความขัดแย้งระหว่างข้อความที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรกล่าวว่าประเทศไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี แต่ได้มีคนไทยกับคนไทยด้วยกันใช้ช่องว่างของกฎหมายมาต่อสู้และขัดแย้งกันเอง

...ถึงวันนี้กระแสเรียกร้องให้ลาออกยังดังทั่วบ้านทั่วเมือง แต่กระแสเรียกร้องให้ “อุทัย” เป็นประธานสภาต่อไปก็ไม่ค่อยเหมือนกัน...

(“ตั้งไม่นาน” 1 ส.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความขัดแย้งระหว่างข้อความที่กล่าวว่ากระแสเสียงเรียกร้องให้นายอุทัย พิมพ์ใจชนลาออกจากตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรจะมีเป็นจำนวนมาก แต่เสียงเรียกร้องให้ดำรงตำแหน่งต่อไปก็ยังมีมากพอๆกัน

3.2.2.2 ประโยคซ้ำความ เป็นประโยคที่ใช้การซ้ำคำและกลุ่มคำใน

ส่วนต่าง ๆ ของประโยคเพื่อเน้นความให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ดังตัวอย่าง

...สังคมไทยเป็นสังคมอุปถัมภ์ สังคมเห็นแก่พรรค สังคมเห็นแก่พวก สังคมเห็นแก่เพื่อน...

(“ที่นี้มีเพื่อน” 7 มิ.ย. 44)

...การเมืองต้องมีแข่งมีอ่อน การเมืองต้องมีควมมีเดียว การเมืองต้องมีถอนมีเสียบ และการเมือง ต้องมีหนีบมีถ่าง...

(“หลุดแล้วหลุดอีก” 13 มิ.ย. 44)

จากตัวอย่างข้างต้นประโยคที่มีการซ้ำคำว่า “สังคม” และ คำว่า “การเมือง” เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเน้นลักษณะของสังคมและลักษณะการเมืองของประเทศไทยว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร

...หลังจากเปิดเวทีให้ฝ่ายค้านวิพากษ์วิจารณ์ 3 วัน 3 คืนจนเบื่อไปด้วยกันทั้งสองฝ่าย ถ้าเจาะเป็นรายบุคคล “แม่ลูกจันทร์” พันธรงว่า “ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์” รมว.คลัง เป็นผู้อภิปรายที่ดีที่สุด ดีกว่าอภิสิทธิ์ , ดีกว่าธารินทร์ , ดีกว่าทักษิณ , ดีกว่าเจ็หน้อย ฯลฯ...

(“หยิกเล็บเจ็บเนื้อ” 30 มิ.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนใช้ประโยคที่มีการซ้ำคำว่า “ดีกว่า” เพื่อแสดงให้เห็นเด่นชัดว่า ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์เป็นผู้อภิปรายที่ดีกว่าทุกคนในการประชุมของรัฐบาลที่มีฝ่ายค้านเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ

...การเลือกตั้งซ่อม ส.ส. 6 จังหวัด 7 เขต ที่เพิ่งเสร็จไปหยกๆ ก็จริงอย่างที่ทำนายไว้ล่วงหน้าไม่มีผิด เพราะมีการโกงเลือกตั้งกันอย่างสุดลูด โกงกันทุกเขต โกงกันทุกรูปแบบ โกงกันอย่างโจ่งครึ่มถึงขนาดหอบเงินไปซื้อเสียงกลางวันแสกๆ...

(“ผิดสังเกต” 2 ก.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนใช้ประโยคที่มีการซ้ำคำว่า “โกง” เพื่อเน้นถึงลักษณะการทุจริตในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 6 จังหวัด 7 เขต

...ทุกปัญหามีทางแก้ ขึ้นอยู่ว่าจะแก้หรือไม่แก้ ส่วนใหญ่เวลาเกิดปัญหาขึ้นนักการเมืองไทยชอบใช้วิธี “แก้แบบไม่แก้” คือซื้อเวลา ปลอ่ยให้ปัญหาเปื่อยยุ่ยไปเรื่อยๆ อย่างปัญหาถุงเป็นฝอยขัดหม้อที่การบินไทยเป็นต้น ความจริงปัญหานี้แก้ไม่ยากแต่ต้องแก้ให้ถูกจุด แก้ให้ครบวงจร แก้แล้วต้องจบไม่ต้องกลับมาแก้ใหม่ให้เมื่อยตุ้ม...

(“ทีมไทยแลนด์” 1 ก.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนใช้ประโยคที่มีการซ้ำคำว่า “แก้” เพื่อเน้นวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของสายการบินไทย

3.2.2.3 ประโยคเงื่อนไข เป็นประโยคที่ประกอบด้วย 2 ข้อความ ประโยคหนึ่งแสดงเงื่อนไข อีกประโยคหนึ่งแสดงผลที่จะได้รับ โดยที่มีการใช้คำเชื่อมแสดงเงื่อนไข ดังตัวอย่าง

...อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่า “พีชวัน” ยังขายได้มากกว่าคนอื่นในพรรค ถ้า “ชวน” ออกไปตอนนี้ ดีไม่ดีพรรคยิงเล...

(“ของแท้ต้องแบบนี้” 18 เม.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนใช้คำเชื่อม “อย่างไรก็ตาม...ถ้า” เป็นตัวเชื่อมแสดงเงื่อนไขของประโยคเพื่อแสดงว่านายชวน หลีกภัยยังเป็นที่ยืนชอบของประชาชน ถ้านายชวน หลีกภัยลาออกจากพรรคประชาธิปัตย์จะทำให้พรรคไม่มีชื่อเสียง เสื่อมศรัทธา และไม่มีความเป็นระเบียบ

... “แม่ลูกจันทร์” ขอกระชุน “ป่าเหาะ” ให้รีบหาทางแก้ปัญหาสภากลุ่มโดยเร็ว อย่าให้เกิดเรื่องน่าอับอายขายหน้าสภากลุ่มซ้ำซากต่อไป ถ้าเกิดเหตุอุปสรรคสภากลุ่มปากอ่าวซ้ำอีกที่ “เหาะ” ก็ควรรับผิดชอบ “ลาออก” จากตำแหน่งประธานวิปรัฐบาล...

(“ลุ่มเหมือนเดิม” 21 เม.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนใช้คำเชื่อม “ถ้า..ก็” เป็นตัวเชื่อมแสดงประโยคในลักษณะเงื่อนไขเพื่อแสดงว่าถ้านายเสนาะ เทียนทองไม่สามารถแก้ไขปัญหาสภาผู้แทนราษฎรไม่ครบองค์ประชุมได้ก็สมควรที่จะลาออกจากตำแหน่งประธานฝ่ายรัฐบาล

...ดร.ทักษิณ ชินวัตรเพิ่งจะเปิดใจพูดวันก่อนว่า ผลงานรัฐบาลที่ผ่านมายังไม่น่าพอใจจะต้องแก้ไขปรับปรุงยกเครื่องอีกพอสมควร ถ้ารัฐมนตรีคนใดทำงานไม่เอาไหนก็ต้องเรียกไปเตือนให้ปรับปรุงตัว ถ้าเตือนแล้วยังไม่ไหวก็ต้องโดนปรับออกจากรัฐมนตรี...

(“งานนี้ต้องขบใจ” 3 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนใช้คำเชื่อม “ถ้า...ก็” เป็นตัวเชื่อมแสดงในลักษณะเงื่อนไขว่าถ้าวินัยมนตรีคนใดทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีผลงานให้กับรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรก็จะต้องปรับเปลี่ยนออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี

3.2.2.4 ประโยคสรุปความ เป็นประโยคที่นำความสำคัญหรือความที่ใช้สรุปไว้ในตอนท้ายของประโยค ดังตัวอย่าง

...ผลการเลือกตั้งใหญ่ทั้ง 2 ระบบ จาก 76 จังหวัด 400 เขต 80,000 หน่วย ซึ่งเป็นคำตอบสุดท้ายของคนไทยทั้งประเทศก็เป็นไปตามคาด นั่นคือพรรคไทยรักไทยของดร.ทักษิณ ชินวัตรชนะขาดทั้ง 2 ระบบ...

(“ยามรัก-ยามร้าง” 8 ม.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนได้สรุปความ โดยใช้คำว่า “นั่นคือ” เพื่อสรุปว่าพรรคไทยรักไทยชนะการเลือกตั้งทั้ง 2 ระบบ คือระบบเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งคนเดียว กับเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบพรรค

... “แม่ลูกจันทร์” ได้ถ่ายทอดที่วิธีการระดมสมองการจัดตั้งบรรษัทกลางบริหารทรัพย์สิน แก่ปัญหาหนี้หน้าที่ชะงัก โดยมีบีกแบงก์ทุกแบงก์ไปร่วมประชุมพร้อมหน้าพร้อมตาเป็นประวัติการณ์ งานนี้ นายกรัฐมนตรีลงทูลยถ้วร่วมประชุมทั้งวันทั้งคืน ยอมเหนื่อยครั้งเดียวเพื่อหาข้อยุติที่ลงมือทำได้ทันที นี่คือการบริหารสไตล์ใหม่ที่รวดเร็ว ฉับไวกว่าสไตล์เช้าชามเย็นชาม...

(“เชียร์เต็มรู” 26 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนสรุปความโดยใช้คำว่า “นี่คือ” เพื่อสรุปการปฏิบัติงานแบบใหม่ของรัฐบาลที่มี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีเป็นแกนนำ

จากการศึกษาการใช้ประโยคในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ในหัวข้อจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยค และศิลปะการเรียบเรียงประโยคพบว่า จุดมุ่งหมายในการใช้ประโยคของผู้เขียนมี 4 ลักษณะคือ เพื่อบอกเล่าเป็นการบอกเล่าเหตุการณ์หรือเรื่องราวโดยทั่วไปเพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบในข้อเท็จจริงโดยมี 2 วิธี คือบอกเล่าโดยปกติจะใช้วิธีแจ้งให้ทราบ สรุป เล่าถึงการกระทำ การให้รายละเอียด และบอกเล่าเชิงปฏิเสธจะใช้คำว่า “ไม่” เพื่อกล่าวย้าแสดงการปฏิเสธ , เพื่อถามผู้เขียนจะมีจุดมุ่งหมายในการถาม 2 วิธี คือ การถามเพียงอย่างเดียวเพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้คิด และการถามเพื่อเปิดประเด็นวิเคราะห์พร้อมกับการตอบเพื่อเป็นการวิเคราะห์ประเด็น , เพื่อขอร้องเป็นการขอร้องจากผู้เขียนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ได้กระทำหรือได้แก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้น และเพื่อแนะนำเป็นการให้ข้อแนะนำไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเหตุให้หันสิ่งที่ได้แนะนำนั้นไปปฏิบัติ ในการใช้ประโยคที่มีจุดมุ่งหมายในทุกลักษณะจะมีการละประธานไว้เสมอ โดยประธานที่ละไว้ก็คือตัวของผู้เขียนบทความ

ส่วนศิลปะในการเรียบเรียงประโยคพบว่า ผู้เขียนมีลักษณะการเรียบเรียงประโยค 4 ลักษณะคือ ประโยคขัดความเป็นประโยคที่มีการขัดความระหว่งเนื้อความส่วนแรกกับเนื้อความที่ตามมา โดยมีคำว่า “แต่” เป็นคำเชื่อมให้มีลักษณะขัดความเมื่อต้องการแสดงความคิดเห็นขัดแย้ง , ประโยคซ้ำความเป็นประโยคที่มีการซ้ำคำเดิมในหลายๆครั้งภายในข้อความเมื่อต้องการเน้นเรื่องราวให้เกิดความชัดเจน , ประโยคเงื่อนไขเป็นประโยคที่แสดงเงื่อนไขหรือข้อตกลงและแสดงผลที่จะได้รับ โดยมีสันธานเป็นคู่เชื่อมเช่น “อย่างไรก็ตาม...ถ้า” , “ถ้า...ก็” และประโยคสรุปความเป็นประโยคที่เมื่อต้องการสรุปความสำคัญทั้งหมดไว้ในตอนท้ายของข้อความ โดยที่มีการใช้คำสรุปที่ชัดเจนเช่น “นั่นคือ” และ “นี่คือ”

3.3 การใช้สำนวน

สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2538:1) ได้ให้ความหมายของสำนวนไว้ว่าหมายถึง คำพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่ให้ความหมายในคำพูดนั้นๆ คนฟังอาจเข้าใจความหมายทันทีถ้าคำพูดนั้นใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไปจนอยู่ตัวแล้ว แต่ถ้าไม่แพร่หลายคนฟังก็ไม่อาจเข้าใจได้ทันที ต้องคิดจึงเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจไปอย่างอื่นก็ได้ หรือไม่เข้าใจเอาเลยก็ได้ คำพูดเป็นชั้นเชิงนี้เรียกว่า “สำนวน”

ส่วนไซริ โปราโมช ณ อยุธยา (2539:4) กล่าวว่าสำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่มีได้มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวอักษรหรือแปลตามรากศัพท์ แต่เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่น คือเป็นชั้นเชิง ชวนให้คิด ซึ่งอาจเป็นในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปไมย

ดังนั้นสำนวนจึงเป็นถ้อยคำที่มีลักษณะพิเศษรูปแบบหนึ่ง เป็นถ้อยคำที่มีชั้นเชิง ชวนให้คิดและเปรียบเทียบ ไม่ตรงไปตรงมาแต่มีความหมายในตัวเอง บางครั้งสามารถสื่อสารและสื่ออารมณ์ให้เข้าใจได้มากกว่าถ้อยคำธรรมดาทั่วไป

ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์มีการใช้สำนวนที่ผู้อ่านรู้จัก และคุ้นเคยซึ่งเป็นสำนวนเดิมเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจะได้ศึกษาสำนวนในบทความของแม่ลูกจันทร์ดังต่อไปนี้

3.3.1 สำนวนที่คงรูปเดิม หมายถึงสำนวนที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปและความหมายไปจากสำนวนเดิม ดังสำนวนต่อไปนี้

เต็มสติม (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:240) หมายถึง เต็มกำลัง เต็มแรง หรือเต็มที่

...การเมืองโค้งสุดท้ายกำลังเดินหน้าเต็มตัว ทุกพรรคต่างก็พกความหวังกันจนกระเป่าตุง แถมยังพกเงินกระเป่าตุงเตรียมสู้ศึกเลือกตั้งกันเต็มสติม...

(“ยังไม่สร้างเมา” 2 ม.ค. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “เต็มสติม” ในข้อความนี้หมายถึง ในการเลือกตั้งที่ใกล้จะมาถึงทุกพรรคการเมืองต่างเตรียมความหวังและเตรียมเงินกันอย่างเต็มที่และเต็มกำลังเพื่อนำมาแข่งขันในการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้น

ดิเรือทั้งโกลน (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:223) หมายถึง ดิพล่อยๆไปเสียก่อนที่จะรู้ว่าอะไรเป็นอะไร

... “แม่ลูกจันทร์”ไม่ยากดิเรือทั้งโกลน...วิจารณ์ “ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์” ว่าที่ขุนคลังคนใหม่...

(“ของตายอยู่แล้ว” 10 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “ดิเรือทั้งโกลน”ในข้อความนี้หมายถึง ผู้เขียนไม่ยากแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนใหม่ก่อนที่จะเห็นผลงานในการทำงาน

งอมพระราม (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:131) หมายถึง มีความทุกข์ยากลำบากเต็มที่ ต้องลำบากเหมือนพระรามในเรื่องรามเกียรติ์

... “แม่ลูกจันทร์” กล่าวกันว่าถ้า “พีชวัน” ชนะเลือกตั้งได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรี การขึ้นค่าไฟแบบบำเล็ดอย่างนี้จะไม่เกิดขึ้นแน่นอน !! เพราะ “พีชวัน” รู้ดีว่าถ้าขึ้นหักดิบขึ้นค่าไฟบำเล็ดแบบนี้ต้องโดนถล่มงอมพระราม...

(“ก่อนอำลา” 17 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “งอมพระราม” ในข้อความนี้หมายถึง หากนายชวน หลีกภัยได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งจะไม่มี การอนุมัติขึ้นค่าไฟฟ้า เพราะนายชวน หลีกภัยรู้ว่า จะต้องถูกประชาชนต่อว่าอย่างรุนแรง

ไม่มีมูลฝอยหมาไม่ชี้ (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:442) หมายถึง ไม่มีอะไรเป็นคำมูลอยู่จึงได้มีเรื่องเกิดขึ้น

...กรณีนี้อาจกล่าวสรุป มีที่ปรึกษาคณะกรรมการคมนาคมไปเรียกเงินเก่าเจียะจากผู้ที่ได้รับเสนอชื่อให้เป็นกรรมการ กทช. “แม่ลูกจันทร์” เชื่อว่าของพรรคนี้ถ้าไม่มีมูลฝอยหมาไม่ชี้ ลำพังที่ปรึกษาคนเดียวจะไปวิ่งเต็นหาเงินเก่าเจียะไม่ได้ถ้าไม่มี ส.ว. รู้เห็นเป็นใจด้วย...

(“ไม่ไหววะ” 1 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “ไม่มีมูลฝอยหมาไม่ชี้” ในข้อความนี้หมายถึง หากไม่มีสมาชิกวุฒิสภาู้เห็นกับที่ปรึกษาคณะกรรมการคมนาคมในการเรียกเก็บเงินจากผู้ที่ได้รับเสนอชื่อเพื่อให้ได้เป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่องก็คงไม่ถูกเปิดเผย

มีดแปดด้าน (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:423) หมายถึง ไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ จนปัญญา

...ผลการสอบสวนคดีระเบิดเครื่องบินโบอิงที่จี 114 เพื่อจะสังหาร “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” ให้สิ้นชื่อ ต้องยอมรับว่าคดีนี้ยังมีดแปดด้าน ถ้ายังคล้ำไปถึง “มีระเบิด” ไม่ได้ก็ไม่มีทางโยงไปถึงตัว “จอมบงการ” ได้!!...

(“มีดแปดด้าน” 7 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “มีดแปดด้าน” ในข้อความนี้หมายถึง คดีการระเบิดเครื่องบินที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรโดยสารนั้นยังไม่สามารถหาหลักฐานหรือสืบสาวไปถึงผู้ลอบวางระเบิดและผู้สั่งการระเบิดได้

ตักน้ำใส่กะโหลกชะงอกดูเงา (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:209) หมายถึง ให้ดูตัวของตัวเองว่าเป็นอย่างไร เหมาะสม หรือควรกันกับที่จะทำอะไรลงไปหรือไม่

... “แม่ลูกจันทร์”ขอให้วุฒิสภาตักน้ำใส่กะโหลกชะงอกดูเงาตัวเองว่าควรสนับสนุน กกต.เพื่อให้การเลือกตั้งทุกระดับบริสุทธิ์ยุติธรรม หรือจะถอยหลังเข้าคลองให้การเลือกตั้งสกปรกโสโครกตลอดไป...

(“กลับมาเถอะ” 26 เม.ย. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “ตักน้ำใส่กะโหลกชะงอกดูเงา” ในข้อความนี้หมายถึง สมาชิกวุฒิสภาควรจะตัดสินใจตัวเองว่าควรสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือไม่สนับสนุนเพื่อให้เป็นผลดีหรือผลเสียต่อการเลือกตั้ง

ดินพอกหางหมู (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:178) หมายถึง การงานหรือธุระ หรือเรื่องอะไรๆที่มีเกิดขึ้นทีละเล็กทีละน้อยพอกพูนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆจนทำให้ต้องลำบากหรือยุ่งยากเดือดร้อน

มัดมือชก (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:411) หมายถึง บังคับหรือใช้วิธีการใดๆให้อีกฝ่ายหนึ่งตกอยู่ในอำนาจแล้วจัดการเอาตามใจชอบ ไม่ให้ฝ่ายนั้นโต้แย้งต่อสู้ได้

...ฉะนั้นนี่ยังงี้ๆก็ต้องขึ้นค่าน้ำประปาอีกคิวละหกสลึงตามประเพณี เพราะการประปามีหนี้สินเป็นดินพอกหางหมูอยู่อีหนึ่งตุงนึ่ง แถมต้องการหารายได้เพิ่มเพื่อใช้เป็นทุนขยายพื้นที่บริการเป็นเหตุผลกำปั่นทุบดินที่เจ้าอ้างเป็นประจำ “แม่ลูกจันทร์” ฟังเจ้แล้วก็อ่อนใจเพราะประชาชนผู้ใช้น้ำต้องถูกมัดมือชกข้างเดียว...

(“ทบทวนอีกที” 18 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “ดินพอกหางหมู” และ “มัดมือชก” ในข้อความนี้หมายถึง การประปานครหลวงมีเหตุผลของการขึ้นค่าน้ำประปา เพราะการประปานครหลวงมีหนี้สินที่ค้างอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังต้องขยายพื้นที่บริการให้กับประชาชน ซึ่งเป็นเหมือนการบังคับประชาชนโดยที่ประชาชนไม่สามารถทำอะไรได้

ลูกผีลูกคน (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:515) หมายถึง ไม่แน่ เอาเป็นที่แน่นอนไม่ได้ ได้เสียก้ำกึ่งกัน

...นายสุรศักดิ์ วาจาสิทธิ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านตลาดหลักทรัพย์ซึ่งเป็นพยานฝ่ายจำเลยยืนยันว่า “การโอนหุ้นลอย” เป็นเรื่องปกติในการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ที่ปฏิบัติกันมาช้านาน แต่จะให้สงสัยไปมากกว่านี้ นายสุรศักดิ์ ไม่ยอมมพุดลูกเดียว ถ้าให้ “แม่ลูกจันทร์” ฟันธงตอนนี้ก็ยกๆกึ่งๆระดับลูกผีลูกคนหวายออกได้ทั้งสองฝ่ายเท่าๆกัน...

(“ขอให้กล้าจริง” 24 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “ลูกผีลูกคน” ในข้อความนี้หมายถึง กรณีความผิดในการโอนหุ้นลอยของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรยังไม่สามารถสรุปแน่นอนได้ว่าถูกหรือผิดเพราะสามารถเป็นไปได้ทั้งสองกรณี

เล่นกลอนสด (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:519) หมายถึง ทำหรือพูด หรือทำอะไรที่ได้ประสบในทันทีโดยที่ไม่ได้เตรียมไว้ก่อน

...นี่สำหรับท่านที่ห่วงใยกลัวว่า “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” จะตื่นเวที “แม่ลูกจันทร์” ขอเรียนว่าอย่าไปห่วงแก “ดร.ทักษิณ” บอกแล้วว่าจะเล่นกลอนสด “เค้น” จากสี่ห้องหัวใจ...

(“ตามใจแฟน” 15 มิ.ย. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “เล่นกลอนสด” ในข้อความนี้หมายถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะจัดการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับการแถลงปิดคดีการปิดบังบัญชีทรัพย์สินได้อย่างไรทันทีโดยที่ไม่ต้องเตรียมคำให้การล่วงหน้า

คว้าน้ำเหลว (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:108) หมายถึง ไม่ได้อะไรเลย ทำไม่สำเร็จ

...ไม่ทราบว่าจะเขียนคำฟ้องกันยังไงศาลอังกฤษถึงได้ตัดสิน “ยกฟ้อง” นายปิ่น ทั้งหมด?? ก็ไหนคุยว่ามีหลักฐานแน่นปึก 45ข้อหาหนักดินไม่หลุด!! แต่สุดท้ายก็คว้าน้ำเหลวกลับบ้านมือเปล่า...

(“สบายเหงือก” 30 ก.ค. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “คว้าน้ำเหลว” ในข้อความนี้หมายถึง อัยการไทยที่เดินทางไปต่อสู่อัยการฟ้องทรัพย์สินของบริษัทเอกชนกิจของนายปิ่น จักกะพากในศาลอังกฤษนั้น ทำงานไม่ประสบความสำเร็จ ผลการตัดสินนายปิ่น จักกะพากหลุดพ้นจากคดีดังกล่าว

ทึ่งทวน (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:267) หมายถึง ปล่อยสุดฝีมือเต็มที่

...ผลงานที่ผ่านมามั่นใจว่าท่านเลาสุทำหน้าที่ได้อย่างยอดเยี่ยม โดยเฉพาะคำวินิจฉัยส่วนตัวคดีชุกหุ้นท่านประเสริฐ นาสกุล เขียนทึ่งทวนไว้แซบอีหลีมาก...

(“ข้อสำคัญต้องนี่” 12 ก.ย. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “ทึ่งทวน” ในข้อความนี้หมายถึง นายประเสริฐ นาสกุลเขียนคำวินิจฉัยคดีปิดบังบัญชีทรัพย์สินของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรด้วยถ้อยคำสำนวนที่ดีเยี่ยมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่จะหมดวาระในการทำงานตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ย้อมแมวขาย (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:454) หมายถึง นำของไม่ดีมาตกแต่งเสียใหม่ให้หลงเชื่อว่าดีแล้วจึงให้ไป

...อึ้ง “แม่ลูกจันทร์” ขอกระซุนฝ่ายค้านให้เดินหน้าตรวจสอบให้รอบด้านเพื่อหาคำตอบให้ได้ว่าใคร?คือตัวแสบ?แอบเอาที่วัดไปย้อมแมวขายให้ชาวบ้าน!!...

(“เห็นแก่คุณย่า” 29 ก.ย. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “ย้อมแมวขาย” ในข้อความนี้หมายถึง ผู้เขียนต้องการให้ตรวจสอบว่าใครเป็นผู้นำที่ดินธรณีสงฆ์ไปหลอกลวงขายให้กับประชาชนเพื่อสร้างเป็นหมู่บ้านและสนามกอล์ฟ

สุดลิ่มทิ่มประตู (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:581) หมายถึง ถึงที่สุด เต็มกำลังที่จะเป็นไปได้

...แต่ที่ไม่เห็นด้วยและขอคัดค้านสุดลิ่มทิ่มประตู คือการที่ดร.ทักษิณ จะให้การรถไฟฯทุบทิ้งทำลายเสาตอม่อรถไฟไฮโปเวลล์...

(“ตาไม่มีแวว” 3 ต.ค. 44)

จากตัวอย่างการใช้สำนวน “สุดลิ่มทิ่มประตู” ในข้อความนี้หมายถึง ผู้เขียนคัดค้านและไม่เห็นด้วยอย่างเต็มที่ที่จะให้มีการทุบทำลายเสาตอม่อรถไฟไฮโปเวลล์

3.3.2 สำนวนที่มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำ หมายถึง สำนวนเดิมที่มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมาย ดังสำนวนต่อไปนี้

ถอยหลังลงคลอง - ถอยหลังเข้าคลอง (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:250) หมายถึง หวนกลับไปหาแบบเดิม

...สามปีที่เป็นรัฐบาล 36 เดือนที่ “ชวน หลีกภัย” เป็นนายกรัฐมนตรี เราทำอะไรอยู่? เราอยู่เพื่ออะไร? ชาติบ้านเมืองก้าวไปข้างหน้าหรือถอยหลังลงคลอง?? หายใจลึกๆตั้งหลักให้ดีๆจะได้ไม่เสียรูปมวย...

(“เชียร์เต็มรู” 26 ก.พ. 44)

ถอยหลังลงคลอง มาจาก ถอยหลังเข้าคลอง เปลี่ยนแปลงคำจากคำว่า “ลง” เป็น “เข้า” มีความหมายว่า หวนกลับไปทำสิ่งเดิมที่เคยทำให้ย่าแยมมาก่อน ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง ผู้เขียนต้องการถามว่าระยะเวลาสามปีหรือ 36 เดือนที่มีนายชวน หลีกภัยเป็น

นายกรัฐมนตรี ประชาชนคนไทยมีความรู้สึกเป็นอย่างไรบ้าง และชาติบ้านเมืองกลับไปเป็นสภาพเดิมที่ย่ำแย่หรือไม่

ยิงปืนนัดเดียวได้นกหลายตัว - ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว (เจือ สตะเวทิน. 2516: 75) หมายถึง ทำอย่างเดียวได้ผลสองอย่าง ลงทุนครั้งเดียวได้ผลสองทาง

...การรวมพรรคความหวังใหม่กับพรรคเสรีธรรมจะสร้างเกราะป้องกันฝ่ายค้าน ไม่ให้ล้วงดับตุ๊กแก แดมยังป้องกันไม่ให้พรรคชาติไทยพลิกขั้วไปรวมกับพรรคชาติพัฒนาสรุปว่างานนี้ “ทักษิณ” ยิงปืนนัดเดียวได้นกหลายตัว!!...

(“ยิงโตย้งเล็ก” 5 มิ.ย. 44)

ยิงปืนนัดเดียวได้นกหลายตัว มาจาก ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว เปลี่ยนแปลงคำจากคำว่า “นกหลายตัว” เป็น “นกสองตัว” มีความหมายว่า ทำงานครั้งเดียวได้ผลตอบแทนสองอย่างที่เป็นประโยชน์คุ้มค่ากับการลงทุน ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง แผนการรวมพรรคความหวังใหม่กับพรรคเสรีธรรมของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นการกระทำในครั้งเดียวที่ได้ผลประโยชน์สองทางคือ ป้องกันฝ่ายค้านได้เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร และป้องกันไม่ให้พรรคชาติไทยรวมกับพรรคชาติพัฒนาเพื่อร่วมกันจัดตั้งรัฐบาล

หน้าดินเป็นหลังมือ - หน้ามือเป็นหลังมือ (เจือ สตะเวทิน. 2516:94) หมายถึง เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง , กลับตรงกันข้ามกัน

...เพราะนี่คือ “สมบัติของแผ่นดิน” ที่จะทำให้อฐานะการเงินของไทยพลิกกลับจากยากมาเป็น เศรษฐีแบบหน้าดินเป็นหลังมือ...

(“ต้องถ้ายา” 4 เม.ย. 44)

หน้าดินเป็นหลังมือ มาจาก หน้ามือเป็นหลังมือ เปลี่ยนแปลงคำจากคำว่า “ดิน” เป็น “มือ” มีความหมายว่า เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง ไม่เหลือเค้าของสิ่งเดิมให้เห็น ซึ่งเปรียบเทียบระหว่าง ดินที่อยู่ส่วนล่างหมายถึง ยาก และมือที่อยู่ส่วนบนหมายถึง เศรษฐี ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง หากการขุดพบทองคำซึ่งเป็นสมบัติของชาติของ ร.ต.ท. เชาวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริเป็นผลสำเร็จก็จะทำให้ประเทศชาติเปลี่ยนแปลงจากประเทศยากจนกลับกลายเป็นประเทศมหาเศรษฐีอย่างสิ้นเชิง

แกว่งปากหาเสี้ยน - แกว่งเท้าหาเสี้ยน (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:56) หมายถึง รนหาเรื่องเดือดร้อน

... “แม่ลูกจันทร์” ด้วยความปรารถนาดีขอให้ “ดร.ทักษิณ” จัดระเบียบปากตัวเองลงซะบ้าง ถ้าพูดแล้วเปลืองตัวก็ไม่ควรแกว่งปากหาเสียง!!...

(“เสียดายเดียว” 5 ต.ค. 44)

แกว่งปากหาเสียง มาจาก แกว่งเท้าหาเสียง เปลี่ยนแปลงคำจากคำว่า “ปาก” เป็น “เท้า” มีความหมายว่า หาเรื่องเดือดร้อน หาความลำบากให้ตนเองโดยไม่สมควร ซึ่งเปรียบเทียบให้ปากอยู่ในระดับต่ำแทนเท้าเมื่อต้องถูกเสียงต่ำ ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง ผู้เขียนขอร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรระมัดระวังในคำพูด ไม่ควรทำตนเองให้เดือดร้อนจากการพูดของตัวเอง ไม่ควรลดตัวเองลงไปหาความลำบากทั้ง ๆ ที่อยู่ในตำแหน่งระดับสูง

ซึ้งก็เป็นนก ซึ้งไม้ก็เป็นไม้ ซึ้งครกก็เป็นครก - ซึ้งเป็นนก ซึ้งไม้เป็นไม้ (เจือ สตะเวทิน. 2516:39) หมายถึง ไม่ว่าผู้มีอำนาจจะว่าอย่างไรผู้น้อยก็ต้องคล้อยตามไปอย่างนั้น เพราะกลัวหรือประจบประแจง

...แต่วันนี้ นาที่นี้ “ทักษิณ” ซึ้งก็เป็นนก ซึ้งไม้ก็เป็นไม้ ซึ้งครกก็เป็นครก!! เพราะศูนย์อำนาจการเมืองมันอยู่ในกำมือ “ทักษิณ”แต่ผู้เดียวเท่านั้น...

(“เดี๋ยวก็รู้” 11 ม.ค. 44)

ซึ้งก็เป็นนก ซึ้งไม้ก็เป็นไม้ ซึ้งครกก็เป็นครก เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำโดยการเพิ่มคำว่า “ซึ้งครกก็เป็นครก” มีความหมายว่า ทำหรือพูดอะไรต้องเป็นเช่นนั้นไปหมดทุกอย่าง ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง ในขณะที่บุคคลใดที่อยู่ใต้อำนาจการปกครองของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะต้องทำตามและคล้อยตามสิ่งที่ท่านสั่งการทุกอย่าง เพราะในตอนนั้น พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีอำนาจและบารมีทางการเมือง

รักวัวให้ผูก รักลูก (จ้าง) ให้ดี - รักวัวให้ผูก รักลูกให้ดี (เจือ สตะเวทิน. 2516: 77) หมายถึง วัวถ้าไม่ผูกก็จะไปที่อื่น ลูกถ้าไม่ดีเมื่อผิดก็จะไต่ใจ

...แต่ “คุณภักดีพร” ที่ทราบมา เธอก็ไม่ใช่คนใจร้ายใจดำ แต่เธออาจจะยึดคติไทย “รักวัวให้ผูก รักลูก (จ้าง)ให้ดี” คงจะเป็นความหวังดีไม่ยากให้เด็กใจแตกเสียคน...

(“เพื่อความปลอดภัย” 21พ.ค. 44)

รักวัวให้ผูก รักลูก (จ้าง)ให้ดี เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำโดยการเพิ่มคำว่า “จ้าง” เข้าไปในสำนวน รักวัวให้ผูก รักลูกให้ดี ในบทความนี้ต้องการจะความหมายว่า คุณภักดีพรใช้

สำนวนนี้ผิดที่ เพราะการรักลูกต้องอบรมและลงโทษ แม้แต่ลูกจ้างก็ต้องอบรมสั่งสอน ลงโทษ ซึ่งความจริงไม่สามารถลงโทษเยี่ยงนี้ได้เพราะไม่ใช่เลือดเนื้อเชื้อไขของตนเอง ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง คุณภักดีพร สุจริตกุล ใช้วิธีการอบรมดูแลเด็กในบ้านด้วยการทำโทษ และเยี่ยงตัวอย่างรุนแรงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

ลิปปากว่าไม่เท่าตาเห็น ลิปตาเห็นไม่เท่ามือคลำ ลิปมือคลำไม่เท่าทำเอง - ลิปปากว่าไม่เท่าตาเห็น ลิปตาเห็นไม่เท่ามือคลำ (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:575) หมายถึง การทำสิ่งใดถ้าไม่ได้ทำด้วยตัวเองจะไม่สามารถรู้ถึงแก่นแท้ของสิ่งนั้น

...ลิปปากว่าไม่เท่าตาเห็น ลิปตาเห็นไม่เท่ามือคลำ ลิปมือคลำไม่เท่าทำเอง ก็ดูเถอะแค่ ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีแบ่งคิวไปนั่งประชุมแก้ปัญหาารถไฟขาดทุนแค่วันเดียว ผลก็คือปัญหาของการรถไฟที่หมักหมมมานานสิบปีสามารถทะลวงออกไปได้...

(“ตาไม่มีแวว” 3 ต.ค. 44)

ลิปปากว่าไม่เท่าตาเห็น ลิปตาเห็นไม่เท่ามือคลำ ลิปมือคลำไม่เท่าทำเอง เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำโดยการเพิ่มคำว่า “ลิปมือคลำไม่เท่าทำเอง” มีความหมายว่า สิ่งที่เห็น สิ่งที่สัมผัสอย่างผิวเผินจะไม่ลึกซึ้งเท่ากับได้ลงมือทำเองอย่างจริงจัง ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรได้ดำเนินการแก้ปัญหาการรถไฟแห่งประเทศไทยขาดทุนด้วยตนเองจนทำให้ปัญหาทุกอย่างผ่านไปได้อย่างเรียบร้อย

ตัดช่องน้อย - ตัดช่องน้อยแต่พอตัว (สง่า กาญจนาคพันธุ์. 2538:210) หมายถึง เอาตัวรอดแต่ผู้เดียว

... “แม่ลูกจันทร์” ถือว่าการตัดช่องน้อยลงจากเก้าอี้รัฐมนตรีของ “หม่อมเกษม วัฒนชัย” ทำให้รัฐบาลพรรคไทยรักไทยเสียรั้งวัดไปจมนกระเบื้อง!!...

(“มืออาชีพ” 12 มิ.ย. 44)

ตัดช่องน้อย เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำโดยตัดคำมาจากสำนวน ตัดช่องน้อยแต่พอตัว มีความหมายว่า เอาตัวรอดเพียงคนเดียว ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง ผู้เขียนกล่าวแสดงความคิดเห็นว่าการลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขของคุณหม่อมเกษม วัฒนชัย เป็นการเอาตัวรอดที่ทำให้พรรคไทยรักไทยเสียหายอย่างมาก

แพะ - แพะรับบาป (พจนานุกรมไทย. 2539:608) หมายถึง คนที่รับเคราะห์กรรมแทนผู้อื่นที่ทำความ

...นายเริงชัย มะระกานนท์อดีตผู้ว่าการแบงก์ชาติก็กลายเป็น “แพะ” ถูก “เชือด” แต่ผู้เดียวด้วย
ข้อหา “เป็นผู้ทำให้เศรษฐกิจทั้งระบบล้มละลาย”...

(“จำเลยรอดตัว” 28 พ.ย. 44)

แพะ เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำโดยการตัดคำมาจากสำนวน แพะรับบาป มีความหมายว่า ผู้ที่รับเคราะห์กรรมของผู้อื่นที่ได้กระทำไว้ ส่วนความหมายในข้อความนี้ หมายถึง นายเริงชัย มะระกานนท์เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งเกี่ยวข้องกับงานนี้จึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบเพียงคนเดียวในคดีปกป้องค่าเงินบาทของไทยซึ่งนายเริงชัยไม่ใช่คนที่ทำความผิดโดยตรง

เขินภูเขาไปยัดใส่ครก - เขินครกขึ้นภูเขา (พจนานุกรมไทย. 2539:151) หมายถึง ทำงานที่ยากลำบากอย่างยิ่ง โดยต้องใช้ความเพียรพยายามและอดทนอย่างมาก หรือบางทีก็เกินกำลังความสามารถ หรือสติปัญญาของตน

...จะหวังให้ “สมคิด” มาช่วยดูแลเศรษฐกิจในภาพรวมก็คงยากเย็นเหมือนเขินภูเขาไปยัดครก เพราะลำพังงานใหญ่ๆในหน้าที่รัฐมนตรีคลัง “สมคิด” ก็ออกอาการระอ่ระแจะโยนผ้ายอมแพ้อยู่แล้ว...

(“คุณขอมา” 11 ต.ค. 44)

เขินภูเขาไปยัดใส่ครก เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำโดยการลำดับคำใหม่จากสำนวน เขินครกขึ้นภูเขา มีความหมายว่า ต้องทำสิ่งที่ยากลำบากอย่างแสนสาหัสและไม่มีโอกาสจะเป็นไปได้ ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง การที่จะมอบหมายให้ ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์มาช่วยดูแลเศรษฐกิจคงเป็นเรื่องที่กระทำได้ยากมาก เพราะหน้าที่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็มีภาระหน้าที่หนักมากอยู่แล้ว

ยิงกระสุนนัดเดียวได้ขีวสองตัว - ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว หมายถึง ทำอย่างเดียวได้ผลสองอย่าง ลงทุนครั้งเดียวได้ผลสองทาง (เจือ สตะเวทิน. 2516:75)

...ข้อสำคัญการตั้ง “บึกหมง” เป็นประธาน บทม.ยังเป็นการตัดกำลังพรรคไทยรักไทยไม่ให้ตั้ง “บึกหมง” ไปเล่นการเมืองเข้าตำรา ยิงกระสุนนัดเดียวได้ขีวสองตัว!! แต่การที่ “บึกหมง” ยอมรับตำแหน่งบอร์ด บทม.กลับเป็นการตัดสินใจผิดพลาดครั้งสำคัญ!!

(“หวานกินตาย” 15 พ.ค. 44)

ยิงกระสุนนัดเดียวได้งูเขียวสองตัว เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำจากคำว่า “ปืน” เป็น “กระสุน” และ “นก” เป็น “งูเขียว” จากสำนวน ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว มีความหมายว่า ทำงานครั้งเดียวได้ผลตอบแทนสองทางแต่เป็นผลตอบแทนที่อาจไม่คุ้มค่ากับการลงทุน อาจจะก่อให้เกิดผลร้ายในภายหลัง ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง การที่แต่งตั้ง พล.อ.มงคล อัมพรพิสิษฐ์ เป็นประธานบริษัทท่าอากาศยานมหานครเป็นการกระทำครั้งเดียวที่ได้ผลประโยชน์สองทางคือทางหนึ่งได้ พล.อ.มงคล อัมพรพิสิษฐ์มาเป็นประธาน และอีกทางหนึ่งเป็นการลดจำนวนคนของพรรคไทยรักไทย โดยที่ พล.อ.มงคล อัมพรพิสิษฐ์จะไม่สามารถมาลงสมัครการเมืองให้กับพรรคไทยรักไทยได้

ตำน้ำพริกละลายน้ำเล่น – ตำน้ำพริกละลายแม่ น้ำ (สง่า กาญจนาคพันธุ์ 2538:222) หมายถึง การลงทุนไปโดยได้ผลประโยชน์ไม่คุ้มทุน ใช้จ่ายทรัพย์ไปในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ เสียทรัพย์ไปโดยไม่ได้อะไร

...ทำไมถึงเอาเงิน 5 ล้านมาตำน้ำพริกละลายน้ำเล่น?? เงิน 5 ล้านบาทที่เอามาลงทุนทำโบกี้ ประชุม ครม.สัญจร มันก็ไม่มาก แต่สำหรับการรถไฟฯซึ่งขาดทุนบักโกรกถือว่าลงทุนไม่คุ้มค่า...
(“โยกเยกสัญจร” 1 พ.ย. 44)

ตำน้ำพริกละลายน้ำเล่น เป็นสำนวนที่เปลี่ยนแปลงคำจากคำว่า “แม่ น้ำ” เป็น “น้ำเล่น” จากสำนวน ตำน้ำพริกละลายแม่ น้ำ มีความหมายว่า ลงทุนแล้วไม่ได้ผลประโยชน์อะไรเลย แม้แต่น้อย สิ้นเปลืองโดยไร้เหตุผล ส่วนความหมายในข้อความนี้หมายถึง การนำเงินจำนวน 5 ล้านบาทมาสร้างตู้ประชุมบนรถไฟให้กับคณะรัฐมนตรีสัญจร ถือเป็นการลงทุนที่ได้รับผลประโยชน์ไม่คุ้มค่า

จากการศึกษาการใช้สำนวนในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ พบว่าผู้เขียนมีการใช้สำนวนในบทความเป็นจำนวนมาก ซึ่งสำนวนจะมี 2 ลักษณะคือสำนวนที่ยังคงรูปและความหมายตามเดิมได้แก่ ตีเรือทิ้งไกลน มีดแปดด้าน ดินพอกหางหมู เล่นกลอนสด ทิ้งทวน ย่อมแมวชาย เป็นต้น และสำนวนที่มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมายเช่น ถอยหลังลงคลอง มาจาก ถอยหลังเข้าคลอง ยิงปืนนัดเดียวได้นกหลายตัว มาจาก ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว หน้าดินเป็นหลังมือ มาจาก หน้ามือเป็นหลังมือ แกวงปากหาเสี้ยน มาจาก แกวงเท้าหาเสี้ยน สำนวนที่มีการเพิ่มคำเช่น รักวัวให้ผูก รักลูก (จ้าง)ให้ตี สำนวนที่มีการตัดคำเช่น ตัดช่องน้อย และ แพะ สำนวนที่มีการลำดับคำใหม่เช่น เข็นภูเขาไปยึดครก และสำนวนที่มีการเปลี่ยนแปลงคำเช่น ตำน้ำพริกละลายน้ำเล่น เป็นต้น

การใช้สำนวนในบทความของแม่ลูกจันทร์ทำให้เห็นถึงความหลากหลายของสำนวนไทย ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนเจ้าสำบัดสำนวนของคนไทยในสมัยก่อนแล้ว แม่ลูกจันทร์ซึ่งเป็นผู้เขียนบทความนำมาถ่ายทอด โดยการนำสำนวนมาผสมผสานให้เข้ากับ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ในบทความ ทำให้เกิดความสนุกสนานในการอ่านได้รับความรู้ใน เรื่องของสำนวนและความหมาย นอกจากนี้ผู้เขียนบทความยังสร้างสำนวนขึ้นมาใหม่โดย เปลี่ยนแปลงจากสำนวนเดิม ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของสำนวนใหม่โดยพิจารณาจากสำนวน เดิมก่อน และพิจารณาความหมายของคำที่เปลี่ยนไป นับเป็นวิธีสร้างสำนวนที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง

3.4 การใช้โวหารภาพพจน์

ภาพพจน์เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสำนวนโวหารในอีกลักษณะหนึ่งที่กระชับ กะทัดรัด ให้ความหมายลึกซึ้ง และเป็นกลวิธีการเขียนที่พยายามโยงข้อความหนึ่งไปสู่อีกสิ่ง หนึ่งให้ผู้อ่านเข้าใจ หรือทราบความหมาย ดังที่ชลธิธา กลัดอยู่ (2517:217) กล่าวว่า โวหาร ภาพพจน์ คือวิธีการสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้นโดยอาศัยถ้อยคำสำนวนแบบต่าง ๆ การเสนอ ภาพพจน์ที่ดีทำให้มโนภาพของผู้อ่านเด่นชัดขึ้น การเสนอภาพพจน์มิใช่การสร้างประโยคแบบ ประกิตสามัญ มิได้อยู่ในกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์อย่างเคร่งครัด หากเป็นการสร้างประโยคหรือวลี อย่างอิสระแต่ในเวลาเดียวกันก็อาจมีแบบแผน

จากการศึกษาบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์พบว่า ผู้เขียนมีการใช้โวหารภาพพจน์ในบทความดังต่อไปนี้

3.4.1 โวหารอุปลักษณ์ (Metaphor) เป็นภาพพจน์เปรียบเทียบที่นำลักษณะ เด่นของสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบมากล่าวทันที โดยมีคำว่า “เป็น” อยู่ด้วย ในบทความคอลัมน์สำนัก ข่าวหัวเขียว แม่ลูกจันทร์ใช้โวหารอุปลักษณ์ดังตัวอย่าง

...ข้อได้เปรียบอีกอย่างคือ ดร.ทักษิณ ชินวัตร แก่เป็น “สินค้ำตัวใหม่” ที่ไม่เหมือนสินค้ำตัวเก่าที่ทำ ตลาดยาก...

(“ของใหม่ขายง่าย” 12 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ที่สามารถเรียกเสียงสนับสนุน และความชื่นชอบ ชื่นชมจากประชาชนได้มากกว่านักการเมืองรุ่น เก่า

...อย่างไรก็ตามการที่เรามีมหาเศรษฐีเป็นนายกรัฐมนตรีก็น่าไม่ได้ช่วยให้ประเทศไทยรวยตามไปด้วย สะเมื่อไหร่ เพราะประเทศไทยยังจนกรอกรอบเป็นข้าวเกรียบ...

(“เล่นแตกหัก” 21 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนายกรัฐมนตรีที่ร่ำรวยอย่าง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แต่ก็ไม่ได้ช่วยให้ประเทศไทยร่ำรวยขึ้นตามตัวบุคคล ประเทศไทยยังคงยากจนมากอยู่เช่นเดิม

...มังกรใหญ่ “จู หรง จี” นายกรัฐมนตรีจีนก็จบภารกิจในการเยือนประเทศไทยอย่างยิ่งใหญ่ มโหฬาร งานนี้ ดร.ทักษิณ ชินวัตรหน้าบานเป็นขามกะละมัง เนื่องจากผลการเจรจาร่วมมือ “จีน-ไทย” ได้รับผลสำเร็จเกินคาดคะเน...

(“ขาดบ่อยก็ไม่ดี” 23 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความรู้สึกยินดีอย่างมากที่การเจรจาทางธุรกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนประสบความสำเร็จเกินความคาดหมาย

...ข้าราชการที่อยู่ไปวันๆเป็นไม้ตายซาก ทำงานเช้าชามเย็นชาม ก็จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับ “งาน” ที่เน้นประสิทธิภาพสูงสุด...

(“ดี(ไม่)แตก” 7 ส.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าหากมีข้าราชการบางกลุ่มทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีคุณภาพ ไม่กระตือรือร้นในการทำงานจะต้องปรับเปลี่ยนการทำงานใหม่ให้สอดคล้องกับงานที่เน้นประสิทธิภาพสูงสุด

3.4.2 โวหารอุปมา (Simile) เป็นการสร้างภาพพจน์ด้วยการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง โดยที่ต้องการชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยมีคำว่าเหมือน ดุจ ตั้ ปาน ราว ประหนึ่ง และคำอื่นๆเป็นคำเปรียบเทียบ แต่สำหรับแม่ลูกจันทร์จะนิยมใช้คำว่า “เหมือน” และ “เปรียบเสมือน” เป็นคำเปรียบเทียบ ในการใช้โวหารอุปมาของผู้เขียนจะมี 2 ลักษณะคืออุปมาแบบเดิม และอุปมาสร้างใหม่ ดังต่อไปนี้

3.4.2.1 อุปมาแบบเดิม เป็นการเปรียบเทียบโดยใช้สำนวนที่ผู้อ่านรู้จักและคุ้นเคยในถ้อยคำที่นำมาเปรียบเทียบเป็นอย่างดี ดังตัวอย่าง

...การเลือกตั้งซ่อมวุฒิสมาชิกทั่วประเทศ 8 จังหวัด 11 แก้อีกก็ผ่านไปแล้วด้วยความเงียบเหงาเปล่าเปลี่ยวเศร้าหัวใจ เนื่องจากพี่น้องประชาชนผู้รักประชาธิปไตยไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันโหล่งโหล่งเหมือนผีหลอกกลางวัน...

(“หยอ่ยแต่มันส์” 23 เม.ย. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าการเลือกตั้งซ่อมวุฒิสภาทั่วประเทศครั้งที่ผ่านๆมา มีประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งซ่อมให้กับพรรคประชาธิปัตย์เป็นจำนวนน้อยมาก เปรียบเทียบกับเหตุการณ์ผีหลอกตอนกลางวันซึ่งจะเกิดขึ้นได้ยาก

...แต่ในความจริง “สมคิด” กับ “พันศักดิ์” ไม่น่าจะกินกาแฟเหลากันได้ถ้ารู้จักรับผิดชอบในขอบเขตของแต่ละคน เพราะ “สมคิด” เป็นรัฐมนตรีคลังรายงานต่อ “ทักษิณ” โดยตรง ทางด้าน “พันศักดิ์” ก็เป็นประธานที่ปรึกษาฝ่ายเศรษฐกิจ มีหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษากับ “ทักษิณ” เท่านั้นเอง เปรียบเทียบอรรถไพวรงค์คนละครางต้นข้ามไปชนกันได้ยังไง??...

(“มิตรรักนักเพลง” 19 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่านายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ และนายสมศักดิ์ พันเลิศสกุลไม่สมควรที่จะทะเลาะหรือขัดแย้งกันเพราะต่างคนก็ต่างทำงานคนละหน้าที่ ไม่น่าที่จะมาเกี่ยวข้องกันได้

...สถานการณ์ไทย-พม่าที่ร้อนผ่าวเหมือนเตาอังโล่ก็เริ่มลดอุณหภูมิเย็นลงไปอ้อซาส์ เมื่อหนังสือพิมพ์ “นิว ไลท์ ออฟ เมียนมาร์” ซึ่งเคยเขียนบทความจบบ้างลวงเกินสถาบันสูงสุดของไทยเมื่อวันก่อน...แต่วันนี้เปลี่ยนท่าที่ดีขึ้นโดยเขียนบทความสดุดีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ปรีชาสามารถ...

(“ค้อยยังชั่ว” 4 มิ.ย. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าสถานการณ์ไทยกับพม่าที่เกิดปัญหารุนแรงอย่างหนักเมื่อหนังสือพิมพ์ นิว ไลท์ ออฟ เมียนมาร์ของพม่าเขียนลบหลู่สถาบันพระมหากษัตริย์ของไทยนั้นได้กลับกลายเป็นดีขึ้นแล้ว เพราะหนังสือพิมพ์ดังกล่าวได้เปลี่ยนมาเขียนยกย่องและสดุดีพระมหากษัตริย์ของไทย

...หลายประเด็นที่ฝ่ายค้านวิจารณ์ก็มีน้ำหนักไม่น้อย โดยเฉพาะวิชานิติบัญญัติ “แม่ลูกจันทร์” เห็นพ้องกับฝ่ายค้านว่ารัฐบาลสอบตกยกขึ้น!! วิชาปฏิรูปการศึกษาก็ยังเปื้อนเรื้อเรื้อต่อเหมือนเรือไม่มีหางเสือ...

(“ออกอาวุธ” 31 ส.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าการปฏิรูปการศึกษาของทางรัฐบาลยังขาดผู้นำที่ดีที่จะนำทางให้การศึกษาระดับประเทศไทยก้าวหน้าและพัฒนา

...ต้องยอมรับว่าช่วงหลังเนี่ยท่านนายกรัฐมนตรี “ดร.ทักษิณ ชินวัตร” ต่อมโหมเหี้ยนเหลือเกิน ใครพูดจาไม่เข้าหูหน่อย คุณพี่จะต้องตำราดเป็นชุดๆเหมือนรวปี่นกล...

(“อันตราย” 20 พ.ย. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเกิดอารมณ์เสียและโมโหง่าย เมื่อเกิดความไม่พอใจสิ่งใดขึ้นมา ท่านก็จะต่อว่าอย่างมากมายและรวดเร็วในทันที

... “แม่ลูกจันทร์” ขอซูจิกกระแร์เซียร์ให้ฝ่ายค้านใส่เกียร์ห้าเดินหน้าลุยต้องเล่นเรื่องปัญหาทางด่วนที่อื้อฉาว และปัญหาที่ดินสนามกอล์ฟ อย่างนี้มันถึงจะมีราคาไม่ใช่เอาแต่ตูดไปตอดมาเหมือนปลาแขยงตามชายคลอง...

(“ไม่เห็นเป็นไง” 19 ธ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าฝ่ายค้านควรจะต่อสู้หรือขัดขวางในเรื่องที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเช่น ปัญหาทางด่วน หรือปัญหาที่ดินที่เป็นสนามกอล์ฟมากกว่าการต่อสู้หรือคัดค้านในเรื่องที่ไร้สาระ และไม่มีประโยชน์

...สรุปว่าถ้าเป็นรัฐมนตรีเหมือนเป็นหัวหลักหัวตอ “หมอสุรพงษ์” ก็ไม่รู้จะอยู่ทำไมให้เซ็งมะก้องต้องสะดือแฉะ...

(“เหม็นตืดคันคะเยอ” 20 ธ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าการเป็นรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขของคุณหมอสุรพงษ์ สืบวงศ์ลีถ้าเป็นได้แค่ตำแหน่งที่เห็นว่าไม่มีสำคัญ คุณหมอก็คงคิดจะลาออกจากตำแหน่งดังกล่าว

3.4.2.2 อุปมาสร้างใหม่ เป็นการเปรียบเทียบที่ผู้เขียนได้คิดสร้างถ้อยคำสำนวนในการเปรียบเทียบขึ้นมาใหม่เพื่อนำมาใช้ในการเปรียบเทียบตามแต่เหตุการณ์ดังตัวอย่าง

...แน่นอน ไม่ใช่การดูดี ไม่ใช่การดี แต่เป็นการดึงเข้าไปใส่ของพรรคเสรีธรรมเอง!! ดึงเข้าไปใส่เหมือนหมูน้อยวิ่งชนบึงตอ เต็มอกเต็มใจให้พรรคไทยรักไทยเข้าควมรวมกิจการ...

(“หลอมละลาย” 8 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าพรรคเสรีธรรมจะรวมพรรคเข้ากับพรรคไทยรักไทยอย่างรวดเร็ว อย่างเต็มอกเต็มใจเหมือนหมูน้อยตัวเล็กๆที่ไม่รู้เรื่องราว โดยเปรียบพรรคไทยรักไทยเป็นมิดหันหมูที่มีความคมไวส์บหรือหันหมู

...ปล. เห็น “บักจิว” ดีหน้าพะอืดพะอมเหมือนปวดนิ้วในถุงน้ำดี เพราะไม่ว่าใครอภิปรายเรื่องเศรษฐกิจล้มละลาย “บักจิว” ต้องสะดุ้งเฮือกทุกที...

(“หอมปากหอมคอ” 28 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธจะแสดงสีหน้าไม่ดีตลอดเวลาเมื่อมีผู้อภิปรายถึงเศรษฐกิจที่ล้มเหลวในครั้งที่ผ่านๆมา เพราะกลัวว่าจะมีผลกระทบต่อตนเอง

...แต่ที่แย่ที่สุด อื้อฉาวที่สุด ก็คือ รมช.คมนาคม “ประชา มาลีนนท์” ที่กลายเป็นจุดอ่อนที่สุดของรัฐบาล แต่การจะเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีมันไม่ง่ายเหมือนเปลี่ยนกางเกงใน เพราะถ้า “ทักษิณ” ยอมเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีที่กำกับดูแลการบินไทยตามแรงกดดันรัฐบาลก็เสียฟอร์ม...

(“งานนี้ต้องขบใจ” 3 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าการจะปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีที่เข้ามาดูแลในแต่ละกระทรวงไม่ใช่เรื่องง่ายตายอย่างที่คุณคิดกันไว้ โดยเฉพาะการเปลี่ยนรัฐมนตรีที่มาดูแลบริหารสายการบินไทยที่เป็นองค์กรใหญ่

... ร.ต.วิจิตร ไปอภิปรายชำแหละองค์กรของตนเองจนเสียจริตไปจนกระทั่งเชื่อว่า การบริหารงานเลือกตั้งของ กกต.ก็ยิ่งขาดประสิทธิภาพเปรียบเสมือน “ผู้จัดการสนามเสมียน”(นั่นแหละครับพี่)...

(“ที่นี่มีเพื่อน” 7 มิ.ย. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบอย่างรุนแรงของ ร.ต.วิจิตร อยู่สุภาพว่าการบริหารงานเลือกตั้งของคณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง ยิ่งขาดประสิทธิภาพ เปรียบเป็นคนที่ภายนอกดูดีแต่ภายในกลับย่ำแย่

...มหกรรมอภิปรายชำแหละงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลที่ลุยถ้ามารารอนสามวันสามคืน นำเสียดายที่มันจืดชืดเหมือนน้ำล้างตุ๋นกาแฟ!!...ขุนพลใหญ่ ๆ ของฝ่ายค้านหลายคนก็หลบเข้าที่กำบังปล่อยให้ขุนพลระดับรองออกมาร่ากระบี่แทน แบบนี้จะให้มันส์เหมือนกินถั่วไต้ยังงี้??...

(“เสียดาย...ไม่มันส์” 29 มิ.ย. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าการอภิปรายงบประมาณรายจ่ายของทางรัฐบาลเป็นการอภิปรายที่ธรรมดาไม่น่าสนใจ ส่วนทางฝ่ายค้านก็ซัดค่านในเรื่องงบประมาณไม่มีความสนุกสนาน ไม่ตื่นเต้นหรือมีสีสันตามที่คาดหวังไว้

...พยายามหักห้ามใจไม่ให้เผลอตัวเป็นนักวิเคราะห์ข่าวอินเตอร์ฯ พยายามอย่างยิ่งที่จะพลิกกระแสหาเรื่องใกล้ตัวมาวิพากษ์วิจารณ์ แต่สุดท้ายก็ทวนกระแสไม่ไหว เพราะกระแสข่าวมันไหลวนอยู่แต่เรื่องอเมริกาอย่างเดียว!! “แมลงูกจันทร์”ก็เลยต้องไหลตามเค้าไปเหมือนน้ำไหลจากท่อประปา...

(“เกินไป” 19 ก.ย. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าผู้เขียนจะต้องวิเคราะห์หรือวิจารณ์ข่าวของประเทศสหรัฐอเมริกาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นกระแสข่าวและเรื่องที่น่าสนใจในขณะนั้น ถึงแม้จะเปลี่ยนไปในเรื่องอื่นก็ไม่สามารถทำได้

...วันนี้อดีตผู้ว่าการการทางพิเศษฯ 5 คน อดีตรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย 4 คน อดีต รมช. มหาดไทยกำกับการทางพิเศษฯอีก 5 คน ทุกคนไม่มีใครรู้เรื่องทางด่วน ก็แปลว่าอยู่ๆทางด่วนมันงอกเองได้เหมือนชนจิ้งจกรั้วไฉ้มัยท่าน??...

(“สะใจมัย” 18 ธ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าปัญหาในเรื่องการสร้างทางด่วนที่ล่าช้าไม่มีบุคคลได้ออกมารับผิดชอบหรือรับทราบในเรื่องที่เกิดขึ้น อาจเพราะทางด่วนสามารถเกิดขึ้นได้เองโดยไม่มีสาเหตุ

...การโอนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานอัยการสูงสุดไปขึ้นกับกระทรวงยุติธรรมทั้งคู่จะไม่มีกรรมการอำนาจกัน และยังทำให้ตำรวจรู้สึกต่ำต้อยเหมือนเป็นลูกเมียเก็บ??...

(“ผ่าตัด” 4 ต.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นการเปรียบเทียบว่าการเปลี่ยนแปลงสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม จะทำให้ข้าราชการตำรวจเกิดความรู้สึกมีปมด้อย ถูกแอบซ่อน หรือไม่เป็นที่นับหน้าถือตา

3.4.3 โวหารกล่าวเกินจริง หรืออติพจน์ (Hyperbole) เป็นโวหารเปรียบเทียบที่กล่าวเกินจริง เพื่อเน้นอารมณ์ ความรู้สึก หรือการกระทำ ดังตัวอย่าง

...หนึ่งถ้า กกต.ชุดใหม่ทำงาน “ไม่เข้าขา” ผลเสียก็จะตกถึงประชาชน เพราะการทำงานของ กกต.ทุกขั้นตอนตั้งแต่ไม่จิ้มฟันยันสากกะเบือจะต้องได้รับมติเห็นชอบ “เอกฉันท์”พร้อมกันทั้ง 5คน!!...

(“เสียดาย” 3 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างเป็นโวหารกล่าวเกินจริงที่แสดงถึงการกระทำของคณะกรรมการจัดการการเลือกตั้งที่มีระบบขั้นตอนการทำงานตั้งแต่เรื่องที่มีความสำคัญน้อยที่สุดไปจนถึงเรื่องที่มีความสำคัญมากที่สุดที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

...พรรคประชาธิปไตยซึ่งคราวนี้มาค่าน เพราะความแค้นแน่นอุรา ไม่ใช่แค้นธรรมดาแต่แค้นฝังเขี้ยว แค้นฝังลึกฝังลึกยิ่งกว่าก่อนนี้ว่แข็งโป๊กที่ฝังในกรวยไต ฉะนั้นถ้า “ทักษิณ”พลาดเมื่อไหร่ จะต้องโดนฝ่ายค้านรุมฉีกเนื้อเอาเกลือทา...

(“ของตายอยู่แล้ว” 10 ก.พ.44)

จากตัวอย่างเป็นโวหารกล่าวเกินจริงที่สมาชิกของพรรคประชาธิปไตยแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่คับแค้นใจอย่างมากต่อ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและพรรคไทยรักไทย

ในสาเหตุของการแพ้การเลือกตั้ง ดังนั้นหาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรและพรรคไทยรักไทยเกิดทำงานผิดพลาดเมื่อใด พรรคประชาธิปไตยซึ่งเป็นฝ่ายค้านจะจัดการเอาผิดอย่างเด็ดขาดให้สมกับความคับแค้นใจ

...นี่ยังไม่นับพรรคความหวังใหม่ ซึ่งถึงจะไม่ยุบพรรค แต่ก็หายใจจุกจุกเดียวกันกับไทยรักไทยอยู่แล้ว...

(“แพ้กคือแพ้ว” 1 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นไวยากรณ์กล่าวเกินจริงที่กล่าวถึงการกระทำของพรรคความหวังใหม่ที่กระทำทุกสิ่งทุกอย่างร่วมกับพรรคไทยรักไทยเหมือนเป็นพรรคเดียวกัน อยู่ร่วมกัน หายใจด้วยจุกจุกเดียวกันทั้งที่ยังไม่ได้รวมพรรคเข้าด้วยกัน

...ใครเป็น “ทักษิณ” วันนี้ก็ต้องหายใจทางเหงือกเหมือนกันนะท่านนะ ต้องยอมรับว่า “ทักษิณ” ทำงานภายใต้ความกดดันรอบด้าน เพราะถ้าตัดสินใจเร็วแล้วผิดพลาดรัฐบาลก็เจ๊ง!! แต่ถ้าตัดสินใจช้าผลงานรัฐบาลก็ไม่ออก ฝ่ายค้านก็รอกระตือรือร้น!!...

(“งอมชะแ้วว์” 2 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างเป็นไวยากรณ์กล่าวเกินจริงแสดงถึงการกระทำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรว่า จะต้องทำงานหนักอย่างมากและต้องถูกกดดันรอบ ๆ ด้านจนทำให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรต้องสิ้นใจ เอาตัวรอดไปตามสถานการณ์เหมือนกับลักษณะของปลา

จากการศึกษาการใช้ไวยากรณ์ภาพพจน์ในบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์พบว่าผู้เขียนมีการใช้ไวยากรณ์ภาพพจน์ใน 3 ลักษณะคือ ไวยากรณ์อุปลักษณ์ ไวยากรณ์อุปมา และไวยากรณ์กล่าวเกินจริงหรือดิพจน์ ซึ่งไวยากรณ์อุปลักษณ์มีการนำมาใช้เปรียบเทียบมากที่สุด โดยมีคำว่า “เป็น” เป็นคำบ่งชี้ได้แก่ เป็นสินค้าตัวใหม่ จนกรอบเป็นข้าวเกรียบ หน้าบานเป็นชามกะละมัง เป็นต้น รองลงมาคือไวยากรณ์อุปมา มีคำว่า “เหมือน” และ “เปรียบเสมือน” เป็นคำบ่งชี้ โดยแบ่งลักษณะของอุปมาออกเป็นอุปมาแบบเดิมได้แก่ ร้อนผ่าวเหมือนเตาอั้งโล่ เหมือนเป็นหัวหลักหัวตอ และอุปมาสร้างใหม่ได้แก่ เปรียบเสมือนผู้จัดการสันดานเสมียน จิตซัดเหมือนน้ำล้างตุ๊กตาแพ รู้สึกต่ำต้อยเหมือนเป็นลูกเมียเก็บ เป็นต้น และไวยากรณ์กล่าวเกินจริงได้แก่ ตั้งแต่ไม่จิ้มฟันยันสากกะเบือ และหายใจทางเหงือก เป็นต้น การใช้ไวยากรณ์ภาพพจน์จะแสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบได้อย่างชัดเจน รวมทั้งการเห็นภาพ และเข้าใจถึงอารมณ์ ความรู้สึก การกระทำได้อย่างลึกซึ้ง

3.5 การใช้น้ำเสียง

น้ำเสียงเป็นอวัจนภาษาที่ผู้เขียนถ่ายทอดผ่านทางงานเขียน ซึ่งในบางครั้งไม่ได้เจตนาให้ผู้อ่านรับรู้โดยตรง ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณจึงจะสามารถทราบถึงความรู้สึกของผู้เขียนต่อเรื่องที่เขียน วิภา กงกะนันท์ (2522:142) กล่าวว่าน้ำเสียงหรือหางเสียงเป็นภาษาที่ไม่ได้เขียนและไม่ได้พูดด้วยถ้อยคำหรือแสดงด้วยท่าทางแต่เป็นภาษาที่เกิดจากการเปล่งเสียงของผู้พูด หากในกรณีนงานเขียนจะจับน้ำเสียงหรือหางเสียงได้จากการอ่านข้อความ “ระหว่างบรรทัด”

จากการศึกษาบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์พบว่าผู้เขียนมีวิธีการใช้น้ำเสียงหลายลักษณะดังนี้

3.5.1 น้ำเสียงตำหนิหรือต่อว่าอย่างรุนแรง เป็นการใช้น้ำเสียงที่ผู้เขียนใช้ในกรณีตำหนิ ต่อว่า หรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรง ดังตัวอย่าง

...ทำไมพรรคเสรีธรรมจะต้องคืนรถกระเสือกกระสนจะขอร่วมรัฐบาลใจจะขาดรอนๆ??ถึงขนาดยอมรื้อบ้านตัวเองไปอาศัยบ้านคนอื่นเขาอยู่ก็ยังไม่ยอมยั้งหยัดเป็นฝ่ายค้านอย่างมีศักดิ์ศรีซัก 4 ปี ไม่ได้เขี้ยวหรือพ้อเจ้าประคุณ ปะโถกคนเราไม่น่าจะบ้อเท่าโล่หยั่งจ้เลย...

(“หลอมละลาย” 8 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงตำหนิพรรคเสรีธรรมที่จะยอมร่วมพรรคกับพรรคไทยรักไทยเพื่อจะได้ร่วมจัดตั้งรัฐบาล โดยที่ไม่ยอมเป็นฝ่ายค้าน ไม่รักศักดิ์ศรีของพรรค

... “แม่ลูกจันทร์”ไม่อยากซ้ำเติมรัฐบาลชุดก่อน...แต่ตัวแสบของจริงคือพวกข้าราชการประจำนี้แหละ เพราะตอนที่รัฐบาลชนยังมีอำนาจอยู่ ไอ้พวกนี้หัวหดอยู่ในกระดองไม่กล้าเอาข้อมูลเศรษฐกิจจริงออกมาพูด แถมสอพลอประกาศตัวเลขเติบโตเศรษฐกิจสูงเกินเหตุเพื่อให้นักการเมืองเอาไปใช้หาเสียงว่าเศรษฐกิจฟื้นแล้ว แต่พอ “พี่ชวน” เก็บฉก ข้าราชการตัวแสบก็สวมวิญญาณจิ้งจกเปลี่ยนสีเอาข้อมูลเศรษฐกิจของจริงรายงาน “เจ้านายใหม่” สรุปว่าข้าราชการไทยเป็นสุดยอดแห่งความแสบ นักการเมืองว่าแสบแล้วแต่ข้าราชการประจำแสบกว่า...

(“การบ้าน 5อย่าง” 22 ก.พ. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงต่อว่าอย่างรุนแรงต่อข้าราชการประจำที่มีพฤติกรรมกล่าวเท็จ หลอกลวงนำข้อมูลทางเศรษฐกิจมารายงานว่าเศรษฐกิจดีขึ้นแล้วเมื่อครั้งที่จะเลือกตั้ง แต่กลับได้นำข้อมูลจริงมารายงานต่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ว่าเศรษฐกิจกำลังย่ำแย่เมื่อเลือกตั้งเสร็จสิ้น

...เลิกซะที่ กรรมการชุดเดียวตะบันตั้งที่ปรึกษาเจ็ดสิบกว่าคนจนวุ่นวายขायปลาช่อน ปัญญาอ่อนอะไรถึงต้องมีที่ปรึกษามากๆ??...

(“ไม่ไหววะ” 1 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนตำหนิการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการทางเศรษฐกิจที่จัดตั้งขึ้นมาเป็นจำนวนมากว่าไม่สมควรกระทำ ไม่เห็นว่ามีเหมาะสมที่ต้องแต่งตั้งให้มีจำนวนมาก

...ถ้าเรากลัวพม่าโกรธ?กลัวจะเสียสัมพันธืทางทูต? เอาแต่หนึ่งหุบปากเงียบ รอให้พม่ารู้ผิดรู้ชอบ แล้วสั่งว่าแดงเลิกผลิตยาบ้า...รอจนเหนื่อยจนถึงตาตุ่ม รอจนแก่ตายไปเกิดใหม่ชาติหน้าคิดหรือว่าพม่าจะช่วย??ช่วยกระที่บข้านะซีท่าน...

(“สุขุมรอบคอบ” 16 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนตำหนิอย่างรุนแรงรัฐบาลไทยว่าถ้าทำอะไรแล้วกลัวว่าประเทศพม่าจะไม่พอใจ กลัวเสียความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแล้ว ประเทศพม่าคงไม่รับทราบแน่นอน เพราะประเทศพม่าหวังแต่จะทำลายประเทศไทยให้ตกต่ำเพียงอย่างเดียว

...แบงก์ชาติต้องรู้อยู่แก่ใจว่า “ปิ่น” ทำผิดระเบียบหรือเปล่า เมื่อรู้ว่าผิดแล้วทำไมไม่จัดการลงโทษ “ปิ่น” ให้เด็ดขาด แถมยังรู้เห็นเป็นใจให้บานทะโรคหนักขึ้นอีก!! ก็เฮงชวยอย่างจีแหละ เศรษฐกิจไทยถึงได้ฉิบหายวายตลิ่ง...

(“ช่วยและช่วยกว่า” 17 ส.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนตำหนิธนาคารแห่งประเทศไทยที่ไม่ดำเนินการจัดการกับนายปิ่น จักกะพากเกี่ยวกับกรณีการฉ้อโกงเงินของประเทศจนเกิดเป็นเรื่องใหญ่ ทำให้เศรษฐกิจทางการเงินของประเทศเสียหาย

3.5.2 **น้ำเสียงเสียดสีประชดประชัน** เป็นน้ำเสียงที่แสดงถึงความรู้สึกเสียดสีประชดประชัน ไม่พอใจว่าการกระทำนั้นไม่น่าจะเกิดขึ้น หรือไม่น่าจะกระทำ ดังตัวอย่าง

...การที่ กกต.สั่งให้ขยายเวลาปิดหีบเลือกตั้งไปอีกหนึ่งชั่วโมงคือจากที่เคยปิดหีบบ่ายสามโมงก็เลื่อนไปปิดหีบเอาบ่ายสี่โมง “แม่มูลกจันทร์”ก็เห็นว่าไม่เหมาะ...ระวังเหอะ..ชนหีบกันตอนมืดๆเดี่ยวก็โดนผีหลอก...

(“เก็บตกอีกครั้ง” 29 ม.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงเสียดสีประชดประชันว่าหีบผลคะแนนการเลือกตั้งจะโดนสลับสับเปลี่ยน ถ้าคณะกรรมการจัดการการเลือกตั้งจะเลื่อนเวลาปิดหีบเลือกตั้งจากเวลา 15.00 น.เป็นเวลา 16.00 น.

...แหม...พูดแล้วขลุ่ย ถ้าเกิดอะไรขึ้นละก็ “บ๊วกจิวหวานเจี๊ยบ” จะเป็นผู้รักษาการนายกฯตามที่กำหนดไว้ แต่นึกภาพ “พี่จิว” กลับมาเป็นนายกฯ คนไทยก็ใจหายแว็บ!!...

(“หวัดไปแล้ว” 5 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงประชดประชันถ้าพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธจะได้มารักษาราชการตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดขึ้นกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

...ถ้าที่ประชุม ครม.ลงมติเห็นชอบ ในอนาคตก็จะมี “ฟาร์มเลี้ยงเหี้ย” ครบวงจรเกิดขึ้น อืมม...น่าปลื้มใจมั๊ยละ...

(“โขยกสัจจร” 12 พ.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงประชดประชันว่าถ้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีจะมีมติให้มีฟาร์มเลี้ยงตะกวดแบบครบวงจรน่าจะเป็นสิ่งเชิดหน้าชูตาและภาคภูมิใจของประเทศไทย

3.5.3 น้ำเสียงหดหู่ เป็นน้ำเสียงที่แสดงความรู้สึกหดหู่เมื่อเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรืออาจกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังตัวอย่าง

...เสียดายไทยเราไม่ทันเกมเค้า เราไม่ได้ใช้ความได้เปรียบเป็นเครื่องมือกดดันพม่าแม้แต่น้อย กลายเป็นพม่าเล่นเกมกดดันไทยจนเสียรางวัล “แม่ลูกจันทร์” เห็นแล้วก็อ่อนเพลียละเหี่ยวใจจริงวู๋...

(“ไม่ทันเกมเค้า” 14 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงหดหู่ที่ประเทศไทยไม่ทันเล่นเหลี่ยมและความคิดกลโกงของประเทศพม่าในทุกๆเรื่อง ทั้งๆที่ประเทศไทยได้เปรียบประเทศพม่าในทุกด้าน

...ล่าสุดมีข่าวว่าทีมนักวิจัยอเมริกันที่ขโมยพันธุ์ข้าวหอมมะลิไปตัดแปลงมีนักวิทยาศาสตร์ไทยร่วมอยู่ในทีมด้วยหนึ่งคน ถ้าเป็นจริงก็น่าเศร้าใจ...คนไทยด้วยกันไม่น่าทำกันเอง...

(“คนไทยทำเอง” 20 ต.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงหดหู่ที่ทราบว่านักวิจัยอเมริกาที่ลักลอบนำพันธุ์ข้าวหอมมะลิของไทยไปตัดแปลงนั้นมีนักวิจัยที่เป็นคนไทยร่วมอยู่ด้วยซึ่งไม่สมควรกระทำ

3.5.4 **น้ำเสียงแสดงความห่วงใยและสงสาร** เป็นการใช้น้ำเสียงที่แสดงความรู้สึกห่วงใย และสงสารต่อบุคคลหรือองค์กรที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังตัวอย่าง

...นางสสารรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ที่เข้ามารับช่วงตอนบ้านเมืองกำลังย่าแย่ ไอเดียจะมีเพียงความตั้งใจจะคิดใหม่ทำใหม่ก็มากมายหลายเรื่องแต่เงินไม่มีชะอย่างเดียวก็นวดท่า...

(“กระเป๋าทิ้ง” 19 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความห่วงใยและสงสารรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่เข้ามารับตำแหน่งบริหารประเทศในขณะที่ประเทศชาติกำลังมีปัญหาทางเศรษฐกิจ

... “แม่ลูกจันทร์” รู้สึกสงสารและเห็นใจ กกต.เพราะการทำหน้าที่ของ กกต.คือการหาศัตรูให้ตัวเองไม่ว่า กกต.จะแจกใบแดงใบเหลืองให้ใครก็คือแจกศัตรูเพิ่มขึ้นทุกวัน!! แต่ถ้า กกต.ไม่ทำอะไรเลยสังคมก็โจมตีว่า กกต.ไม่มีน้ำยา...

(“ศึกนอก-ศึกใน” 22 มี.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความห่วงใยและสงสารคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งในการทำหน้าที่จัดการเลือกตั้งเพราะการให้ใบแดงหรือใบเหลืองแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่กระทำ ความผิดเหมือนเป็นการสร้างศัตรูทางการเมืองของฝ่ายคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง

... แต่ที่น้ำห่วง ...ห่วงมาก... ห่วงอย่างยิ่งคือการเปิดศึกแก้แค้นของอเมริกาจะทำให้ชีวิตมนุษย์ผู้บริสุทธิ์จะต้องพลอยล้มตายกันอีกมากต่อมาก ตรงนี้แหละที่มันเศร้า...

(“รับสภาพ” 15 ก.ย. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงความห่วงใยประชาชนผู้บริสุทธิ์จะต้องเสียชีวิต ถ้าประเทศสหรัฐอเมริกาจะทำสงครามแก้แค้นฝ่ายโจรก่อการร้ายที่เข้ามาโจมตีสหรัฐอเมริกา

3.5.5 **น้ำเสียงแสดงความเห็นใจ** เป็นน้ำเสียงที่แสดงความเห็นใจต่อผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำที่เกิดขึ้น ดังตัวอย่าง

... “แม่ลูกจันทร์” เห็นใจพี่น้องประชาชนในท้องถิ่นห่างไกล หัวไร่ปลายนาหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน ชีวิตเปื้อนฝุ่น ดินเปื้อนโคลน เงินหมิ่นไม่เคยจับ เงินแสนไม่เคยเห็น ได้ยินว่ารัฐบาลจะแจกเงินล้าน หัวใจก็บานคับซีโครง เพราะเข้าใจผิดคิดว่ารัฐบาลจะแจกเงินฟรีๆ แต่พอรู้ว่าไม่ฟรีก็หงายหลังผล็องไปตามๆกัน...

(“ไม่ใช่ของฟรี” 8 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงเห็นใจประชาชนที่ยากจนที่คิดว่ารัฐบาลจะมอบเงินให้โดยไม่มีเงื่อนไขเพื่อนำเงินไปประกอบอาชีพ แต่ในความเป็นจริงเงินที่รัฐบาลมอบให้เป็นเงินที่ประชาชนจะต้องเสียดอกเบี้ยให้กับรัฐบาลตามจำนวนเงินที่กู้ยืมไป

... “แม่ลูกจันทร์” เห็นใจ “บักหมง” ที่กลายเป็นเหยื่อการเมือง เพราะการเข้ามาเป็นประธานสนามบินสุวรรณภูมิ “บักหมง” ไม่ได้กระสันอยากจะทำมาเป็นแต่อดีตนายกฯ ชวน หลีกภัยไปเชิญให้ “บักหมง” นั่งเก้าอี้ตัวนี้เอง...

(“หวานกินตาย” 15 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงเห็นใจ พล.อ.มงคล อัมพรพิสิษฐ์ ประธานสนามบินสุวรรณภูมิที่ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในปัญหาการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งในความเป็นจริงไม่ใช่ความต้องการของท่านที่ต้องการดำรงประธานแต่เป็นความต้องการของนายชวน หลีกภัย

3.5.6 น้ำเสียงชื่นชมและยินดี เป็นน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงความพึงพอใจต่อกรกระทำที่เกิดขึ้นอย่างจริงใจ ดังตัวอย่าง

...อย่างไรก็ตาม “แม่ลูกจันทร์” ชอบมากที่ “ทักษิณ” กับ “ชวน” อยู่กันคนละฝ่าย เพราะประชาชนจะได้ประโยชน์มากกว่า อย่างนี้แหละถึงจะเป็นการเมืองยุคใหม่ คนเล่นก็เล่นสนุก คนค้ำก็ค้ำสนุก คนดูก็ดูสนุก ไม่เชิงมะก่องต้องนำเบือเหมือนการเมืองยุคเก่า...

(“สนุกหลายแบบ” 16 ม.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงยินดีที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และ นายชวน หลีกภัย อยู่กันคนละฝ่ายทางการเมือง เพราะประชาชนจะได้รับผลประโยชน์จากทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน

... “แม่ลูกจันทร์” ชื่นชม ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รมว.มหาดไทยที่สั่งการให้ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนที่กำลังเดือดร้อนอย่างเต็มที่ ถึงจะเข้าไปหน่อยก็ยังไม่สายเกินไป และขอชื่นชมพี่ชวน หลีกภัย ผู้นำฝ่ายค้านที่เดินทางไปเยี่ยมประชาชนด้วยตัวเอง...

(“ขวางคลอง” 10 พ.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงชื่นชมดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ที่สั่งการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์น้ำท่วม พร้อมกับชื่นชมนายชวน หลีกภัยที่ได้เดินทางไปเยี่ยมเยียนประชาชน

... “แม่ลูกจันทร์” ชื่นชม “ดร.วิจิตร ศรีสะอ้าน” ส.ส.ปาร์ตี้ลิสต์เป็นยิ่งนัก นี่แหละเพชรเม็ดงามที่พี่ชวน หลีกภัยควรรักษาเอาไว้ เหตุผลเพราะดร.วิจิตรเป็นนักวิชาการที่มีเนื้อหาสาระ ผ่านประสบการณ์บริหารระดับชาติมาเยอะ ข้อสำคัญดร.วิจิตรมองปัญหาการเมืองทะเล!!...

(“ถูกทางแล้ว” 25 ก.ค. 44)

จากตัวอย่างผู้เขียนแสดงน้ำเสียงชื่นชม ดร.วิจิตร ศรีสะอ้านในด้านการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถมองปัญหาต่างๆทางการเมืองได้อย่างลึกซึ้งและชัดเจนเป็นบุคคลที่มีความสามารถของพรรคประชาธิปัตย์

จากการศึกษาบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของแม่ลูกจันทร์ในด้านการใช้น้ำเสียงพบว่าแม่ลูกจันทร์มีการใช้น้ำเสียงในลักษณะหลากหลายรูปแบบตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ผู้เขียนจะแสดงน้ำเสียงกล่าวตรงและแสดงความคิดเห็นคัดค้านภายในบทความได้แก่น้ำเสียงตำหนิหรือต่อว่าอย่างรุนแรงเป็นน้ำเสียงที่ใช้คำที่มีความหมายรุนแรงในกรณีที่ผู้เขียนไม่เห็นด้วยกับการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างยิ่ง , น้ำเสียงเสียดสีประชดประชัน เป็นน้ำเสียงที่แสดงความไม่พอใจว่าเหตุการณ์นั้นไม่น่าจะเกิดขึ้น หรือไม่น่าจะกระทำ , น้ำเสียงหดหู่เป็นน้ำเสียงที่แสดงความหดหู่ เศร้าใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรืออาจกำลังจะเกิดขึ้น , น้ำเสียงแสดงความห่วงใยและสงสารเป็นน้ำเสียงที่แสดงความห่วงใยและสงสารบุคคลหรือองค์กรที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ , น้ำเสียงแสดงความเห็นใจเป็นน้ำเสียงเห็นใจกับผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำทุกอย่างที่เป็นสิ่งที่ไม่สมควร และน้ำเสียงแสดงความชื่นชมและยินดีเป็นน้ำเสียงที่แสดงความพึงพอใจและจริงใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคล จากน้ำเสียงที่ได้กล่าวมาทั้งหมดผู้อ่านสามารถรับรู้ได้โดยการใช้วิจารณญาณในการอ่านบทความ หรือการที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ในบทความโดยตรง ไม่อ้อมค้อมทำให้ผู้อ่านรับรู้ได้ทันทีซึ่งเป็นการง่ายในการสื่อสาร

บทที่ 4

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวិเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวสรุปได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในด้านการนำเสนอได้แก่ การตั้งชื่อเรื่อง การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง และในด้านการใช้ภาษาได้แก่ การใช้คำ ประโยค สำนวน โวหารภาพพจน์ และน้ำเสียง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยวิเคราะห์บทความจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตั้งแต่เดือนมกราคม-เดือนธันวาคม พ.ศ. 2544 จำนวน 277 ฉบับ และเสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

บทความของแม่ลูกจันทร์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลและเหตุการณ์ทางการเมืองซึ่งมีการนำเสนอ และการใช้ภาษาสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการนำเสนอพบว่า มีวิธีการตั้งชื่อเรื่อง 9 แบบคือ ตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัว , ตั้งชื่อเรื่องตามความสำคัญของเรื่อง , ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทนำ , ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับบทสรุป , ตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ , ตั้งชื่อเรื่องแบบเปรียบเทียบ , ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำถาม , ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำเตือน และตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สำนวน ผู้เขียนนิยมใช้การตั้งชื่อเรื่องแบบตรงตัว และตั้งตามความสำคัญของเรื่องมากที่สุดเพื่อเปิดประเด็นหลัก และบอกแนวโน้มของเรื่อง เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านเช่นชื่อเรื่อง “ครูชั่วคราว” , “เมืองไทยไม่อดตาย” , “เพื่อนโจร” , “ยุคตื่นทอง” เป็นต้น ส่วนการตั้งชื่อเรื่องแบบอื่นๆผู้เขียนใช้คละกันไปในปริมาณที่เท่าๆกันอาทิการตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจเช่นเรื่อง “สนุกหลายแบบ” , การตั้งชื่อเรื่องแบบเปรียบเทียบเช่นเรื่อง “ศึกนอก-ศึกใน” , การตั้งชื่อเรื่องแบบคำถามเช่นเรื่อง “คนไทยรีเปล่า” มีการนำเสนอเนื้อหา 4 กลุ่มเนื้อหาคือ เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลสำคัญทางการเมืองได้แก่ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร , เนื้อหาเกี่ยวกับองค์กรและพรรคการเมืองได้แก่ คณะกรรมการจัดการการเลือกตั้ง พรรคไทยรักไทย

พรรคประชาธิปไตย , เนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายและการบริหารประเทศได้แก่ นโยบายสามสิบบาท รักษาทุกโรค นโยบายปรับปรุงโครงสร้างระบบกระทรวง กฎหมายยาเสพติด และเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปได้แก่ เหตุการณ์หลังจากการเลือกตั้ง การเสียชีวิตของอดีตข้าราชการและบุคคลสำคัญของสังคม เหตุการณ์การก่อวินาศกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

ส่วนกลวิธีในการนำเสนอเนื้อหาด้านการเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง และปิดเรื่องสรุปพบว่าการเปิดเรื่อง ใช้วิธีสรุปมากที่สุดเช่น สรุปการกระทำหรือสถานการณ์ของบุคคลทางการเมือง สรุปสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม , วิธีที่ไ้ร่รองลงมาได้แก่ วิธีแสดงความคิดเห็น เช่น ความคิดเห็นคาดเดา ตำนาน คัดค้าน และเสนอแนะ , วิธีวิเคราะห์เช่น วิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคลทางการเมืองและพรรคการเมือง , วิธีอ้างอิงคำพูดหรือแนวคิดของบุคคลโดยเฉพาะ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และวิธีเพิ่มความเดิมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศและต่างประเทศ เหตุที่ผู้เขียนนิยมใช้วิธีสรุปเพื่อเปิดเรื่องมากที่สุดก็เพื่อต้องการให้ผู้อ่านเห็นภาพรวมของเรื่องก่อนที่จะวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นเป็นขั้นต่อไป การดำเนินเรื่องใช้วิธีวิเคราะห์มากที่สุด เช่น วิเคราะห์การทำงาน ลักษณะ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลทางการเมือง วิเคราะห์พรรคการเมืองและองค์กรต่าง ๆ วิเคราะห์แนวทางและนโยบายที่จะนำมาใช้แก้ปัญหา และวิเคราะห์เรื่องของสังคมและประชาชน , ส่วนวิธีที่ไ้ร่รองลงมาได้แก่ วิธีแสดงความคิดเห็นเช่น ความคิดเห็นห่วงใย สนับสนุน คัดค้าน และคาดเดา , วิธีสรุปเช่น สรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางการเมือง สรุปการกระทำของบุคคลทางการเมือง และสรุปนโยบายที่จะนำมาใช้ปฏิบัติ , วิธีเพิ่มความเดิมเช่น เพิ่มความการทำงานขององค์กร พรรคการเมือง บุคคลหรือกลุ่มบุคคล และวิธีอ้างอิงข้อเสนอและแนวคิดของบุคคลโดยเฉพาะ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เหตุที่ผู้เขียนนิยมใช้วิธีวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นในการดำเนินเรื่องเป็นส่วนใหญ่ก็เพื่อให้รายละเอียดสนับสนุนสิ่งที่ได้กล่าวไว้ในตอนเปิดเรื่อง ส่วนการปิดเรื่องใช้วิธีแสดงความคิดเห็นมากที่สุดเช่น สนับสนุนในเรื่องที่เห็นด้วย คัดค้านหรือขัดแย้งในเรื่องที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่ตรงกับความต้องการ วิธีที่ไ้ร่รองลงมาได้แก่ การคาดเดาล่วงหน้ากับเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น การเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุง และการเตือนด้วยความหวังดี จุดเด่นในการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนเด่นในการแสดงทัศนะส่วนตนที่ค่อนข้างรุนแรง และส่วนใหญ่เป็นไปในแง่ลบ

2. ด้านการใช้ภาษาพบว่า

2.1 การใช้คำมีหลายลักษณะได้แก่ คำซ้อน ใช้วิธีซ้อนความหมาย เช่น ลำพองคะนองฤทธิ์ สิริรวมหลงจึง , คำสร้อย ใช้วิธีนำคำหรือกลุ่มคำที่ไม่มีความหมายมาเสริมต่อท้ายคำหลักเพื่อให้มีเสียงสัมผัสคล้องจองกันเช่น พาลกระแซงแว้ง อนิจจาอากาศแดดเบ็ดเสร็จจะเด็ดน้ำ , คำสแลง ใช้วิธีเปลี่ยนอักษรวิธีการเขียนเช่น สยิมก็ยัย ปีก์ ตื่นเต้ลล์ หนีดหนม ซ้าาา...เหลือเกิน ใช้วิธียืมโครงสร้างภาษาอังกฤษเช่น ยากส์ มั่นส์ อ้อซ้าส์ ใช้วิธี

ยืมคำจากภาษาอังกฤษและภาษาจีนเช่น เซ็กบิลล์ ล้อบปี โฉ้ย เตี้ยม ใช้วิธีเลียนเสียงของ ธรรมชาติเช่น ป๊ะตุ้มเท่ง จีบจ้อย ใช้วิธีสร้างคำขึ้นเองเพื่อสื่อความหมายโดยนัยเช่น กระชุน ลุยถั่ว น้ำอ้ว ละลายเหียนเต้ วุ่นวายขายปลาช่อน ใช้วิธีกำหนดให้มีความหมายเชิงสแลงเช่น กิ่น แห้ว เสือสิงห์กระทิงแรด และใช้วิธีกำหนดให้สื่อความหมายด้วยเสียงเช่น อีบ สะเดีป เม้ง เป็นต้น , กลุ่มคำกริยาจากวงการต่างๆมีกลุ่มคำกริยาในวงการกีฬาผอมววยเช่น ตะฝ่าหมาก เมามัด ถูกน็อก กีฬาฟุตบอลเช่น ตะโด่ง เริ่มเขี่ยลูก กลุ่มคำกริยาจากเครื่องยนต์กลไกเช่น ตั้งศูนย์ล้อ ยกเครื่องใหม่ กลุ่มคำกริยาจากการจราจรเช่น ดิดไฟแดง เปิดไฟเขียว กลุ่มคำกริยาจากวงการแพทย์เช่น ทำคลอด ผสมเทียม กลุ่มคำกริยาจากวงการศาสนาเช่น ประเคน แก้ว พรรษา เวียนเทียน กลุ่มคำกริยาจากวงการเมืองเช่น เว้นวรรค สอย กินกาเหลา และกลุ่มคำกริยาจากวงการแสดงและดนตรีเช่น ฟ้อนเงี้ยว เซ็ดฉิ่ง โหมโรง เป็นต้น , คำภาษาปาก มีการใช้เพื่อสะดวกในการพูดและเพื่อแสดงความคุ้นเคยเช่น ยั่งจี้ ยั่งเงง จั้นเหอะ หนับหนุน หนิดหนม และคำภาษาปากใช้พูดกันโดยทั่วไปเช่น หนั่ง อ้วก เขี้ยว สองยาม ทีโหล , คำสมญานาม มีการใช้หลายลักษณะได้แก่ ใช้คำต่างประเทศนำหน้าชื่อเช่น บิ๊กหมัก หลงจู๊บรรหาร ใช้ตาม ลักษณะรูปร่าง หน้าตา ฐานะเช่น หนุ่มเคราแพะ ต่วนเป๋ เสี่ยต้อ ใช้ตามสถานภาพของบุคคล เช่น คุณหญิงหลุยส์ เจ้าป่า หม่อมเต่า ใช้ตามพฤติกรรมของบุคคลเช่น ส.ส.จอมแจ จอมยุทธ์ ล้วงไข่ และใช้ตามถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนาของบุคคลเช่น แม้ว จวบตุ้มโฮม , คำย่อและอักษรย่อ มีการใช้ 2 ลักษณะได้แก่ ใช้ย่อกันโดยทั่วไปเช่น นายกข ผู้ว่าฯ ทำเนียบฯ และใช้ย่อให้สั้น เพื่อให้พอเหมาะกับเนื้อที่ในการเขียนข่าวเช่น กกต. ครม. รมช. , คำภาษาต่างประเทศมีคำ ภาษาอังกฤษเช่น ปาร์ตี้ลิสต์ ฟิวเจอร์ สแกนคลื่นเสียง และคำภาษาจีนเช่น เซียน เซ็งลี้ฮ้อ เก๊ก ซิม เป็นต้น , คำหยาบ ใช้เพื่อดำเนินและประณามผู้ที่ป็นภัยต่อสังคมอย่างร้ายแรงเช่น ไอ้เปรต ไอ้พวกเดนนรก ไอ้สัตว์นรก , คำภาษาถิ่น มีการใช้ภาษาถิ่นเหนือเช่น อู้เฮา ละอ่อน ถิ่นอีสานเช่น แซบอีหลี เฮ็ดอีหยัง ถิ่นใต้เช่น ไปทำหรือ หวังเหวิด , คำผวน มีการใช้เพียงคำ เดียวคือ แหกตั่วห่วยแตก

2.2 การใช้ประโยค มีการใช้ 4 ลักษณะได้แก่ เพื่อบอกเล่า , เพื่อถาม , เพื่อขอร้อง และเพื่อแนะนำ ส่วนศิลปะการเรียบเรียงประโยคใช้ 4 ชนิดได้แก่ ประโยคขัดความ , ประโยคซ้ำ ความ , ประโยคเงื่อนไข และประโยคสรุปความ ผู้เขียนนิยมการเรียบเรียงประโยคแบบขัดความ เป็นจำนวนมากเพราะผู้เขียนจะแสดงทัศนะเชิงขัดแย้งกับเรื่องที่กล่าวถึงตลอดเวลา

2.3 การใช้สำนวน มีการใช้สำนวน 2 ลักษณะคือ สำนวนที่คงรูปและความหมาย ตามเดิมเช่น ดินพอกหางหมู เล่นกลอนสด ทิ้งทวน ย่อมแมวชาย และสำนวนที่มีการ เปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมายเช่น แกวงปากหาเสี้ยน แพะ เข็นภูเขาไปยัดใส่ครก ตำนาน้ำพริกละลายน้ำเลน

2.4 การใช้โวหารภาพพจน์ มีการใช้ 3 แบบ ได้แก่ โวหารอุปลักษณ์, โวหารอุปมา และอดีตพจน์ โวหารอุปมาที่ใช้เป็นอุปมาสร้างใหม่ที่ผู้เขียนคิดขึ้นเองเช่น เปรียบเสมือนผู้จัดการ สันดานเสมียน, ดีหน้าพะอืดพะอมเหมือนปวดนิ้วในถุงน้ำดี, จืดชืดเหมือนน้ำล้างถุงกาแฟ เป็นต้น

2.5 การใช้น้ำเสียง มีการใช้ 6 แบบ ได้แก่ น้ำเสียงตำหนิอย่างรุนแรง, เสียดสี ประชดประชัน, หดหู่, ห่วงใยและสงสาร, เห็นใจ, ชื่นชมและยินดี การใช้น้ำเสียงในเชิงเสียดสี ประชดประชันจะมีมากกว่าน้ำเสียงในเชิงชื่นชมเพราะส่วนใหญ่จะแสดงทัศนะเชิงคัดค้าน มากกว่าทัศนะเชิงเห็นด้วย

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยพบลักษณะเด่นในลีลาการใช้ภาษาซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแม่ลูกจันทร์หลายประการได้แก่ การใช้คำซ้อนเพื่อสื่อความหมายเช่น สิริรวมหลงจึง อนุโมทนา สาธุการ, คำสร้อยเพื่อการเน้นเสียงให้มีเสียงสัมผัสคล้องจองเช่น พาลกระแซงแว้ง อนิจจา ยากาเรต เบ็ดเสร็จจะเต็ดน้ำ, คำสแลง ได้แก่ คำสแลงที่เปลี่ยนอักขรวิธีเช่น ปีกก็ ตีนเต้ลล์ คำสแลงที่สร้างขึ้นเองเพื่อสื่อความหมายในเชิงสแลงและมีความหมายเป็นนัยพิเศษเช่น กระชุน ลุยถั่ว วุ่นวายขายปลาช่อน ฉิบหายวายตลิ่ง คำสแลงที่กำหนดความหมายด้วยเสียงเช่น เม็ง มะ ก้องต้อง, กลุ่มคำกริยาจากวงการต่างๆได้แก่ วงการกีฬามวยเช่น เตะตัดขา ถูกร็อก ก็พา ฟุตบอลเช่น เตะโตง เขี่ยลูก กลุ่มคำกริยาจากเครื่องยนต์กลไกเช่น ยกเครื่องใหม่ กลุ่มคำการ แสดงเช่น เชิดฉิ่ง โหมโรง เป็นต้น การใช้คำลักษณะดั่งที่กล่าวผู้เขียนสามารถพลิกแพลงคำที่มี อยู่โดยทั่วไปในภาษาหรือสร้างคำขึ้นใหม่ตามความรู้สึก ตามเสียงของคำให้สอดคล้องกับคำ อื่นๆโดยพยายามให้สะดวกอารมณ์ผู้อ่าน มีชีวิตชีวา และสื่อความหมายโดยตรงหรือโดยนัย ส่วนการใช้สำนวนผู้เขียนจะเปลี่ยนแปลงสำนวนเดิมตามความต้องการให้เหมาะสมกับเนื้อหา โดยการเปลี่ยนแปลงคำซึ่งผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายของสำนวนใหม่โดยพิจารณาจาก สำนวนเดิมก่อนแล้วพิจารณาความหมายของคำที่เปลี่ยนไปเช่น แกวงปากหาเสี้ยน เข็นภูเขาไป ยัดใส่ครก ตำน้าพริกละลายน้ำเล่น และการใช้น้ำเสียงซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นน้ำเสียงตำหนิ ต่อว่า เสียดสี ประชดประชันมากกว่าน้ำเสียงเห็นอกเห็นใจ ห่วงใย

จากการวิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นผู้วิจัยเห็นว่าแม่ลูกจันทร์เป็นผู้สร้างสรรค์ภาษามากกว่าทำให้ภาษาวิบัติ โดยที่แม่ลูกจันทร์จะคิดสรรคำ หรือสำนวนแปลกๆใหม่ๆขึ้นใช้เองซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการพลิกแพลง ประยุกต์ ถ้อยคำ สำนวนที่ไม่มีใครใช้มาก่อนและอาจปราศจากความหมายที่แท้จริงนำมารวมกับคำอื่นจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและเดาความหมายได้ทั้งความหมายตรงและความหมายแฝง ด้านน้ำเสียงที่ แสดงออกเชิงเสียดสีประชดประชันมากกว่าเห็นใจหรือชมเชยนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแม่ลูกจันทร์เป็นผู้ กล่าวพูดอย่างตรงไปตรงมา กล่าวท้วงติง แนะนำอย่างรุนแรงแต่ก็ด้วยถ้อยคำสำนวนเชิงที่เล่นที่

จริงเพื่อลดความรุนแรงหรือลดความจริงจัง ทำให้มีความรู้สึกเบาลง แต่ก็ยังมีแก่นสารของสาระที่จะสื่ออย่างครบถ้วนเพื่อให้นักการเมืองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้จุกคิด ซึ่งนักการเมืองผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้เกี่ยวข้องก็ไม่ได้ถือสาเอาความ เพราะไม่ปรากฏว่ามีการฟ้องร้องเกิดขึ้นกับแม่ลูกจันทร์ผู้เขียนคอลัมน์นี้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวในปี พ.ศ.อื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบลีลาการเขียนในด้านการนำเสนอ และการใช้ภาษาว่ามีลักษณะแตกต่างหรือคล้ายคลึงกับปี พ.ศ. 2544 หรือไม่ และมีวิวัฒนาการทางภาษาเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาบทความคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวในเรื่องเนื้อหาของบทความเพื่อจะได้ทราบจุดมุ่งหมายของเนื้อหาอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุลยา สกุลนคร. (2543). การวิเคราะห์ภาษาข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. ปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2539). การเปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมายสำนวนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำนง วิบูลย์ศรี. (2527). วัฒนาการของภาษาเพื่อการเผยแพร่การเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจือ สตะเวทิน. (2516). พจนานุกรมสำนวนไทย. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- เจือ สตะเวทิน. (2517). ตำรับร้อยแก้ว. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- เจือ สตะเวทิน. (2521). การประพันธ์และประวัติวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- เจือจันทร์ ไหวพริบ. (2542). การใช้ภาษาไทย. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- ชลธิรา กลัดอยู่. (2511). การใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2523). สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ถาวร บุญปวัฒน์. (ม.ป.ป.). หลักการหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : สำนักเทคโนโลยีนิเทศศาสตร์สากล.
- นภาพรณ อัจฉริยะกุล. (2533). "การใช้ภาษาทางสื่อมวลชน," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 1 หน่วยที่ 1-8. หน้า 197. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- แน่นน้อย บุญยเนตร. (2529). คำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างปี พ.ศ. 2521-2525. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประดับ จันทร์สุขศรี. (2521). วิเคราะห์บทความในหนังสือพิมพ์จีนในสยามวารศัพท์ พ.ศ. 2453-2466. ปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เปลื้อง ณ นคร. (2507). คำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- พิษณุ บางเขี้ยว. (2537, มิถุนายน-ธันวาคม). "คำที่เกิดขึ้นใหม่ในภาษาไทย," ภาษาและวรรณคดีไทย. 11(1-2) : 99.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2534). หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประกายพรึก.
- แม่ลูกจันทร์ (นามแฝง). (2544, มกราคม-ธันวาคม). "สำนักข่าวหัวเขี้ยว," ไทยรัฐ. หน้า 1 และ 2.
- โมรี ชื่นสำราญ. (2530). เอกสารประกอบการสอนไทย 101 ทักษะและความรู้ทางภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. ม.ป.พ.

- ยุทธภูมิ สุวรรณเวช. (2536). *วิเคราะห์บทความของรัตนะ ยาวะประภาษ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). *พจนานุกรมไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- วชิรณี วงศ์ศิริอำนวย. (2542). *การเขียนบทความ*. กรุงเทพฯ : ปีสการพิมพ์.
- วาสนา รัตนมิ่ง. (2534). *วิเคราะห์บทความของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- วิภา กงกะนันท์. (2522). *วรรณคดีศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สง่า กาญจนาคพันธุ์. (2538). *สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมลสมัย.
- สมจิต พันธุ์เหล็ก. (2527). *ศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นและศิษย์เก่าของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช*.
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
 ถ่ายเอกสาร.
- สรใน รอดนิตย์. (2538). *การวิเคราะห์ภาษาในข่าวหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
 (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .
- สิทธา พิณีจวบดล และคณะ. (2516). *การเขียน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุกัญญา ตีระวนิช. (2533). "ภาษาหนังสือพิมพ์และนิตยสาร," ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร*
 หน่วยที่ 8-15. หน้า 702. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุชาดา เทวะผลิน. (2531). *คำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาศาสตร์).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวดลหทัย พิมพ์โนทัย
วันเดือนปีเกิด	22 สิงหาคม 2519
สถานที่เกิด	อำเภอบางคอแหลม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	104/1355 หมู่บ้านพระปิ่น 5 ถนนเอกชัย แขวง/เขต บางบอน กรุงเทพมหานคร 10150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปศาสตร์ วิชาเอก ภาษาไทย สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2547	จบการศึกษาระดับปริญญาโท (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ